

(ଦଶକର୍ମ ପଦ୍ଧତି)

ଶ୍ରୀଗଣେ ଶାୟନମଃ ।

ଅଥ ବରଣପୂଜା ।

ଓଁ ବରଣସ୍ୟେବା ଭୂମୁନ ମସି ବରଣସ୍ୟ ଗୁମ୍ଫ ସର୍ଜନଃ ବରଣସ୍ୟ
ରୁଚ ସଦନ୍ୟସି ବରଣସ୍ୟ ରୁଚ ସଦନ୍ୟସି ବରଣସ୍ୟ ରୁଚସନ୍ନନ
ମାସାଦ । ବରଣଂ ଶ୍ଳାପୟାମି ।

“ ଓଁ ଆବାହୟାମ୍ୟହଂ ଦେବଂ ବରଣଂ ଯାଦସାଂ ପତଂ

ଅଗଳ୍ଲାନୌପତେଦେବ ରତ୍ନାକର ନମୋସ୍ତୁତେ ” ।

ଓଁ ଗଣାନାଂହା ଗଣପତିଂହବାମହେ ପ୍ରିୟାଣାଂହା ପ୍ରିୟପତିଂ
ହବାମହେ, ନିଧୁନାଂହା ନିଧୁପତିଂ ହବାମହେ ବସୋମମ । ଓଁ
ଗଣପତିୟେ ନମଃ । ଗଣପତିମାବାହୟାମି, ଗଣପତିେ ଅବାଗଛ
ଓଁ ବରଣାୟ ନମଃ, ବରଣମାବାହୟାମି, ବରଣ ଅବାଗଛ ।
ଓଁ ଅଦିତ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହେଭ୍ୟୋ ନମଃ । ଅଦିତ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହା
ନ୍ନାବାହୟାମି, ଅଦିତ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହା ଅବାଗଛତ । ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାଦି
ଦଶଦିକ୍ଷାଳେଭ୍ୟୋ ନମଃ, ଇନ୍ଦ୍ରାଦି ଦଶଦିକ୍ଷାଳାନ୍ନାବାହୟାମି ।
ଇନ୍ଦ୍ରାଦି ଦଶଦିକ୍ଷାଳା ଅବାଗଛତ । ଓଁ ଗ୍ରାମଦେବତାୟେ
ନମଃ ; ଗ୍ରାମଦେବତା ମାବାହୟାମି, ଗ୍ରାମଦେବତାେ ଅବାଗଛ
ଓଁ ଗଣପତିୟେ ନମଃ ; ଗଣପତିୟେ ଅର୍ଘ୍ୟାଦିକଂ ସ୍ନାତ୍ବା ।
ଓଁ ଅଦିତ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହେଭ୍ୟୋ ନମଃ ; ଅଦିତ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହେଭ୍ୟୋ
ଅର୍ଘ୍ୟାଦିକଂ ସ୍ନାତ୍ବା । ଇନ୍ଦ୍ରାଦି ଦଶଦିକ୍ଷାଳେଭ୍ୟୋ ନମଃ ,

ଇନ୍ଦ୍ରାଦି ଦଶଦିକ୍ପାଳେଭ୍ୟଃ ଅର୍ଯ୍ୟୋଦକଂ ସ୍ୱାହା । ଓଁ ଗ୍ରାମ
 ଦେବତାୟୈ ନମଃ , ଗ୍ରାମଦେବତାୟୈ ଅର୍ଯ୍ୟୋଦକଂ ସ୍ୱାହା । ଓଁ
 ଗଣପତୟୈ ଗନୋନମଃ , ବରୁଣାୟ ଗନୋ ନମଃ , ଆଦିତ୍ୟାଦି
 ନବଗ୍ରହେଭ୍ୟା ଗନୋନମଃ । ଇନ୍ଦ୍ରାଦି ଦଶଦିକ୍ପାଳେଭ୍ୟା ଗନୋ
 ନମଃ , ଗ୍ରାମଦେବତାୟୈ ଗନୋନମଃ । ଏବଂ କ୍ରମେଣ ସୁଷ୍ଟଂ ଦତ୍ତା ।
 ଓଁ ଗଣପତୟୈ ଦୃଢ଼ା ବଦଗ୍ଧତ ପୁଷ୍ପାଣି ବୌଷଧିଃ । ଓଁ
 ବରୁଣାୟ ଦୃଢ଼ା ବଦଗ୍ଧତ ପୁଷ୍ପାଣି ବୌଷଧିଃ । ଓଁ ଆଦିତ୍ୟାଦିନବଗ୍ର-
 ହେଭ୍ୟା ଦୃଢ଼ାବଦଗ୍ଧତ ପୁଷ୍ପାଣି ବୌଷଧିଃ , ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାଦି ଦଶଦିକ୍ପା-
 ଲେଭ୍ୟା ଦୃଢ଼ାବଦଗ୍ଧତ ପୁଷ୍ପାଣି ବୌଷଧିଃ , ଓଁ ଗ୍ରାମ ଦେବତାୟୈ
 ଦୃଢ଼ାବଦଗ୍ଧତ ପୁଷ୍ପାଣି ବୌଷଧିଃ । ଏବଂ କ୍ରମେଣ ଧୂପଂ ଘାପଞ୍ଚ । ଓଁ
 ଗଣପତ୍ୟାଦିପଞ୍ଚ ଦେବତାଭ୍ୟା ଇଦଂ ନୈବେଦ୍ୟଂ ଯଥା
 ବିଭାଗଂ ସୁଷ୍ଟଭ୍ୟଂ ସ୍ୱାହା । ଓଁ ଗଣପତ୍ୟାଦିପଞ୍ଚ ଦେବତାଭ୍ୟା
 ଅଚମନାୟଂ ନମଃ , ମୁଖବାସ କ୍ରମୁକଂ ନମଃ , ମୁଖବାସ କ୍ରମୁକାଥୈ
 ଅଚମନାୟଂ ସ୍ୱଧା । ଓଁ ଗଣ ପତ୍ୟାଦି ପଞ୍ଚଦେବତାଭ୍ୟା ଦୃଢ଼ା
 ବଦଗ୍ଧତ ପୁଷ୍ପାଣି ବୌଷଧିଃ । ବରୁଣ ପୂଜା ସମାପ୍ତା ।

ଅଥ ସଙ୍କଳ୍ପଃ ।

ଓଁ ଅଭିପ୍ରେତାର୍ଥସିଦ୍ଧ୍ୟର୍ଥଂ ପୂଜତୋ ଯଃ ସୁଗ୍ ସୁରୈଃ ।
 ସର୍ବଂ ବିଦ୍ଧାବିନାଶାୟ ଗଣାୟ ପତୟୈ ନମଃ । ଅବିଦ୍ଧମସ୍ତୁ । ଗଞ୍ଜେତ
 ଯସ୍ମିନେ ଚୈବ ଗୋଦାବର ସରସ୍ୱତୀ, ନର୍ମାଦେ ବିନ୍ଦୁ ଜାବେର
 ଜଳେଷ୍ଠିନ୍ ସନ୍ନିଧିଂ କୁରୁ । କୁରୁକ୍ଷେଷ ଗୟା ଗଙ୍ଗା ପ୍ରଭାସ
 ପୁଷ୍କରଗିରି ଏତାନି ପୁଣ୍ୟ ଜାତାନି ଅସ୍ତୁତ କର୍ମ ସଙ୍କଳ୍ପ କାଳେ
 ଭବନ୍ତି ହି । ଓଁ ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁଃ । ଶୁକ୍ଳାମ୍ବରଧରଂ ବିଷ୍ଣୁଂ
 ଶଶିବର୍ଣ୍ଣଂ ଚତୁର୍ଭୁଜଂ , ପ୍ରସନ୍ନବଦନଂ ଆୟୋଭ୍ୟା ସର୍ବବିଦ୍ୟୋ

ପଶ୍ୟନ୍ତେ । ସୁତେଃ ସକଳକଲ୍ୟାଣକ୍ରମଂ ଯଦି ତାୟତେ ।
 ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯନ୍ତ୍ରିତ୍ୟା ବ୍ରଜାମି ଶରଣଂ ହରିଂ । ଶଙ୍ଖଚକ୍ର
 ଗଦାପାଶେ ଦ୍ୱାରକାନିଳୟାରୁଧତ । ଗୋବିନ୍ଦ ପୁଣ୍ଡରୀକାକ୍ଷ
 ରକ୍ଷ ମାଂ ଶରଣାଗତଂ । ଓଁ ହିଷ୍ଟୁ ବିଷ୍ଟୁ ବିଷ୍ଟୁଃ । ଅଦ୍ୟେହି
 ପୁଣ୍ୟେହିନି ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂପ୍ରଦେଶେ ଅମୁକେ ମାସି ଅମୁକେ ପକ୍ଷେ
 ଅମୁକ ତଥୋ ଅମୁକ ବାସରେ ଅମୁକ ନକ୍ଷତ୍ରେ ଅମୁକ ଗ୍-
 ଶୋଷିତେ ଗ୍ରା ଭସ୍ମରେ ଅମୁକ ଗ୍ରେଣି ସ୍ଥିତେ ଗ୍ରା ଚକ୍ରମସି ଏବଂ
 ଯଥାସ୍ଥାନାବସ୍ଥିତେଷୁ ଚୌମାଦିଗ୍ରହଯୋଗ ଲଗ୍ନ କରଣ
 ମୁହୂର୍ତ୍ତାଂଶକେଷୁ ଏବଂ ବିଧି ବଶେଷଣ ବିଶିଷ୍ଟାୟାଂ ପୁଣ୍ୟତଥୋ
 ଅମୁକ ସ ଗୋବିଃ ଶ୍ରୀ ମାନ୍, ଅମୁକ ଦେବଶର୍ମ୍ମାହିଂ, ଅମୁକ ସ
 ଗୋବିନ୍ଦାୟାଃ, ଅମୁକା ନାମ୍ନା ଦେବ୍ୟାଃ, ମମଭାରିୟାୟାଃ ଅମୁକ
 କର୍ମାରମ୍ଭଞ୍ଜଳୁ ମହଂ କୁର୍ବାୟୁ । ଅସ୍ମିନ୍ ସଙ୍କଳ୍ପିତେ କର୍ମାଣି
 ସିଦ୍ଧିରସ୍ତୁ । ସଙ୍କଳ୍ପିତାର୍ଥାଃ ସିଦ୍ଧୟଃ ସଦ୍ଧୁ । ଓଁ ଯଜ୍ଞାଗ୍ରତୋ ୧ ଦୂର
 ମୁଦେତି ଦୈବ, ତଦ ସୁପ୍ରସଦ୍ଧ ତଥୈବେତି । ଦୂରଂ ଗମଂ
 ତ୍ୟାଗିଷ୍ୟାଂ ତ୍ୟାଗିରେଦଂ ତନ୍ନେ ମନଃ ଶିବସଙ୍କଳ୍ପ ମସ୍ତୁ ।
 ଇତି ସଙ୍କଳ୍ପଃ ।

ପୁଣ୍ୟାଦି ବାଚନଂ ।

ପୁଣ୍ୟାଦି ମିତି ଯଥେଚ୍ଛାକ୍ତଂ ହିବାରଂ ତଥାକ୍ତଂ ହିଦଂ ;

ବ୍ରଜା ବିଷ୍ଣୁଃ ଋଦ୍ରଃ କର୍ମସଂସିଦ୍ଧି ଦାୟକାଃ ।

ଓଁ ପୁଣ୍ୟାଦିଂ ପୁଣ୍ୟାଦିଂ ପୁଣ୍ୟାଦିଂ । ଏବଂ ମସ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପୟା
 ସୁଧତ୍ୟତାଂ ଗୋବ୍ରାହ୍ମଣେଭ୍ୟଃ ଶୁଭଂ ଭବତୁ । ଗ୍ଞଃ ପ୍ରଜାନାଂ
 ଶାନ୍ତି ଭବତୁ । ଅମୁକ ସଗୋବେଶ ଶ୍ରୀମତା ଅମୁକଦେବ
 ଶର୍ମ୍ମାଣା ମୟା ଅମୁକସ ଗୋବିନ୍ଦାୟାଃ ମମଭାରିୟାୟାଃ ଅମୁକା
 ନାମ୍ନା ଦେବ୍ୟାଃ ଅମୁକ କର୍ମାରମ୍ଭଃ ହିୟତେ ଯଦା , ତଦା

ଭାର , ବାର ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରାଣାମମୃତଯୋଗୋ ୧ ସ୍ତୁ ସବେ
ନବଗ୍ରହଃ ସମ୍ୟକ୍ ରୂପେଣ ଏକଦଗହାଇବ ଫଳଦା ଭବନ୍ତି ,
ଗୁରୁ ଉଦର , ଶୁକ୍ର ଉଦର ଗୁରୁ ଉଦର ।

ପୁଣ୍ୟାନ୍ତ ବାଚନଂ ସମାପ୍ତଂ ।

ଦଶକମି ଅନାଦେଶ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବ୍ୟଃ ।

ଯସ୍ମିନ୍ କର୍ମଶିଳ୍ପଃ କାଳଃ ଉକ୍ରନ୍ତଃ, ତସ୍ୟାତ୍ତକ୍ରମେ ଅନାଦେଶ
ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଂ କୃତ୍ବା, ତ କର୍ମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ।

ପ୍ରଥମତଃ ବରୁଣପୂଜା ।

ଅଥ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବ୍ୟଃ ।

ଦେଶ କାଳ ବାକ୍ୟଂ କୃତ୍ବା । ଅସ୍ତ୍ରକ୍ଷତ୍ରୋତ୍ତଃ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅ
ସ୍ତ୍ରକ୍ଷଦେବ ଶର୍ମ୍ମା । ଅସ୍ତ୍ରକ୍ଷ ଗୋତ୍ରାୟାଃ ଅସ୍ତ୍ରକା ନାମ୍ନୀ ଦେବ୍ୟା
ମମ ଭାରିଆୟାଃ ଅସ୍ତ୍ରକର୍ମକାଳାତ୍ତକ୍ରମଦୋଷ ବ୍ୟପୋହନାର୍ଥଂ
ଅନାଦେଶପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତହୋମ କର୍ମୀରମୃତକଳ୍ପନହଂ କୁରୀୟୁ ।
ଅଥ ପଞ୍ଚରୂପସ୍ତ୍ରାରେଣାଗ୍ନି ସ୍ଥାପନଂ । ତତଃ ପଞ୍ଚକର୍ମାଣ୍ୟେବ
ଭୂମି ଶୋଧନଂ । କୁଶସ୍ତବଂ, ଗୋମସ୍ତବଂ, ପୁନଃ କୁଶସ୍ତବଂ,
ବକ୍ରାଥୀଂ ପୁନଃ କୁଶମେଢ଼ଂ, ଉଦକ ପାତ୍ରଂ
ଯଥୋକ୍ତର ମାଷାଦ୍ୟ ଉତ୍ତରସ୍ତବଂ, ପ୍ରଥମ କୁଶସ୍ତବେଣ
ଭୂମୌ ସମାଜ୍ଞିନଂ ଶିଶି ପରଷମୂହ୍ୟ ॥ । ଗୋମସ୍ତେ
ନାନୁଲେପନଂ ॥ । ଉପଲମ୍ପ୍ୟ ॥ । ଅପରକୁଶସ୍ତବେଣ ଦ୍ବାଦଶା
ଙ୍ଗୁଳ ପରିଧନ୍ତଂ ପଶ୍ଚିମାଦି ପୂଜାନ୍ତଂ ଶିରେଣା କରଣଂ ।
ପ୍ରାଦେଶମାତ୍ରଂ ଯଥୋକ୍ତରଂ । ଉତ୍ତ୍ରିଣ୍ୟ ; ଶିବାରଂ ।
ରେଣାସ୍ତବ କ୍ରମେଣ ପାଂଶୁଜରଣଂ, ଯଥା ରେଣା ମୃତ୍ତିକା ମୁଚ୍ଛତ୍ବ ।
ଉତ୍ତରଂ ପ୍ରକ୍ଷେପଣଂ, କନିଷ୍ଠା ଙ୍ଗୁଷ୍ଠାଭ୍ୟଂ ମୃତ୍ତିକୋଜ୍ଜରଣଂ ରେ-

ନାସୟେ ଜଳେନ ଅଦ୍ଭୁଷଣଂ । ତତୋଅଗ୍ନିଃ ଶୁଦ୍ଧାହା ,
 ସ୍ୱସ୍ତୁ ତସ୍ମାନ୍ନେ ଅସ୍ମାଦ୍ଭିମୁଖମଗ୍ନି ମୁପସମାଧାୟ । ଏଷୋହଦେବ ଇତି
 ମହେଶ ଅଗ୍ନିଂ ଅବାହୟେତ୍ । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତେ ବଧୁ ନାମାଗ୍ନେଃ
 ସ୍ତ୍ରୀପନଂ । ମୃଗୀଂ, ହଂସୀଂଚ ଗୁହ୍ୟା ମୃତ୍ତାଂ ଚଯଥା ସ୍ଥାନେ
 ଦଶିୟେତ୍ । ନାସ ବ୍ରହ୍ମୋଦବେଶନଂ । ନ ପ୍ରଣୀତାପ୍ରଣୟନଂ
 ନ ପର ପୁରଣଂ ; ନ ପବସଜ୍ଜେଦନାନ୍ନ , ନ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀମ୍ବସାରଃ ।
 ନ ପାତ୍ରଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣଂ , ନ ସଂସ୍ରବ ପ୍ରାଶନଂଚ । ଅଗ୍ନେରୁତ୍ତରତଃ
 ପାଦାସାଦନଂ ସମାଗୁଚ୍ଚତ୍ । ପଶ୍ଚାତ୍ ଆସାଦନଂବା । ଅଜ୍ୟସ୍ଥାଳାଃ,
 କୁଶାଃ ଯୁଚ ସୁବୌ । ଏକାସମିତି, ଅଯ୍ୟଂ ଯଥୋତ୍ତର ମାସା-
 ଦ୍ୟ, ଅଜ୍ୟସ୍ଥାଳା , ମାୟାକବ୍ୟାପଃ । ଅଜ୍ୟାୟ ଶ୍ରୟଣଂ; ଦକ୍ଷିଣତଃ
 ପ୍ରଥମ କୁଶସୟେଶ ସୁଚ ସୁବୟୋଃ ସମ୍ମାନନଂ , ଅଜ୍ୟୋଦ୍ଧା
 ସନଂ , ଅପରକୁଶସୟେଶ ଅଜ୍ୟୋପବନଂ, ଅଜ୍ୟାବେଷ-
 ଣଂ, ଉଷ୍ଣି ସୁବେଶ ସୁଚ ଚତୁରଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣଂ, ତତ୍ପର ସମିଧାଦା-
 ନଂ । ପୁଣ୍ୟାହ ବାଚନଂ । ପୁଣ୍ୟାହ ମିଥ୍ୟାଦି । ଅମୁକସ ଗୋଷେଶ-
 ଶ୍ରୀମତା ଅମୁକଦେବଶାମ୍ନ ଶାମୟା । ଅମୁକସ ଗୋଷୟାଃ ମମ-
 ଭାୟାୟାଃ ଅମୁକାଦେବ୍ୟାଃ ପୁଂସବନକର୍ମଣି କାଳାତନିମ
 ଦୋଷ ବ୍ୟପ୍ରୋକ୍ତନାର୍ଥଂ ଅନାଦେଶ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତହୋମକର୍ମରମ୍ଭଃ
 କ୍ରିୟତେ ଯଦେତ୍ୟାଦି । ଉଥ୍ପାୟାଗ୍ନୌ ସମିଧଂ ପ୍ରସିଦ୍ୟ, ଉପ-
 ବସ୍ୟ । ସୁଚ କୁହୟାତ୍ । ଓ ଭୂରଭ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରଜାପତିରୁଷିଃ ।
 ଗାୟତ୍ରିଜ୍ଞୟଃ । ଅଗ୍ନିଦୈବତା । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତହୋମେବନିଯୋଗଃ
 ଓ ଭୂଃ ସ୍ୱାହା ଅଗ୍ନୟେ, ଇଦଂ ନ ମମ । ଇଦଂ ଭୂଃ, ନାସ ସଂସ୍ର
 ବରକ୍ଷଣଂ । ପୁନଶ୍ଚଭୂର୍ଭୁଭୂଃ; ଓ ଭୁବଭ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରଜାପତିରୁଷିଃ ।
 ଉଷ୍ଣିକଜ୍ଞୟଃ, ବାୟୁଦୈବତା । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତହୋମେବନିଯୋଗଃ ।
 ଓ ଭୁବଃସ୍ୱାହା, ବାୟୁବେ ଇଦଂନମମ, ଇଦଂଭୁବଃ । ପୁନଶ୍ଚଭୂର୍ଭୁ-

ସ୍ନାତ୍ତା । ଓଁ ସ୍ଵଇତ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରଜାପତିରୁଷିଃ, ଅନୁଷ୍ଠୁପ୍ ଛନ୍ଦଃ ।
 ସୁଯୋଗାଦେବତା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋମେ ବିନିଯୋଗଃ । ଓଁ ସ୍ଵଃ
 ସ୍ଵାହା ସ୍ଵାୟିୟାୟ, ଇଦଂ ନମମ, ଇଦଂ ସ୍ଵଃ । ପୁନଶ୍ଚତୁର୍ବି ସ୍ନାତ୍ତା
 ଓଁ ବ୍ୟାହୃତନାଂ ପ୍ରଜାପତି ରୁଷିଃ । ଗାୟତ୍ରୀଧ୍ଵନି ଗନୁଷ୍ଠୁପ୍ ଛନ୍ଦାଂସି
 ଅଗ୍ନି ବ୍ୟାୟୁଃସୁଯୋଗାଦେବତାଃ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋମେ ବିନିଯୋଗଃ ।
 ଓଁ ତୃତ୍ଵି ବଃସ୍ଵଃ ସ୍ଵାହା; ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ ଇଦଂ ନମମ, ଇଦଂ ତୃତ୍ଵି ବଃ-
 ସ୍ଵଃ । ସୁବେଶ ସୁଚି ଏକେକାଂ ଅୟତ୍ତଂ ଗୃହାତ୍ତା, ପଞ୍ଚାୟତା କୁ-
 ହୋତ । ଓଁ ତ୍ଵନ୍ ଇତ୍ୟସ୍ୟ ଅଗ୍ନି ସରସ୍ଵତୀକ୍ରା; ରୁଷୟଃ ।
 ଶିଷ୍ଟପ୍ ଛନ୍ଦଃ, ଅଗ୍ନି ବରୁଣୋ ଦେବତା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋମେ ବିନି-
 ଯୋଗଃ । ଓଁ ତ୍ଵନ୍ନୋ ଅଗ୍ନେ ବରୁଣସ୍ୟ, ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦେବସ୍ୟ, ହେଲୋ
 ଅବୟାସି ସୀଞ୍ଜା ଯଜିଷ୍ଠୋ ବହି ତମସୋ ଘୁରୁନୋ ବିଶ୍ଵ
 ଦ୍ୟେଷାଃ ସିପ୍ରମୁଷ୍ଠ୍ୟସ୍ତନ୍ ସ୍ଵାହା ଇଦମଗ୍ନି ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ଓଁ
 ମତ୍ତନ୍ ଇତ୍ୟସ୍ୟ ଅଗ୍ନି ସରସ୍ଵତୀକ୍ରା ରୁଷୟଃ ଶିଷ୍ଟପ୍ ଛନ୍ଦଃ, ଅଗ୍ନି
 ବରୁଣୋ ଦେବତାଃ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋମେ ବିନିଯୋଗଃ । ଓଁ
 ସତ୍ତ୍ଵନୋ ଅଗ୍ନେ ବନୋଭବୋ ତନେଦିଞ୍ଜୋ ଅସ୍ୟା ଉଷସୋ ଗୁ୍ୟ
 ଞ୍ଜୋ, ଅବୟାସ୍ତନୋ ବରୁଣୋ, ରଗ୍ଠୋ ବାହୀମୃତକଂ ସୁହବୋ
 ନବ୍ୟା ସ୍ଵାହା ଇଦମଗ୍ନି ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ଓଁ ଅୟାଶ୍ଵାଗ୍ନ ଇତ୍ୟସ୍ୟ
 ପ୍ରଜାପତିରୁଷିଃ । ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦଃ । ଅଗ୍ନି ଦେବତା, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ
 ହୋମେ ବିନିଯୋଗଃ । ଓଁ ଅୟାଶ୍ଵାଗ୍ନେ ଶନ ଉଷସି ପାସତ୍ତୁ
 ମିତ୍ତମୟା ଅସି, ଅୟା ନୋ ଯଜ୍ଞଂ ମତ୍ତା ବୟାନୋ, ଥେହ
 ଭେଷଜଗ୍ନୁ ସ୍ଵାହା, ଇଦମଗ୍ନସ୍ତେ । ଯତେଶତ ମିତି ମତ୍ତସ୍ୟ ।
 ରୁନଃଶେଫରୁଷିଃ । ଶିଷ୍ଟପ୍ ଛନ୍ଦଃ, ବରୁଣଃ, ସଦିତା, ବିଷ୍ଣୁର୍ବିଶ୍ଵେ
 ଦେବା, ମରୁତସ୍ପତି ଦେବତାଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋମେ ବିନିଯୋଗଃ ।
 ଓଁ ଯତେଶତଂ ବରୁଣସ୍ତେ ସହସ୍ରଂ ଯଜ୍ଞୀୟାଃ ଯାଗା ବିତତା ମହାନୁଃମା

ତେଉଁନୋଅଦ୍ୟ ସବତୋଥବସ୍ତୁ ବିଶ୍ଳେଷ ମୁଞ୍ଚିତୁ ମରତଃ ସ୍ୱକୀ
 ସ୍ୱାହାଈଦଂ ବରଣାୟ, ସବସେ, ବିଷ୍ଣବେ, ବିଶ୍ଳେଷେ, ଦେବେ
 ଭୋମରୁଦ୍ଧଃ ସ୍ୱକୈର୍ୟଃ । ଓଁ ଉଦୁତ୍ତମ ମିତ ମନ୍ତ୍ରସ୍ୟ, ଶୂନଃ ଶେ
 ଫରୂଷଃ । ହିଂସ୍ରପକ୍ଷ୍ମକଃ । ବରଣୋ ଦେବତା, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋମେ
 ବିନିଯୋଗଃ । ଓଁ ଉଦୁତ୍ତମଂ ବରଣପାଶ ମସ୍ତୁଦ ବାଧନଂ ବିନୟ
 ମର୍ଗ ସ୍ତଥାୟ ଅଥାବୟମାଦତ୍ୟ ବ୍ରତେତବାନାଗସୋ ଅଦତୟେ
 ଶ୍ୟାମ ସ୍ୱାହା । ଈଦଂ ବରଣାୟ । ଓଁ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ୱାହା ;
 ଈଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ, କେଚିନ୍ନତେ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ ହୋମଂନାସ୍ତି । ସ୍ୱା-
 ଂକୃନ୍ନାସ୍ତି । ଯଜ୍ଞଂଗକ୍ତ ଯଜ୍ଞପତଂଗକ୍ତ ସ୍ୱାଂଯୋନିଂ ଗକ୍ତ
 ସ୍ୱାହା ଏଷତେଯଜ୍ଞୋ ଯଜ୍ଞପତେ ସହ ଶୁକ୍ରବାକଃ, ସବବରସ୍ତଂ
 କୁସସ୍ତ ସ୍ୱାହା । ମାତୃତ୍ୱି, ମି ପୃଥାକୁଃ, ଯଜ୍ଞ ଯଜ୍ଞଂ, ଗକ୍ତ ଇତ୍ୟଗ୍ନି
 ବିସର୍ଜନଂ । ଅଜ୍ଞିଦ୍ରାବଧାରଣଂ, ପୁଣ୍ୟାହ ମିତ୍ୟାଦି । ମମ ଅସ୍ତୁବ
 କର୍ମକାଳାତନ୍ତ୍ରମଦୋଷବ୍ୟ ପୋହନାର୍ଥଂ ଅନାଦେଶ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ
 ହୋମକର୍ମଣି ଯନ୍ମୂ୍ୟନଂ ଯଜାତଚକ୍ରଂ ଯଦନ୍ୟଥାବାକୃତଂ
 ତସ୍ତୃବଂ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱୋଽପ୍ରସାଦା ପୂର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣମସ୍ତୁ ଅହୁତ୍ରମସ୍ତୁ ଇତି ପ୍ରା-
 ଯଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋମ ବିଧୂଃ ।

ଅଥ ପିଣ୍ଡାତ୍ମକ ଅଭ୍ୟୁଦୟିକ

ଶ୍ରାଦ୍ଧ ବିଧୂଃ ।

ତସ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟାଣି ଯଥା ;

ବଦଗୁଣ୍ଡଳଂ, ଦଧିକ୍ଷୀରଂ, ଶଣପଞ୍ଚସୂର୍ବଂ, ବଦରାଫଳଂ,
 ପଞ୍ଚବାସକଂ । ସ୍ନାପୟେତ୍ କୃଣ ଦୁର୍ଘାକ୍ଷତ ଗୁବାକ ଚକନ ସହତଂ,
 ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ତାମ୍ର ପାତ୍ରଂ, ଗୃହୀତ୍ୱା ; ସଙ୍କଳ୍ପ କରଣଂ, ଦେଶକାଳବା-
 କ୍ୟଂ କୃତ୍ୱା ଅମୃକସ ଗୋବଃ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅମୃକ ଦେବ ଶର୍ମ୍ମାହଂ ଅମୃକ

ଗୋଷ୍ଠୀଃ ମମଭ୍ୟାୟଃ ଅମୁକା ଦେବ୍ୟାଃ ଅମୁକକର୍ମୀ
 ଗୋଷ୍ଠୀୟା ଅମୁକସ ଗୋଷ୍ଠୀଂ ଅସ୍ମତ୍ ମାତୃ ପିତାମହା,
 ପ୍ରପିତାମହୀନାଂ ଅମୁକାଦେବ, ଅମୁକାଦେବ, ଅମୁକା ଦେବୀନାଂ
 ନାମମୁଖୀନାଂ ଅମୁକସଗୋଷ୍ଠୀଂ ଅସ୍ମତ୍ ପିତାମହ, ପ୍ରପିତାମ-
 ହୀନାଂ, ଅମୁକ ଦେବ ଅମୁକ ଦେବ, ଅମୁକ ଦେବ ଶ୍ରୀମତୀନାଂ
 ନାମ ମୁଖୀନାଂ ଅମୁକସ ଗୋଷ୍ଠୀଂ ଅସ୍ମତ୍ ପ୍ରମାତାମହ
 କୃତ୍ ପ୍ରମାତାମହୀନାଂ ଅମୁକ ଦେବ ଅମୁକ ଦେବ ଅମୁକ
 ଦେବ ଶ୍ରୀମତୀନାଂ ନାମମୁଖୀନାଂ ଗଣପତି ପୁରଃସର ଗୌରୀଦୟା
 ଦଶମାତୃ ଗଣ ପୂଜା ପୂର୍ବକ ପିଣ୍ଡାତ୍ମକ ଶ୍ରାଦ୍ଧମହାକୁଳୀୟ ।
 ବିକଳାକାଠାରଣଂ, ପୁଣ୍ୟାହବା ଚନଂ । ଅମୁକସଗୋଷ୍ଠୀ
 ଶ୍ରାମତା ଅମୁକଦେବଶ୍ରୀମତୀ ମୟା ଅମୁକ ସଗୋଷ୍ଠୀୟାଃ ମମ
 ଭ୍ୟାୟଃ ଅମୁକା ଦେବ୍ୟାଃ ଅମୁକକର୍ମୀଣୋଽଽ ଜାତୟା
 ଆତ୍ମବିକାଶଶାସ୍ତ୍ରାଦିକର୍ମୀରମଃ ନିଷ୍ପତ୍ତେ ଯଦେତ୍ୟାଦି । ସର୍ବ
 ଦେବତାୟେ ନିବେଦନଂ ରକ୍ତବୋଦଧିଃ । ଯବସ୍ତ୍ରୀୟଃ । ତତଃ
 ପାଠେ ଗଣପତିଦୟାଦଶ ମାତୃଗଣାନ୍ ହରିଦ୍ରାଚୂର୍ଣ୍ଣେନ
 ଯବାକ୍ଷତେନବା ଲିଖିତ୍ବା ଆବହନାଦି ଅର୍ଘ୍ୟଗଜପୁଷ୍ପ ଧୂପ
 ଘାସ ନିବେଦ୍ୟାନ୍ ପୂଜୟେତ୍ ॥ ମାତୃ ପୂଜା ଯଥା ।
 ଗୌରୀ ପଦ୍ମା ଶତୀ ମେଥା ସାବିତ୍ରୀ ବିଜୟା, ଜୟା ।
 ଦେବସେନା ସ୍ବାହା ସ୍ବାହା ମାତର୍ଗ୍ ଲୋକମାତରଃ ।
 ଧୃତଃ ପୁଷ୍ଟିଃ କ୍ଷମା, କୃଷ୍ଣିଃ ଆତ୍ମଦେବତା, କୁଳଦେବତାତ ।
 ଅଥ ପୂଜା ।

ଓଁ ଗଣପତିୟେ ନମଃ । ଗଣପତିମାବାହୟାମି ଗଣପତିଅବାଗଛ
 ଗୌରୀୟେନମଃ ଗୌରୀମାବାହୟାମି ଗୌରୀ ଅବାଗଛ ।
 ପଦ୍ମାୟେନମଃ । ପଦ୍ମାମାବାହୟାମି ପଦ୍ମା ଅବାଗଛ ଶତେୟେନମଃ

ଶତମାବାହସ୍ତମି ଶତଅଶାଗଳ୍ପ । ମେଧାୟୈନମଃ , ମେଧା
 ମାବାହସ୍ତମି ମେଧେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ସାବିତ୍ରେୟନମଃ , ସାବିତ୍ରୀ
 ମାବାହସ୍ତମି , ସାବିତ୍ରୀ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ବଜ୍ରୟାୟୈନମଃ , ବଜ୍ରୟା
 ମାବାହସ୍ତମି ବଜ୍ରୟେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ଜୟାୟୈନମଃ । ଜୟା
 ମାବାହସ୍ତମି ଜୟେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ଦେବସେନାୟୈନମଃ ,
 ଦେବସେନା ମାବାହସ୍ତମି ଦେବସେନେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ସ୍ବାହା
 ଯୈନମଃ ସ୍ବାହାମାବାହସ୍ତମି ସ୍ବାହେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ସ୍ବାଧାୟୈ
 ନମଃ , ସ୍ବାଧାମାବାହସ୍ତମି ସ୍ବାଧେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ମାତୃଭ୍ୟୋନମଃ ,
 ମାତୃଗ୍ବାହସ୍ତମି, ମାତୃଗ୍ଭ୍ୟୋନମଃ । ଓଁ ଲୋକମାତୃଭ୍ୟୋନମଃ,
 ଲୋକମାତୃଗ୍ବାହସ୍ତମି, ଲୋକମାତୃଗ୍ଭ୍ୟୋନମଃ । ଓଁ ଧୃତ୍ୟୈ
 ନମଃ, ଧୃତି ମାବାହସ୍ତମି ଧୃତେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ ସୁଷ୍ଟ୍ୟୈନମଃ, ସୁଷ୍ଟି
 ମାବାହସ୍ତମି ସୁଷ୍ଟେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ କ୍ଷମାୟୈନମଃ , କ୍ଷମା ମାବା
 ହସ୍ତମି କ୍ଷମେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ତୁଷ୍ଟ୍ୟୈନମଃ , ତୁଷ୍ଟିମାବାହସ୍ତମି ତୁଷ୍ଟେ
 ଅଶାଗଳ୍ପ । ଆତ୍ମ ଦେବତାୟୈ ନମଃ , ଆତ୍ମ ଦେବତା ମାବାହସ୍ତମି
 ଆତ୍ମ ଦେବତେ ଅଶାଗଳ୍ପ । ଓଁ କୁଳଦେବତାୟୈ ନମଃ, କୁଳ-
 ଦେବତା ମାବାହସ୍ତମି କୁଳଦେବତେ ଅଶାଗଳ୍ପ ଏତ୍ତର୍ପୀତ୍ରିଃ
 କ୍ରମେଣ ଆବାହନ,ଗନ୍ଧସୁସ୍ମୃତପଦନିବେଦ୍ୟଃ ପୂଜୟେତ୍ ।
 ଅତମନଂ ତାମୂଲଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ପ୍ରାତ୍ନୃତ୍ୟ ଉପବିଶ୍ୟ । ସର୍ବଂ କର୍ମକ-
 ର୍ଚେତ୍ ଦଧିବଦଗ୍ଧତମିଶ୍ରାନ୍ତ୍ରୀଃ ତତଃ ଉତ୍ତରସ୍ଥାପନଂ ତତଃ-
 ପିଣ୍ଡାସାଦନଂ; ଯଥା; ଜ୍ଞଂକ୍ଷୀରପାତ୍ରଂ ସକୃଦାଜ୍ଞିନ୍ନାନିର୍ଦ୍ଦିଶି ବ୍ରା-
 ହ୍ମଣଃ, ପିଣ୍ଡାର୍ଥମନ୍ତ୍ରଂ ସୁଧାଣି ସଦସ୍ୟବାସଃ ଏବ ମାସାଦ୍ୟ ବକ୍ତେଶ
 କୁଶସ୍ତେଶ ବା ଅପଞ୍ଚତାଅସୁଗ୍ଧ, ରକ୍ଷାଗୁପ୍ତିବେଦସଦଇତ
 ପତ୍ୟକରେଖାକରଣଂ । ରେଖାନ୍ତେ ଯେଉଁମାଣି ଅଗ୍ନି ସ୍ଥାପନଂ

ଉଦକୋପସ୍ଥଗିନଂ ଯବଦ୍ବ୍ୟାସ୍ତତକ୍ଷୀରସମେତଂ ହସ୍ତେଶୁଶ୍ରୁତା;
 ଅବନେ ଜଳଂ କୁର୍ଯ୍ୟତ୍ ଅମୁକ ସଗୋଷ୍ଠେ ଅସ୍ମନ୍ନାତଃ ଅମୁକା
 ଦେବ ନାମସୁଖି ପିଣ୍ଡାସନେ ଏତତ୍ତକ୍ଷୀରଂ ତୁଭ୍ୟମସ୍ତୁ ସ୍ବାହା
 ନମୋଅବନେ କିଷ୍ଠ ଏବ ପିତାମହା ପ୍ରତିତା ମହେଷ୍ୟଃ ଏବ ସକୃଦା-
 କ୍ଳିନ୍ନୋପର ଅମୁକ ସଗୋଷ୍ଠ ଅସ୍ମତ୍ପତିତଃ ଅମୁକଦେବଶର୍ମିନ୍ନାମସୁଖ-
 ପିଣ୍ଡାସନେ ଏତତ୍ତକ୍ଷୀରଂ ତୁଭ୍ୟମସ୍ତୁ ସ୍ବାହା ନମୋଅବନେ କିଷ୍ଠ ଏବ
 ପିତାମହପ୍ରତିତାମହେଷ୍ୟଃ ଏବ ସକୃଦାକ୍ଳିନ୍ନୋପର ଅମୁକସଗୋଷ୍ଠ
 ଅସ୍ମନ୍ନାତାମହ ଅମୁକଦେବଶର୍ମିନ୍ନାମସୁଖପି-
 ଣ୍ଡାସନେ ଏତତ୍ତକ୍ଷୀରଂ ତୁଭ୍ୟମସ୍ତୁ ସ୍ବାହା ନମୋଅବନେ କିଷ୍ଠ ଏବ
 ମାତାମହ ପ୍ରମାତାମହେଷ୍ୟଃ ॥ ଏବ ସକୃଦାକ୍ଳିନ୍ନୋପର ଏବ ପିଣ୍ଡ-
 ଶ୍ଚାନେ ଅବନେ ଜଳରେଖାକରଣଂ ସକୃଦାକ୍ଳିନ୍ନା ପୁରଣଂ ପିଣ୍ଡଶ୍ଚା-
 ନ କଲ୍ପନଂ । କୁଶସଂସ୍ପେଶ ଅନ୍ତର୍କୁଶଦାନଂ । ତୁଷ୍ଠାଂଗଜାପତ୍ତଃ
 ପିଣ୍ଡସ୍ଥାନପୁକା ; ଉତ୍ଥାପୁ, ନାମସୁଖାପିତଗ୍ ଯାଂ ପ୍ରସିଦନ୍ତି
 ନାମସୁଖାଃ ପିତାମହାଃ ଇତି ଶ୍ରୀପ୍ରାଥ୍ୟଃ; ଉପବିଶ୍ୟ; ଦଧୀବଦଗ୍
 ଶତମିତ୍ରଂ ପିଣ୍ଡଂ ଶୁଶ୍ରୁତା ; ଅମୁକସ ଗୋଷ୍ଠେ ଅସ୍ମନ୍ ମାତଃ
 ଅମୁକାଦେବ ନାମସୁଖି ଏଷପିଣ୍ଡଃ ସୁଷ୍ୟେସ୍ବାହା । ଇତି ଦେବତା
 ଥି ନୈବଦଦ୍ୟାତ୍ । ଉଦମସ୍ତୁମ୍ନ ସେ ଅମୁକାଦେବ୍ୟ ନାମ-
 ସୁଖ୍ୟ ଏବ ପିତାମହା ପ୍ରତିତାମହେଷ୍ୟପିଣ୍ଡଦାନଂ । ଅମୁକସ
 ଗୋଷ୍ଠ ଅସ୍ମତ୍ପତିତଃ ଅମୁକଦେବଶର୍ମିନ୍ନାମସୁଖ ଏଷପିଣ୍ଡ ସୁଭ୍ୟଂ
 ସ୍ବାହା ନମୋଅବନେ କିଷ୍ଠ ଏବ ପିତାମହ ପ୍ରତିତାମହେଷ୍ୟପିଣ୍ଡଦାନଂ । ଅ-
 ମୁକସଗୋଷ୍ଠ ଅସ୍ମନ୍ନାତାମହ ଅମୁକଦେବଶର୍ମିନ୍ନାମସୁଖଏଷପିଣ୍ଡ
 ସୁଭ୍ୟଂ ସ୍ବାହା ଉଦମସ୍ତୁମ୍ନମାତାମହାୟ । ଅମୁକ ଦେବଶର୍ମିଣେ
 ନାମସୁଖାୟ ଏବ ମାତାମହ ପ୍ରମାତାମହେଷ୍ୟଃ ତତଃ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ

ମାତୃତ୍ୱ ପଶ୍ଚିମାତୃମୁଖ୍ୟଃ ପ୍ରାଣାନାୟାମ୍ୟ । ଅବ ନାମମୁଖ୍ୟପି-
ତରୈ ମାତୃତ୍ୱଂ ଯଥାଭାଗମାତୃଷ୍ଟାୟାଂ । ଉଦଗାବର୍ତ୍ତନଂ । ପୁ-
ନର୍ବକୃତ୍ୟ । ପୁନଃସମୁଦ୍ଧାୟ । ଅମିମଦନ୍ତ ନାମମୁଖ୍ୟ ପିତରୈ
ଯଥାଭାଗ ମା, କୃଷ୍ଣାୟିଷତ୍ । ତତଃ ପିଣ୍ଡପାତ୍ରଦାନେଷୁ ଜଳଂ
ନିଷିଧ୍ୟ; କ୍ଷୀରଂ ସମିଧ୍ୟ, ତେନୋଦକେନ ପ୍ରତ୍ୟବନେ ଜଳଂ, ଅମ୍ଳ-
କସଗୋସ୍ତେ ଅମ୍ଳନାତଃ ଅମ୍ଳକାଦେବ ନାମମୁଖ୍ୟ ପିଣ୍ଡୋପର
ଏତଜ୍ଜଳଂ ଭୂତ୍ୟମସ୍ତୁ ସ୍ୱାହା ଅବନେନିଷ୍ଠ । ଏବ ପିତାମହା ପ୍ରପିତା
ମହେୟଃ ଅମ୍ଳକସଗୋସ୍ତେ ଅମ୍ଳପୂର୍ଣ୍ଣିତଃ ଅମ୍ଳକଦେବଶମ୍ଭୁ ନାମମୁଖ୍ୟ
ପିଣ୍ଡୋପର ଏତଜ୍ଜଳଂ ଭୂତ୍ୟମସ୍ତୁସ୍ୱାହା ନମୋଅବନେ ନିଷ୍ଠ ।
ଏବ ପିତାମହ ପ୍ରପିତା ମହେୟଃ । ଅମ୍ଳକସ ଗୋସ୍ତେ ଅମ୍ଳନାତା
ମହ ଅମ୍ଳକ ଦେବଶମ୍ଭୁ ନାମମୁଖ୍ୟ ପିଣ୍ଡୋପର ଏତଜ୍ଜଳଂ ଭୂତ୍ୟ
ମସ୍ତୁ ସ୍ୱାହା; ନମୋ ଅବନେନିଷ୍ଠ ॥ ଏବ ମାତାମହ, ପ୍ରମାତା
ମହେୟଃ । ଓଁ ନମୋବୋନାମମୁଖ୍ୟାୟ ପିତରଃ ଶୁଷ୍ଟାୟ ନମୋ
ବୋନାମମୁଖ୍ୟାୟ ପିତର ପ୍ରପସେ । ନମୋବୋ ନାମମୁଖ୍ୟାୟପିତରୈ
ଜ୍ଞଜ୍ଞବଂ ତସ୍ମୈ ନମୋବୋ ନାମମୁଖ୍ୟାୟ ପିତରୈ ରସାୟ ॥ ନମୋବୋ
ନାମମୁଖ୍ୟାୟ ପିତରୈ ଘୋରାୟ ମନ୍ୟବେ ସ୍ୱାଧାୟୈବ ନାମମୁଖ୍ୟା
ପିତରୈ ନମଃ । ଏତଦ୍ଭବୋ ନାମମୁଖ୍ୟାୟ ପିତରୈ ବାସ ଇତି
ସଦଶବସ୍ତୁ ପିଣ୍ଡୋପର ବେଷ୍ଟୟେତ୍ । ଶୁଦ୍ଧାନୋ ନାମମୁଖ୍ୟାୟ
ପିତରୈ ଦତ୍ତ ଇତି ପ୍ରତିପିଣ୍ଡଂ ଜପେତ୍ । ଭୃଷ୍ଟଂ ପିଣ୍ଡୋ ପର
ଗଜ, ସୁଷ୍ଟ, ଧୂସ, ଜାପ ପିଣ୍ଡବଳୀଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ । ଦ୍ରାକ୍ଷା, ଆମଳକା,
ଆଦ୍ରକ, ବଦରା ଫଳାଦିଭ୍ୟଃ ପିଣ୍ଡବଳୀଃ । ଅମ୍ଳକସ ଗୋସ୍ତେ ଅମ୍ଳ
କୃତପିତାମହା ପ୍ରପିତାମହା ଅମ୍ଳକାଦେବ ନାମମୁଖ୍ୟାୟ ।
ଇଦଂ ପିଣ୍ଡବଳୀଭ୍ୟେନୋପ କଳ୍ପିତଂ ଯଥାହାଭାଗଂ ସୁଷ୍ଟରାୟନମଃ ।
ଅମ୍ଳକସଗୋସ୍ତେ ଅମ୍ଳପୂର୍ଣ୍ଣିତ ପିତାମହ ପ୍ରପିତାମହା ଅମ୍ଳକଦେବ

ଅମ୍ଭଙ୍କ ଦେବ ଅମ୍ଭଙ୍କ ଦେବ ଶର୍ମିଷ୍ଠାଣୋ ନାମସ୍ମୃଣା ଇଦଂ ପିଣ୍ଡବଳୀହେ
 ନୋପ କଲ୍ଲିତଂ ଯଥା ବଭ୍ରାବଂ ଯୁଷ୍ମଭ୍ୟଂ ସ୍ବାହା । ଅମ୍ଭଙ୍କସଗୋସ୍ତାଃ
 ଅସ୍ମନ୍ନାତାମହ ପ୍ରମାତାମହ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରମାତାମହାଃ ଅମ୍ଭଙ୍କ ଦେବ ୩
 ଶର୍ମିଷ୍ଠାଃ ନାମସ୍ମୃଣାଃ ଇଦଂ ପିଣ୍ଡବଳୀହେନୋପକଲ୍ଲିତଂ ଯଥା
 ବଭ୍ରାବଂ ଯୁଷ୍ମଭ୍ୟଂ ସ୍ବାହା ॥ ଓଁ ଉର୍ଜିଂ ବବନ୍ତୁ ରମୃତଂ ଘୃତଂ
 ପୟଃ କଲ୍ଲିଲ ପରୂଷତଂ ସ୍ବାଧାସ୍ତୁ ତପିୟତ ମେପିତୃନୋ ଇତି
 ମହେଶ ପିଣ୍ଡୋପର ଶ୍ରୀର ଦାନଂ ନୈବେଦ୍ୟାନ୍ତଂ । ପିଣ୍ଡାନ୍ତଂ ପାତ୍ରା
 ନୁରେ ହ୍ୱାପୟେତ ବସୋଧୀଗୁଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ । (ରେଣା ହି ପଞ୍ଚ ସପ୍ତବା)

ଓଁ ବସୋଃ ପଦିତ ମସି ଶତଧାରଂ ବସୋଃ ପଦିତ ମସି ସହସ୍ର
 ଧାରଂ । ଦେବସ୍ତା ସବିତା ସୁନାତୁ ବସୋଃ ପଦିତେଶ ଶତଧା ରେଣ
 କଶ୍ୟପସ୍ୟ ହିୟାୟୁଷଂ କମଦଗ୍ନେ ହ୍ରିୟାୟୁଷଂ ଯଦ୍ଦେବାନାଂ
 ହିୟାୟୁଷଂ ତନ୍ନେ ଅସ୍ତୁ ହିୟାୟୁଷଂ । ଇତି ବରପ୍ରାଂ ଭୂଷୟେତ୍
 ଅଛିଦ୍ରାବଧାରଣଂ , ପିଣ୍ଡୋଦ୍ଧାରଣଂ , ପିଣ୍ଡାସୁରଣପ୍ରତିପ୍ରତ୍ତିଃ

ଅଭ୍ୟୁଦୟିକ ଗ୍ରାନ୍ଥ ସମାପ୍ତିଃ ।

କର୍ମ ବିଶେଷେ

ଅଗ୍ନି—ନାମ

ଅଗ୍ନିଶ୍ଚ ମାରୁତୋନାମ ଗର୍ଭାଧାନେ ବଧୀୟତେ ।

ସ୍ତୁଷବନେ ଚନ୍ଦ୍ରନାମାଗ୍ନିଃ ଶୃଙ୍ଗାରେ ଗୋଭନଂ ସ୍ତୁତଂ । ୧

ସାମନ୍ତେ ମଞ୍ଜଲୋନାମ ପ୍ରଗଲ୍ଲୋ ଜାତକର୍ମଣି ।

ନାମ୍ନିଚ ପାର୍ଥିବୋ ନାମ ପ୍ରାଣନେଚ ଶୂଚସ୍ତଥା । ୨

ସବ୍ୟନାମା ବ୍ରତେଚୂଡ଼େ ବ୍ରତାଦେଶେ ସମ୍ଭୁଭବଃ ।

ସମାବର୍ତ୍ତେ ପୂର୍ଯ୍ୟନାମା ବିବାହେ ଯୋଜକଃସ୍ତୁତଃ ।

ଚତୁର୍ଥୀଂଚ ଶୀଶୀନାମ ଧୃତିରଗ୍ନି ସ୍ତୁଥାପରେ । ଇତି ।

ଅଥ ଗର୍ଭୀୟାନଂ ।

ତବ ରୁଦ୍ରସ୍ନାତା ଚତୁର୍ଥ ଦିନେ ବଧୂଃ ପ୍ରାତଃସ୍ନାନାଦିତ୍ୟ
ମୁପତସ୍ତେତ୍ । ତତପ୍ତଦିନେ ମାତୃପୂଜାଭ୍ୟୁଦୟିକେ କୃତ୍ବା ।
ସୋଡଶ ଗ୍ରହା ଦବ୍ୟାକ୍ ଶୁଭଗୃହା ଦକ୍ଷିଣ କରେଣ
ପତିବ୍ୟା ଉପସ୍ଥମଭିଷ୍ଟୁଣ୍ୟ ଜପତ । ଓଁ ସୁଷା ଭର୍ତ୍ତା
ସକ୍ତିତାମେ ଦଦାତୁ ତୁମ୍ଭେ କଲ୍ୟାଣ ଲଳମର୍ତ୍ତ ବର୍ଷୁ
ଯୌ୍ୟାନଂ କଲ୍ୟାଣୁ ହୁଷ୍ଟା ରୂପାଣି ଫିଶତୁ ଆସିଷ୍ଟୁ
ପ୍ରଜାପତ ଧୀତା ଗର୍ଭିଂ ଦଧାତୁତେ । ଇତିମଂବେଶ
ଅଥ ପ୍ରାତଃ ଉପବିଶ୍ୟ ଉଦତ୍ତୁଣୋ ବା ଏତାମତ୍ତ ମଂସୟେ
ଦନେନ ଓଁ ଗର୍ଭଂଧେସ୍ତ ସିନାବାଲ୍ ଗର୍ଭଂଧେସ୍ତପୃଥ୍ବୀକେ
ଗର୍ଭଂତେ ଅଗିନୌଦେବା ବାଧତୁଂ ସୁଷ୍ଟରସ୍ତକ୍ତୌ ଇତି

କର୍ମ ବିଶେଷରେ ଅଗ୍ନିର ନାମ ଯଥା ;

ଗର୍ଭୀୟାନରେ ମାରୁତ , ପୁଂସବନରେ ଚନ୍ଦ୍ର, ଶୃଙ୍ଗାର ଅର୍ଥାତ୍
ବଦାପନାରେ ଶୋଭନ , ସୀମନ୍ତୋନ୍ନୟନରେ ମଙ୍ଗଳ , ଜାତ
କର୍ମରେ ପ୍ରଗଳ୍ଭ , ନାମ କରଣରେ ପାର୍ଥିବ , ଅନ୍ନ ପ୍ରାଶନରେ
ଶୁଚି , ତୁଳାକର୍ମରେ ସବ୍ୟ , ଉପନୟନରେ ସମ୍ଭୁଭବ , ସମାବର୍ତ୍ତି
ରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ , ବିବାହରେ ଯୋଜକ , ଚତୁର୍ଥରେ ଶାଶି ନାମାଗ୍ନି

ଗର୍ଭୀୟାନ ।

ତୁଭୁମତୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ରୁଦ୍ର—ଚତୁର୍ଥ ଦିବସର ପ୍ରାତଃକାଳରୁ କାହାକୁ
ସମ୍ଭାଷଣ ନକରି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବ । ପତିସେବନ
ମାତୃପୂଜା, ଅଭ୍ୟୁଦୟିକପ୍ରାଣ ଏଉତପୂଜାର୍ଯ୍ୟକର ସୋଡ଼ଶଗ୍ରହ-
ମଧ୍ୟରେ ଶୁଭଗ୍ରହଦେବୀ ଦକ୍ଷିଣକର ଦ୍ଵାବ ବଧୂର ଉପସ୍ଥ ସ୍ପର୍ଶକର

ମଂତ୍ରେଣ ତତଃ ଓ ରେତୋମୁହଂ ବଳହାତୟୋନଂପ୍ରବଣ
 ଦଂଦ୍ରୟଂ ଗର୍ଭଂ ଜଗ୍ମୁଶାବୃତ ଉଲ୍ଲେ ଜହାତ ଜନ୍ମନା
 ଇତି ମହେଶ ରେତଃ ସ୍ରାବଣଂ ଅଥ ତଦ୍ୟାଦୃଦୟ
 ମଲରେତଃ ଓ ଯତ୍ରେଷୁଣାମେ ହୃଦୟଂଦିବ ଚନ୍ଦ୍ରମସିନ୍ଧିତଂ
 ବେଦାହତନ୍ନଂ ତଦିଦ୍ୟାତ୍ ପଶ୍ୟେମ ଶରଦଃଶତଂ ଜାବେମ
 ଶରଦଃଶତଂ ଶୁଣ୍ଠୟାମଶରଦଃଶତ ମିତିମହେଶ ତତଃସ୍ପନ୍ନେ
 ହୁଷ୍ମନାଃହୃଦେଶେ ପ୍ରସନ୍ନମନାଭୁବଂ କାମୟମାନାମ
 ଭଞ୍ଜଶଯ୍ୟାୟାଂ ପ୍ରଦୋଷାଦୃଥ୍ୟଂ ହିୟମତ୍ତ ଗଚ୍ଛେତ୍ତ ସାୟ
 ଦିଗର୍ଭଂ ନଦଧାତ ତଦାପତିଃ କୃତୋପବାସଃ ସୁଷ୍ୟ
 ନକ୍ଷତ୍ରେ ଶ୍ରେତକଞ୍ଚୁକାର ମୂଳସୁପ୍ତାଂଶ୍ୟାଦକେନପିଷ୍ଠାବଧୂ
 ଦକ୍ଷିଣନାସାପୁଞ୍ଜେ ତଦ୍ରବଂଦଦ୍ୟାତ୍ ଅନେନୈବ ମଂହେଶ
 ଓ ଇୟମୋଷଧୀ ଜାୟମାଶାସହମାନାସରସ୍ପତ୍ନୀ ଅସ୍ୟା
 ଅହଂକୃତୃତ୍ୟାଃସୁହଃ ପିତୁରବ ନାମଜାଗର୍ଭଂ ।

ଇତି ଗର୍ଭାଧାନଂ ।

“ ଓ ପୂଷାଭଗଂ ” ମନ୍ତ୍ରରେ ଜପକରିବ ଏଥିଉତ୍ତରୁ ଉତ୍ତରବା
 ପୂଷକୁ ମୁଖକରି ବସି ଆଗଣାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ “ ଓ ଗର୍ଭଂ ଯେହ ” ମନ୍ତ୍ର
 ପାଠକରି ଅଭିମନ୍ତ୍ରଣକରିବ । ତହିଁଉତ୍ତରୁ “ ଓ ରେତୋମୁହଂ ”
 ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ରେତସ୍ଥଳନ କରିବ । ତହିଁରେ ବଧୂର ହୃଦୟକୁ “ ଓ ଯ
 ତ୍ରେସୁସି ” ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ସ୍ମରଣକରିବ ତଦନନ୍ତର ପୁରୁଷ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ହୁଷ୍ମ
 ମନାହୋଇ ଚିତ୍ତ ଚଞ୍ଚଳ ନକରି କାମିନୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସଞ୍ଜ୍ୟାପରେ-
 ଏକଶଯ୍ୟାରେ ଘେନି ଶୟନ ଏବଂ ଅଭିଗମନକରିବ ଏଥିର ସହ-
 ବାସ କଲ୍ଲଉତ୍ତରୁ ଯଦ୍ୟପି ସ୍ତ୍ରୀର ଗର୍ଭିଞ୍ଚାର ନନ୍ଦ ଏ ତେବେ ମା-
 ତୃପ୍ରଜାଦି ନକରି କେବଳ ପତି ଉପବାସ କରି ପୁଷ୍ୟନକ୍ଷତ୍ରରେ ଶୁକ୍ଳ
 ଅଙ୍କଗନ୍ତୁ ନଳ ଆଣି ଜଳସଂଯୋଗରେବାଟ “ ଓ ଇୟମୋଷଧୀ ”

ଅଥ ପୁଂସବନଂ ।

ତଦ୍ଦଶକର୍ମମାଧ୍ୟମେଷୁ ଦିଗ୍ଦଶୁ ତୃତୀୟାୟା ରନ୍ୟତରସ୍ତୁ ନ୍
 କରଣାୟଂ ପୁଷ୍ୟପୁନର୍ବସୁ ମୃଗଶିରୋ ଚିତ୍ରମୁଲଭବଣା ନ୍ୟତମ-
 ସୁନ୍ଦାମ ନକ୍ଷତ୍ରସ୍ତୁ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରତାରାମୂଳକୂଳ ଦିବସମବଗତ୍ୟ
 ତତଃପୂର୍ବଦିନେ ବଧୂମୁପବାସ୍ୟ କାରୟିତ୍ବା ଅଗ୍ନିମଦିନେ
 ତସ୍ୟାମ୍ନାତାପ୍ୟାହୁତବାସୋମୁଗପରାଧ୍ୟାନାନ୍ତରଂ ଗୁପ୍ତା-
 ମ୍ନାତଃ କୃତାତମନୋ ମାତୃମୂଳାଭ୍ୟୁଦୟିକାଦିଂ କୃତ୍ବା ବତ୍ସ-
 ରୋନ୍ନବତ୍ସରାଂ ଗାଂଶ୍ଚ ଆରବ୍ଧ୍ୱା କୁଶଳଂ ପ୍ରକମପିଶିଶିରେଣ
 ଜଳେନ ପିଷ୍ଟ୍ବାବଧୂଦକ୍ଷିଣୋମାୟୁଷେ ତଦ୍ରାସଦଦ୍ୟାତ୍ ଓ
 ଶ୍ୱତଶ୍ୟଗର୍ଭିଃ ସମବତ୍ରିତାଗ୍ରେ ଭୂତସ୍ୟଜାତଃ ପ୍ରତରେକ
 ଅସୀତ୍ ସଦାଧାର ସୃଥିଗାଦ୍ୟା ମୁତେମାଂକର୍ଷେ ଦେବାୟ
 ହବିଷାଦିଧେମ ଓ ଅଭ୍ୟାସ୍ୟତୁତଃ ପୃଥିବ୍ୟିରସାଜନଶ୍ଚକ-
 ମିଣଃ ସମବତ୍ରିତାଗ୍ରେ ତସ୍ୟବ୍ରହ୍ମାଦିଦଧତ୍ରୁ ପମେତ ତନ୍ମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୟ
 ଦେବହୁମାଜାନମଗ୍ରେ ଇତି ମନ୍ତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଇତି ପୁଂସବନଂ ।

ମନ୍ତ୍ର ପାଠକର ସେବକକୁ ବଧୂର ଦକ୍ଷିଣାଦା ରାତ୍ରିରେ ଦେବ ।
 ଗର୍ଭିଧାନ ସମାପ୍ତ ।

ପୁଂସବନ

ସ୍ତ୍ରୀର ଗର୍ଭେ ଦୟା ଦେବାର ଦୁଇ ତଳି ମାସମଧ୍ୟରେ ପୁଂସବନକ୍ଷତ୍ର
 ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଷ୍ୟ, ପୁନର୍ବସୁ, ମୃଗଶିର, ଚିତ୍ରା, ମୂଳା, ଭବଣା ଏହିମ-
 କ୍ଷତ୍ର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚନ୍ଦ୍ରତାରା ସ୍ତୁତ୍ୱ ଶୁଭଦିବସ ସ୍ଥିରକରି ପୁଂସ-
 ବନ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ କରିବ । ପୁଂସବନ କାର୍ଯ୍ୟ ମେଉଁଦିନବେଳ
 ତାହାର ପୂର୍ବଦିବସ ବଧୂ ଉପବାସ କରି ପୁଂସବନ ଦିବସରେ
 ସ୍ନାନକରତଃ ଅଷ୍ଟନିବସ୍ତୁ ଦୁଇଗୋଟି ପରିଧାନ କରିବ ଏବଂ ପତି

ଅଥ ସୀମାନ୍ତୋନ୍ନୟନଂ ।

ତଦ୍ ଗର୍ଭିମାସାପେକ୍ଷୟା ସଞ୍ଜେଷ୍ଟମେବା ପୁନଃମନକ୍ଷସ୍ତ
 ଯୁତଚକ୍ର ତାଂ ନୁକୂଳବିସ୍ତତଦିନେ ମାତୃପୂଜାଭ୍ୟ ଦୟିକା-
 ଦିଂକୃତ୍ବା ବସ୍ତ୍ରଶାଲ୍ଲ ଯାଂ କୁଶାଂତକାଂ କୁସାଂତ ତଦ୍ଦିନଃ
 କୁଶାତ୍ରୟେଶହସ୍ତ ପରମିତ ଚତୁରସ୍ରତୁମିଂପରସମୁଦ୍ଧ୍ୟ କୁଶା-
 ନୈଶାନ୍ୟାଂ ନିଶିପ୍ୟ ଗୋମୟୋ ଦକ୍ଷେ ନୋପଲପ୍ୟସ୍ତ
 ବମ୍ବଲେନ ଶ୍ରେୟନବୋତ୍ତରତସ୍ମିରୁଚ୍ଛିନ୍ତେୟା ଛେଦନ
 ହିମେଶାନାମିକାଂଗୁଷ୍ଠଭ୍ୟାଂ ମୃଦସ୍ପୃଷ୍ଟତ୍ୟ ବାରିଣାତଂଦେଶ
 ମତ୍ତସିତ୍ୟ କାଂସ୍ୟପାଦେଶାନ୍ ମାଦାୟ ତଦ୍ଦ୍ରବ୍ୟଦ୍ମୁଖଂ
 ନଦଧ୍ୟାତ୍ ତତୋବ୍ରାହ୍ମଣବରଣଂ ଓ ଅଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟସୀମଂ
 ତୋନ୍ନୟନ ହୋମ କର୍ମଶିକୃତାକୃତା ବେକ୍ଷଣରୂପବ୍ରହ୍ମକ-
 ମିକର୍ତ୍ତ ମମୁକଗୋସ୍ତ ମମୁକ ଶମୀଣଂ ବ୍ରାହ୍ମଣମେତ୍ତଃ
 ପୁଷ୍ପଚନ୍ଦନ ତାଂବୃକବାସୋତ୍ର ପ୍ରିତିହେନ ହାମହଂକୃଣେ
 ଓ କୃତୋସ୍ମାତ ପ୍ରତିବଚନଂ ଓ ଯଥାବିସ୍ତତଂକର୍ମକୁର୍ବ-

ମଧ୍ୟ ଶ୍ଳାନକର ଗୁଚମନ୍ତ ହୋଇ ଆତମନ କର ମାତୃପୂଜା ଆଭ୍ୟ
 ଦୟିକ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ପ୍ରଭୃତି କରବ । ବରଓହଲ, ବରକତି, ଆରୁର
 ବଗରୁ କୁଶାଙ୍କୁର ମଧ୍ୟଆଣି ଗାତଲ ଜଳରେ ବାଟ୍ ସେ ରସକୁ
 “ ଓଁ ହରଣାଗର୍ଭ ” “ ଓଁ ଅୟ୍ୟସମୂତ ” ଏହମନ୍ତଦ୍ବୟ ପାଠକର
 ବଧୂର ଦକ୍ଷିଣାସା ପୁଣିରେ ଦେବ ।

ସୁଂସବନ କାର୍ଯ୍ୟସମାପ୍ତ ।

(ଅଥସୀମନ୍ତୋନ୍ନୟନ)

ଗର୍ଭିମାସ ଠାରୁ ମିଶାଇ ୬ ଷ୍ଟ ବା ୮ ମାସରେ ପୂର୍ବକଥିତ
 ପୁରୁଷ ନକ୍ଷତ୍ରସ୍ତୁକ୍ତ ଚକ୍ରତାଗ୍ନିକୁଳ ବିସ୍ତତଦିନ ଦେଶି ପତି
 ବରୁଣ ପୂଜା ଓ ମାତୃପୂଜା, ଆଭ୍ୟଦୟିକାଦିକର ବସ୍ତ୍ରଶାଲ୍ଲରେ

ତ ହୋବାଉଛନ୍ତି ଓ କରବାଣୀତ ପ୍ରତିବଚନାନୁତରଂ
 ଅଗ୍ନେଦିକ୍ଷିତଃ ଶୁଦ୍ଧମାସନଂଦତ୍ତା ତଦୁପରପ୍ରାଗହାନ୍
 କୁଶାନାସ୍ତୀର୍ଯ୍ୟାସ୍ତନ୍ ସୀମଂତୋନ୍ନୟନହୋମକର୍ମଶିବଂମେ
 ବ୍ରହ୍ମାବେଦ୍ୟଭିଆୟ ଓ ଉଦ୍ୟାନାତ ତେନୋକ୍ତେ ଅଗ୍ନି
 ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ କାରୟିତ୍ବା ବ୍ରହ୍ମାଣଂତତ୍ରୋପବିଶ୍ୟ ପ୍ରଣୀତା
 ପାଦଂପୁରତଃ କୃତ୍ବା ତଳେନାୟୁର୍ଯ୍ୟ କୁଶେଗ୍ନିଜ୍ଞାତ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଣୋ
 ସୁଖମବଲେକ୍ୟାଗ୍ନେ ରୁଦ୍ରରତଃ କୁଶୋପରନଦଧ୍ୟାତ୍
 ତତଃ ପରସ୍ପରଣଂ ବର୍ହିଷଶ୍ଚତୁର୍ଥଭାଗ ମାଦାୟାଗ୍ନେୟା
 ଭିଶାନାଂତଂ ବ୍ରହ୍ମଣୋଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ନୈରୃତ୍ୟା ଭାୟୂବ୍ୟାଂତଂ
 ଅଗ୍ନିତଃ ପ୍ରଣୀତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ତତୋଽଗ୍ନେରୁଦ୍ରରତଃ ପଶ୍ଚିମ
 ଦିଗିପଦସକ୍ଳେଦନାଥିଂ କୁଶସ୍ତୟଂ ପଦସକରଣୀଥିଂ
 ସାଗ୍ରମନଂତର୍ଗିର୍ଭିକୁଶପଦସୟଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଂ ଆତ୍ୟ
 ସ୍ଥାଲ୍ ଚରୁସ୍ଥାଲ୍ ସମାଜିନକୁଶା ଉପସମନକୁଶା ଃ ପ୍ରା-
 ଦେଶମିତିପାଲଶସମିଧ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତ୍ରୀ ଃ ସ୍ତ୍ରୀବ ଃ ଅକ୍ୟଂଷ୍ଟ୍ର

କୁଶାଗ୍ନିକରବ । ତହିଁର ଦ୍ରୁମ, ଯଥା,

ତନୁଗୋଃ କୁଶଦ୍ବାଗ୍ ଏକହସ୍ତ ପରମିତ ଚତୁରସ୍ର ଭୂମିକୁ-
 ମାଜିନକର କୁଶମାନଙ୍କୁ ଐଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ନିକ୍ଷେପକରବ
 ଏବଂ ଗୋମୟୋଦକଦ୍ବାଗ୍ ସେଭୂମି ଲେପନକରବ ତପ୍ତରେ
 ଶୁବ ଅଥବାଶୁଚମୂଳଦ୍ବାଗ୍ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ପ୍ରାଦେଶ
 ପରମିତ ତନୁଗୋଃ ରେଖା ଉଦ୍ଭେଜନ କର ଅନାମିକା ଓ
 ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠା ଏ ଉଭୟ ଆଙ୍ଗୁଳୀରେ ମୃତ୍ତିକା ଉଦ୍ଭୁତ କରବ ଏବଂ
 ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଜଳରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କର କାଂସ୍ୟ ପାଦରେ ଅଗ୍ନି
 ଆଶି ପଶ୍ଚିମମୁଖକର ରଖିବ । “ ଓ ଅଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୀମନ୍ତୋ
 ନୟନ ” ଏହିମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ବ୍ରହ୍ମାବରଣ କରବ । ବଚିତ ବ୍ରହ୍ମା “ବୃତୋମ୍ନା

ପଂଶ୍ଚାଦୁତ୍ତରଯଜ୍ଞମାନ, ସୁଷ୍ଟିଶତ, ଦୁୟାବଜ୍ଞିନ୍ ତତ୍ତ୍ୱଲପ୍ତ-
 ପାଦଂ ତଳସୁଦ୍ଧମିତ୍ରାସୁପ୍ତଲାଃ ପୂର୍ଣ୍ଣପାଦଂ , ଏତାନି
 ପଦସଲ୍ଲେଦନକୁଶାନାଂ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବଦିଗି ହମେଶାସାଦନା-
 ଯୁକ୍ତ ତଦୁତ୍ତରତଃ ବାଣୀଗାଥାନୌ ପ୍ରାଦେଶନାସ ସାନ୍ତ୍ରା-
 ଗୁଥୁଗଂକୁଃ ସି ଶ୍ରେତ ଗଞ୍ଜକାବଂଠକଂ ପାତସୁସ ପୂର୍ଣ୍ଣସୁକ୍ତିଃ
 ଦର୍ଶିପିଂଞ୍ଜଳିକାସୟଂ ଉଦୁଂବରଫଳସ୍ତୁଗୁମୁନଶ୍ଚିଘଟତ
 ଦେବକକିଂଦୟୁକ୍ତ ସୁସଦୋରକ ପୁଷ୍ପବଲ୍ଲୀଦ ଫଳସ୍ତୁତ ବାଗ୍-
 ଷ୍ଟ ତୟାଦ ଅନ୍ୟଦୁଆଗୁରପରପ୍ରାପ୍ତଦ୍ରବ୍ୟ ମାସାଦନାୟଂ
 ତତଃ ପଦସଲ୍ଲେଦନାର୍ଥକୁଶୈଃ ପ୍ରାଦେଶମିତପଦହେ-
 ଛୁବା ସପଦସପାଣିନା ପ୍ରଣୀତୋଦକଂହିଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ-
 ପାସେକୃତ୍ୱା ଅନାମିକାଂଗୁଷ୍ଠ ଭ୍ୟା ମୁତ୍ତରକ୍ତେ ପଦହେ-
 ଗୁମ୍ଭାତ୍ୱା ସିରୁଦ୍ଧିଂଗନଂ ପ୍ରଣୀତୋଦକେନ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପ୍ରେ-
 କ୍ଷଣଂ ତତଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳେନ ଯଥାସାଦିତଦ୍ରବ୍ୟ ସେଚନଂ

ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରବେ ତପ୍ତରେ ଯଜ୍ଞମାନ “ ଯଥା ବସ୍ତୁତ କର୍ମି
 କୁର ” ବୋଲି କହବ ବ୍ରହ୍ମା “ କରବାଣି ” ଏସ୍ତ ପ୍ରତିବଚନ
 କଲ ଉତ୍ତରୁ ଯଜ୍ଞମାନ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଶୁଦ୍ଧ ଆସନ
 ଦେଇ ତାହା ଉପରେ ପୂର୍ବକୁ ଅଗ୍ରହୋଇଥିବା ତଳଗୋଟ
 କୁଶପକାଇ “ଶାମନ୍ତୋ ଉନ୍ମୟନ ହୋମ କର୍ମୀଣି, ଇନ୍ଦ୍ରୋନେ ବ୍ରହ୍ମାଭବ-
 ବାକ୍ୟ କହବେ । ବ୍ରହ୍ମା ଏହାଶୁଣି “ ଓଁ ଉବାନି ” ଏସ୍ତ ବାକ୍ୟକ
 ହବେ ତପ୍ତର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରଇ
 ଉକ୍ତ ଆସନରେ ବସାଇ ଅପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣୀତା ପାଦ ରଖି
 ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣକର କୁଶଦ୍ୱାନ୍ ଆଜ୍ଞାପିତ କରତଃ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଶୁଦ୍ଧ
 ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତର ଭାଗରେ କୁଶୋପର ରଖିବ ।

ତପ୍ତରେପରସ୍ତରଣ ହମୟଥା;

ତତୋଗ୍ନି ପ୍ରଣାତୟୋମୀଧେ, ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦନଧାନଂ
 ତତଃ ଆଜ୍ୟସ୍ଥାଲ୍ୟା ମାଜ୍ୟନିବୀପଃ ଚରୋତୁ ତଳତଶ୍ଚୂଳ
 ସୁଶ୍ନାନ ପ୍ରଣାତୋଦକେନସିଃ ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟ ତଦ୍ଦକଂଚକ୍ରଳଂ
 ଦତ୍ତା ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ତତଃସ୍ପର୍ଶଂ ଚରୁଂଗୃହ୍ଣାତ୍ । ବ୍ରହ୍ମଣୀରୁଜ୍ୟଂ
 ଗ୍ରାହୟିତ୍ । ବନ୍ଧେତୁତ୍ତରତଶ୍ଚରୁଂ ଦକ୍ଷିଣତଃ ଆଜ୍ୟଂସ୍ପର୍ଶ-
 ପତ୍ନନିଦଧାତ୍ ତତଃ ସିଦ୍ଧେଚରୋ ଜଳତୃଣଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ
 ଭ୍ରମୟିତ୍ । ବନ୍ଧୋତପୁ ସେପଃ ତତଃ ସୁବପ୍ରତପନଂ-
 ତଃ ତତଃ ସାମାଜିନଃଶୁଶାନାମାଗ୍ନିରଂତରତୋମୂଳେ
 ବାନ୍ଧ୍ୟତଃ ସୁବଂସମୃଜ୍ୟପ୍ରଣାତୋଦକେନାଭ୍ୟୁଷ୍ୟ ପୁନଃପ୍ରିଃ
 ପ୍ରତପ୍ୟଦକ୍ଷିଣତୋନିଦଧାତ୍ ତତଃ ଆଜ୍ୟମଗ୍ନି ତଶ୍ଚବେଃ
 ପୁନୋଶାନାୟାଗ୍ରେଧୃତ୍ । ଆଜ୍ୟମଗ୍ନି ମେନଚରୁମାନାୟାଜ୍ୟ-
 ସୋତ୍ତରତୋ ନିଦଧାତ୍ ତତଃ ଆଜ୍ୟପ୍ରୋକ୍ଷଣୀବଦୁପୁବନଂ
 ଅବେକ୍ଷ୍ୟସମ୍ପୂ ପଦ୍ରବ୍ୟେ ତନ୍ନିରସନଂ ତତଃ ପୁବ-

କୁଶର ଚତୁର୍ଥୀଂଶ ଆଶି ଅଗ୍ନିକୋଣଠାରୁ ଐଶାନ୍ୟ କୋଣ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନୈରୂତ କୋଣଠାରୁ ବାୟୁକୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅଗ୍ନି
 ଠାରୁ ପ୍ରଣାତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥବା ଏଦେଶର ଶିଖାରୁ ବଶତଃ
 ବାୟୁ କୋଣ ଠାରୁ ଐଶାନ୍ୟ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପରଶ କରୁବା
 ତତ୍ପୂର୍ବ ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାୟୁ କୋଣରେ
 ପଦସ୍ୟ ଛେଦନ ସକାଶ ତଳଗୋଟି କୁଣ ଏବଂ ପଦସ୍ୟ କରୁବା
 ସକାଶ (ଅକ୍ତିତ୍ର ହୋଇଥିବ ଅଭିଜନ୍ମଧରେ କ୍ଷୁଦ୍ରକୁଣ ନଥିବ
 ଏପରି) ଦୁଇଗୋଟିକୁଣ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦ, ଆଜ୍ୟସ୍ଥାଲୀ, ଚରୁସ୍ଥାଲୀ
 ସମ୍ମାଜିନ ଏବଂ ଉପସନନାର୍ଥକୁଣ ଏକତ୍ରେକ୍ଷ୍ ପରମିତ ପଲ୍ଲବ
 ସମିଧ ଗୋ ୩ ଟା, ସୁବ, ଘୃତ ଏବଂ ଯଜମାନ ଛସ୍ତରେ ୨୫୭ ମୁଷ୍ଟି
 ଚୂର୍ଣ୍ଣଲଦ୍ଧାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଏବଂ ଚରୁନମନ୍ତେ ତଳ ଚୁର

ବତ୍ସପ୍ରୋକ୍ତଶୁଣ୍ୟସ୍ତବନଂ ତତତଥାୟୋପଯମନକୁଶାନାଦାୟ
 ପ୍ରଜା ପତଂମନସାଧ୍ୟାହା ଦୁଷ୍ଟୀ ମଗ୍ନୋହିୟେତ୍ ସମିଧାୟ-
 ତାକ୍ରାଃ ଅଥୋପବିଶ୍ୟସ୍ପପବିଶ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଜଳେନାଗ୍ନିଂ
 ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମେଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ, ପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରେ ପବିତ୍ରଧୂବା
 ବ୍ରହ୍ମଣାନ୍ଦାରବୁଃ ପାତତଦକ୍ଷିଣକାନୁକୁହୁୟାତ୍ ତତଥାୟୁତ
 ଚତୁଷ୍ଟୟେ ପ୍ରବ୍ୟାହତ୍ୟନଂତରଂ ଯୁକ୍ତଶେଷସ୍ୟ ଘୃତସ୍ୟ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦେ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ତତଃ ସମିଦୁତମେଗ୍ନୋ ଓ
 ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ ଇତିମନସା
 ଓ ଇଂଦ୍ରାୟ ସ୍ବାହା ଇଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଇତ୍ୟାଘାବୋ ଓ
 ଅଗ୍ନୟେସ୍ବାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ଓ ସୋମାୟ ସ୍ବାହା
 ଇଦଂସୋମାୟ ଇତ୍ୟାଜ୍ୟାଘାବୋ ତତୋନନ୍ଦାରବୁଃ ସ୍ବା-
 ଲ୍ଲପାକେନ ହୋମଃ ଓ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ

ମିଶ୍ରିତ ତଣ୍ଡୁଳ ଏ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣି ପବିତ୍ର ଛେଦନ କମନ୍ତେ
 ସ୍ଥାପିତ କୁଶମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ୨ ଭାଗରେ କ୍ରମିକ ସ୍ଥାପନକରବ ।
 ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ବିଶା ବଜାଇ ଗାନକରବା ସକାଶେ
 ଦୁଇଜଣ ଗାୟକ ଏବଂ ଏକଢେଙ୍କ ପରମିତ ଅକ୍ତିଦ୍ରୁ ଅଶ୍ଳୁଥୁ
 ଡ଼ାଞ୍ଜ ଏକଗୋଟା ହିଣ୍ଡୋତ ହିଙ୍କକାଠି (ଯେଉଁ ହିଙ୍କକାଠିର
 ତଳସ୍ଥାନ ରେ ଶୁକ୍ଳ ଚନ୍ଦ୍ରଥିବ) ଗୋ ୧ ଖା ; ପୀତସୁବପୂର୍ଣ୍ଣ-
 ତାକୁତ ଏକଗୋଟା, ଦର୍ଭପିଞ୍ଜୁଳକା (ଅଥାତ୍ ପ୍ରାଦେଶ ପରମିତ
 ସାଗ୍ର ଅନିଧାନ୍ୟ କୁଶଦ୍ବାର ଗୁଡାହୋଇଥିବା ଦୁଇଫୁଟାଏକ) କୁଶ-
 ଗୁଜ୍ଜ ଗୋ ୩ ଖା ; ଉମ୍ବିର ଫଳ ଗୋ ୨ ଖା ; ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦେବ-
 କର୍କରାଦିପୁକ୍ତ ସୁବତୋରକ ଗୋ ୧ ଖା ; ସୁଷ୍ପ, ବିଲ୍ବାଦି ଅଂ-
 ପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ଶିଞ୍ଜାରୁର ବଗତଃ ଅଉ ଯାହା ୨ ପ୍ରାପ୍ରହେବ
 ତାହା ସ୍ଥାପନକରବ । ତତ୍ପରେ ପବିତ୍ର ଛେଦନ କମନ୍ତେ ସ୍ଥାପିତ

ପ୍ରଜାପତିୟେ ଇତିମନସା ତତୋଽନୁରବ୍ଧୋ ଜୁହୁୟାତ୍
 ତତ୍ରଦାହୁତ୍ୟନଂତରଂସ୍ତୁ ବାବସ୍ତିତହୃତଶେଷସ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ଷ-
 ଶ୍ୟାଂ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ତତ୍ତ୍ୱେବାଜ୍ୟସ୍ଥାଲ୍ ପାକାର୍ଥ୍ୟାଂସ୍ତ୍ରିଞ୍ଜକୃ-
 ଛୋମଃ ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ତ୍ରିଞ୍ଜକୃତେ ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ
 ସ୍ତ୍ରିଞ୍ଜକୃତେ ଓଁ ତୁଃ ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ଓଁ ତୁବଃ
 ସ୍ୱାହାଃ ଇଦଂ ବାୟୁବେ ଓଁ ସ୍ୱଃ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ
 ଏତାମହାବ୍ୟାହୃତୟଃ ଓଁ ବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେ ବରୁଣସ୍ୟ ହିଦାନେ-
 ବସ୍ୟହେତୋ ଅବୟୂସିସୀଷ୍ଟଃ ଯଜିଷ୍ଠୋବହିତିମଃ ଶୋ
 ଶୁରୁନୋ ହିଶ୍ମାଦେଷାଗ୍ନିଂ ସିପ୍ରମୁମୁଷ୍ୟସ୍ମତ୍ ସ୍ୱାହା ଇଦ
 ମଗ୍ନୀବରୁଣାର୍ଥ୍ୟାଂ ଓଁ ସବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେବମୋ,ରବୋଽଞ୍ଜ
 ନେଦିଷ୍ଠୋ ଅସ୍ୟା,ଉଷସୋରୁ୍ୟଞ୍ଜୋ ଅବୟୂଷ୍ୟନୋ
 ବରୁଣରଗ୍ଗୋ,କୀକ୍ଷମୃତୀକ୍ଷୁହବୋନଏଧି ସ୍ୱାହା ଇଦ

ହୋଇଥିବା କୁଣ୍ଡ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଦେଶ ପରିମିତ ପଦ୍ମସ୍ୟ ଦ୍ୱୟ
 କ୍ଳେଦନକରି ସ ପଦ୍ମସ୍ୟ ହସ୍ତରେ ପ୍ରଣୀତାସ୍ଥିତ ଜଳକୁ ତିନିବାର
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦ ଉପରେ ସେତନ କରିବ । ଅନାମିକା ଓ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ
 ଅଙ୍ଗୁଳୀ ଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚ ହରିଷ୍ଠ ଦୁଇ ଗୋଟି ପଦ୍ମସ୍ୟ
 ଗ୍ରହଣକରି ତଦ୍ୱାରା ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚସ୍ତରେ ଉତ୍ତେଲିତ ହୋଇ ବାମହସ୍ତ
 ରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳକୁ ଫରଲନ କରିବ
 ତତ୍ପରେ ପ୍ରଣୀତା ଜଳଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦ ସେତନ କରି ସାରି
 ଲବୁ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ସ୍ଥାପିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ସେତନ କରିବ । ଏବଂ
 ଅଗ୍ନି ଓ ପ୍ରଣୀତା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦକୁ ରଖିବ ତଦନନ୍ତର
 ଆଜ୍ୟ ସ୍ଥାଳୀରେ ଘୃତନଖିବ ଚନ୍ଦ୍ର ହସ୍ତସ୍ତରେ ଥିବା ତିଳ, ତଣ୍ଡୁଳ,
 ମୁଗ ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣୀତା ଜଳରେ ତିନିବାର ଧୋଇକରି ତରୁ

ମଗ୍ନୀବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ଓ ଅୟାଶ୍ଵାଶ୍ଵେଷ୍ୟନଭିଶସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଵେଷବ୍ରମି-
 ହମୟାଅସି ଅୟାନୋଯଜ୍ଞଂ ବହାସ୍ୟନ୍ଦାନୋ ଧେନ୍ବତେ ଷକ୍ତଗ୍ନି
 ସ୍ଵାହା ଇଦ ମଗ୍ନସ୍ତେ ଓ ଯେତେଶତଂ ବରୁଣସ୍ତେ ସହସ୍ରଂ
 ଯଜ୍ଞିୟାଃ ପାଶାବତତାମହାଂତଃ ତେଭିନି ଅଦ୍ୟସବତୋତ୍ତ
 ବିଷ୍ଣୁର୍ବି ଶ୍ଵେ ମୁଞ୍ଚତୁ ମରୁତଃସ୍ଵାମି ସ୍ଵାହା ଇଦଂ ବରୁଣାୟ-
 ସବିଷେ ବିଷ୍ଣବେ ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ମରୁତ୍ୟଃ
 ସ୍ଵାକ୍ତିଭ୍ୟଃ ଓ ଉତୁତମଂ ବରୁଣପାଶମସ୍ତ ଦବାଧନଂଦ-
 ମଧ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଥାୟୁ ଅଥାବୟମାଦିତ୍ୟବ୍ରତେ ତନାନାଗସୋ
 ଅଦିତସ୍ତେଷ୍ୟାମସ୍ଵାହା ଇଦଂବରୁଣାୟ ଇନ୍ଦ୍ରବନ୍
 ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଂ ଓ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ଵାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ
 ଇତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ଅଥ ସଂସ୍ରବପ୍ରାଶନଂ ତତଃଆଚମ୍ୟ
 ଓ ଅଦ୍ୟସୀମନ୍ତୋନ୍ନୟନ ହୋମକର୍ମଣି କୃତାକୃତାବେକ୍ଷଣ

ସ୍ଥାଳୀରେ କିଛି ଜଳଦେଇ ଉକ୍ତ ତଣ୍ଡୁଳାଦି ଚରୁସ୍ଥାଳୀରେ
 ଦେବ ସେ ଚରୁସ୍ଥାଳୀ ସ୍ଵୟଂ ଯଜ୍ଞମାନ ଚିତ୍ରରେ ଧାରଣ କରି
 ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଘୃତ ପାତ୍ରକୁ ଧରି ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ତରରେ
 ଚରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଘୃତକୁ ଏକ କାଳରେ ରଖିବ ।
 ଉତ୍ତରେଚରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଲାକୁ ଜଳଧରା ଜୃଣ ବା କାଷ୍ଠକୁ
 ଘୃତ ଏବଂ ଚରୁର ଚରୁର୍ଦ୍ଧିଗରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁ ଅଗ୍ନିରେ
 ପକାଇ ଦେବ ତଦନନ୍ତର ସ୍ତବକୁ ଅଗ୍ନିରେ ତଳି ନାର
 ତତାଇବ ସମ୍ପାଦନ ନମନ୍ତେ ରଖାହୋଇ ଥିବା କୁଣ୍ଡମାନଙ୍କର
 ଅଗ୍ରସର ସ୍ତବର ଅଗ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ମୂଳରେ ମୂଳ ଓ ମଧ୍ୟରେ
 ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶକୁ ସମ୍ପାଦନ କରି ପ୍ରଣୀତା ଜଳରେ ସେତନ କରିବ
 ପୁନଶ୍ଚ ସ୍ତବକୁ ତଳି ବାର ତତାଇ ଆଗ୍ରହାର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ
 ରଖିବ । ଅଗ୍ନିରୁ ଘୃତକୁ ଚରୁର ପୂର୍ବଭାଗରେ ବୁଲାଇଥାଣି

ରୂପବ୍ରହ୍ମକର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଧି ମିଦଂ ପୁଣିପ୍ରାସଂ ପ୍ରଜାପତି ଦେବତ
ନମୁକଗୋଷାୟ ଅମୁକଶର୍ମାଣେ ବ୍ରହ୍ମଣାୟ ବ୍ରହ୍ମଣେ ଦକ୍ଷି-
ଣାଂତୁତ୍ୟ, ମହାସମ୍ପ୍ରଦାୟେ ଓ ସ୍ଵସ୍ତୀତିପ୍ରବଚନଂ ତତୋ-
ବ୍ରହ୍ମସ୍ତୁତି ବିମେକଃ ତତଃ ଓ ସୁମିତ୍ରସ୍ଵାନ ଆମଞ୍ଜି
ଷପ୍ତୟଃ ସହ ଇତିପ୍ରବିତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରଣୀତାଜଳେନଶିରଃସମୁକ୍ତ୍ୟ
ଓ ଦୁର୍ମତିୟା ପ୍ରସ୍ତୋତ୍ରୁ ଯୋଃସ୍ଵାନ ଦେଷ୍ଟିୟଂଚବୟଂ
ଦିଷ୍ଟଃ ଲତ୍ୟୋଶାନ୍ୟାଂ ପ୍ରଣୀତାନୁକ୍ରାନ୍ତରଣଂ ତତସ୍ତରଣ
କ୍ରମେଣବର୍ତ୍ତୁଥାଧ୍ୟାତ୍ମ୍ୟନାଭିଧାୟ ଓ ଦେବାଜ୍ଞାତୁ ବିଦୋ-
ଗାନ୍ ବ୍ରାହ୍ମାଗାତୁମିତମନସସ୍ୟତଇମଂଦେବଯଜ୍ଞ ସ୍ଵାହା
ବ୍ରାହ୍ମାଃ ସ୍ଵାହା ଇତିମଂଦେଶ ବର୍ତ୍ତେ ହୋମଃ ତତଃ ପଶ୍ଚା-
ଦଗ୍ନୋବଧୂମହୃତବାସସୀ ପରଥାୟମୃକ୍ଷାସନେ ଉପବେଶ-
ୟେତ୍ ତତସ୍ତ୍ରିଶୋତଶଞ୍ଜକାକଂକାଶ୍ଵତଶଞ୍ଜ ପୀତତଂତୁତ

ଆଗରେ ଥରବ । ଏବଂ ଘୃତର ପଣ୍ଡିମ ପାତ୍ରରେ ଚରୁକୁ
ଆଣି ଘୃତର ଉତ୍ତର ପାତ୍ରରେ ରଖିବ ତତ୍ପରେ ସେ ଘୃତକୁ
(ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରକୁ ଶୁଣିଲା ପର) ଶିଞ୍ଚିବ । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ
କୌଣସି ଅସତ୍ ପୁତ୍ର୍ୟଥାରେ ତାହା ବାହାର କରିବ ପୂର୍ବ
ନିୟମରେ ଶିଞ୍ଚିବ ତଦନନ୍ତର ଉଠି ଉପଯମନ କୁଶମାନଙ୍କ
ବାମ ହସ୍ତରେ ଥର ମନରେ ପ୍ରଜାପତିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାନ କରି ମୌନ
ଭାବରେ ଘୃତାକୁ ଫିଟେଇ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବ ଏବଂ ପୂର୍ବବତ୍
ଆସନରେ ବସି ପବିତ୍ର ସମ୍ପତ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳକୁ ଦକ୍ଷିଣ
ହସ୍ତରେ ଚୁଲୁକାରେ ଥର ଐଶାନ୍ୟାଦି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କ୍ରମେ ଅଗ୍ନିଙ୍କ
ସେତନ କରିବ ପ୍ରଣୀତା ପାତ୍ରରେ ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟରଖି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ
ଦ୍ଵାର୍ ଶୁଣିହୋଇ ଦକ୍ଷିଣ ଜାମୁ ଚୁମିରେ ପକାଇ ପ୍ରକୃଳିତ
ଅଗ୍ନିରେ ହୋମ କରିବ ପ୍ରଥମତଃ ଚର ଅସ୍ତୁତି ଦେଲାବେଳେ

କ୍ୱାପର୍ତ୍ତିପିଂକ୍ତଲ୍ ସିତସ୍ୱେଦଂବର ଫଳସୁଗ୍ଧାନୁତିପ୍ରାଦେଶ-
 ମିତଶାଖାଭି ବାହୁଲୀ କୃତ୍ୟସୀମଂତ ମୃଧୁଂ ନିନୟତ ଓଁ ଭୂ-
 ଝୁବଃ ସ୍ୱଃ ବିନୟାମି ଇତିମନ୍ତେଶ ସକୃତ ଓଁ ଭୂବିନୟାମି ଓଁ
 ଭୁବଃବିନୟାମି ଓ ସ୍ୱବି ନୟାମି ଇତି ମଂସେଶ ବାରହସ୍ପ-
 ତତଃ ଉଦୁଂବର ଫଳ ସୁଗ୍ଧାନୁତିଗଞ୍ଜକାକଂଠକାଦ୍ୟ-
 ପଂଚକଂ ବଧୂସୀମଂତଦକ୍ଷିଣତୋବେଶାଂ କୃତ୍ୱା ପତ-
 ଙ୍ଗୟାତ ଓଁ ଅୟମୂର୍ତ୍ତି ବତୋବୃଷ୍ଟ ଉଜ୍ଜିବ ଫଳନା ଭବ
 ଇତି ମଂସେଶ ତତଃ ଉଦୁଂବର ଫଳାଦି ସମନ୍ୱିତ
 ସୂକ୍ଷ୍ମଦୋରକଂ ବଧୂ ଗ୍ରୀବାୟାଂ ଅନେନେବ ହ୍ରମେଶ ବା
 ଆରୁର ଦୁଧୀୟାତ୍ ତତୋ ବଲ୍ଲାଦି ସମନ୍ୱିତ ବାର୍ଷ୍ମ-
 ତସ୍ୱେନ ସ୍ୱପନଂ ତତଃ ଫଳସୁଷ୍ପାଦିକଂ ମୃତନବସ୍ତେଶ
 ବଧୂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ୍ୟ ଧର୍ତ୍ତିବ୍ୟଂ ପ୍ରତି ସ୍ୱପନଂ ସ୍ୱାମିପଠନାପ୍ତୋମଂସଃ

ପ୍ରତି ଅସ୍ତୁତି ଶେଷରେ ହୋମ ଶେଷ ଘୃତକୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରରେ
 ରଖିବ ଅଥବା ଗୃହ୍ୟକାର ମତେ ଅଗ୍ନି ଓ ପ୍ରଣାତା ମଧ୍ୟରେ
 ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପାତ୍ରରେ ସଂଗ୍ରହ (ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ତୁତି) ଦେବ ।

ଓଁ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ୱାହା
 ଇଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ବୋଲି ଆଦାର ଦ୍ୱୟ । ଓଁ ଅଗ୍ନସ୍ତେ ସ୍ୱାହା ଇଦ-
 ମଗ୍ନସ୍ତେ ବୋଲି ଅନ୍ୟଭାଗ ଦ୍ୱୟ ଦେବ । ✽ ତତ୍ପରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ
 ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଚତୁଃହୋମ କରିବ ଯଥା; ଓଁ ପ୍ରଜା ପତିସ୍ତେ ସ୍ୱାହା
 ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ କିମ୍ବ ମାନସିକ ହୋମ କରିବ ।

✽ ଆଦାର ଓ ଅନ୍ୟଭାଗ ଦ୍ୱୟର ଶୁଦ୍ଧି ବୋଧ ହେଉ ନଥିବାରୁ
 ମତାନ୍ତରରେ ଲିଖିତ ହେଲା । ଯଥା;

ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ ସ୍ୱାହା ଏହି ମନ୍ତ୍ର ପଢି ବାୟୁ କୋଣଠାରୁ ଅଗ୍ନି-
 କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ଘୃତ ଧାର ଦେବ । ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ୱାହା ଏହି-

ଓଁ ଅସ୍ତ୍ରମୁକ୍ତି ଗୁଣାନ୍ତ ସଂଗ୍ରହେତା ମିତ୍ର ପ୍ରେଷାନ୍ତରଂ
 ସୋମଏବ ନୋଗୁଜେ ମାମାୟୁଷୀଃ ପ୍ରଜାଃ ଅବମୁକ୍ତ ଚକ୍ର
 ଅସାରଂ ସ୍ତାରେତୁର୍ୟମସୌ ଶ୍ରୀ ଅସ୍ତ୍ରକାଦେବା ଇତି ଗାଥାଂ
 ବାଣାଗାଧିନୌଗାୟତଃ ଅନ୍ୟବାବରତରଃ ତତୋ ଯାତ୍ରାମ
 ସନ୍ନିସ୍ତତନଦାତସ୍ୟ ନାମଗୃହୀୟାତ୍ ତତ୍ତ ଉତ୍ଥାୟ ବଧୂ
 ଦକ୍ଷିଣକରେ ଶୁଷ୍ଟେନ ପୁରୋଗ ଫଳପୁଷ୍ପ ସମନ୍ୱିତ ଘୃତେନ
 ଓଁ ମୂର୍ଧାନଂଽ ବୋ ଅରତଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ବୈଶ୍ଵାନର ମୃତ-
 ଆତ୍ମା ମର୍ତ୍ତ୍ୟଂ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ବ ସମ୍ରାଜ ମତଥଂ ଜନାନା ମାସନ୍ତା ପାତ୍ରଂ
 ଜନୟଂ ତଦେବାଃ ସ୍ଵାହା ଇତି ମଂସେଣ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦକ୍ଷିଣ ପତ
 ସୁପୂର୍ଣ୍ଣା ପୁନର୍ ପତ ବସ୍ତ୍ରେ ବଦକ୍ଷଣା ବହାଈଷ ମୂର୍ତ୍ତି ଶତକ୍ର-
 ତୋ ସ୍ଵାହେତ୍ୟନେନ ପୂର୍ଣ୍ଣାହୁତିଂ ଦତ୍ତୋ ପବିତ୍ରସ୍ତ୍ର ବେଣ
 ଭସ୍ମାନାୟ ଦକ୍ଷିଣକର୍ତ୍ତ୍ବ ନାମିକାନ୍ତଂ ଗୁହ୍ୟତ ଭସ୍ମନା ଓଁ ସ୍ୟା-

ମନ୍ତ୍ର ପତି ନୈରୁତ କୋଣଠାରୁ ଐଶାନ୍ୟ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ
 ଘୃତ ଥାଗ୍ ଦେବ । ଏ ଦୁଇ ଅହୁତିର ନାମ ଅଘାର ଏ ଅହୁତି
 ଦ୍ଵୟ ଦେଇ ସାରଳରୁ ହୋମଶେଷ ଘୃତକୁ ପ୍ରାଣନ ନିମନ୍ତେ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରରେ ରଖିବ ।

ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ଵାହା ଏହି ମନ୍ତ୍ରପତି ପଶ୍ଚିମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅଗ୍ନିର
 ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଇ ପୂର୍ବର ଅର୍ଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ଘୃତ
 ଥାଗ୍ ଦେବ ।

ସୋମାୟ ସ୍ଵାହା ଏହି ମନ୍ତ୍ର ପତି ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି
 ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବୁଲଇ ନେଇ ପୂର୍ବାର୍ଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ
 ଘୃତ ଥାଗ୍ ଦେବ ଏ ଦୁଇ ଅହୁତିର ନାମ ଅଜ୍ୟଭାଗ ଅଟେ ।
 ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ବ୍ରହ୍ମକହାଗ୍ ଶୁଷ୍ଟ ହୋଇ ହୋମ କରିବ ଏହି ହୋ-
 ମରେ ଅହୁତି ସମୁଦାୟ ଦେଲ ଉତ୍ତରୁ ସ୍ଵାଦରେ ଥିବା ହୁତ

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଂ ଜମଦଗ୍ନେ ଚିତ୍ତଲଲୟେ ଓଁ କଣ୍ୟପତ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁ-
ଷମିତ ଶ୍ରୀବାୟାଂ ଓଁ ଯଦେବେଷ୍ଟ ସ୍ୟାୟୁଷ ମିତ ଦକ୍ଷିଣ
ବାୟୁମୂଳେ ଓଁ ତନ୍ନୋଅସ୍ତୁ ସ୍ୟାୟୁଷମିତହୃଦି ଇତି ସ୍ୟାୟୁଷଂ
କୁର୍ଯାତ୍ ଅନେନୈବ ନିମେଶ ବଧୂଃ ଅପିସ୍ୟାୟୁଷଂ କୁର୍ଯାତ୍
ତସ ତତ୍ତ୍ୱେଅସ୍ତୁ ସ୍ୟାୟୁଷ ମିତ କଶେଷତଃ ତତୋ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ଭୂଜନଂ ଇତି ସୀମାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣା ।

ଅଥ ଜାତକର୍ମ

ତସ ପ୍ରଥମଂ ଶୁକ୍ଳବତ୍ସା ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁଃ ପରଷ୍ପିତତି ଓଁ ଏତ୍ତେ
ଦଶମାସ୍ୟୋ ଗର୍ଭୋଁ ଜଗ୍‌ୟୁଶାସହ ଯଥାୟଂ ବୟଂ ରେଚତି
ଯଥା ସମୁଦ୍ର ଏଚତି ଏବାୟଂ ଦଶମାସ୍ୟୋ ଅସ୍ତ୍ରଜଗ୍‌ୟୁଶା
ସହ ଇତି ମଂସେଶ ତତୋ ବଧୂ ସମୀପେ ପତି ଜପତି

ଶେଷ ଘୃତକୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରରେ ପକାଇବ ସେଠାରେ ଅଜ୍ୟ
ଏବଂ ତରୁ ଦ୍ୱାଗ୍ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତାଙ୍କୁ “ ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତେ ସ୍ୱାହା
ଇଦମଗ୍ନୟେ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତେ ” ପତି ହୋମକରବ ।

ଓଁ ଶୁଃ ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ “ ଓଁ ଶୁବଃ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ବାୟୁବେ ”
ଓଁ ସ୍ୱସ୍ୱାହା ଇଦଂ ସୁର୍ଯ୍ୟାୟୁ , ଏହିପରି ପତି ଘୃତ ଦ୍ୱାଗ୍ ହୋମ-
କରବ । ଏହାକୁ ମହାବ୍ୟାହୃତି ବୋଲିଯାଏ ।

“ ଓଁ ତନ୍ନୋଅଗ୍ନେ ବରୁଣସ୍ୟ ” ଏହି ମନ୍ତ୍ରପତି ସାରିଲାତୁ “ ଓଁ
ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନି ବରୁଣାୟୁର୍ୟଂ ” ବୋଲି ହୋମକରବ “ ଓଁ
ଅୟାଶ୍ୱଗ୍ନେ ” ମନ୍ତ୍ର ପତିସାରି “ ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ” ବୋଲି
ହୋମ କରବ “ ଓଁ ଯେତେଶତଂ ବରୁଣୟେ ” ମନ୍ତ୍ର ପାଠାନେ
ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ବରୁଣାୟୁ, ସବିତ୍ରେ, ବିଶ୍ୱବେ, ବିଶ୍ୱେନ୍ଦ୍ରେୟ,
ମରୁତ୍ୟୁ ସ୍ୱକୈର୍ୟଃ କହି ହୋମକରବ ତତ୍ପରେ “ ଓଁ ଉଦୁତ୍ତମଂ

ଓଁ ଅବିଭୁପୁତ୍ରୀ ଶେଷଲ୍ଲ ଶୁନେ - ଜଗନ୍ନାଥବେନେବମା
 ସେନପା ବର୍ଣ୍ଣନ କର୍ତ୍ତୁଂଶୁ ନାୟତନମ ବଜ୍ରାୟ ପଦ୍ୟତାମି-
 ତ ଉତଃ ସୁସେ ଜାତେ ନାଭି ବର୍ଧନାୟାକ୍ କୃତାଭ୍ୟୁଦୟିକଃ
 କୁମାରଂଦକ୍ଷିଣ କରସ୍ୟାନାମିକୟାୟାଶ୍ଚିଂ ତର୍ଜୟାମଧୁଘୃତେ
 ଏକାକୃତ୍ୟଘୃତମେବ ବାପ୍ରାଣୟତ ଓଁ ଭୃସ୍ପୃଦଧାମି ଓଁ
 ଭୃବସ୍ପୃଦଧାମି ଓଁ ସ୍ପସ୍ପୃଦଧାମି ଓଁ ଭୃହୁବଃସ୍ପଃସବଂ
 ହୃଦଧାମି ଇତିମଂହେଣ ଏତଜମେଧାଜନନଂ ଉତଃ
 କୁମାରସ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣକର୍ଣ୍ଣେନାଭଂବା ବା ମୁଖଂଦହା ଓଁ ଅଗ୍ନି
 ର୍ବସ୍ପୃଶ୍ନାନ୍ ସୂବନସ୍ପତିଭ୍ରବ୍ସ୍ପୃଶ୍ନା ସ୍ତେନ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟୁଷ୍ମଂତଂକ-
 ର୍ଗେମି ୧ ଓଁ ସୋମଆୟୁନ୍ ସୂଞ୍ଜିଷଧ୍ରବ୍ରସ୍ପୃଶ୍ନା ସ୍ତେନହ୍ରାୟୁ-
 ଷାୟୁଷ୍ମଂତକର୍ଗେମି ୨ ଓଁ ବ୍ରହ୍ମାୟୁଷ୍ମ ଭଦ୍ରଞ୍ଜଣେବ୍ରସ୍ପୃଶ୍ନେନ
 ହ୍ରାୟୁଷାୟୁଷ୍ମଂତଂକର୍ଗେମି ୩ ଓଁ ଦେବାଆୟୁଷ୍ମଂତସ୍ତେ ୧ ମୁ-

ବରୁଣପାଶ ” ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିସାରି “ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ବରୁଣାୟ ”
 ବୋଲି ହୋମ କରବ ଏହାକୁ ସବଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହୋମ ବୋଲି
 ଯାଏ । (ତଦନନ୍ତର ଗ୍ରହାନ୍ତର ମତେ ଚରୁ ଦ୍ବାଗ୍ ହୋମ କ-
 ରବ) ‘ ଓଁ ପ୍ରଜାପତିୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତିୟେ ବୋଲି
 ପଢ଼ି ମାନସିକ ପ୍ରାଜାପତିୟ ହୋମକରବ । ତତ୍ପରେ ହୋମଶେଷ-
 ଘୃତ (ସଂଗ୍ରହ)କୁ ପ୍ରାଣନକର ସାରିଲା ଉଦ୍ଭାତୁଁ ଅତନନକ-
 ରବ “ ଓଁ ଅଦ୍ୟ ସୀମନ୍ତୋନ୍ନୟନ ” ମନ୍ତ୍ର ପାଠକର ଦକ୍ଷିଣାଦେବ ”
 ଓଁ ସ୍ପସ୍ତି ସ୍ପସ୍ତି ସ୍ପସ୍ତି, ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମା ସେନ୍ଧବମୟରେ ବହୁବେ ତଦନନ୍ତର
 ବ୍ରହ୍ମ ଗ୍ରହଣିଧାର “ ଓଁ ସୁମିତ୍ରାୟନଅପ ” ମନ୍ତ୍ର ପାଠକର ପଶ୍ଚି-
 ଦ୍ବାୟ ଦ୍ବାଗ୍ ପ୍ରଣୀତା ଜଳରେ ମସ୍ତକ ସମ୍ପାଦିନ କରବ ” ଓଁ
 ଦୁର୍ମିତ୍ରା ” ମନ୍ତ୍ରରେ ଐଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ପ୍ରଣୀତା ପାଦକୁ ଅ-
 ଧୋୟୁଗକରବ ଅନନ୍ତର ପରସ୍ପରଶକୁଶମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରଶାଦିମେ

ଜେନାୟୁଷ୍ମଂ ତସ୍ତେନ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟୁଷ୍ମଂ ତଂ କର୍ତ୍ତେମି ୪ ଓ ରୂପୟ
 ଅୟୁଷ୍ମଂ ତସ୍ତେବ୍ରତେ ଗୃହ୍ୟୁଷ୍ମଂ ତସ୍ତେନ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟୁଷ୍ମଂ ତଂ-
 କର୍ତ୍ତେମି ୫ ଓ ପିତର ଅୟୁଷ୍ମଂ ତସ୍ତେସ୍ୟା ଉଗ୍ରୟୁଷ୍ମଂ ତସ୍ତେନ
 ବ୍ରାହ୍ମଣାୟୁଷ୍ମଂ ତଂ କର୍ତ୍ତେମି ୬ ଯଦ୍ଧ ଅୟୁଷ୍ମାନ୍ ସଦକ୍ଷିଣାଭି
 ଗୟୁଷ୍ମା ସ୍ତେନ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟୁଷ୍ମଂ ତଂ କର୍ତ୍ତେମି ୭ ଓ ସମୁଦ୍ର
 ଅୟୁଷ୍ମାନ୍ ପୁଂସବଂ ଗଭିରୟୁଷ୍ମା ସ୍ତେନ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟୁଷ୍ମଂ-
 ତଂ କର୍ତ୍ତେମି ୮ ଇତି ବିଜିପିବ୍ରା ଓ ଆୟୁଷଂ ଜନଦଗ୍ଧଃ
 କଣ୍ୟପ୍ରସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଯଦେବେଷୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ତନ୍ନୋ ଅସ୍ତୁ
 ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ବିଜିପିବ୍ରା ଅଥ ତସ୍ୟ ଦାଦି ମାୟୁଃ କାମୟୁମାନଃ
 ପୁତ୍ର ମକ୍ଷିଷ୍ଟ ଶନ୍ ବାକ୍ ଜପତ ସବ୍ଦୟଂ ଓ ଦିବସ୍ତୁ ଗ୍ରଥମଂ
 ଜଞ୍ଜେ ଅଗ୍ନିରସ୍ତା ଦ୍ବିତୀୟଂ ପରଜାତବେଦାଃ ତୃତୀୟ
 ମସ୍ତୁ ନୂମଣା ଅଜସ୍ତମିଂ ଧାନ ଏନଂ ଜରତେ ସ୍ବାଧୀଃ ୯ ବିଦ୍ବା-

ଭଞ୍ଜ ଘୃତସଂଯୋଗ ରେ “ଓଁ ଦେବାଗାଂତୁ ବିଦୋଗାନ୍ତୁ’
 ମନ୍ତ୍ର ପାଠକର କୁଶଳୋମକରବ ତତ୍ପରେ ଅଗ୍ନିର ପଶ୍ଚିମ ଏବଂ
 ପତର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥିବା ବଧୂକୁ ନୂତନ ବସ୍ତ୍ରଦ୍ବୟ ପରିଧାନ କ-
 ରଇ କୋମଳ ଅବସ୍ଥାରେ ବସାଇବ । ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଜନିଷ୍ଠାନରେ
 ଶୁକ୍ଳଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୟା ହିଙ୍ଗକାଠିରୁ ଏକଗୋଟା, ଅଶ୍ବସ୍ଥୂଡ଼ାଙ୍ଗ, ହରିଦ୍ରା
 ସୁବସ୍ତୁକୁ ତାକୁଡ଼ି, କୁଶଗୁଳ୍ମ ଗୋ ୩ ଟା, ଉମ୍ବିରଫଳ ଦୁଇ-
 ଗୋଟାସ୍ତୁ ଏକତ୍ରେଫଳ ପରିମିତ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ଗୋଲକୃତ-
 କର ଏହିପଞ୍ଚଦ୍ରବ୍ୟରେ ବଧୂର ସୀମନ୍ତ (କେଶ) ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁ “ଓଁ
 ଭୂର୍ଭୁବଃ ସ୍ବଃ ବିନୟାମି, ମହପତି ଥରେ ଅଥାବା “ଭୂଃ ବିନୟାମି,
 ଓଁ ଭୂବଃ ବିନୟାମି, ସ୍ବଃ ବିନୟାମି ଏମନ୍ତ ସଧୂ ପାଠକର
 ପ୍ରତ୍ୟେକମନ୍ତ୍ରରେ ଗୃଥକ୍ ରୂପେ ଜନିବାର ବିଶ୍ଳେଷକରବ ଅନ-
 ନ୍ତର ଦଇଗୋଟି ଉମ୍ବିରଫଳସ୍ତୁ ହିଙ୍ଗକାଠି ଆଦି ପୂର୍ବ କଥିତ

ତେ ଅଗ୍ନେ ଦେଧା ସପ୍ତାଶି ବଦ୍ଧାତେଧା ମଦତୃତୀ ସୁରୁଦାବି
 ଦ୍ଵାତେ ନାମସରମଂ ଗୁହାୟ ଦିଦ୍ଵାତମୁମୁଂଯତ ଅଜଗଂଥ ।
 ସମୁଦ୍ରେହା ନୃମଣୀ ଅପ୍ତୁତ ନିରକ୍ଷାଈଧେଦିବୋ ଅମ୍ନ ଉଧନ୍
 ତୃତୀୟେହା ରଜସିତସ୍ଥିବି ସମସ ମୁପସ୍ଥେ ମହସା ଅବଜିନ୍
 ୩ ଅହିଂ ଦଦଗ୍ନିଃ ସୁନୟୁନବଦୋଃ । ମକ୍ଷାରେରହ ଚ୍ଵିଂରୁଧଃ
 ସମଂଜନ୍ ସଦେବାଜ୍ଞାନୋସ୍ତସ୍ତମିଜ୍ଞୋ ଅରବ୍ୟଦାରେଦସୀ-
 ଭାନନାଭାୟଂତଃ ୪ ଶ୍ରୀଶୀମୁଦାରେଧତୁ ଶୋରୟାଶାଂମନାଷା-
 ଶାଂ ପ୍ରାପିଶଃ ସୋମଗୋପାଃ ବୁସୁଃସୁନୁଃସହସୋଅସ୍ତଗ୍
 ଜାଗ୍ନିଭାୟାଭାୟସାମିଧାନଃ ୫ ଓଁ ବିଶ୍ଵସ୍ୟକେତୁ ଚ୍ଵିବନସ୍ୟ
 ଗର୍ଭାରେଦସୀ ଅପୃଶା ଜ୍ଞାୟମାନ ବୃହ୍ତଂ ଚଦତୁ ମର୍ତ୍ତନସ୍ତ-
 ର୍ଵୟଂ ଜନାୟଦଗ୍ନିମତୟଂତପଂଚ ୬ ଓଁ ଉଶିକ୍ପାବକୋ
 ଅରତଃସୁମେଧା ମର୍ତ୍ତେଷ୍ଠଗ୍ନିରମୃତୋନିଧାୟି ଇୟର୍ତ୍ତିଧୂମ-

ପଞ୍ଚଦ୍ରବ୍ୟ କୁ “ଓଁ ଅୟମୁଜ୍ଜି” ମନ୍ତ୍ର ପାଠକର ପତି ଭ୍ରାତୃବର ସେମନ୍ତ
 (କେଶ)ର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବେଶିକର ବାନ୍ଧବ ଅଥବା
 ଆତ୍ମର ବଶତଃ ଉମ୍ଭିର ଫଳାଦି ସହତ ଯଥା ଆସାଦିତ ସୁସ
 ତୋରକ ବଧୂର ଗଳାରେ ବାନ୍ଧବ ଏବଂ ବଲ୍ଲୀଦି ଯୁକ୍ତ ଅଷ୍ଟ
 ପଦାର୍ଥ ଜଳରେ ବୁଡାଇ ବଧୂର ଶିରରେ ସେତନ କରବ ।
 ତତ୍ପରେ ସେ ସମୁଦାୟ ପଦାର୍ଥକୁ ବଧୂଦେଶି ନୂତନ ବସ୍ତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି
 ରଖିବ । ”ଓଁ ଅୟମୁ ମୁକ୍ତିତି,, ମନ୍ତ୍ରକୁ ପତି ବାଣୀବଜାଇ ଗାନ
 କରବା । ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇଜଣ,, ଶ୍ରୀ ଅମୁକାଦେବା,, ବୋଲି ଗାୟନ
 କରବେ । ଅଥବା ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ କୌଣସି ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କର କାର୍ତ୍ତବୀ ଏବଂ

ମରୁଷଂ ଉଚ୍ଚୁଦୁକ୍ତଫେଣ ଶୋଚିଷାଦ୍ୟାମିନକ୍ଷନ୍ ୨ ଓ
 ଦୃଶାନେ ରୁକ୍ତଭବ୍ୟାବ୍ୟଦେବୀ ଦୁର୍ମାସେମାୟଃ ଶ୍ରିୟେରୁ-
 ଗ୍ନଃ ଅଗ୍ନିରମୃତୋ ଅଭବଦ୍ବୟୋର୍ଭ୍ୟାସିଦେନଂ ଦୈବାର
 ଜନୟସ୍ତୁରେତାଃ ୮ ଓ ଯସ୍ତେଅଦ୍ୟ କୃଷ୍ଣବରୁଦ୍ରଣୋଚେ
 ପୂର୍ବେ ଦେବ ଘୃତବଂତମଗ୍ନେ ପ୍ରତନ୍ନୟ ପ୍ରତରଂ ତସ୍ୟେ
 ଅଜ୍ଞା ଉସୁମ୍ନଂ ଦେବଭକ୍ତଂ ଯଦିଷ୍ଠ ୯ ଓ ଆତଂରଜସୌ
 ଶ୍ରବସେଷ୍ଠଗୁଣା ଉକ୍ୟଆଭଜଉକ୍ୟସ୍ୟମାନେ ପ୍ରିୟଃସୁଯେ
 ପ୍ରିୟୋ ଅଗ୍ନାଉବାୟୁ ଜ୍ଞାତେନଉ ନଦୟୁ ଜ୍ଞାନବୈଃ
 ୧୦ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଯଜମାନାଅନୁଦ୍ୟନ୍ ବିଶ୍ଵାବୁସୁ ଦଧିରେ
 ଛାୟାଶିବୁଃ ସହସ୍ରବିଣ ମିଜ୍ଞମାନାବ୍ରଜଂ ଗୋମଂ
 ତସୁଶିଜୋ ବିବବ୍ରୁଃ ତତଃକୁମାରଂ ପ୍ରତଦିଶ ମେକେକଂ
 ବ୍ରାହ୍ମଣଂ ମଧ୍ୟେଫଳମ ମୂର୍ଦ୍ଧନି ବେଷ୍ୟମାଣ ମବହ୍ନାପ୍ୟତମୁଦ୍ଧି

ବାଣାବାଦନ କରିବେ ତପ୍ତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣକଟରେ ଯେଉଁ ନିଧାୟକ
 ତାହାର ନାମ ପ୍ରଥମାନ୍ତ ବା ସମ୍ବୋଧନାନ୍ତ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ
 ଯଥା; ହେ ଗଙ୍ଗେ ! ହେ ଯମୁନେ ! ହେ ସରସ୍ଵତୀ ! ଇତ୍ୟାଦି । ଏ
 ଗୃହ୍ୟକାରମତ ,, ଅନନ୍ତର ପଠିତ ହୋଇ ବଧୂର ଦକ୍ଷିଣ
 କରରେ ଶୁଣି ହୋଇଥିବା ସୁବଦ୍ରାଗ୍ ଫଳ ପୁଷ୍ପ ଯୁକ୍ତଘୃତକୁ “ଓଁ
 ମୂର୍ଦ୍ଧାନଂ ଦିବୋ ଅରତଃ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠାଦର୍ବି ପରପତ” ମନ୍ତ୍ରଦ୍ଵୟ
 ଉଚ୍ଚରଣ କରି ପୃଷ୍ଠାଘୃତ ଦେଇ ଆସନରେ ବସିବ ସୁବଦ୍ରାଗ୍
 ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ କିଛି ଉଷ୍ମ ଆଣି ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ
 ଉଷ୍ମ ଗ୍ରହଣକରିବ ଏବଂ “ଓଁ ବିୟା ସୂଷଂ ଜମଦଗ୍ନେ” ମନ୍ତ୍ରପଠି
 ତାହା ମସ୍ତକରେ ଲଗାଇବ “ଓଁ କଶ୍ୟ ପସ୍ୟ ବିୟା ସୂଷମିତ,,
 ବୋଲି ଗଳାରେ “ଓଁ ଯଦେବେ ସୁ ବିୟା ସୂଷଂ,, ପଠି ଦକ୍ଷିଣ
 ବାହୁ ମୂଳରେ “ଓଁ ତନ୍ନୋଅସୁ ବିୟା ସୂଷଂଇତି,, ବୋଲି ହ୍ର-

ଶ୍ୟାମମନୁ ପ୍ରାଣିତେତିପିତା ବ୍ରହ୍ମାତ୍ ଜପସ୍ତେଷୁ
ପ୍ରାଣେତ ପୁରୋବ୍ୟାଜେତ ଦକ୍ଷିଣୋ ଅପାନେତ ଅପର
ଉଦାନେତି ଉତ୍ତର ଉପରଷ୍ଠା ଦବେକ୍ଷ୍ୟମାଣଃ ସମାନେତ
ଫଳମୋବ୍ରହ୍ମାତ୍ ଏଷାମସ୍ତବେ ସ୍ୱୟମେବ ତଦ୍ୱତସ୍ତେ
ପବିଶ୍ୟ ତଥୈବ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ ଅଥ କୁମାରସ୍ୟ ଜନ୍ମଭୂମି ମତ୍ତ
ମଂସୟେତ୍ ଓଁ ବେଦଜେ ଭୂମି ହୃଦୟଂଦିବିତଂକ୍ରମସି
ହିତଂ ବେଦାହଂ ତନ୍ମାଂ ତଦ୍ୱିଦ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣେମ ଶରଦଃ
ଶତଂଲବେମ ଶରଦଃଶତଂ ଶୁଗୁୟାମ ଶରଦଃଶତମିତ୍ୟ-
ନେନ ଅଥ କୁମାର ମତ୍ତମୃଗତି ଅଶ୍ୱାତ୍ତବ ପରଶୁର୍ଭି
ବହ୍ନରଣ୍ୟ ମଶୁଜଂଭବ ଆତ୍ମାବୈପୁସନାମାସି , ସଂଜବ
ଶରଦଃ ଶତମିତ୍ୟନେନ ତଦ୍ୱାକୁମାର ମାତରମତ୍ତ ମଂସ-
ୟେତ୍ ଇଡ଼ାସି ମୈତ୍ରାବରୁଣୀ କାରେ କାର ମଲ୍ଲଜନ

ଦୟାରେ ଲେପନ କରି ଦ୍ୱିୟା ସ୍ୱଷ କରିବ ଏହି ରିତ୍ତନୁସାରେ
ସ୍ତ୍ରୀରମଧ୍ୟ ଦ୍ୱିୟା ସ୍ୱଷ କରିବ ମାସ ବଧୂ ପକ୍ଷରେ “ ତତ୍ତ୍ୱେ
ଅସ୍ତୁ ଦ୍ୱିୟାସ୍ୱଷଂ ଏତିକି ମାତ୍ର ପ୍ରଭେଦ ଆଉ ସବୁ ପୂର୍ବପର
ପଠିତ ହେବ । ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତରୁ କର୍ମିଙ୍ଗ, ଦଶପ୍ରାଣ୍ଡଣ ଭୋଜନ କ-
ରାଇବ । ଅଜ୍ଞିଦ୍ରାବଧାରଣ ଓ ପୁଣ୍ୟାହ୍ନ ବାଚନ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ
କରିବ ।

ସାମନ୍ତୋ ନୃପୁନ କର୍ମୀ ସମାପ୍ତ ।

ଅଥ ଜାତକର୍ମ

ଏହିକର୍ମରେ ଶୂଳବଜ୍ର ହୋଇଥିବା ପତ୍ନୀକୁ ପତି “ ଓଁ ଏ-
କତୁ ଦଶମାସେଷା” ଏହି ମନ୍ତ୍ରପଠି ଜଳଦ୍ୱାରା ଅଭିଷେଚନ କରି-
ବ ପରେ । “ ଓଁ ଅବୈତୁ ପୃଷ୍ଠି ” ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପାଖରେ
ପଢିବ । ସୁଦ୍ଧ ଜନ୍ମ ହେଲେଉତ୍ତରୁ ନାହିଁ କ୍ଳେଦନ ପୂର୍ବକ୍ଷଣରେ

ଆଶୀର୍ବାଦ୍‌ବାର ବଡ଼ ଭବିଷ୍ୟାନ୍ତ୍ରାନ୍ ବାରବତୋଽବରତ୍ତ
 ଇତ୍ୟନ୍ତେନ ତତଃ କୁମାରନାଭିବନ୍ଧିନେକୃତେ ତସ୍ୟା
 ଦକ୍ଷିଣସ୍ତନଂ ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟ କୁମାରପୃଷ୍ଠପୃଷ୍ଠତ ଓଁ ଇମଂ ସ୍ତନମୂଳି
 ସ୍ତ୍ରୀଂ ଧ୍ୟାୟା ପାପପୀନମଗ୍ରେଶ୍ଚର ରସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ଉସ୍ତୁଂ କୃଷ୍ଣସ୍ତ
 ମଧୁମଂ ତମ କୃନ୍ତିସ୍ତୁ ମୁଦ୍ରିସ୍ତୁ ସଦନ ମାହିଶସ୍ତ ଇତିମଂ ସେଶ
 ବାମସ୍ତନଂ ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟ ପ୍ରୟତ୍ନତ ଓଁ ଇମଂ ସ୍ତନ ମିୟାଦ
 ଯସ୍ତେସ୍ତନଃ ଶଶଯୋଯୋ ମୟୋ ଭୂୟୋରହ ତତୋ
 ଧାନ୍ତୁସୁ ବିଦ୍ୟଃସୁ ଦସ୍ୟୋନଶ୍ଚକ୍ଷୁସୁଷ୍ପ ସିନ୍ଧୁଯାଶି ସରସ୍ବତ
 ତମିହ ଧାତବେକଃ ଇତିମଦ୍ଭାର୍ଯ୍ୟଂ ତତଃ ପ୍ରସବିଶୀଗୟ
 ନାୟମସ୍ତକୋପଚ୍ଛୁମୋ ବାଚସ୍ପତି ଭଜନଂ ନିଦଧ୍ୟାତ୍
 ଆପୋ ଦେବେଷୁ ଜାଗ୍ରଥ ଏବ ମସ୍ୟାଂ ସୁତିକାୟାଂ
 ସପୁଷ୍ଟିକୟାଂ ଜାଗ୍ରଥେ ଉନେନ ମହେଶ ତତସ୍ତୁତିକୋ

ଆତ୍ମଦୟିକ ଗ୍ରାହକର “ସ୍ବଶ୍ରୀକୁଣ୍ଡଳସ୍ତୁତ୍ର” ଦକ୍ଷିଣକର ସ୍ଥ ଅ-
 ନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ମଧୁ, ଘୃତ ଏକ ସ କର, କମ୍ପା ଝେବଳଘୃତକୁ
 “ଓଁ ଭୃଷ୍ପୃଷ୍ଟିଦଧାମି” ଇୟାଦି ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି କୁମାରକୁ ତାହା ପା-
 ନକରାଇବ ଏପରି କଲେ ବୁଦ୍ଧିହୁଏ । ତଦନନ୍ତର କୁମାରର
 ଦକ୍ଷିଣ କଣ୍ଠରେ ଅଥବା ନାଭିରେ ସୁଖଦେଇ “ଓଁ ଅଗ୍ନିଗ୍ବସ୍ତୁ
 ସ୍ଥାନ, “ଓଁ ସୋମଅସ୍ତୁ ସ୍ଥାନ”; “ଓଁ ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତୁ ସ୍ଥାନ” “ଓଁ ଦେବା-
 ସ୍ତୁ ସ୍ଥାନ” “ଓଁ ରୁଷସ୍ତୁ ଆସ୍ତୁ ସ୍ଥାନ” “ଓଁ ପିତର ଆସ୍ତୁ ସ୍ଥାନ” “ଓଁ
 ଯଜ୍ଞଂ ଆସ୍ତୁ ସ୍ଥାନ, “ଓଁ ସମୁଦ୍ର ଆସ୍ତୁ ସ୍ଥାନ” ଏହି ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ତିନି-
 ତିନି ବାର ଜପକରି “ଓଁ ବିୟାୟାସଂ ଜମଦଗ୍ନେ” ମନ୍ତ୍ରକୁ ତିନିବା-
 ର ପଢ଼ିବ ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ପୁଣର ଗର୍ଭାୟ କାମନାରେ ପିତା ପୁ-
 ଟ୍ରକୁ ସ୍ମରଣକରି “ଓଁ ଦିବସ୍ପତି ପ୍ରଥମଂ, “ଓଁ ବିଦ୍ବାତେ ଅଗ୍ନେ
 ସେଧା ସମୁଦ୍ରେତ୍ସା, ଅହିନ ଦଗ୍ଧିଃ, ଗ୍ରାଣୀମୁଦାଗ୍ନେ, “ଓଁ ବିଶ୍ବ

ଆପନଂପୟନ୍ତଂ ତଦୈବ ଧର୍ତ୍ତିବ୍ୟଂ ତତଃ ସୁତକା
 ଗୃହଦ୍ବାର ପ୍ରଦେଶେ ପଞ୍ଚଭୂସ୍ଥାଗନ୍ କୃତ୍ବାଗ୍ନେରୁପ
 ସମାଧାନଂ ସତାଗ୍ନିରୁଥାନଦିନପୟନ୍ତଂ ତଦୈବ
 ଧର୍ତ୍ତିବ୍ୟଃ ତଦୈବ ଶ୍ରେୟଃ ସମ୍ୟକ୍ପୋଃ ଫଳୀକରଣାଂ ସୁଶ୍ରୁ
 ଲାଂସନ୍ ଶିଶାନ୍ ସର୍ଷିୟାନ୍ ଦଶ ଦିନାନ୍ ପିତା ଅନେକା
 ବା ବ୍ରାହ୍ମଣେନିୟଂ ହସ୍ତେନ କୃତ୍ବା ତଦ୍ ପ୍ରଥମା
 ହୃତୌ ମନ୍ତ୍ରଃ ଓଁ ଶଂଠାମର୍ଜିତପଦାରଃ ଗୌତ୍ରିକେୟ ଉଲ୍ଲୁ
 ଖଳଃ ମଲିମୁରୂ ଦ୍ରୋଣା ଶ୍ବ୍ୟବନୋନଗ୍ୟତାପତଃ
 ସ୍ବାହା ଇଦଂ ଶତ୍ରୀମକ୍ଷିତ୍ବସୁପଦାଗ୍ନୟ ମଲିମୁରୂୟ
 ଦ୍ରେ ଶେତ୍ୟଶ୍ବବନାୟ ଦିଜାୟାହୃତୌ ଓଁ ଅଲ୍ଲଖନ୍-
 ନମେଶଃ ଓଁ ବଦନ୍ତ ଉପଶ୍ରୁତ ହିର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚଃ କୁନ୍ଦୀ
 ଶବ୍ଦଃ ପାଦ ପାଣି ନୁମଣିହିଂସୀମୁଖଃ ସର୍ଷିପାରୁଣଶ୍ବବନୋ

ସ୍ୟକ୍ରେତୋଃ; “ଓଁ ଉଶିକ୍ପାବକୋରଃ” “ଓଁ ଦୃଶାନେ-
 ରୁକ୍ମଃ” “ଓଁ ଯସ୍ତେଅଦ୍ୟ, “ଓଁ ଅତଂଭବନ୍ନୋହବସେ” “ଓଁ
 ବ୍ରାମଗ୍ନେ” ଏସ୍ତ ଏକାଦଶ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିବ । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ
 କୁମାରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଚାରିଜଣ ଏବଂ ସେ ବାଲକର ନିକଟ
 ବର୍ତ୍ତୀ ଏକଜଣ ଉପରକୁ ଦେଖିଥିବେ ଏସ୍ତପର ପାଞ୍ଚଜଣ ବ-
 ସର ଉକ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକର ଏହାକୁ ଅନୁ ପ୍ରାଣି-
 ତକର ବୋଲି କହିବ ଚପ୍ତେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ
 ପ୍ରାଣେତ” ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ “ବ୍ୟାନେତ” ପଶ୍ଚିମ
 ଦିଗରେ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ “ଅଧାନେତ” ଉତ୍ତରରେ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ
 “ଉଦାନେତ” ଏବଂ କୁମାର ନିକଟରେ ଉପରକୁରୁହ୍ମ ଥିବା
 ପଞ୍ଚମ ବ୍ରାହ୍ମଣ “ସମାନେତ” ବୋଲି ଉଚ୍ଚରଣ କରିବେ ।
 ଯଦି ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ମିଳିବେ ତେବେ କୁମାରର ପିତା ସେହି ମୁନି

ନିଶ୍ୟତାଦିତଃ ସ୍ୱାହା ଇଦମାଲିନତେ ନାମିଷାୟ କଂ ବଦ
 ଉଦୟପ୍ରଭାତୟେ ହର୍ଯ୍ୟିଷାୟ କୁମ୍ଭୀଶବେ ପାତ୍ର ପାଣୟେ
 ନୃମଣୀୟହଂସୀ ସୁଖାୟ ସର୍ବପାୟାକୁଣ୍ଡାୟ ଅଥ ଯଦି
 ଦଶାହାତ୍ୟନ୍ତରେ କୁମାରପ୍ରହୋବାଲ ମାବିଶେ ତ୍ରେନା-
 ବିଷ୍ଣୋ ନନାମୟତି ନଚ୍ଚେଦିତି ନଦୁଷ୍ୟତି ନଦୁଷ୍ୟତି
 ଚ ତଦୈତି ନୈମିତ୍ତିକଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ତଦାତଂ ବାଲକଂ
 ଜାଲେନ ପ୍ରଜ୍ଞାଦ୍ୟ ଉତ୍ତରାୟେଣ ବାସସାଥ ଜମାଦାୟତଂ-
 ବାଲଂ ପିତା ଜପତି କୁର୍ବିଷୁ କୁର୍ବିଷୁ କୁର୍ବିଷୁ ବାଲ-
 ବଚନଃ ଚେତେଜ୍ଜନକସ୍ତୁତ ନମସ୍ତେ ଅସ୍ତୁ ସୀସରେଲପେ
 ତାପ ହୃରସ୍ତୁତଂ ଯତ୍ରେଦେବାବରମଦଦୁଃ ସହଂକୁମାର
 ମେବ ବା ବୃଣୀଥାଃ ଚେତେଜ୍ଜନକସ୍ତୁତ ନମସ୍ତେ ଅସ୍ତୁସୀ
 ସରେଲପେତାପ ହୃରସ୍ତୁତଂ ରଷତ୍ରେ ସର ମାମାତା

ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯଥାକ୍ରମରେ ବାୟୁ ମାନଙ୍କର
 ନାମୋଚ୍ଚାରଣ କରିବେ ଏଥି ଉତ୍ତରୁ କୁମାରର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା
 ସ୍ଥାନକୁ “ଓଁ ବେଦତେ ଭୂମିହୃଦୟଂ ” ମନ୍ତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ରିତ କରିବ ।
 ତତ୍ପରେ “ ଅସ୍ମାଭବ ପଶୁର୍ଭବ ” ମନ୍ତ୍ରପାଠକରି କୁମାରକୁ
 ଶୁଣିକରିବ । ପୁନଶ୍ଚ କୁମାରମାତାକୁ “ ଇଡ଼ାସି ମୈତ୍ରାବରୁଣୀ ” ମନ୍ତ୍ର
 ଦ୍ୱାରା ଅଭିମନ୍ତ୍ରିତକରିବ । ଏବଂ କୁମାରର ନାଭୀକ୍ଷେପନ କଲା-
 ଉତ୍ତରୁ ଭାର୍ଯ୍ୟାର ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରସ୍ତ ଓ ବାମପ୍ରସ୍ତ ଯୋଜିକରିବ ଓ ଯଥା
 ହିମେ ” ଓଁ ଇମଂସ୍ତନ “ ଓଁ ଯସ୍ତେସ୍ତନ ” ଏହିମନ୍ତ୍ରଦ୍ୱୟ ପାଠକରି
 କୁମାରକୁ ସ୍ତନପାନ କରାଇବ ।

ପ୍ରସୂତା ଅବସ୍ଥାରେ କୁମାରର ମାତାଗୋଇଥିଲା ବେଳେ ତାର
 ମସ୍ତକ ଯେଉଁ ଦିଗକୁଥିବ ସେହିସ୍ଥାନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରସୂତାର ମସ୍ତକ
 ସନ୍ନିକ୍ଷ୍ଟଭୂମିରେ “ ଅପୋଦେବେଷୁ ଜାତଥ ” ମନ୍ତ୍ରପାଠକରି ଗୋଟିଏ

ସାସରଃ ପିତା ଶ୍ୟାମ ଶବଳୌ ଭ୍ରାତୃଭୌ ଚେତେଜ୍ଞନ
କ ସୂକ୍ତ ନମସ୍ତେ ଅସ୍ତୁ ସାସର୍ବେଲ୍ପେତାପହ୍ନୁରେତି
ଜପଃ ॥ ନନାମୟୂତ ନଗ୍ନେଦିତ ନହୃଷ୍ୟତି ନଗ୍ନାୟୂତ
ଯଦି ବୟଂ ବଦାମୋ ଯଦି ରୁଦ୍ଧି ମୃଣାମସି ଇତିଦି
ମୃଗତି ॥ ଇତି ଜାତକର୍ମ ॥ ୪ ॥

ଅଥ ନାମକର୍ମ ॥

ଅଥ ଦଶମେହିକ ସୁଭିକାଂ ଶ୍ରେୟାଽପ୍ୟେକାଦଶୋହିକ
ବିହୃତ ଦିନାନ୍ତରେ ବା ପିତାମାମ କୁର୍ଯ୍ୟାତ୍ ତଦ୍ ପ୍ରଥମ
ମାତୃମୂଳା ଉପଦୟିକାଦି କୃତ୍ବା ବ୍ରାହ୍ମଣାନ୍ ଭେଦସ୍ବେତ୍
କୁମାରଂ ସମ୍ମାପ୍ୟ ଅହିତବାସଃପରାଧ୍ୟାୟ କୃତସ୍ବସ୍ତ୍ୟୟନଂ
ପ୍ରାତଃସ୍ନାନଂ ଦକ୍ଷିଣକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ବୌ ଅମ୍ଳକଗର୍ମୀ ସାତବିଃ ଶ୍ରାବୟତ୍

ଜଳସୂକ୍ତିପ୍ରାସ ସ୍ନାପନକରବ । ସେ ପାସ ଉଠିଆର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେହିସ୍ଥାନରେଥୁବ ।

ସୁଭିକାଗୃହର ଦ୍ଵାର ପ୍ରଦେଶରେ ପଞ୍ଚଭୂସମ୍ଭାଗ୍ନିକର ଅଗ୍ନି
ସ୍ନାପନ କରବ । ସେ ଅଗ୍ନିମଧ୍ୟ ଉଠିଆର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଠାରେ
ରହବ । ସେହିଅଗ୍ନିରେ ସାୟଂ ପ୍ରାତଃ ଏଉତ୍ତମୂଳାଳରେ ତଣ୍ଡୁଳକଣା
ମିଶ୍ରିତ ଶୋରଷ ଏକ ସକର ପିତା ଅଥବା ଅନ୍ୟବ୍ରାହ୍ମଣ ଦଗଦିବସ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋମକରବ । “ ଓଁ ସଶ୍ରୀମକ୍ତି ଉପବାରଃ ” ଏହିମନ୍ତ୍ରରେ
ପ୍ରଥମ “ ଓଁ ଅଲ୍ପଗନ୍ଧ ନିମିଷଃ ” ମନ୍ତ୍ରରେ ଦ୍ଵିତୀୟାୟୁକଦେବ ।

ଏହିପରକଲଉଷ୍ଣରୁ ଯଦିଦ୍ରଶାହମଧ୍ୟରେ ବାଳକକୁ କୁମାରଭାବେ
(ଉପଦେବତା) ଆକର୍ଷଣକରେ ଏକ ସେହିଦେବତାରୁ ଯଦି ସେ
ବାଳକ ଗ୍ରେହନ, ନକରେ ଏକ ହର୍ଷ ବା ସନ୍ତୋଷ ନ ହୁଏ ତେବେ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ନୈମିତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରବ । ମୟୁକ୍ତବିଶ ସାଧନଭୂତ

ଅଥ ଅସୁବୋଦାତ୍ମନ୍ତଃ ଓଁ ଅଂଗାଦଂ ଗାୟଂ ଉବସି
 ହୃଦୟାଦୟତ୍କାୟଂ ଅମ୍ବା ବୈପୁଷନାମାସି ସଞ୍ଜବଶରଦଃ
 ଶତଂ ନାମଦ୍ବିଧିକ୍ଷରଂ ତୈରଜରଂ ସୁତୋଦ୍ୟଂ ଶର୍ମି
 ନ୍ତଂ ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ, ବର୍ମିନ୍ତଂକ୍ଷତ୍ରୀୟସ୍ୟ, ଗୁମ୍ଫାନଂ ବୈଶ୍ୟସ୍ୟ,
 ଦାସାନ୍ତଂ ଶୂଦ୍ରସ୍ୟ, ଇତି ନାମକର୍ମ ॥ * ॥

ଅଥ ନିଷ୍କ୍ରମଣ

ତସ୍ୟ ଚତୁର୍ଥେମାସି ଚନ୍ଦ୍ରତାରୁନୁକୂଳେ ଦିନେମ୍ନାତମଳଂ
 କୃତଂ ଗୃହାଦୁତ୍ତରାୟ ପିତାମେଧାବା ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ପୁର୍ୟ୍ୟମୁ-
 ଦାକ୍ଷ୍ୟତି ଓଁ ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷୁରଦ୍ୟାଦି ମହେଶ ତସ୍ୟ ଫଳସ୍ତୁତ୍ତାନ୍ତ୍ରୀତମ
 ସ୍ଵସାଭାସ୍ମରସ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଦେଦେୟଃ ।

ଇତି ନିଷ୍କ୍ରମଣଃ ॥

ଜାଲରେ ଅଥବା ପିତାସେହବାଳକକୁ ଉତ୍ତରାବସ୍ଥରେ ଘୋଡ଼ାଇ
 କୋଳରେ ବସାଇ । “ ଓଁ କର୍କୁରସ୍ତୁ କୂର୍କୁର କୂର୍କୁରେ । ବାଳ-
 ବନନଃ ” “ ଚେତେକୁନକ ” ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଢି ପିତା ଜପ କରବ
 “ ନନାମୟତି ” “ ନଗେଦତି ” ଏହବାକ୍ୟମାନପଢି ବାଳକକୁ
 ସ୍ପର୍ଶ କରବ ।

ଇତି କର୍ମିଜା ପରେ ଦଶବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନକରୁଅଛିଦ୍ରାବ-
 ଥାରଣ, ପୂଣ୍ୟାହ ବାତନାଦି ଯଥା ରୀତିରେ କରବ ।

ଜାତକର୍ମ ସମାପ୍ତ ।

ଅଥ ନାମକର୍ମ

ଏକର୍ମରେ ଦଶମଦିନ ଉଠିଆରକର ଏକାଦଶଦିନ ଅଥବା
 ଅନ୍ୟକୌଣସି ଶୁଭଦିବସରେ ପିତାମାନ କରଣ କରବ । ଏହ

ଅଥାନ୍ତଃପ୍ରାଣନଂ

ତସ୍ୟ ସଞ୍ଜେନାସି ଚକ୍ରତାତ୍ ନୁକୂଳ ଶୁଭଦିନେ ସ୍ନାତଃ
 ଶୁଚିରାନ୍ତଃ ଶୁକ୍ଳଦ୍ରିବାସାଃ ପିତା ସୁତକା ଗୃହଏବ କୁ-
 ଶାନ୍ତିକାଂ କୁମ୍ଭିଧାତୁ ତସ୍ୟ କୁଶୋର୍ତ୍ତସ୍ତ ପରମିତ ଚତୁରସ୍ତ
 ଭୂମିଂ ପରସମୁଦ୍ରାତା ନୈଶାନ୍ୟାଂନଃ କ୍ଷିପ୍ୟ ଗୋମୟୋ
 ଦକ୍ଷେନୋପଲପ୍ୟ ସ୍ତୁୟୁନ ସୁବେଶ ବା ପ୍ରାଦେଶ ମାସ ମୁ-
 ଡ୍ରେତ୍ରେତ୍ରାନ୍ତମେଶ ପ୍ରାଗତ୍ରଂ ଶିରୁକ୍ତିଣ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖନ ହ
 ମେଶା ନାମିକାଂଗୁଷ୍ଠାଭ୍ୟାଂ ମୃଦଂସମୁଦ୍ଭବ୍ୟ ବାରିଣାତଂ
 ଦେଶ ମତୁଷ୍ୟ କାଂଶ୍ୟପାସିନ୍ଧୁଂ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଜ୍ୟାତ୍ମଣ ମୁପ
 ସମାଧାୟ ଓଁ ଅଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତଃପ୍ରାଣନ ହୋମ କର୍ମଣି
 କୃତାକୃତା ବେଷଣରୂପ ବ୍ରହ୍ମକର୍ମ କର୍ତ୍ତୁମମୁକଗୋବତମମୁ-
 କଶର୍ମଣଂ ବ୍ରାହ୍ମଣମେଭଃ ପୁଣି ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ବୂଳ ବାସୋଡି

ନାମକର୍ମରେ ମାତୃପୂଜା, ଅଭ୍ୟୁଦୟିକଶ୍ରାଦ୍ଧକର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ
 ଭୋଜନ କରାଇବ । କୁମାରକୁ ଶ୍ରୀମ କରାଇ (ଦସିଧିବା) ନୂତନ
 ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇବ ଏବଂ ସ୍ୱସ୍ତି ବାଚନ କରବ ।
 ତଦନନ୍ତର ପୂର୍ବଦିଗକୁ ମୁଖକର ବାଲକର ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣପା-
 ଞରେ “ଅମୁକ ଶମ୍ଭାସିତ” ବାକ୍ୟକୁ ଚନ୍ଦନର ପତ୍ତି ଶୁଣାଇବ ।
 ଏଥିଉତ୍ତରୁ ଆସୁ ବୋହୋକୁ “ଓଁ ଅଙ୍ଗା ଦଙ୍ଗାତୁ ସ୍ୱଭବସି ”
 ଏହିମନ୍ତ୍ରଟି ପୁଣି ଦେଖି (ପତି) ଶୁଣାଇବ । ବାଲକର ନାମ
 ଦୁଇ ବା ତିନି ଅକ୍ଷରରେ ଯାହାକି ଶୁଣିଲକ୍ଷଣୀ ପ୍ରାଦକର ବୋ-
 ଧହେବ ସେହିନାମ ଦେବ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣର ନାମ ଶେଷରେ ଶମ୍ଭା
 କ୍ଷତ୍ରିୟର ନାମ ଶେଷରେ ବମ୍ଭା
 ବୈଶ୍ୟର ନାମ ଶେଷରେ ଗୁପ୍ତ

ବ୍ରହ୍ମହେନ ହାମହଂବୃଣେ ଇତି ବ୍ରହ୍ମାଣଂ ବୃଣୁୟାତ୍
 ଓଁ ବୃତୋନ୍ମାତ ପ୍ରତାବଚନଂ ଓଁ ଯଥାବହତଂ କର୍ମ କୁର୍ବିତି
 ଯଜମାନେ ନୋକ୍ତେ ଓଁ କରବାଣୀତିତେନୋକ୍ତେ ଅଗ୍ନେ
 ଦିକ୍ଷିଣତଃ ଶୁକ୍ଳମାସନଂ ନିଧାୟ ଉଦୟର ପ୍ରାଗଗ୍ରାନ୍ କୁ-
 ଶାନାସ୍ତ୍ରୀର୍ଯ୍ୟଧର୍ମିଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ କାରୟିତ୍ବା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତଦପ୍ନୁ ଣଂ
 ତଦୋପବେଶ୍ୟାସ୍ମି ନନ୍ନପ୍ରାଣନ ହୋମକର୍ମାଣି ହଂମେବ୍ରହ୍ମା
 ଉଦେୟାୟାୟ ଓଁ ଭବାନାତି ତେନୋକ୍ତେ ପ୍ରଣୀତାପାସଂ
 ପୁରତଃ କୃତ୍ବା ବାଚ୍ମଣା ପରପୂର୍ଯ୍ୟ କୁର୍ଣ୍ଣେରଜ୍ଜାଦ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମ-
 ଣୋ ମୁଖବମଲେକ୍ୟାଗ୍ନେରୁତ୍ତରତୋ ନିଦଧାତ୍ ଇତଃପ-
 ରସ୍ପରଣଂ ବର୍ହିଷଶ୍ଚତୁର୍ଥୀଭ୍ରାଗମାଦାୟାଗ୍ନେୟାସାଗାନାଂତଂ
 ବ୍ରହ୍ମଣୋଗ୍ନିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ନୈଉୟାଦାୟବ୍ୟାନ୍ତଂ ଅଗ୍ନିତଃପ୍ର-
 ଶୀତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ତତୋଽଗ୍ନେରୁତ୍ତରତଃ ପଶ୍ଚିମଦିଶି ପଦ

ଶୁଦ୍ରର ନାମ ଶେଷରେ ଦାସ ସଞ୍ଜ୍ଞା
 ଦେଇ ନାମକରଣ କରବ ।

ନାମ କରଣ ସମାପ୍ତ

ଅଥ ବସ୍ତ୍ର ନିଷ୍ପନ୍ନମଣ ।

ଏସ୍ତ କର୍ମରେ ଚତୁର୍ଥ ମାସ ଚନ୍ଦ୍ର ତାଗ୍ ନୁକୂଳ ଶୁଭ ଦିବସ
 ଦେଖି ବାଲକକୁ ଶ୍ରୀନ କରୁରବ । ତତ୍ପରେ ନାନାଦିଅ ଅଲଙ୍କାର
 ମେଳାଇ ଘରର ବସ୍ତ୍ରଦେଶକୁ ଅଣି ପିତା ଅବା ଅନ୍ୟବ୍ରାହ୍ମଣ “ଓଁ
 ଗତିଷ୍ଠଃ” ମନ୍ତ୍ରକୁ ପଢି ସେ ବାଲକକୁ ପୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖାଇବ ଏବଂ
 ମଳ ପୁଷ୍ପ ପୁକୁକର ସ୍ୱୟଂ ଭାସ୍କରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣଦେବ ।

“ଇତି ନିଷ୍ପନ୍ନ ମଣ”

ହଈଁଦନାର୍ଥଂ କୁଶସୟଂ ପଦସଂ କରଣାର୍ଥଂ ସାକ୍ଷମନନ୍ତରି-
 ତ୍ରି କୁଶପଦସୟଂ ପ୍ରେକ୍ଷଣୀପାଦଂ ଅଜ୍ୟସ୍ତୁଲ୍ୟ ଚରୁହାଲୀ
 ସମ୍ମାର୍ଜନ କୁଶାଃ ଉପଯମନକୁଶାଃ ପ୍ରାଦେଶମିତ ପଲ୍ଲବ
 ସମିଧସ୍ତ୍ରୀଃ ସୁବଃ ଆଜ୍ୟଂ ସ୍ବପଞ୍ଚାଶଦ୍ୱାର ଯଜମାନ
 ମୁଷ୍ଟିଗତଦ୍ୱୟାବଳି ନାମତଶ୍ଚୁଲପୂର୍ଣ୍ଣାଦଂ ଚର୍ଚ୍ଚାସ୍ତଶ୍ଚୁଲଃ
 ଏତାନି ପଦସଂ ହେଦନ କୁଶାନାଂ ପୂର୍ବପୂର୍ବଦଶି କ୍ରମେଣା
 ସାଦନାୟାନି ତତଃ ପଦସଂହେଦନ କୁର୍ବେତ୍ ସ୍ୟଜମାନ
 ପ୍ରାଦେଶମିତ ପଦସଂହେଦନଂ ସପଦସଂ କରେଣ ପ୍ରଣୀ-
 ତୋଦକଂସିଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦେ ନିଧାୟ ଦ୍ୱାରଦ୍ୟାମନା
 ମିଳାଂଗୁଷ୍ଠାଭ୍ୟାମୁତ୍ତରଂ ପଦସଂ ଗୁହାତ୍ । ଯତ୍ନେ ପୂର୍ବ-
 ନଂ ତତଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଂ ସବ୍ୟହସ୍ତେନ ଗୁହାତ୍ । ଦକ୍ଷି
 ଣାମିମିଳାଂଗୁଷ୍ଠାଭ୍ୟାଂ ପଦସଂ ଗୁହାତ୍ । ଯତ୍ନେ ଚିତ୍ତେନ

ଅଥ ଅନ୍ନ ପ୍ରାଣନ ।

ଏହିକର୍ମୀ ସ୍ବସ୍ତ ମାସରେ ଚନ୍ଦ୍ର ତାରୁ ଗୁରୁଧୃବା ଦିବସରେ ପିତା
 ମାନକର ଶୁକ୍ରମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ଗୁରୁ ବସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱୟ ପରିଧାନ କରିବ
 ତତ୍ପରେ ସୁତବା ଗୃହରେ ବୁଣାଣ କରିବ ।

ତତ୍ପର ଦିନ, ଯଥା

କୁଶମାନଙ୍କରେ, ଏକତ୍ରସ୍ତ ପରିମିତ ଚାରି କୋଣିୟା ଭୂମିକୁ
 ପରିଷ୍କାର (ପରିସମୋଚନ) କରି ସେକୁଶମାନଙ୍କୁ ଐଶାନ୍ୟ
 କୋଣରେ ପକାଇ ଗୋମୟୋ ଦକରେ ଲେଖନ କରିବ ।
 ଅଥ ପୁର ବା ସ୍ତବରେ ପ୍ରାଦେଶ ମାତ୍ର ଭୂମିକୁ ଅଗ୍ନିଙ୍କ ଉତ୍ତ-
 ରଭାଗରେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରକର ତନିଗୋଟୀ
 ରେଖା ଖନନ କରିବ ଏବଂ ଅନାମିକା, ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏ ଦଇ ଅଙ୍ଗୁଳୀ

ଭକ୍ତପ୍ରଣୀତୋଦକେନ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦମରୁଦ୍ଧ୍ୟ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ କଳେନାସାଦତ ବସ୍ତୁସେଚନଂ ଅଗ୍ନିପ୍ରଣୀତ-
 ସ୍ୱୋର୍ମିଥ୍ୟା ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଃ ନିଦଥ୍ୟାତ୍ ଭକ୍ତଃ ଅଜ୍ୟସ୍ତାଲ୍ଲା
 ମାଜ୍ୟନ୍ନିରୂପ୍ୟ ପ୍ରଣୀତୋ ଦକ୍ଷେନ ତଣ୍ଡୁଲାନୁ ପ୍ରକ୍ଷ୍ୟାଲ୍ଲ
 ଚରୁପାଶେ ପ୍ରଣୀତୋଦକଂ ଦତ୍ତା ତସ୍ତ ତଣ୍ଡୁଲାନୁ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ୟ
 ସ୍ୱୟଂ ଚରୁଂ ବୃହତ୍ ବ୍ରହ୍ମାବୃତ୍ୟଂ ବନ୍ଧା ବୁଦ୍ଧିରତଶ୍ଚରୁଂ-
 ଦକ୍ଷିଣତଃ ଅଜ୍ୟଂ ନିଦଥ୍ୟାତ୍ ଭକ୍ତଃ ସିଦ୍ଧେଚରୋ ଭୃଣାଦ
 ପ୍ରକ୍ତାଲ୍ଲ ଉଦୟୋରୁପଚ୍ଚ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ ଭ୍ରାମୟିତ୍ୱା ବନ୍ଧୋ-
 ତପ୍ତ ସେପଃ ତତସ୍ତଃ ସ୍ତ୍ରୁବପ୍ରବସନଂ ସମାଜିନଂ କୁଶାନା-
 ମତ୍ରୋରନ୍ତରତୋ ମୂଳେ ବାନ୍ଧ୍ୟତଃ ସ୍ତ୍ରୁବଂ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟପ୍ରଣୀ-
 ତୋଦକେନାଭ୍ୟୁଷ୍ୟ ପୁନସ୍ତଃ ପ୍ରବସ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣତୋ ନି-
 ଦଥ୍ୟାତ୍ ଭକ୍ତଃ ଅଜ୍ୟମଗ୍ନିତଶ୍ଚରୁଂ ପୂର୍ବୋଶାନାୟାତ୍ରୋଧୁତା

ରେ ଗର୍ଭିସ୍ଥିତ ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ବାହାରକର ସେଗର୍ଭକୁ ଜଳଦ୍ୱାରା
 ସେଚନ କରବ । ତଦନନ୍ତର କାଂସ୍ୟ ପାଦରେ ଅଗ୍ନି ଅଣି ପ-
 ଶ୍ଚିମକ୍ ସୁଖକରୁର ତାହା କୁଣ୍ଡରେ ସ୍ଥାପନ କରବ । “ଓଁ ଅଦ୍ୟ
 ହରିବ୍ୟ ଅନୁ ପ୍ରାଣନ ” ବାକ୍ୟକୁ ପଢ଼ି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ବରଣ କରବ
 “ଓଁ ବୃତୋଽସ୍ମି” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମାକହବେ । ତପ୍ତରେ ଯଜମାନ
 “ଯଥା ବିସ୍ତତ କର୍ମକୁରୁ” ବୋଲି କହସାରିଲୁ “ଓଁ କର
 ବାଣୀତ ” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମା କହବେ ।

ଅନନ୍ତର ଯଜମାନ ଅଗ୍ନିର ଦକ୍ଷିଣପାଶରେ ଶୁଦ୍ଧଆସନ ପକାଇ
 ତଦପର ତନିଗୋଟି ପୂର୍ବକୁ ଅଗ୍ରହୋଇ ଥିବାକୁଶରଗି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ
 ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁର ଉଦ୍ଧୃତ ସୁଖକରବସାଇବ ଏବଂ “ଅସ୍ମିନ୍
 ଅନୁପ୍ରାଣନ ହୋମକର୍ମଣିତ୍ୱମେବୁଦ୍ଧାଭବବୋଲି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁକହବ
 ଏହାଶୁଣି “ଓଁ ଭବାନୀତ ” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମାକହବେ ତପ୍ତରେ ପ୍ରଣୀ-

ମନସାଧ୍ୟାବା ତୁଷ୍ଟୀମଗ୍ନୋଽଭିଜ୍ଞାତାଃ ସମିଧସ୍ତିମ୍ଭଃ ପ୍ରସିଦ୍ଧେଭ୍
 ଶତଭୟକ୍ଷଣ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣ୍ୟଦକେନ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ର-
 ମେଣାଗ୍ନିଂ ପୃଷ୍ଠିକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଣୀତାପାସେ ପଦସେନଥାୟ
 ବ୍ରହ୍ମଣାନ୍ତରାୟଃ ପାତତ ଦକ୍ଷିଣଜାନୁସମିକ୍ଷିତମେଽଗ୍ନିଂ ତୁଷ୍ଟ-
 ଯାତ୍ ତଦପ୍ରଥମାୟୁତ ଚତୁଷ୍ଟୟେ ତତ୍ତଦାୟୁତନଂତରଂ
 ସ୍ତ୍ରୀବାବହ୍ନିତୟୁତଶେଷ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାସେ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ଓଁ
 ପ୍ରଜାପତିୟେସ୍ମାହା ଇଦଂପ୍ରଜାପତିୟେ ଇତିମନସା ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରା-
 ସ୍ପୟାହା ଇଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଇୟାଘାରୋ ଓଁ ଅଗ୍ନୟେସ୍ମାହା
 ଇଦମଗ୍ନୟେ ଓଁ ସୋମାୟ ସ୍ମାହା ଇଦଂସୋମାୟ ଇୟାକ୍ୟ-
 ଘାରୋ ଇତିତୋଽନନ୍ତାରବ୍ୟେନ ସାଧାରଣା ସାଧାରଣାୟୁତ
 ଦ୍ଵୟଂ ତଦପ୍ରଥମାୟୁତମଂସଃ ଓଁ ଦେବୀଂବାଚମଜନୟଂତ ଦେ-

ଆନକର ମୌନଭାବରେ ଘୃତମିଶ୍ରୀତ ଗୋ ୩ଟି ସଂଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ
 ପକାଇବ । ତପ୍ତରେ ଆସନରେବସି ପଦସ୍ତୁକ୍ତ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳକୁ
 ଅଗ୍ନିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକରଇ ତାହା ଅଗ୍ନିରେ ଘେନେ
 କରିବ ପ୍ରଣୀତାପାସରେ ପଦସ୍ତୁକ୍ତକୁ ସ୍ଥାପନ କରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଦ୍ଵାରା ସ୍ପର୍ଶି-
 ହୋଇ ଦକ୍ଷିଣ ଜାନୁ ପକାଇ ପ୍ରକ୍ଷିପିତ ଅଗ୍ନିରେ ହୋମ କରିବ ।
 ଏହି ହୋମର ପ୍ରଥମ ଚାରିଆଡ଼ିକ ଦେଇବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳ
 ପ୍ରାନ୍ତରେ (ସଂସ୍ଥା) ସ୍ତ୍ରୀବରେ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଘୃତକୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ
 ପାସରେ ପକାଇବ । “ ଓଁ ପ୍ରଜାପତିୟେ ସ୍ମାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜା
 ପତିୟେ ” “ ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାସ୍ପୟାହା ଇଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ” ଏହାବୋଲି ଅ-
 ଘାର ଦ୍ଵୟଦେବ । “ ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ମାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ” “ ସୋ-
 ମାୟ ସ୍ମାହା ଇଦଂ ସୋମାୟ ” ଏହାବୋଲି ଅକ୍ୟଭାଗଦ୍ଵୟଦେବ
 ତପ୍ତରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶି ନ କରି ସାଧାରଣ ଅୟୁତଦ୍ଵୟ ଦେବ
 “ ଓଁ ଦେବୀଂବାଚ ” ଏହିମନ୍ତ୍ରରେ ଇଦଂ ବାଚେ ” ବୋଲି ପ୍ରଥମ
 ଅଞ୍ଚଳ ଦେବ । ଓଁ ଦେବୀଂବାଚଂ, ଓଁ ବାଜୋନୋ, ଏହି

ବାସ୍ତାଂ ବିଶ୍ୱରୂପାଃ ପଶବୋଦଦଂତ ସାନୋମଂ ଦ୍ୱେଷମୁକ୍ତିଂ
 ଦୁଃଖନାଥେନୁବାଗସ୍ଥାନୁପସ୍ତୁକ୍ତିଭୁସାହା । ଇଦଂବାଚେ
 ହି ଶୟା ଯୁକ୍ତସ୍ତୁ ଓ ଦେବଂବାନମିୟାଦମଂଦଃ ଓ ବାକୋ
 ନୋଅଦ୍ୟପ୍ରସ୍ତବାଦଦାନଂ ବାକୋଦେବା ରୁରୁଭିଃକଲ୍ୟାଣ
 ବାକୋହମାସବଂବାରଂ ଜଜାନବିଶ୍ୱାଅଶା ବାଜପତିର୍ଜୟେୟଂ
 ସ୍ୱାହା ଇଦଂବାଚେବାକାୟ ଇଦମଂଦଂତାଂ ତତଃସ୍ଥାଲ
 ପାକେନାୟୁତଚତୁଷ୍ଟୟଂ ଓ ପ୍ରାଣୋନାନୁମଗାୟସ୍ୱାହା ଇଦଂ
 ପ୍ରାଣାୟ ଓ ଅପାନେଶଂଧମଗାୟସ୍ୱାହା ଇଦମପାନାୟ
 ଓ ଚକ୍ଷୁଷାରୂପାଣ୍ୟଗାୟସ୍ୱାହା ଇଦଂଚକ୍ଷୁଷେ ଓ ଶ୍ରୋତ୍ରେ
 ଶଯଶୋଽଗାୟସ୍ୱାହା ଇଦଂଶ୍ରୋତ୍ରାୟ ତତୋବ୍ରହ୍ମଣାନୁର
 ବ୍ରୁ କର୍ତ୍ତୁକୋହୋମଃ ତସତତ୍ତଦାହୁତ୍ୟନଂତରଂସୁବା ବସ୍ତୁତ
 ଯୁକ୍ତଶେଷଦ୍ରବ୍ୟସ୍ୟପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦେପ୍ରକ୍ଷେପଃ ତର୍ହିବାକ୍ୟ
 ସ୍ଥାଲପାକାଭ୍ୟଂ ସ୍ୱୀଞ୍ଜକୃତଂ ଓ ଅଗ୍ନୟେସ୍ୱୀଞ୍ଜକୃତେସ୍ୱାହା

ମନ୍ତରେ ଇଦଂବାକାୟ ବୋଲ ସାଧାରଣ ଆୟୁତ ଦେବ ତପ୍ତରେ
 ବରୁଦ୍ୱାରୁ ଚାରି ଆୟୁତ ଦେବ ଯଥା;

୧ — ଓ ପ୍ରାଣୋନାନୁ ମଗାୟ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ପ୍ରାଣାୟ ।

୨ — ଓ ଅପାନେନ ଶଂଧମଗାୟସ୍ୱାହା ଇଦମପାନାୟ

୩ — ଓ ଚକ୍ଷୁଷାରୂପାଣ୍ୟଗାୟ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ଚକ୍ଷୁଷେ

୪ — ଓ ଶ୍ରୋତ୍ରେଶ ଶଯଶୋଽଗାୟସ୍ୱାହା ଇଦଂ ଶ୍ରୋତ୍ରାୟ

ତଦନନ୍ତର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣର ଯଜ୍ଞମାନ ହୋମକରବ ଏଠାରେ
 ପ୍ରତ୍ୟାୟୁକ୍ତଦେଇ ସାରଲଭରୁ ମୁକ୍ତରେଥବା ଅବଶିଷ୍ଟଯୁକ୍ତ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦରେ ପକାଇବ । ତପ୍ତରେ ଅତ୍ୟବନ ଚତୁ ଏକଇ
 ଦ୍ରବ୍ୟରେ ସ୍ୱୀଞ୍ଜକୃତକ ଓ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ୱୀଞ୍ଜକୃତେସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ

ଇନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳେ ସ୍ଥିତକୃତେ ଚତୁର୍ଥାୟାମ୍ ଓ ଭୂଃସ୍ୱାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳେ ଓ ଭୂଃସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରବାୟୁବେ ଓ ସ୍ୱାଃସ୍ୱାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରସୁଯ୍ୟାୟ ଏତାମହାବ୍ୟାହୃତପୁଃ ଓ ହିନ୍ଦୋଅଗ୍ନେ ବରୁ
 ଶସ୍ୟବିହୀନ ଦେବସ୍ୟହେତୋ ଅବୟୁସିସାଷ୍ଟାଃ ଯଜିଷ୍ଠୋ
 ବନ୍ଧିତମଃଶୋଶୁରୁନୋବିଶ୍ୱାଦେଷାଂ ସିପ୍ରସୁସୁଗ୍ଧସ୍ନସ୍ତ୍ରାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳି ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ଓ ସତ୍ରନ୍ଦୋଅଗ୍ନେ ବମୋଭବୋଽଞ୍ଜ
 ନେଦିଷ୍ଠୋ ଅସ୍ୟାଉଷମୋବୁଧିଷ୍ଠି ଅବୟସ୍ତନୋ ବରୁଣିର
 ଗ୍ନୋହାସ୍ତମୁହୀକି ସୁହବୋନଏଧିଃସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳି ବରୁ-
 ଣାଭ୍ୟାଂ ଓ ଅଯାଶ୍ଟାଗ୍ନେ ସ୍ୟନଭିଶସ୍ତିପାଶ୍ଚ ସନ୍ତୁ ମିତ୍ରମୟାଅସି
 ଅଯାନୋଯଜ୍ଞଂବହାସ୍ୟ ଯାନୋଧେନ୍ଦ୍ରଭେଷଜସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ର-
 ମଣ୍ଡଳେ ଓ ଯେତେଶତଂ କିରୁଣିୟେସହସ୍ରଂ ଯଜ୍ଞିୟାଃ
 ପାଶାବିତତାମହାଂତଃ ଜେତ୍ରିନ୍ଦୋଅପ୍ୟ ସବିଜୋଭୁବିଷ୍ମବି-
 ଶ୍ମେ ମୁଷ୍ଟିହମରୁତଃସ୍ୱକିଃସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରବରୁଣାୟୁସନ୍ତିଷ୍ଠେ
 ବିଷ୍ମବେ ବିଶ୍ମେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ମରୁତ୍ୟଃସ୍ୱକିଭ୍ୟଃ

ସ୍ଥାତୃକୃତେ ଏହିମନ୍ତରେ ହୋମକରବ । ତହିଁଉତ୍ତରୁ ଘୃତହାଗ୍
 ହୋମକରବ ଯଥା ଓ ଭୂଃସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳେ । “ ଓ ଭୂଃସ୍ୱାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରବାୟୁବେ ” “ ଓ ସ୍ୱାଃସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ର ସୁଯ୍ୟାୟ ” ଏମାନଙ୍କୁ
 ମହାବ୍ୟାହୃତ ବୋଲିଯାଏ । “ ଓ ହିନ୍ଦୋଅଗ୍ନେ ” ଏହାବୋଲି
 ଅଗ୍ନିବରୁଣଙ୍କୁ ହୋମକରବ “ ଓ ସତ୍ରନ୍ଦୋଅଗ୍ନେ ” ଏହିମନ୍ତରେ
 “ ଇନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳି ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ” ବୋଲି ହୋମକରବ “ ଓ ଅୟା-
 ଶ୍ଟାଗ୍ନେ ” ଏହାବୋଲି ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ ହୋମକରବ । “ ଓ ଯେତେଶତଂ-
 ମୁଷ୍ଟାପାନେ ଇନ୍ଦ୍ରବରୁଣାୟୁ, ସବିସେ, ବିଷ୍ମବେ, ବିଶ୍ମେଭ୍ୟା
 ଦେବେଭ୍ୟା, ମରୁତ୍ୟଃ, ସ୍ୱକିଭ୍ୟଃ ବୋଲି ହୋମକରବ ତହିଁରେ

ଓଁ ଉଦ୍‌ଭୂତଂ ବରୁଣପ୍ରାଣମସ୍ତଦବାଧମଂ ବିମଧ୍ୟମ୍ ଗ୍ରଥାୟ
 ଅଥାବୟମାଦିୟବ୍ରତେତବାନାଗସୋ ଅଦତୟେ ସାମ-
 ସ୍ୱାହା ଇଦଂବରୁଣାୟ ଇତିସବପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ଓଁ ପ୍ରଜାପତି-
 ସ୍ୱେସ୍ୱାହା ଇଦଂପ୍ରଜାପତିସ୍ୱେ ଇତିମନସା ଇତିବାକାୟୟଂ
 ଅଥସମ୍ବପ୍ରାଣନଂ ତତଅଚମ୍ୟ ଓଁ ମଦ୍ୟକୃତୋ ତଦନୁପ୍ରାଣନ
 ହୋମକର୍ମଣି କୃତାକୃତା ବେଷଣରୂପବ୍ରହ୍ମକର୍ମପ୍ରତିଷ୍ଠାର୍ଥ
 ମିଦଂପୂର୍ଣ୍ଣସାବିତ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତିଦେବତା ମସ୍ତୁକଗୋସ୍ତୟାସ୍ତୁକ
 ଶର୍ମାଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ବ୍ରହ୍ମଣେ ଦକ୍ଷିଣାଂତୃତ୍ୟ ମହଂସପ୍ରଦ-
 ଦେ ଇତିଦକ୍ଷିଣାଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ଓଁ ସ୍ୱସ୍ତୀତି ପ୍ରତିବଚନଂ ତତଃ
 ପ୍ରଣୀତା ବିମୋକ୍ଷ ଓଁ ସୁମିତ୍ରିୟାନ ଅଧିଷ୍ଠାୟାୟାୟ
 ଇତିପଠିତ୍ୱା ପଞ୍ଚସାବିତ୍ର୍ୟାଂ ପ୍ରଣୀତାକଳ ମାନାୟ ତେନଶିରଃ
 ସମୃଜ୍ୟ ଓଁ ଦୁର୍ମିତ୍ରିୟାସ୍ତସ୍ତେଷୁ ଯୋସୁନ୍ଦ୍ରେଷୁ ଯାଚବୟଂ
 ଦ୍ୱିଷ୍ମଃ ଇତ୍ୟେଶାନ୍ୟାଂପ୍ରଣୀତା ନ୍ୟକ୍ତାକରଣଂ ତତସ୍ତ-

୧. ଉଦ୍‌ଭୂତଂ ” ମହାପଠନଶେଷରେ ଇଦଂବରୁଣାୟ ବୋଲି
 ହୋମକରିବ । ସବସାବିତ୍ରାକୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ହୋମବୋଲିଯାଏ ।

“ଓଁ ପ୍ରଜାପତିସ୍ୱେସ୍ୱାହା ଇଦଂପ୍ରଜାପତିସ୍ୱେ ” ଏବାପତିମୌନ-
 ଭବରେ ପ୍ରାକାପତ୍ୟକରିବ ଅନନ୍ତର ଶୁଣିବ ପ୍ରାଣନକରି ଅଚମନ-
 ପୂର୍ବକ “ଓଁ ଅଦ୍ୟକୃତ ଏତଦନୁପ୍ରାଣନ ” ବାକ୍ୟପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ
 ଦକ୍ଷିଣାଦେବ ” ଓଁ ସ୍ୱସ୍ତୀତି ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମାକହବେ । ତତ୍ପରେ ପ୍ରଣୀ-
 ତାରେ ଅଜ୍ଞାପିତ କରିଥିବା ପାଦକୁ ମୁକ୍ତ “ ଓଁ ସୁମିତ୍ରିୟାନ ”
 ମହାପତି ପଞ୍ଚସବୁ ପ୍ରଣୀତାକଳରେ ବୁଢ଼ାଇ ମସ୍ତକରେ ସେତ-
 ନକରିବ ଓଁ ଦୁର୍ମିତ୍ରିୟାନ ମହାବୋଲି ଏଶାନ୍ୟ କୋଣରେ
 ପ୍ରଣୀତାକୁ ଅଧୋମୁଖ କରିରଖିବ ତଦନନ୍ତର ସ୍ତବଣ ଭୂଗମାନଙ୍କ

ରଣ ଦିମେଶ ବର୍ହିତୁଆପ୍ୟାଲ୍ୟନାଭିଦାୟିତ୍ବେନୈବଜ୍ଞ-
 ହୃଦାତ୍ ଓ ଦେବାଗାତୁ ହିକୋଗାଂକୁ ହିକୋଗାତୁମିତି
 ମନସ୍ୟଜଇମଂ ଦେବଯଜ୍ଞି ସ୍ବାହା ବ୍ଲାତେଧାଃ ସ୍ବାହା ଇତି
 ବର୍ହିର୍ହୋମଃ ଅଥ ସଦାନୁ କରୁମଧୁର ଲବଣାଦି ରସାନୁ
 ସଦାଶିତଗାଲ୍ଲାଦାନ୍ୟନ୍ତାନ୍ନାୟଥା ଫରବ ମୁଚ୍ଛୁର୍ଯ୍ୟେ ବ-ସ୍ତୁ
 ନୁତ୍ତମସାବେଶୁରା କୃତଶ୍ଚାନାଦିରଲଂକାରଦ୍ବୟତୋବା-
 ଲସ୍ତୁଷ୍ଟୀଂ ଓ ହଂତ ଇତିମଂସେଶବା ଅନୁପତେନୁସ୍ୟ ନୋ-
 ଦେହ୍ୟ ନମୀବସ୍ୟ ଗୁର୍ଭୁଣଃ ପ୍ରଦାତାରଂତାରଷ
 ଉର୍ହିନ୍ନୋଧେହ ଦ୍ବିପଦେତତୁଷ୍ଟଦେ ଇତ୍ୟନେନ ବାପ୍ରାଶ-
 ନାୟଂ ଅଥକୁମାରସ୍ୟବାକ୍ ପ୍ରସରଣ କାମେନ ଭରଦ୍ବାଜ
 ମାଂସେନ ଅନ୍ନାଦ୍ୟକାମେନ କର୍ପିଜଳମାଂସେନମସ୍ତେଷ-
 ନଜବନ କାମସ୍ୟ ଅୟୁଃକାମେନ କୃକୁସମାଂସେନ ବ୍ରଜିବରୀ
 ସକାମେନ ଅଟ୍ଟମାଂସଂ ସର୍ବଫଳକାମେନ ଛଥିତି ସର୍ବମାଂସଂ

ପରସ୍ପରମାନ ଦିମରେ ଉଠାଇନେଇ ଘୃତରେ ଗୁଡ଼ାଇବ “ ଓଁ ଦେ-
 ବାଗାତୁ ” ଏହିମନ୍ତ୍ରବୋଲି ହୋମକରିବ ଏଥିଉତ୍ତରୁ କରୁ, ଅମ୍ଳ
 ମଧୁରଦି ଷଡ୍ରସ ଅଭିଶାଳନ୍ତ ପ୍ରଭୃତି ଯାହା ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ସେ
 ସବୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ (ଉପସ୍ଥୁକ୍ତ) ପାତ୍ରରେ ରଖି ବାଲକକୁଶ୍ମାନ
 ଓ ଅଲଙ୍କାର ପରିଧାନ ବର୍ତ୍ତୁ ମୌନଭାବରେ “ ଓଁ ହନ୍ତ ”
 ଏମନ୍ତ୍ର ଅଥବା “ ଅନୁପତେ ” ମନ୍ତ୍ରପଢି ଉପରେକ୍ତବ୍ରତ୍ୟ ଲେଖନ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନନ୍ତରାଶୁ ପିତାବାଳକର ବାହୁମା ହେଲେ ଭର
 ଦ୍ବାଜ ମାଂସ , ଅନ୍ତପ୍ରାପ୍ତେକ୍ତହେଲେ କପିଞ୍ଜଳ (କରଣ ବା ମୟୂର
 ବିମ୍ବା ଗୁଡ଼ିକର) ମାଂସ , ଜୀବନ ଶୀଘ୍ର ଗାମୀ କାମୀ ହେଲେ ଯ-
 ଥା ସମ୍ବଦ ମୟୂ , ଅୟୁ ୫ କାମୀହେଲେ କୃକଲସ (ଜହ୍ନ
 ଦିଶେଷର) ମାଂସ , ବ୍ରଜିକୁର୍ବିମା ହେଲେ ଅଧା (ପକ୍ଷୀ-

କପିଂଜଳଃ କୃତ୍ୟ ଗୌରତତର ଇତିକେଚିତ୍ ଅଲ୍ଲଭେ
 ପିଷ୍ଟକମୟାନାଂ ଭରହାକପ୍ରଭୃତ୍ୟ ନାମେକଦେଶଃ ପ୍ରାଶୟି-
 ତବ୍ୟଃ ତତ୍ ଅତମୋଥାୟ ଫଳମ୍ବଳ ପୁଷ୍ପସମନ୍ୱିତ-
 ଦୃତେନ ସ୍ତ୍ରବଂପରପୂର୍ଯି ଓ ମୁଞ୍ଚିନଂ ଦିତ୍ତଂ ଅରତଂ ପୁଥୁବ୍ୟା
 ବିଶ୍ୱାନର ମୃତ ଅଜାତମର୍ଗଂ କବି ସମ୍ଭାବନାଦିଂ କ-
 ନାନା ମାସନ୍ତା ପାଦଂ ଜନୟତଦେବାଃ ସ୍ୱାହା ଇତିମଂ-
 ସେଶ ପୁଣିହୁତଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ତତ୍ ଉପବିଷ୍ୟ ରସୁନା ଯୁଦକ୍ଷିଣା
 ନାମିକାଗ୍ର ଗୁଣ୍ଡାଚରହ୍ନନା ଓ ହ୍ୟାୟୁଷଂ ଜମଦଗ୍ନେ ଚିତଲ-
 ଲାଃ ଓ କଶ୍ୟପସ୍ୟ ହ୍ୟାୟୁଷମିତି ଗ୍ରୀବାୟାଂ ଓ ଯଦେ-
 ବେଷୁ ହ୍ୟାୟୁଷମିତି ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁମୂଳେ ଓ ତନ୍ମୋଥସ୍ତୁ
 ହ୍ୟାୟୁଷମିତିହୃଦି ଅନେନେବ କ୍ରମେଣ କୁମାର ଲଲିତା

ଦଶେଷର) ମାଂସ ସର୍ବଫଳକାମୀ ହେଲେ ଉପରେକ୍ତ ସର୍ବ-
 ମାଂସ ଭୋଜନ କରୁଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ନିର୍ମଳିଲେ ତାହା ବଦଳରେ
 ପିଷ୍ଟକ ଭୋଜନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଅଥା ଭରହାକ ମାଂସମାନଙ୍କ ଏକଦେଶକୁ ପ୍ରାଶନ କରୁ-
 ଉବ ତପ୍ତରେ ଅତମନ କରି ଉତ୍ପୁତ ହୋଇ ଫଳମ୍ବଳ ପୁଷ୍ପ-
 ସ୍ତୁକ ଦୃତଦ୍ୱାରା ସ୍ତ୍ରବକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକର “ ଓ ମୁଞ୍ଚିନଂ ” ମନ୍ତ୍ରରେ
 ପୂର୍ଣ୍ଣିହୁତ ଦେବ । ତପ୍ତରେ ବସି ଦକ୍ଷିଣ ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳୀ
 ଅଗ୍ରରେ ଉଷ୍ମଆଣି “ ଓ ହିୟାୟୁଷଂ ” ପଢି ଲଲିତାତେ, “ କଶ୍ୟ
 ପସ୍ୟ ହିୟାୟୁଷଂ ” ବୋଲି ଗ୍ରୀବାରେ “ ଯଦେବେଷୁ ହିୟାୟୁଷଂ ”
 ବୋଲି ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁମୂଳରେ ଏକ “ ତନ୍ମୋଥସ୍ତୁ ହିୟାୟୁଷଂ ”
 ବୋଲି ହୃଦୟରେ ହିୟାୟୁଷ କରବ ଏ ପର ଏକ ଦିନରେ
 କୁମାରର ଲଲିତାଦିରେ ହିୟାୟୁଷ କରବ । କେବଳ “ ତନ୍ମୋ

ଦୀବପିତାମହେ । ଇନ୍ଦ୍ରପତିତ୍ବେ ଅସ୍ଥିତି ଦିଶେଷଃ ତତୋ
ଦୁର୍ବାକ୍ଷତାଦିଦାନଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାନାଂ ଭୋଜନଂଚ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରାଣନଂ ୭

ଅଥ ଚୂଡ଼ାକର୍ମ ।

ତତ ପୂର୍ଣ୍ଣେଚର୍ଷେ ତୃତୀୟେନାଥସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ଉପନୀତ୍ୟା
ସହବା ଯଥାରୂଢ଼ଂ ଉଦଗୟନ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଣସେଷେ ଶୁକ୍ଳି
ସ୍ତାଦିଦୋଷରହତରକ୍ତାଦିଦୋଷରହତ ସୋମ ଗୁରୁ
ବୁଧ ଶୁକ୍ଳାନ୍ୟତମବାରବିହତନକ୍ଷତ୍ରସମନ୍ୱିତାୟାଂ ତଥୌ
କୃତ ନିୟୁତ୍ତିୟୌ ଯଜମାନୋ ମାତୃପୂଜାଭ୍ୟୁଦ-
ୟିକାଦିକୃତ୍ୱା ମଣ୍ଡପେଷରଞ୍ଜିତ ଭୂମୌ କୁଶାଶ୍ରିକା ମାର-

ଅସ୍ତୁ " ଠାରେ ତତ୍ତ୍ୱେଅସ୍ତୁ ଏତିକି ପ୍ରଭେଦମାସ । ତତ୍ତ୍ୱେଭାବୁ
ଦୁର୍ବାକ୍ଷତାଦି ଦେବ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନକରାଇବ ।

• ଅନ୍ନପ୍ରାଣନ ସମାପ୍ତ ।

ଚୂଡ଼ାକର୍ମ

ଏହିକର୍ମ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଉତ୍ତରୁ ଅଥବା ଅମର୍ଷୁ
ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଅଥବା ଉପନୟନ ସନ୍ତତରେ ଯଥାରୂଢ଼ ଅ
ନୁସାରେ (ମୃଗାଦି ଛଅଗଣିରେ ରହିଥିବେ) ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷଦେଶି
ଶୁକ୍ଳାସ୍ତ ଏବଂ ରକ୍ତାଦି ଦୋଷରହତ , ସୋମ , ଗୁରୁ , ବୁଧ ,
କର୍ମା ଶୁକ୍ରବାର ରେ ବିହତ ନକ୍ଷତ୍ର ଯୁକ୍ତ ତଥିରେ ସାନାଦି
ନିତ୍ୟକର୍ମ ସମାପନକରି ଯଜମାନ ମାତୃପୂଜା , ଅଭ୍ୟୁଦୟିକ ଛାଉ
କରି ମଣ୍ଡପରେ ବସି କୁଶାଶ୍ରି କରିବ ।

ଯଥା ;

ଭେଦ ତଦ୍ୱୟମିତ୍ୟଃ କୁଶୋଦ୍ଧିଷ୍ଟମିତ୍ୟାଂ ଭୂମିଂ ପରସମୁଦ୍ରାୟ ତା-
 ନୈଶ୍ଚାନ୍ୟାଂ ପରସ୍ମୈକ୍ୟ ଗୋମୟୋ ଦକ୍ଷେନୋ ପଲ୍ୟାୟ
 ସୁବମୂଳେନ ପ୍ରାଦେଶମାସଂ ବିରୁଦ୍ଧିତ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖନ ଦିମେଶା
 ନାମିକାକୁଷ୍ଠାଭ୍ୟା ସୁଦ୍ଧିୟ ବାରଣାତଂ ଦେଶମନ୍ୟସ୍ୟ
 କାଂସ୍ୟାସେଶାନ୍ନି ମାନାୟ ପ୍ରୟତ୍ନଂ ମନ୍ତ୍ରେରୁପ ସମା-
 ଥାନଂ କୁର୍ଯାତ୍ ତତୋଽଗ୍ନେଃ ପଶ୍ଚିମତୋ ଯଜମାନ ଦକ୍ଷି-
 ଣଦିଶି ସ୍ଥାପିତମହିତବାସଃ ପରଥାୟ କୁମାରମଜ୍ଞେ କଥା-
 ୟ ମାତାଉପହସତ ଉତଃସୁଷ୍ଟଚନ୍ଦନ ତାମ୍ବୂଳ ବାଣାସାୟ-
 ଦାୟ ଓଁ ଅଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୁଡ଼ାକରଣ ହୋମ କର୍ମଣି କୃତା
 କୃତା ବେଷଣ ରୂପ ବ୍ରହ୍ମକର୍ମକର୍ତ୍ତୂମମୁକ ଗୋସମସ୍ତକ

ତଦ୍ୱୟମିତ୍ୟା;

କୁଶମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏକହସ୍ତ ପରମିତ ଭୂମିରୁ ମାର୍ଜନ କର
 ସେହି କୁଶମାନଙ୍କୁ ଐଶାନ୍ୟକୋଣରେ ପକାଇ ଗୋମୟ ଜଳରେ
 ସେହିମିକୁ ଲେପନ କରବ । ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସୁବ ମୂଳ
 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଦେଶ ପରମିତ ତଳଗୋଟି ରେଖା ଖନନ କର
 ଅନାମିକା ଓ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଅଙ୍ଗୁଳୀ ଦ୍ୱୟରେ ମୂର୍ତ୍ତିକା ବାହାର
 କର ଜଳଦ୍ୱାରା ସେହିସ୍ଥାନ ସେତନ କରବ ପୁନଶ୍ଚ କାଂସ୍ୟ
 ପାତ୍ରରେ ଅଗ୍ନି ଅଣି ପଶ୍ଚିମ ମୁଖ କର ତାହା ସ୍ଥାପନ କରବ
 ତହିଁଉତ୍ତରୁ ଅଗ୍ନିର ପଶ୍ଚିମ ଏବଂ ଯଜମାନର ଦକ୍ଷିଣରେ ସ୍ଥାନ
 କର ନଗ୍ନ ବସ୍ତ୍ର ପରଥାନ କରଥବା କୁମାରକୁ ମାତା ହୋ-
 ଲରେ ବସାଇ ବସିବ ତଦନନ୍ତର ସୁଷ୍ଟ ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ବୂଳ ଏମାନଙ୍କୁ
 ହସ୍ତରେ ଗ୍ରହଣକରି “ ଓଁ ଅଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୁଡ଼ାକରଣ ” ବାକ୍ୟ

ଶର୍ମିଷ୍ଠା ବ୍ରାହ୍ମଣମେତ୍ରଃ ପୁଣ୍ୟଚଳନତାମୁଲବାସୋଭି
 ବ୍ରୁଞ୍ଚି ହେନ ହାମହଂ କୃଣୋ ଇତି ବ୍ରୁଞ୍ଚାଣଂ ବୃଣୁୟାତ୍
 ଓ କୃତୋଽସ୍ମାଦି ପ୍ରତିବଚନଂ ଓ ଯଥାବିହତଂ କର୍ମ କୁଞ୍ଚିତି
 ଯଜମାନେନୋକ୍ତେ ଓ କରବାଣୀତି ପ୍ରତିବଚନଂ ତତୋ
 ଯଜ ମାନୋଽଗ୍ନେ ଦିକ୍ଷିତଃ ଶୁଦ୍ଧମାସନଂ ଦତ୍ତା ତଦ୍‌ପର-
 ପ୍ରାଗ୍ରାନ୍ କୁଶାନାସ୍ତ୍ରୀ ଯାଗ୍ନିଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ କାରୟିତ୍ବା ଅ-
 ସ୍ମିନ୍‌କର୍ମଣିହିଂମେବ୍ରହ୍ମା ଉବେ ସ୍ତୂତ୍ୟାୟ ଓ ଉବାନାତିତେ-
 ନୋକ୍ତେ ବ୍ରୁଞ୍ଚାଣମୁଦହୁଂ ତଦୋଦିପଶ୍ୟ ପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରଂ
 ପୁରତଃ କୃତ୍ବା ବାରିଣା ପରମ୍ପୁୟିକୁଣି ଗ୍ରହାଦ୍ୟ ବ୍ରୁଞ୍ଚଣୋ
 ମୁଖମବଲେକ୍ୟାଗ୍ନେ ରୁଦ୍ରେତଃ କୁଣୋପର ନିଦଧ୍ୟାତ୍
 ତତଃ ପରପୁରଣଂ ବର୍ହିଷଶ୍ଚତୁର୍ଥଭାଗମାଦାୟ ଅଗ୍ନେ

ପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ବରଣ କରବ । ତପ୍ତରେ “କୃତୋଽସ୍ମି” ପ୍ରତି
 ବଚନ ବ୍ରୁଞ୍ଚା କହବେ । “ଓ ଯଥାବିହତଂ କର୍ମକୁରୁ” ବୋଲି
 ଯଜମାନ କହୁଥିଲେ “ଓ କରବାଣୀତି” ବୋଲି ପ୍ରତିବଚନ
 କହବେ । ତପ୍ତରେ ଯଜମାନ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ବରେ
 ଶୁଦ୍ଧ ଅସନ ପକାଇ ସେହି ଅସନ ଉପରେ ପଦ୍ମକୁ ଅଗ୍ରହୋଇ
 ଥିବା ଇନ୍ଦ୍ରଗୋଟି କୁଶ ବିଛଇ ଉକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିପ୍ରଦକ୍ଷିଣ
 କରଇ “ଅସ୍ମିନ୍‌କର୍ମଣି ହିଂମେ ବ୍ରୁଞ୍ଚାଭବ” ବୋଲି କହବ
 ଏବଂ ଉବାନାତି ବୋଲି ବ୍ରୁଞ୍ଚା କହୁଥିଲେ ଉଦ୍ରେତକୁ ମୁଖକରଇ
 ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତଅସନରେ ବସାଇବ ଅନନ୍ତର ପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରକୁ
 ଅଗରେ ରଖି ଜଳଦ୍ୱାରା ସେ ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି କୁଶମାନକଦ୍ୱାରା
 ଅଜ୍ଞାପିତ କରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଅବଲେକନ କରତଃ ଅଗ୍ନିଙ୍କ
 ଉଦ୍ରେତ ଦିଗରେ କୁଣୋପର ସ୍ଥାପନ କରବ ତପ୍ତରେ ପର
 ପୁରଣ କରବ ।

କୁଶର ଚତୁର୍ଥ ଭାଗ ଅଣି ଅଗ୍ନେୟ କୋଣଠାରୁ

ସ୍ୱାଧୀନାନନ୍ତଃ ବ୍ରହ୍ମଣୋଽଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଃ ନୈରୁତ୍ସାଦ୍ୱୟ
 ବ୍ୟାନ୍ତଃ ଅଗ୍ନିଃ ପ୍ରଣୀତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଃ ତତୋଽଗ୍ନେ ତୁତ୍ତ୍ୱତଃ
 ପଶ୍ଚିମଦିଗି ପଦସଂ ଛେଦନାର୍ଥିଂ କୁଣ୍ଡଳୟଂ ପଦସଂ କର-
 ଶାର୍ଥିଂ ସାଗ୍ରମନନାଗ୍ନିକୁଣ୍ଡଳପଦଦ୍ୱୟଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଂ
 ଅଜ୍ୟସ୍ଥାଲୀ ସମାଜିନକୁଣ୍ଡଳାଃ ସମିଧସ୍ତିସ୍ତଃ ସ୍ତବଃ ଅଜ୍ୟଂ
 ସ୍ୱୟଂସ୍ଥାଗଦୁତ୍ତରଯଜମାନମୁଷ୍ଣିଗତଦ୍ୱୟାବହିନୀ ମତଶ୍ଚୂଳ
 ପୂର୍ଣ୍ଣପାଦଂ ପଦସଂ ଛେଦନ କୁଣ୍ଡଳାନ୍ତଃ ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଦିଶି କ୍ରମେଣା ସାଦନୟଂ ଅମାଷା ମୁତ୍ତରେ ଭରତଃ

ଏଣାନ୍ୟ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ,
 ନୈରୁତ୍ତକୋଣଠାରୁ ବାୟୁକୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିଠାରୁ ପ୍ରଣୀତା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅସ୍ତଦେଶୀୟ ଶିଖାରୁ ବଶତଃ ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତ-
 ରାଗ୍ର , ଦକ୍ଷିଣରେ ପୂର୍ବାଗ୍ର ପଶ୍ଚିମରେ ଉତ୍ତରାଗ୍ର ଉତ୍ତରରେ
 ପୂର୍ବାଗ୍ର ଏସ୍ତପର ପରସ୍ପରଣ କରିବ ।

ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପଦସଂ ଛେଦନ କରିବା ।
 ନିମିତ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରଗୋଟି କୁଣ୍ଡଳ ଏବଂ ପଦସଂ କରିବା ସବାଣେ ମାଗ୍ର
 ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜ୍ଞେତ୍ର ଓ ଗର୍ଭରେ ଆଉଟିଛୁ ନଥିବା ଦୁରଗୋଟି କୁଣ୍ଡଳ
 ପଦ , ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦ ଅଜ୍ୟସ୍ଥାଲୀ ସମାଜିନ ନିମନ୍ତେ କୁଣ୍ଡଳ
 ଗୁଚ୍ଛ ,ଉପଯମନ କରିବା ନିମିତ୍ତ କୁଣ୍ଡଳଗୁଚ୍ଛ ପଲ୍ଲବ ସମିଧ ୩ ଗୋଟା
 ସ୍ତବ ଅଜ୍ୟ , ଯଜମାନ ହସ୍ତରେ ୨୫୨ ସୁକ୍ତି ଚଉଲଦ୍ରାଗ୍ର
 ପୂର୍ଣ୍ଣପାଦ ଗୋ ୧ ଟା ଏସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ପଦସଂ ଛେଦନ ପାଇଁ
 ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କୁଣ୍ଡଳାନ୍ତର ପୂର୍ବ ୨ ଦିଗରେ ଦିମଶଃ
 ସ୍ଥାପନ କରିବ । ତଦନନ୍ତର ଏମାନଙ୍କର କ୍ରମିକ ଉତ୍ତର
 ଦିଗରେ ଅସାଧାରଣ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣ୍ଡଳିଗତ ଅଧିକ ଉପଯୋଗି,
 ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଯଥା ;

ସାଥାରଣ ବସ୍ତ୍ରନ୍ୟ ପକ୍ଷ୍ମନାୟାନ୍ତ ତଦ୍‌ଗୀତୋଦକ ସୁଶ୍ଳେ-
 ଦକଂ ଘୃତ ଦଧି ନବନାଜାନ୍ୟତମସ୍ୟପିଣ୍ଡଃ ସିଃଶ୍ଳେତ
 ଶଲ୍ଲଙ୍କକଂଠକଂସାଗ୍ରସପ୍ତବଂଶତ କୁଶପଦାଣି ଲୌହସୁରଃ
 ନାପିତଃ ବୃଷଭଗୋମୟପିଣ୍ଡଃ ଅନ୍ୟଦିପ୍ୟାଗୁରୁ ନିଳି-
 ନାଦଳାଦି ତତଃ ପଦ୍ମହଳେଦନ କୁଶାଃ ପଦ୍ମସେ କ୍ରିହା
 ସ ପଦ୍ମସ କରେଣ ପ୍ରଣୀତୋଦକଂ ସିଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଯାବେ
 ନିଧାୟ ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟାନନାମିତା ଡୁଃଷ୍ଟାର୍ଯ୍ୟା ମୁଦ୍‌ଗୁଚ୍ଛେ ପଦ୍ମସେ
 ଗୁହ୍ୟାତ୍ମା ସିରୁପୁବନଂ ତତଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଯାସଂ ବାମହସ୍ତେ
 କୁହା ନାମିତା ଡୁଃଷ୍ଟ ଗୁହ୍ୟତ ପଦ୍ମହାର୍ଯ୍ୟଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳଂ
 ସିରୁସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରଣୀତୋଦକେନ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଯାସ ଡୁଃଷ୍ଟ୍ୟ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳେନାସାଦିତବସ୍ତ୍ରନ୍ୟଭିଷିତ୍ୟାଗ୍ନିପ୍ରଣୀତସ୍ତୋମ୍ୟ-

ଗୀତଳଜଳ, ଉଷ୍ଣଜଳ, ଘୃତ, ଦଧି, ଲହୁଣି, ଏହିପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ
 ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତହେବ ତାହା ଏକ ଚିନିସ୍ଥାନରେ ଗୁଳ୍ମଚିତ୍ତଥୁବା
 ହିଙ୍ଗୁଳାଠି ଗୋ ୧-୫ ଅଗ୍ରସହତ ସତେଇଶି ଗୋଟିକୁଟା, ଲୌହ
 ସୁର, ନାପିତ, ବୃଷଭର ଗୋବର ଆଉଶିଷ୍ଟାଗୁର ବଗତଃ ନଳିନୀ-
 ଦଳ ପ୍ରଭୃତି, ପଦ୍ମହଳେଦନ ନିମନ୍ତେ କୁଶ ସ୍ଥାପନକରି ପଦ୍ମହ-
 ଯୁକ୍ତ ହେଦନ କରିବ ସପଦ୍ମସହସ୍ତରେ ପ୍ରଣୀତାତଳକୁ ଚିନିବାର
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଯାସରେ ପକାଇ ଅନାମିକାଓଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳୀ-
 ରେ ଉତ୍ତରକୁ ଅଗ୍ରହୋଇଥିବା ପଦ୍ମହଦ୍‌ୟକୁ ଗ୍ରହଣକରି ଚିନିବାର
 ବିହ୍ୱବ । ତତ୍ପରେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଯାସକୁ ବାମହସ୍ତରେଧରି ଅନାମିକାଓ-
 ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏଦୁଇଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ଗୁହ୍ୟତ ହୋଇଥିବା ପଦ୍ମହଦ୍‌ୟଦ୍ଵାରା
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଜଳକୁ ଚିନିବାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ସେତନକରିବ । ପ୍ରଣୀତାତଳରେ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଯାସକୁ ସେତନକରି ସେହିପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଯାସସ୍ଥ ଜଳଦ୍ଵାରା-
 ସ୍ଥାପିତ ଦ୍ରବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେତନ କରିତଃ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଣୀତା ଏଦୁଇଜମଧ୍ୟ

ଥେଏ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରଂ ନିଦଧ୍ୟାତୁ ଅଜ୍ୟସ୍ଥାଲ୍ଲା ମାଜ୍ୟଂ
 କୃତ୍ୱାଽ ଧିଶ୍ୱିୟୁକ୍ତଲଘୁଣାଦିକମାଦାୟାଜ୍ୟସ୍ୟୋପରି ପ୍ରଦ-
 କ୍ଷିଣଂ ଭ୍ରାମୟିତ୍ୱା ବହୋ ଉତ୍ତୁ ସିପେତ୍ତ ଉତ୍ତୁଃ ସ୍ତ୍ରୁବ
 ପ୍ରତପନଂ ସମାଜିନକୁଶାନା ମର୍ତ୍ତ୍ତେ ରନ୍ତରତୋମୂଳେ ବା-
 ହ୍ୟଃ ସ୍ତ୍ରୁବଂସ୍ତ୍ରୁଜ୍ୟ ପ୍ରଣୀତୋଦକେନାଭ୍ୟୁଷ୍ୟ ପୂର୍ବବତ୍ତୁଃ
 ପ୍ରତପ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣତୋଳିଦକ୍ଷାତ୍ ଉତ୍ତଃ-ଅଗ୍ନିଃ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ଦି-
 ମେଶାଜ୍ୟମବତା ଯାଗ୍ରତୋ ନିଧାତ୍ ଉତ୍ତଃପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ବତ୍ତ୍ରିଗ୍-
 ଜ୍ୟୋପୁବନଂ ଅବେଷ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୁପଦୁବେ୍ୟ ଉତ୍ତ୍ରିରସନଂ ପୂର୍ବ
 ପ୍ରେକ୍ଷଣ୍ୟ ପୁବନଂ ଉତ୍ତଃଉତ୍ତାୟ ଉପଯମନକୁଶାନା ଦାୟ
 ବାମହସ୍ତେକୃତା ପ୍ରଜାପତିଂ ମନସାଧ୍ୟାତ୍ୱା ଭୃଷ୍ଟିମଗ୍ନୌ

ରେ ସେସ୍ତ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରକୁ ରଖିବ । ତପ୍ତରେ ଅଜ୍ୟସ୍ଥାଲ୍ଲରେ ଅଜ୍ୟ-
 ରଖି ଅଗ୍ନିରେବସାଇ ଜଳୁଥିବା ଉଣ ଅଥବା କାଷ୍ଠକୁ ଧରି ଘୃତର
 ଉପରି ଭାଗରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମରେ ବୁଲାଇ ଆଣି ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ
 ପକାଇବ । ତପ୍ତରେ ସ୍ତ୍ରୁବକୁ ଉନିବାର ଉତ୍ତାଇ ସମ୍ପାଜିନ ନିମନ୍ତେ-
 ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କୁଶମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରରେ ଅଗ୍ର, ମୂଳରେ
 ମୂଳ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସମ୍ପାଜିନ କରି ପ୍ରଣୀତାଜଳରେ
 ସେଚନକରତଃ ପୂର୍ବପରି ଉନିବାର ଉତ୍ତାଇ ଅପଣାର ଦକ୍ଷିଣପାଶ-
 ରେ ରଖିବ । ତଦନନ୍ତର ଅଗ୍ନିର ଘୃତକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମରେ ଓଲଟାଇ
 ଆଣି ଅପଣା ଆଗରେରଖିବ । ତପ୍ତରେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରକୁ ବନ୍ଧୁ-
 ଳ ର୍ ଅଜ୍ୟକୁ ଉନିବାର ବନ୍ଧୁ ତପ୍ତରେ (ସେଘୃତରେ) କୌ-
 ଶସି ଜଳାଦିଅସତ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟଥିଲେ ତାହା ବାହାର କରିଦେବ । ପୁ-
 ନଶ୍ଚ ପୂର୍ବପରି ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରକୁ ବନ୍ଧୁବ । ତପ୍ତରେଉଁ ଉପଯମନ
 ସକାଶେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କୁଶମାନଙ୍କୁ ବାମହସ୍ତରେଧରି ପ୍ରଜା-
 ପତିଙ୍କୁ ମନରେ ଧ୍ୟାନ କରତଃ ମୌନଭାବରେ ଉଚ୍ଚଗୋଟୁ ସମିଧ

ଦୃତାକ୍ରାଃ ସମିଧସ୍ତ୍ରୀଃ ପ୍ରସିପେତ୍ ତତତ୍ତ୍ୱପଦବ୍ୟ ସପଦସ
 ପ୍ରୋଷଣ୍ୟଦକେନ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମେଣାଗ୍ନିଂ ପଶ୍ଚିମସ୍ୟ ପ୍ର-
 ଶୀତାପାତେ ପଦତ୍ତେ କୃତ୍ୱା ବ୍ରହ୍ମଣାନୁରାଗଃ ପାତତ ଦକ୍ଷିଣ
 ଜାନୁଃ ସମିକ୍ଷତମେଽଗ୍ନୌ କୁରୁୟାତ୍ ତଦ୍ୱପ୍ରୟାନ୍ତୁୟନନୁରଂ
 ସୁବାବସ୍ଥିତସ୍ତୁତଶ୍ରେଷ୍ଠତସ୍ୟ ପ୍ରୋଷଣୀପାତେ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ
 ଓଁ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ ୧ ଇତି
 ମନସା ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ୱାହା ଇଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ୨ ଇୟାଦାଗ୍ନୌ
 ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ୩ ଓଁ ସୋମାୟ ସ୍ୱାହା
 ଇଦଂ ସୋମାୟ ୪ ଇୟାଜ୍ୟାଗ୍ନୌ ଓଁ ଭୃଃସ୍ୱାହା ଇଦ-
 ମଗ୍ନୟେ ୫ ଓଁ ଭୂବଃ ସ୍ୱାହା ଇଦଂବାୟବେ ୬ ଓଁ ସ୍ୱଃ-
 ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ୭ ଏତାମହାବ୍ୟାହୃତୟଃ

ଦୃତରେ ବୁଝାଇ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବ । ତତ୍ତ୍ୱରେ ଆସନରେ ବସି
 ପଦସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରୋଷଣୀକଳକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମେ ଅଗ୍ନିରେ ଦେବନ କ-
 ରବ । ତତ୍ତ୍ୱରେ ଦକ୍ଷିଣା ପାତରେ ପଦସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀ-
 କୃତହୋଇ ଦକ୍ଷିଣଜାନୁଭୂମିରେ ପକାଇ କଲୁଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ହୋମ
 କରିବ । ତତ୍ତ୍ୱରେ ଶୁକ୍ଳ ସେବ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରଦ୍ୟାୟଦେଇ ସାରଳରୁ
 ସୁବରେଥିବା ହୋମଶେଷଦୃତକୁ ପ୍ରୋଷଣୀପାତରେ ପକାଇବ ।
 ତତ୍ତ୍ୱରେ ମନେମନେ “ ଓଁ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ ”
 ଏବଂ, ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ୱାହା ଇଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ” ବୋଲିକହି ଆଦାର ଦ୍ରବ୍ୟ-
 ଦେବ । “ ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ” “ ଓଁ ସୋମାୟ ସ୍ୱାହା
 ଇଦଂ ସୋମାୟ ” ବୋଲି ଅଜ୍ୟଭାଗଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବ । “ ଓଁ ଭୃଃ ସ୍ୱାହା
 ଇଦମଗ୍ନୟେ ” “ ଓଁ ଭୂବଃ ସ୍ୱାହା ଇଦଂବାୟବେ ” ଓଁ ସ୍ୱଃ ସ୍ୱାହା
 ଇଦଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ” ବୋଲି ହୋମକରିବ । ଏହାକୁ ମହାବ୍ୟାହୃତ ହୋ-

ଓଁ ବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେବତୁଣସ୍ୟ ବିଦ୍ମାନ୍ ଦେବସ୍ୟ ହେତୋ ଅବ-
 ସ୍ୱାସିସୀଷ୍ଟାଃ ଯଜଞ୍ଝୋ ବସ୍ତିତମଃଶୋଶୁଶ୍ମନୋ ବିଶ୍ୱା-
 ଲେଷା ସିପ୍ରସ୍ତୁମୁଷ୍ଟ୍ୟସ୍ତୁହା ଇଦଂ ମଗ୍ନୀବତୁଣାଭ୍ୟାଂ ।
 ଓଁ ସବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେବମୋରବୋଽନେଦିଷ୍ଠୋଅସ୍ୟା ଉଷ-
 ସୋଗ୍ମ୍ୟଞ୍ଜୋ ଅବସ୍ତୁଷ୍ମନୋ ବତୁଣୀ ରଗ୍ଗଣୋ ଲାହମୃତୀକଂ
 ସୁତବୋନଏଧୁଃ ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୀବତୁଣାଭ୍ୟାଂ ଓଁ ଅସ୍ତ୍ରା-
 ଶ୍ୱ୍ୟାଗ୍ନେସ୍ୟନଭିଶ୍ମୁସ୍ତି ପାଶୁସବ୍ରମିତ୍ରାମୟାଅସି ଅଯାନୋଯଜ୍ଞଂ
 ବହାସ୍ୟ ଯାନୋଧେହ ଭେଷଜଂ ସ୍ୱାହା ଇଦ ମଗ୍ନସ୍ତେ ୧୦
 ଓଁ ଯେତେଶତଂ ବରୁଣସ୍ତେ ସହସ୍ର ଯଜ୍ଞିୟାଃ ପାଶାନ୍-
 ତତା ମହାନାଃ ତେଭ୍ୟୋଂ ଅଦ୍ୟସବିତୋଭବିଷ୍ଣୁର୍ବିଶ୍ୱେ
 ମୁଞ୍ଚନ୍ତୁ ମରୁତଃସ୍ୱକୀଃ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ବତୁଣାୟ ସବିସେ
 ବିଷ୍ଣବେ ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ମରୁତ୍ୟଃ ସ୍ୱଜେଭ୍ୟଃ
 ୧୧ ଓଁ ଉଦୁତମଂ ବରୁଣ ପାଶମସ୍ତଦବାଧମଂ ଜମଧ୍ୟମି
 ଶ୍ରଥାୟ ଅଥାବୟ ମାଦୟ୍ବ୍ରତେତହାନାଗସୋଅଦିତସ୍ତେ
 ସ୍ୟାମ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ବତୁଣାୟ ୧୨ ଇତି ସବ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍
 ଓଁ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ ୧୩ ଇତି ମ-

ମବୋଲ୍ଲୟାଏ । “ଓଁ ବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେ” ଏହମନ୍ତପତି ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନି
 ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ବୋଲି ଏବ “ଓଁ ସବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେ” ଏହମନ୍ତପତି
 “ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନି ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ” ବୋଲି ଏବ “ଓଁ ଅସ୍ତ୍ରାଶ୍ୱାଗ୍ନେ”
 ଏହମନ୍ତପତି ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନସ୍ତେ” ବୋଲି “ଓଁ ଯେତେଶତଂ” ଏହ
 ମନ୍ତପତି, ସ୍ୱାହା ଇଦଂବତୁଣାୟ ଇତ୍ୟାଦି ବୋଲି ହୋମକରବ
 ଓଁ ଉଦୁତମଂ ଏହମନ୍ତପତି “ସ୍ୱାହା ଇଦଂବତୁଣାୟ” ବୋଲି ହୋ-
 ମକରବ । ଏହାକୁ ସବ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହୋମକହନ୍ତି । ଓଁ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତେ
 ସ୍ୱାହା ଇତ୍ୟାଦି ମନରେ ସ୍ମରଣକରି ପ୍ରଜାପତି ଏବ ଅଗ୍ନସ୍ତେ ସ୍ୱି-

ନବା ଇତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ଓ ଅଗ୍ନିସ୍ତେ ନିଷ୍ଠୁକୃତେ ସ୍ବାହା ଇଦ
ମଗ୍ନସ୍ତେ ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତେ ୧୨ ଇତି ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତ ଅଧ୍ୟାୟେ ପ୍ରା-
ଶନଂ ଇତି ଅଚମ୍ୟ ଓ ଅଦ୍ୟାମୁଷ୍ୟକୁମାରସ୍ୟ କୃତେଇ
ଇତାକରଣ ହୋମକର୍ମଣି କୃତାକୃତା ବେଶ୍ୟରୂପ ବ୍ରହ୍ମ
କର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଧିନିଦଂ ସୂର୍ଯ୍ୟପାତ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତି ଦେବତା ମମୁକ-
ଗୋହାୟା ମୁକଶର୍ମାଣେ ପ୍ରାହୁତାୟା ବ୍ରହ୍ମଣେ ଦକ୍ଷିଣାଂ ତୁବ୍ୟ
ମହଂସପ୍ରଦଦେ ଇତି ବ୍ରହ୍ମଣେ ଦକ୍ଷିଣାଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ଓ ସୁସ୍ରୀତି
ପ୍ରତିବଚନଂ ଇତି । ବ୍ରହ୍ମହସ୍ତି ବିମୋକ୍ଷ ଚତଃ ଓ ସୁମିତ୍ରି-
ୟା ନାଥପ୍ରତିଷ୍ଠାୟାୟା ଇତି ପବିତ୍ରାତ୍ମାଂ ପ୍ରଣୀତାଜଳ-
ମାନାୟ ତେଜଶିରଃ ସମୁକ୍ତ୍ୟ ଓ ଦର୍ମିତ୍ରିୟା ସ୍ବପ୍ନେ ସ୍ବତୁ ଯୋ-
ସ୍ଥାନ ଦ୍ବେଷ୍ଟିୟସ୍ତ ବୟଂଦିଷ୍ଟଃ ଇୟେଣାମ୍ୟାଂ ପ୍ରଣୀତା
ନ୍ୟକ୍ତାକରଣଂ ଇତିପ୍ରରଣ କ୍ରମେଣ ବର୍ଣ୍ଣିତୁଥାପ୍ୟାଜେବ ନା-
ଭିଦ୍ୟାମି ଓ ଦେବାଗାତୁ ବିଦୋଗାତୁ ବିଦାଗାତୁ ମିତମନ-
ସସ୍ୟତ ଇମଂ ଧେବଯଜ୍ଞ ସ୍ବାହା ହାତେଥାଃ ସ୍ବାହା ଇତିମହେଶ

ଷ୍ଟକୃତେ” ଇତ୍ୟାଦି କହ ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତକୁ ହୋମକରଣ ଏଥିଭାବାରୁ
ହୋମଶେଷଦୃଷ୍ଟିକୁ ସେବନକରି ଅଚମନକରିବ ତତ୍ପରେ “ଓ ଅଦ୍ୟ
ଅମୁଷ୍ୟ କୁମାରସ୍ୟ” ଏହା ଗଦ୍ୟ ପଦି ବ୍ରହ୍ମକୁଦକ୍ଷିଣାଦେବ । ବ୍ରହ୍ମା
ତାହାପ୍ରତିଷ୍ଠାକରି ସୁସ୍ରୀତିପ୍ରତିବଚନକହବେ ତତ୍ପରେ ବ୍ରହ୍ମହସ୍ତି ପି-
ତାକର । “ଓ ସୁମିତ୍ରିୟାୟା” ମହାପତି ପବିତ୍ରସ୍ବପ୍ନାୟା ପ୍ରଣୀତା ପାତ୍ରକୁ
ଜଳ ଅଣି ମସ୍ତକରେ ସେବନକରିବ । “ଓ ଦର୍ମିତ୍ରିୟାୟା” ଏମହାପତି
ଏଶାନ୍ୟହୋମରେ ପ୍ରଣୀତାକୁ ଓଲଟାଇ ରଖିବ ତତ୍ପରେ ଯଥାକ୍ର-
ମେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କୁଶମାନ ଙ୍କୁଦୃଷ୍ଟିରେ ବୁଢ଼ାଇ “ଓ ଦେବାଗା
ତୁ” ଏହାମହାପତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ବୁଢ଼ାହୋଇଥିବା କୁଶମାନଙ୍କୁ ହୋମକରିବ

ବର୍ତ୍ତହୋମଃ ଅଥ ଗୀତୋଦକ ସୁଷ୍ପୋଦକେନ ଓଁ ଉଷ୍ମେନ
 ବାୟଋଦକେନେୟାଦିଜେବେଶାନ୍ନପ । ଇତିମହେଶାଦିଷି-
 ଚ୍ୟତନ୍ନମିଶ୍ରିତୋଦକେ ନବନାତାଦ୍ୟନ୍ୟତମପିଣ୍ଡଂ ତୃଷ୍ଣାଂ
 ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମୋ ଭୂରନ୍ଦ୍ରମେଶ ପୂର୍ବାନ୍ନଗାବନ୍ନକୁମାର-
 ରକେଶଜୁଟ୍ଟକାଂସପ୍ତେ ଦକ୍ଷିଣଜୁଟ୍ଟକାଂ ଓଁ ସଦୃଶା ପ୍ରସୂତା-
 ଦେବ୍ୟା ଅପଋନ୍ନହୃତେଜନୁ ଦାୟାୟୁରାୟୁ ବଚିସେ ଇତି
 ମନ୍ତ୍ରଂ ପଠିତ୍ବା ତେନୈବମିଶ୍ରିତବାନ୍ନଶା ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟତତୋ
 ଦକ୍ଷିଣଭାଗସ୍ଥିତ ଜୁଟ୍ଟକା ଭାଗସ୍ତସ୍ମିନ୍ କୁମୀଭ୍ ତଦ୍ବିକାଂଏକାଂ
 ଜୁଟ୍ଟକାଂ ପ୍ରତକୁଶସ୍ତସ୍ତ ସ୍ତସ୍ତସ୍ତଯୋଜନଂ କୁମୀଭ୍ ଶଲ୍ଲକାନି-
 ଶ୍ଵକେନ ତୃଷ୍ଣାଂ ବିବରଣଂ କୃତ୍ବା ଭାଗସ୍ତସ୍ମିନ୍ କୁମୀଭ୍ ତତଃ
 ସପ୍ତହଂଶତି କୁଶପତ୍ରତଃ ପଦ୍ମସପ୍ତମାମାୟୁ ତତ୍ତ୍ଵେଶମଲ୍ୟ
 ଲଗ୍ନାଗ୍ରଜୁଟ୍ଟକାପ୍ରଥମ ଭାଗମଥ୍ୟା ନୃତ୍ୟତଂ କୁମୀଭ୍

ପଦ୍ମସକରଶାଫି କୁଶ ହୋମ ଶେଷରେ “ ଓଁ ଉଷ୍ମେନବା ”
 ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ଗୀତୋଦକରେ ଉଷ୍ମୋଦକ ସେତନକର ଦଧିମିଶ୍ରିତ
 ଜଳରେ, ମୌନହୋଇ, ନବନାତାଦି କୌଣସି ଏକପଦାର୍ଥର ପିଣ୍ଡ-
 କୁ ପକ ଇବ ତପ୍ତରେ ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମନ୍ଦିମରେ ବଜାହୋଇଥିବା
 କୁମାରର କେଶବଟି ଚିନିଗୋଟୁରୁ ଦକ୍ଷିଣତଳକୁ “ ଓଁ ସଦୃଶାପ୍ରସୁ-
 ତାଦେବ୍ୟା ” ମନ୍ତ୍ରକୁପଢ଼ି ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦଧି ମିଶ୍ରିତଜଳରେ ଯୌତକ-
 ଚିବ । ପରେ ସେହିଦକ୍ଷିଣ ଭାଗସ୍ଥିତଜଳକୁ ଚିନିଭାଗକର ମୌନ-
 ଭାବରେ ଚିନିଭାଗ (ବିକୃତ) କରୁପ୍ରଭେଦକ ଭାଗରେ ଚିନିଗୋଟୁ
 ଲେଖିଏ କୁଶବାଜିବ

ତତ୍ତ୍ଵିଭାଗରୁ ସ୍ଥାପିତ ସତାଇଶଗୋଟି କୁଶମଧ୍ୟରୁ ଗୋ ୧ଟି
 କୁଶଥାଣି ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମଭାଗଦେଶର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତଜଳର

ଓଁ ଓଷଧେଷାୟୁସ୍ତତେମୈନଂ ହୃଷୀଃ ଶିବୋନାମାସି ସ୍ୱସ୍ତତ
 ସ୍ତେପିତାନମସ୍ତେ ଅସ୍ତୁମାନାହିଷୀଃ ଇତମଂହେଶ ଛେଦୟିଷ୍ୟଂ
 ବୃହାତ୍ ଓଁ ନବଉପ୍ସାମ୍ୟାୟୁଷେନ୍ନାଦ୍ୟାୟୁ ପ୍ରଜନନାୟୁର୍ବୃଷ୍ଣୋ
 ସାୟୁସୁପ୍ରଜାୟୁସୁପୁରୀର୍ଯାୟୁ ଇତମହେଶ ଜୁଟ୍ଟକାଂଲଗ୍ନଂ-
 କୁର୍ଯାତ୍ ତତଃ କୁଶପତ୍ର ସୟସ୍ତତାଂ ଜୁଟ୍ଟକାଂଜିନତ୍ରି ଓଁ
 ଯେନାବପସ୍ତବତାୟୁରେଶ ସୋମସ୍ୟାଗ୍ଞୋ ବହୁଶସ୍ୟବିଦ୍ବାନ୍
 ତେନବ୍ରହ୍ମାଣୋ ବପତେଦମସ୍ୟାୟୁଷ୍ୟଂ ଛରଦଶ୍ଚିୟିଥାସତ୍
 ଇତମଂହେଶ ପଶ୍ଚିମଜୁଟ୍ଟକାଞ୍ଜେଦନଂ କୁର୍ଯାତ୍ ତତସ୍ତ୍ରାନ୍ଲୁନ
 କୁଶପତ୍ରସୟସ୍ତତାନ୍ ଅନୁଭୁ ଘ୍ନୋ ମୟୂପିଶ୍ରୋପଚ୍ଚଉତ୍ତରସ୍ୟାଂ
 ନିଦଧ୍ୟାତ୍ ଅର୍ଦ୍ଧେବ ପୂର୍ବପ୍ରକ୍ଷାଲତପରଭାଗଦ୍ୱୟେ କୁଶ-
 ପତ୍ରସ୍ତ୍ରୀତୟାଂତର୍ଜିଆନାଦିଞ୍ଜେଦନକର୍ତ୍ତି ସବଂପୂର୍ବକଦେବ
 ଞ୍ଜେଦନଂ କୁଣ୍ଡାଂ ତତଃପଶ୍ଚିମଜୁଟ୍ଟକାୟାଂ ପୂର୍ବକ ଶ୍ରେନୈବ
 ମହେଶ ପ୍ରକ୍ଷାଲନଂ ଭୂଷ୍ଟାଂ ଶଲ୍ଲକାକଂଠକେନଭାଗସୟୁ

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ “ଓଁ ଓଷଧେଷାୟୁସ୍ତ ” ମନ୍ତ୍ରପାଠକର ବାନ୍ଧବ
 ଏବଂ “ଓଁ ନବଉପ୍ସା ” ମନ୍ତ୍ରପତି ଲୋହିତସୁର କୁଟ୍ଟରେ ଲଗାଇବ
 ତତ୍ପରେ କୁଶପତ୍ର ସୟସ୍ତୁକୁ କଟିକୁ “ଓଁ ଯେନାବପତ୍ ” ମନ୍ତ୍ରପତି-
 ଞ୍ଜେଦନକରିବ ଏବଂ ସେହି କୁଶପତ୍ର ତଳଗୋଟି ସହଜ ଛେଦିତ
 କୋଶମାନଙ୍କୁ ଧର୍ତ୍ତହୋଇ ନଥିବା ବାଛୁରର ଗୋମୟ ପିଣ୍ଡଉପରେ
 ଭକ୍ତରଦଗକୁ ରଖିବ । ବରକୁ ଭାଗସୟୁ ଛେଦନ ଭାଗଯାଇ
 ଅନଶିଷ୍ଟଥିବା ଭାଗଦ୍ୱୟକୁ ଥୋତି କରବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବ-
 ଶିଷ୍ଟ ଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ କୁଶ ବାନ୍ଧ ପୂର୍ବ ପର ସମୁଦାୟ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରବ କହୁ ତାହା ମୌନଭାବରେ ଛେଦନ କରବ ଏଭବ
 ଦଶେଷ ମାତ୍ର ତଦନନ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଜଠକୁ ପୂର୍ବକଥିତ ମନ୍ତ୍ରରେ
 ଥୋତି କର ମୌନଭାବରେ ହିଙ୍ଗୁକାଠିଦ୍ୱାରା ତଳଭାଗ କର ପ୍ରତି

କରଣଂ କେଶମୂଳସଂଲଗ୍ନାବ୍ରକେଶାନୁରୂପମଧ୍ୟସ୍ଥପଦ ସ-
 ପ୍ତଧାରଣସ୍ଥରାଶିବିଶେଷଂ ଯୋଜନାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବୋଧିତ-
 ସପ୍ତଧାରଣକୃତକାଳେକଦିନେମନ୍ତ୍ର ଓଁ ସ୍ବାସ୍ତ୍ୟଂ ଜମଦଗ୍ନେଃ କ-
 ଶ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ବାସ୍ତ୍ୟଂ ଯଦେବେଷୁ ସ୍ବାସ୍ତ୍ୟଂ ଉନ୍ନୋ ଅସ୍ତ୍ର ସ୍ବାସ୍ତ୍ୟଂ
 ଉତମନ୍ତ୍ରୋକ୍ତିବା । ତତଃପୂର୍ବବନ୍ନୋମୟପିଣ୍ଡୋପରାଜଦଧ୍ୟାତ୍ମ
 ତଦାବଶିଷ୍ଟଭାଗଦ୍ଵୟେ କୁଶପସହସ୍ରଂ କେଶାନୁର୍ନିଧାନାଦି
 କ୍ଳେଦନବର୍ଜଂ ସର୍ବଂ ପୂର୍ବବଦେବ କ୍ଳେଦନଂ ତୃଷ୍ଣାମେବଲୁନ-
 କୁଶପସହସ୍ରପୂର୍ବକେଶାନାଂ ଗୋମୟପିଣ୍ଡୋପର ଧାରଣଞ୍ଚ
 ତତଉତ୍ତର ଭାଗକୃତକାୟାଂ ପ୍ରକ୍ଷାଳନାଦିସ୍ଥରାଶିଯୋଜନାନାଂ
 ତେଷୁ ପୂର୍ବବତ୍ ତନ୍ମନ୍ତ୍ରଃ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ପ୍ରଥମଭାଗକୃତକାୟାଃ
 କ୍ଳେଦନେମନ୍ତ୍ରଃ ଓଁ ଯେନତୁରାଶ୍ଚରାଦିବଂ ତ୍ଵେନାଦିପଶ୍ଚାନ୍ତି
 ସୁଧିଂ ତେନ ତେବପାମି ତ୍ରୁଷ୍ଟିଂ ଜୀବାତବେଜ୍ଜୀବନାଦୃଷ୍ଟଗ୍ନୋ-
 କ୍ୟାଦୃଷ୍ଟସ୍ତେ ତତଃକେଶାନୁ ଗୋମୟପିଣ୍ଡୋପରାଜଦଧ୍ୟାତ୍ମ

ଭାଗର କେଶମୂଳରେ କୁଶଅକ୍ଷ ସଂଲଗ୍ନ କର ଗୋ ୩ ଟା ଲେ-
 ଗାଏ କୁଶ ବାନ୍ଧିବ ତତ୍ପରେ ପୂର୍ବ କଥାତ ମନ୍ତ୍ରମାନପଢି ସ୍ଥର
 ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ସଂଯୋଜନ କରିବ । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମକଟକୁ “ ଓଁ ସ୍ବା-
 ସ୍ତ୍ୟଂ ଜମଦଗ୍ନେ ” ମନ୍ତ୍ରପଢି କ୍ଳେଦନ କରିବ ଛିନ୍ନ କେଶକୁ
 ପୂର୍ବବତ୍ ଗୋମୟ ପିଣ୍ଡରେ ରଖିବ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗଦ୍ଵୟରେ
 କୁଶପସ ଗୋ ୩ ଟା ଲେଖାଏ ବାନ୍ଧି ପୂର୍ବପରି କରିବ ତତ୍ପରେ
 ମୌନ ହୋଇ କ୍ଳେଦନ କରି କ୍ଳେଦନାଂଶ ପୂର୍ବସ୍ଥାୟୀକରି
 ଗୋମୟ ପିଣ୍ଡରେ ରଖିବ ।

ଉତ୍ତର ପାଶ୍ଚାତ୍ କଟକୁ ଯୋଉଠାରୁ ସ୍ଥର ସଂଯୋଜନୀପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ପଶ୍ୟୋକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରରେ କରିବ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ୯ ମଞ୍ଚଗକୁ “ ଓଁ ଯେନ
 ତୁରାଶ୍ଚରାଦିବ ” ମନ୍ତ୍ରରେ କ୍ଳେଦନ କରି ଛିନ୍ନ କେଶକୁ ଗୋମୟ

ତତ୍ତ୍ୱେ ୧ ବଶିଷ୍ଠଭ୍ରାତୃପୁତ୍ରଃ କୁଶପତ୍ରପୁତ୍ରଃ କେଶାବତୀରାମା
 ଦକ୍ଷେଦନକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱିଂ ସର୍ବଂ ପର୍ବଂ ଦେବକ୍ଷେତ୍ରନଂ ଚୁପ୍ତଂ ଗୋ-
 ମୟପିଂଡୋପରଂ ଧ୍ୟାୟନ୍ତି ତତଃ ସମସ୍ତଂ ଶିରଃ ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟ ଶିଃ
 କେଶୋପରଃ ସ୍ନରଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣାଦିମେଶାନୁକେଶାନୁ ଭ୍ରାତୃପୁତ୍ର
 ଓ ଯଜ୍ଞକ୍ଷେତ୍ରେଣ ମହୁପତାସୁପେକ୍ଷମାବପ୍ତୁବାବପତ କେଶା
 କ୍ଷୁଦ୍ରଗନ୍ତେ ମାତଃସୁଃପ୍ରମୋଷୀଃ ଇତିନଂ ଦେଶେ ଗତଃ ସ୍ତୁତ୍ତି-
 ରେବନ୍ତୁଃ ସମସ୍ତଂ ଶିରଃ ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟ ଓ ଅକ୍ଷୟବପରଃ ସ୍ନରଂ ଇତି
 ନାମିକ ପୃଷ୍ଠରଂ ପ୍ରଯଜ୍ଞତି ଅଥନାମିକଃ ଶିଶାଃ ପ୍ରହାସମହୁଶି
 ଭେବପନଂ ଯଥାକୁଳଂ କୁମାରୀତ୍ୱ ଗାଂଶୁକେଶାନୁତନ ବଂଶେଣ
 ପ୍ରଜାନ୍ୟନାତାଦଧିଭକ୍ତଦୁଷ୍ଟାସମନ୍ୱିତ ଗୋମୟପିଂଡୋପରଂ
 ନିଦଧ୍ୟାତ୍ ଇତିସମାର୍ଚ୍ଚରଃ ପୂର୍ବବପୁଃ ପ୍ରୀୟତଃ ଓ ମୁଧୀନଂ
 ଦିବୋଅରତଂ ପୃଥୁବ୍ୟାବିଶ୍ୱାନରମ୍ । ଅଜାତମଗ୍ନିଂ କବି
 ସମ୍ରାଜ ମତଃ ଶୃଙ୍ଗନାନାମାସନ୍ନା ପାଶଂ ଜନୟନ୍ତି ଦେବାଃ

ପିଣ୍ଡରେ ରଖିବ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭ୍ରାତୃପୁତ୍ରରେ କୁଶପତ୍ର ସଂଯୋଜନ
 ଏକ ସ୍ନର ସଂଯୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କାୟିକ ପୂର୍ବପର କର ମୌ-
 ନଭାବରେ କ୍ଷେଦନ କରି ତାହା ଗୋମୟ ପିଣ୍ଡରେ ରଖିବ ।
 ତପ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଶିରକୁ ଧୌତକର ଓ ଯଜ୍ଞକ୍ଷେତ୍ରେଣ ମହୁ-
 ପତା । ମହୁକୁ ପତି ସ୍ନର କୁ କେଶୋପର ତଳବାର ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ
 କରୁଥିବ ପୁନଶ୍ଚ ମସ୍ତକ ଧୌତକର “ ଓ ଅକ୍ଷୟ ” ମହୁପତି
 ନା ପିତକୁ ସ୍ନର ଦେବ ତପ୍ତରେ ନାପିତି ଶିଶାଃ ପ୍ରହାସ ମସ୍ତକକୁ
 ଅଥବା ଯେଉଁ କୁଳରେ ଯେପରି ଅରୁର ଥିବ ସେହପରି
 ଶୌର କରିବ । ସେହି କେଶମାନଙ୍କୁ ମାତା ନୂତନ ବସ୍ତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି
 ଦୟା ଦୁଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତ ଗୋମୟ ପିଣ୍ଡରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ । ପୂର୍ବବତ୍

ସ୍ବାକ୍ଷୀ ଇତିମଂସେଣ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟତଃ ତତ୍ତତ୍ପଦବ୍ୟୟ ସୁ ଦେଶ
 ଭସ୍ମାନାୟ ଦକ୍ଷିଣା ନାମିକାନ୍ତ ଗୁପ୍ତାତତ୍ପଦାନାନ୍ତ୍ରାୟୁଷଂ କୁର୍ଯ୍ୟାତ୍
 ଓ ତ୍ରାୟୁଷଂ ଜମଦଗ୍ନେ ରତଲଲ୍ଲଠେ ଓ କର୍ଣ୍ୟପସ୍ୟତ୍ରାୟୁଷ
 ମିତ୍ରାବାୟାଂ ଓ ଯଦେବାନାଂ ତ୍ରାୟୁଷମିତ ଦକ୍ଷିଣବାୟୁମୂଳେ
 ଓ ଜନ୍ମୋଅସୁ ତ୍ରାୟୁଷମିତହୃଦ ଅନେନେବ ହିମେଣ
 କୁମାରଲଲ୍ଲଠାଦାବପି ତତ୍ରତତ୍ତେଅସୁ ଇତି ବଶେଷଃ
 ତତୋଦୁଃସାକ୍ଷତାୟ ଗ୍ରହଣଂ ତତସ୍ତାନ୍ କେଶାନ୍ ସଗୋ-
 ମୟପିଂଡାନ୍ ଗୋଷ୍ଠେସରତ୍ରୀରେବା ଅନ୍ୟସ୍ମିନ୍ କ୍ରମାଂ
 ଭରେବାନଦଧାତୁ ତତଥରୁଗ୍ଭୋଜ୍ୟାଦିକଂ ଇତିରତ୍ରା-
 କରଣଂ । ୮ ।

ଅଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟେଷଃ

ଜହ ତୃତୀୟେବର୍ଷେ ପଞ୍ଚମେଂ ବା ପୁଷ୍ୟେନୁଚିନ୍ତା ହରି-
 ରେବୟନ୍ୟତମନକ୍ଷତ୍ର ସମନ୍ୱତରିକ୍ରା ତରିକ୍ରା ତଥୁପୂର୍ବା

ପୂର୍ଣ୍ଣାୟତଦେବ ତପ୍ତରେ ସ୍ବାୟଂ ଅସନରେ ବସି ସ୍ତବଦ୍ବାଗ୍ ଭସ୍ମ
 ଆଶି ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳୀ ଅଗ୍ରରେ ଭସ୍ମ ଗ୍ରହଣ
 ପୂର୍ବକ ସ୍ୟାୟୁଷ (ପୂର୍ବକତ୍) କରିବ ତଦନନ୍ତର ଦୁଃସାକ୍ଷତ
 ଧରି କୁମାରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ ଏବଂ ଗୋମୟ ପିଣ୍ଡରେ ଥିବା
 ଛେଦିତ କେଶମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠରେ ବା ନିବାସରେ କିମ୍ବା କୌଣସି
 ଜଳାଗୟା ତଟରେ ପକାଇବ ଏବଂ ଯଥାରୂପରେ ଭୋଜ୍ୟାଦିକ
 ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

ତୃତୀକରଣ ସମାପ୍ତ ।

ଅଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟେଷଃ ।

ଏହି କର୍ମ ତୃତୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ପୁଷ୍ୟା, ଭଦ୍ର,
 ଚିନ୍ତା, ଶ୍ରବଣା, ରେବତୀ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ ନକ୍ଷତ୍ର ଯୁକ୍ତ

ହେ ପିତାମହା ବା ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ପଦ୍ଧତିଃ କୁମାରସ୍ୟ ମଧୁ-
ରଂଦତ୍ତା ଓ ଉଦ୍ରଂକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଃ ଶୁଶ୍ରୂୟାମଦେବାଉଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟେ
ମାଷତ୍ତ ମିତ୍ରତାଃ ହିରେରଂଚୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟବା ସସ୍ତ୍ରନ୍ତ୍ରାୟାଶେ-
ମନ୍ତଦେବତାଂ ଯଦାୟଃ ଇତି ମଂସେଶ ଦକ୍ଷିଣକର୍ତ୍ତୃ-
ମନ୍ତ୍ରମଂସ୍ୟ ଓ ବକ୍ଷନ୍ତୁ ବେଦାଗମାଗନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତୃଂପ୍ରିୟଂ ସମ୍ପା-
ୟଂପରସ୍ପଦାନା ଯୋଷେବଶିଂକ୍ରେ ବିତତାୟାନ୍ତଂଜ୍ଞାୟଂ
ସମନେଧାରୟନ୍ତୁ ଇତି ମଂସେଶ ବାମକର୍ତ୍ତୃମନ୍ତ୍ର ମଂସୟେତ୍
ତତୋମଧ୍ୟଂଶାଷ୍ୟ ନାପିତଦ୍ୱାଗ୍ ବେଧୟେତ୍ ତସ୍ମିନ୍ସମୟେ
ମଧୁଗୁଦଦାନଂ ସମାଚରନ୍ତୁ ତତୋ ବ୍ରାହ୍ମଣଭେଜନଂ ଇତି
କର୍ତ୍ତୃବେଧସମାପ୍ତଃ । ୯ ।

ଅଥୋପନୟନଂ

ତତଶ୍ଚ ସମୟେ ରବି,ଗୁରୁ,ଚନ୍ଦ୍ର,ଭାଗ୍ଦଶୁକ୍ଳୋକଳ-

ରକ୍ତାଦିଦୋଷ ରହତ ତଥୁର ପୂଜାଶ୍ଳରେ ପିତା ଅଥବା ଅନ୍ୟ
କେନ୍ଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୂଜାକୁ ମୁଖକର ବସି କୁମାର ହସ୍ତରେ ଗୁଡ଼ଦେଇ
“ଓଁ ଉଦ୍ରଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଂ” ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଦକ୍ଷିଣ କର୍ତ୍ତୃକୁ ଅଭିମନ୍ତ୍ରିତ
କରବ । ଏବଂ “ଓଁ ବକ୍ଷନ୍ତୁ” ମନ୍ତ୍ରପାଠେ ବାମକର୍ତ୍ତୃକୁ ଅଭିମନ୍ତ୍ରିତ
କରି କର୍ତ୍ତୃର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଦେଶି ଉକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃଦ୍ୱୟ ନାପିତଦ୍ୱାଗ୍
ଘୋଡ଼ାଇବ । ଲୋକାଗୁରବଶତଃ ସେହି ସମୟରେ କୁମାରକୁ
ମଧୁଗୁଦ ଦେବ । ତତ୍ପରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭେଜନ କରାଇବ ।

କର୍ତ୍ତୃବେଧ ସମାପ୍ତ ।

ଉପନୟନ ।

ଏହି କର୍ମ ଶୁଦ୍ଧକାଳରେ, ରବି ବୃଷଷ୍ଠି ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଭାଗ୍ ଶୁଦ୍ଧ

ତୋଗଛାଁ ଶ୍ଳମେଃବେ ବାନୁକ୍ତେ ସୋତଶସବସୁଗୁରୁ-
 ନୁରେ ବ୍ରହ୍ମବନ୍ଧିକାଂସ୍ୟ ପଞ୍ଚମେସ୍ତୁତେୟନ ଅପୂର୍ଣ୍ଣମା
 ଶପଷେନଧ୍ୟାୟସ୍ତଶ୍ଚାରକ୍ରାବ୍ୟତିରକ୍ରତଃକୌରବ ଗୁରୁଶୁଦ୍ରୀ-
 ନ୍ୟତମବାରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନାଦିବାକ୍ କୁମାର ପିତାତ୍ମ୍ୟଦୟି-
 କେକ୍ତେତଦଭାବେ ଅର୍ଘ୍ୟେଶେବକୃତେ ବ୍ରାହ୍ମଣାନ୍ତାଶବ-
 ବଳଂଚ ଭୋକ୍ତୟିତ୍ବା ସଶିଖରକୃତକ୍ଷୋରଂଶ୍ଚାନାନନ୍ତରଂ
 ଯଥାଲଂକୃତ୍ବା ବସ୍ତ୍ରଶାଲ୍ୟାଂ ତୁଷକେଶଶକିରଂ ଶୂନ୍ୟ-
 ପର ଶ୍ଚକୃତ୍ମୈ ଅର୍ଘ୍ୟେଃ ଶ୍ଚି ସ୍ଥାପନଂ କୁର୍ଯ୍ୟାତ୍ ତଦନ୍ତସ୍ତ
 ମାହାତ୍ମ୍ୟମିତି ଚତୁରସ୍ର ଭୂମିକୁଶଳକରଣକ ସମ୍ବନ୍ଧନାନନ୍ତରଂ
 ଗୋମୟୋଦକେନୋପଲମ୍ବ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୁ ବମ୍ବଲେନପ୍ରାଗଗ୍ରପ୍ରାଦେ-
 ଗମାସମୁତ୍ତରେତ୍ତର କ୍ରମେଣ ସିରୁଛିଷ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖନ

ଥୁବା ଦିବସରେ ଜନ୍ମଠାରୁ ଗର୍ଭାନ୍ତର ବର୍ଷରେ ଅଥବା ସୋତଶ
 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ “ବ୍ରହ୍ମବନ୍ଧିକାମୀ” ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ଶୁକ୍ରାକ୍ଷ ଅନ-
 ଶାୟ ଶଷ୍ଠୀ ରକ୍ରାଦିଦିନ ତଥାରେ ରବି ଗୁରୁ, ଶୁକ୍ଳ ଏହିବାର
 ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ ବାରରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପୂର୍ବରୁ କୁମାରର
 ପିତା ମାତୃ ପୂଜା, ଅତ୍ୟୁଦୟିକ ଗ୍ରାହ କରବ ଯଦି ପିତାମଥାଏ
 ତେବେ ଅର୍ଘ୍ୟ କରବ (କିନ୍ତୁ ଉପନୟନ ସଂଗ୍ରହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
 ଥୁବା କାଳ ଅତି ବାହତ ହୋଇଥିଲେ ଅଗ୍ରେ ତନ୍ନିମିତ୍ତ ଅନା-
 ଦେଶ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କର ମାତୃ ପୂଜାଦି କରବ ।) ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ
 ସଙ୍ଗରେ ମାଣବକକୁ ଭୋଜନ କରାଇ ଯଥାବିଧି ଶିଖା ରଖି
 କ୍ଷୋର ଓ ଶ୍ଚାନ କରାଇବ ଏବଂ ଯଥାଶକ୍ତି ଅଳଙ୍କାର ପିନ୍ଧାଇବ
 ତତ୍ପରେ ତୁଷ (ତସ୍ତ୍ର) ଲେମ୍ବ, ଗୁଡ଼ ନଥିବା ବସ୍ତ୍ର ଶାଲରେ
 ଅର୍ଘ୍ୟ ଡସ୍ତ ପରମିତି ଚତୁରସ୍ର ଭୂମି କୁଶସମୂହାଗ୍ ମାଜିନକର
 ଗୋମୟ ଜଳରେ ଲେପନ କରବେ ପରେ ସ୍ତ୍ରୁ ବମ୍ବଲରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
 ଗ୍ରହଣିତ୍ତ ପ୍ରାଦେଶପରମିତି ଭିକ୍ଷାଗୋଷ୍ଠ ରେଖା ଉତ୍ତର ।

ନମୋନାମିବାଂଗୁଷ୍ଠାଂ ୧୦ ମୃଦମୁକୁତ୍ୟୁ କଲେନାଭ୍ୟକ୍ଷ୍ୟ
ନବାନବାଂସ୍ୟାସେଶାଗ୍ନିମାନାୟ ସ୍ଵାତ୍ ସୁତଂ ନବଧ୍ୟାତ୍
ତତଃ କୁମାର ମାଗ୍ଧ୍ୟଃ ଶିଷ୍ୟଦ୍ଵାଗ୍ନେଃ ପଶ୍ଚାଦକ୍ଷିଣପାଶେଃ ୧
ବସ୍ତ୍ରପୟସକତଃକୁମାରଂବନ୍ଧାଂକଳଂସ୍ତ୍ରବୋଧୟତ ଓଁବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ
ମାଗାମିତିବ୍ରହ୍ମ ଉଚିତ୍ପ୍ରେ ଆନନ୍ତରଂ ଓଁବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟମାଗାମିତି
କୁମାରଅନ୍ତ ତତଃ ଓଁ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟସାନୀତିବ୍ରହ୍ମ ସ୍ଵାଗ୍ଧ୍ୟେଶୋ-
କ୍ତେ ଓଁବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟସାନୀତି କୁମାରଅନ୍ତ ଅଥମାଶବନ୍ଧମାଗ୍ଧ୍ୟେଷା
ବାସଃ ପଶ୍ଚିଥାପୟତ ତତ୍ରାଗ୍ଧ୍ୟେଷଂନୀୟୋମନ୍ତଃ ଓଁ ଯେ-
ନେନ୍ଦ୍ରାୟବୃହସ୍ପତିବାସଃ ପର୍ଯ୍ୟଦଧାମୁଜଂ ତେନହାପତ୍ତ ଦଧାମ୍ୟା
ୟୂଷେନାୟାୟୁରାୟୁବଳାୟୁବଚିସ୍ତେ ତତ୍ତୋମାଶବନ୍ଧସ୍ୟ ହିଗ୍-
ତମନଂ ଅଥ ମାଶବନ୍ଧସ୍ୟବେଷ୍ଟନ ସ୍ତୟେଶତପ୍ରୁ ବର ଗ୍ରହ୍ଣି-

ଦିଗକୁ ଲେଖି ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏ ଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ମୂର୍ତ୍ତିବା
ଭର୍ତ୍ତିତକର ଛଳ ସେତନ କରବ ।

ଏକ ନୂତନ କାଂଶ୍ୟାସରେ ଅଗ୍ନି ଅଗ୍ନି ଆପଣା ଆଡକୁ ମୁଣକର-
ରଖିବ । ତଦନନ୍ତର ଅଗ୍ଧ୍ୟେଷ କୌଣସି ଶିଷ୍ୟଦ୍ଵାଗ୍ ମାଣ ବକକୁ
ଅଗ୍ନିଙ୍କର ପଶ୍ଚିମ ଏବଂ ଆପଣାର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ବସାଇବ ।

ଏକ ବନ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ହୋଇଥିବା କୁମାରକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାର
ରେ ସମ୍ବୋଧନକରୁଛବ ଯଥା ;

“ ଓଁ ବ୍ରହ୍ମ ଚର୍ଯ୍ୟ ମାଗାମି ” ଏହପରକହବୋଲ ପ୍ରଶ୍ନକର
ଭଣ୍ଡରୁ “ ଓଁ ବ୍ରହ୍ମ ଚର୍ଯ୍ୟ ମାଗାମି ” ବୋଲକୁମାର କହବେ ।
ଏହପର “ ଓଁ ବ୍ରହ୍ମ ଚର୍ଯ୍ୟ ସାନୀତି ” ମନ୍ତ୍ରକୁମାର କୁହାଇବ ।
ତତ୍ପରେ ଅଗ୍ଧ୍ୟେଷ “ ଓଁ ଯେନେନ୍ଦ୍ରାୟ ” ମନ୍ତ୍ରପଠି କୁମାରକୁ ବସ୍ତ୍ର
ପିନ୍ଧାଇବେ । ତଦନନ୍ତର କୁମାରକୁ ଦୁଇଥର ଆତମନକରୁଛବେ
ଏବଂ କୁମାରର ପୂର୍ବଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ମେଲୋକୁତିନିବାଇ ବୁଲଇ

ସୁତାଂ ମେଶଲାନାଂ ଶ୍ରେୟୋବିଧାତୁ । ତତ୍ରମାଣବକପଂନୀୟୋ-
 ମସ୍ତଃ ଇତ୍ତଂ ଦୁର୍ଭୁକ୍ତଂ ପରଂ ବାଧମାନାବର୍ଣ୍ଣୟନ୍ତଂ ସୁନତ୍ରମଥ
 ଗାତ୍ର ପ୍ରାଣାପାନାର୍ଥ୍ୟାଂ ବଲମାଦଧାନା ସ୍ୱସାଦେବା ସୁଭଗା-
 ମେଶଲେୟଂ ଓ ସୁବାସୁବାସାଃ ପରଂ ଗାତ୍ରାତ ସଭ୍ରୋୟାନ୍
 ଉବଚି ଜାୟମାନଃ ତଂ ଧୀରଃ କବୟନ୍ତୁୟନ୍ତି ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟୋମନ
 ସାଦେବୟନ୍ତୁ ଇତିବା ତତଥର୍ତ୍ତଂ ଦୁର୍ଭୁକ୍ତୋପଗତ ସହତଭ୍ରା-
 ଞ୍ଛୟଂ ବ୍ରାହ୍ମଣୋଭ୍ୟୋଦୟାତସୁଦଧ୍ୟାମୁକ ଗୋତ୍ରଃ ସ୍ୱକ୍ଷୟୋ
 ପନୟନ କର୍ମ ବିଷୟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଂ ପ୍ରାୟସ୍ୟଂ ଇତ୍ୟଦ୍ଭାଷ୍ୟସ୍ତସ୍ମିନ୍
 ସମଜ୍ଞୋପଗତଂ ସଦକ୍ଷିଣଂ ଯଥାନାମେତି ତତୋ ଯଜ୍ଞୋପଗତଂ
 ପରଂ ଧ୍ୟାତମାଣବକଃ ଓ ଯଜ୍ଞୋପଗତମିତି ମତ୍ତସ୍ୟ ପରମେ-
 ଷ୍ଠୀରୁଷିଲି ଷୋକ୍ରାଦେବତା ଓ ଶ୍ମସ୍ତୁ କ୍ରନ୍ଦୋଯଜ୍ଞୋପଗତ ପ-
 ରଧାନେବକ୍ରମୋଗଃ ଓ ଯଜ୍ଞୋପଗତଂ ପରମଂ ପଦିତଂ ପ୍ରଜା-
 ପତେନ୍ନିସୁ ବିଜଂସୁରସ୍ତାତ ଅୟୁଷ୍ୟମଗ୍ର୍ୟଂ ପ୍ରତି ସୁଂଚୟିତ୍ରଂ
 ଯଜ୍ଞୋପଗତଂ ବଳମସ୍ତୁ ତେଜଃ ଇତି ମତ୍ତେଣ ତତ ଆଶେୟ-
 ମଦନଂ ତୃଷ୍ଣାଂ ପରଂ ଧ୍ୟେତେ ତତୋ ମାଣବକକ୍ଳେଶ ପରମିତି ପା-

ଯାହାର ଯେଉଁ ପର ପ୍ରବରଣ ବା ତଦନୁସାରେ ଗ୍ରନ୍ଥୀ ସୁକ୍ରକର ଆରମ୍ଭ
 ମେଶଲାକୁ ବାନ୍ଧିବ । “ ଇତ୍ତଂ ଦୁର୍ଭୁକ୍ତଂ ପରଂ ବାଧମାନା ” ଅଥବା
 “ ସୁବାସୁବାସା ” ମତ୍ତକୁ ପଢ଼ିବେ ତଦନୁସାରେ ଗିର୍ଜାଂଶୁରବଶରୁ
 ଯଜ୍ଞୋପଗତ ସହଜ ୮ ଗୋଟି ପାତ୍ର ଅସ୍ତୁକଗୋତ୍ରାଦିବାଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚା-
 ରଣ କରି ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଦାନଦେବ ✽ । ତପ୍ତରେ “ ଯଜ୍ଞୋପଗତଂ ”
 ଏହାମତ୍ତର ରୁଷିଜ୍ଞାନ ଓ ମତ୍ତୋଚ୍ଚାରଣକରି ମାଣବକ ଯଜ୍ଞୋପଗତ
 ଲଗାଇବ । ଏବଂ କୃଷ୍ଣମୃଗ ଚର୍ମ, ଭୂନିହୋଇ ପରଧାନକରିବ

✽ ଏହା ଅସ୍ତୁକଗୋଟିପାତ୍ର ଦାନ କରବାର ତି ଏହ ପ୍ରଦେଶରେ
 ତଳନାହିଁ ।

ଲଗନଶ୍ରମାର୍ଯ୍ୟଃ ତୃଷ୍ଣୀତସ୍ତେ ପ୍ରୟୁକ୍ତଃ ତଂ ଚ ଯୋମେଦ-
 ଶ୍ରବଣ ପ୍ରକାସତରୁଷେ ଦିଶ୍ଟୋଦେବତାଯଜ୍ଞର୍ଣ୍ଣତ୍ରୃତୀୟେ ବଳି-
 ଯୋଗଃ ଯୋମେଦଶ୍ରଃ ପରପତନ୍ତେ ହାୟୁ ଯୋଧୁତୁମ୍ୟାଂ ତମହଂ
 ସୁନଗଦତ ଅୟୁଷେ ବ୍ରହ୍ମଣେବ୍ରହ୍ମି ଧର୍ମାୟାଂ ଇତିମହେଶମା-
 ଶବକୋଗୁହ ଓ ତତଥରାୟୋବାଗୁଶା ସ୍ଵମଞ୍ଜଳିଂ ପୂର୍ବସ୍ତ୍ରୀବା
 କୁମାରସ୍ୟଞ୍ଜଳିଂ ତେନୈବାଂ ଜଳିଷ୍ଠଲେନ ପୂର୍ବସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅ-
 ଯୋହସ୍ତା ମୟୋରୁବ ସ୍ତାନଭଜେଦ୍ୟାତନ ମନେରଶାୟୁ
 ଚକ୍ଷସେ ଓ ଯୋଦଃ ଶିବତମୋରସ ସ୍ଵସ୍ୟଭାଜୟତେ ହ-
 ନଃ ଉଗଞ୍ଜରବମାତରଃ ଓ ତସ୍ମା ୧ ରଜାମାମବୋ ସ୍ଵସ୍ୟ
 କ୍ଷୟୁ ଯଜ୍ଞନ୍ତୁ ଅଯୋଜନୟୁଥାଚନଃ ୧ ଇତି ଶ୍ଵରୁତ୍ଵଃ ୧ ତତଃ
 ପୂର୍ଯ୍ୟସୁଦାକ୍ଷସ୍ତେତି ଅରୁଯ୍ୟପ୍ରେଷାମନ୍ତରଂ ଓ ତତ୍ତତ୍ତ
 ଦୈବସ୍ତତଂ ପୁରସ୍ତାକୁମୁଦରତ୍ଵ ପଶେମ ଶରଦଃ ୧ ଶତ
 କୀବେମ ଶରଦଃ ୧ ଶତ ଶୁଣୁୟାମଶରଦଃ ୧ ଶତ ପ୍ରବ୍ରବାମ
 ଶରଦଃ ୧ ଶତମଧୀନାଃ ସ୍ୟାମ ଶରଦଃ ୧ ଶତଭୂୟସ୍ତ ଶରଦଃ
 ଶତାତ୍ ଇତିନେନାଦିୟଂ ପଶ୍ୟତି ଅଥ କୁମାରସ୍ୟ
 ଦକ୍ଷିଣାଂସ୍ତ୍ରୀଦୟଂ ଦକ୍ଷିଣାଦିପ୍ରେନ ହୃଶଭ୍ୟାରୁଯ୍ୟଃ

ଏଥର କୁମାରର ପାଦଠାରୁ କେଶପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚଥବା ପଲଶଦଣ୍ଡ
 କୁ ଅରୁଯ୍ୟ ମୌନରୂପରେ ମାଣବକକୁ ଧରୁଛବେ ମାଣବକ “ ଓ
 ଯୋମେଦଶ୍ର ” ମନ୍ତ୍ରକୁ ବୁଦ୍ଧିଜନୀୟତା ଉଦ୍ଧାରଣକର ଦଣ୍ଡଗ୍ରହଣ
 କରନ୍ । ତତ୍ପରେ ଅରୁଯ୍ୟ ଜଳହାର ଅପଣା ଅଞ୍ଜଳୀ ପୂର୍ଣ୍ଣକର
 ସେନ୍ଦ୍ରଜଳହାର କୁମାରର ଅଞ୍ଜଳୀକୁ “ ଓ ଅଯୋହସ୍ତା ମୟୋ-
 ଭୁବଃ ” ଏକରୁଗ୍ ମାନଙ୍କୁପତି ପୂର୍ଣ୍ଣକରନ୍ । ଏବଂ ପୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଶ
 ବୋଲି ମାଣବକକୁ କହୁଲାରୁ ସେ “ ଓ ତତ୍ତତ୍ତଦୈବସ୍ତତଂ ” ମନ୍ତ୍ର
 ପତି ଅଦିତ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଶିବ । ଅରୁଯ୍ୟ କୁମାରର ଦକ୍ଷିଣ ସ୍ତନ ଏବଂ

ଓଁମମବ୍ରତେତେ ହୃଦୟଂ ଯଥାମି ମମତତ୍ତମନୁଚିତ୍ରଂ ତେ ଅମ୍ଭୁ
 ମମ ବାଚମେକମନାକୃଷ୍ଣସ୍ତୁତ୍ତୁଷ୍ଟାକାୟଂ ନ କ୍ରିମହ୍ୟଂ
 ଇତି ମହେଶ ତତଃ କୁମାରସ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣେଷୁଂ ଗୁହ୍ୟାତ୍ମା
 ତଂ ପୃଚ୍ଛତ କୋନାମାସି ଶ୍ରୀ ଅମ୍ଭୁକ ଶମ୍ଭୀହଂ ଭୋଃ ଇତି
 କୁମାର ଅହକସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମରୂପିୟସାଭ୍ୟାଶ୍ରୟିୟଃ ଓ ଉବତ
 ଇତି କୁମାରଅହ ପୁନଶ୍ଚରୂପ୍ୟା ଭାଷତେ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ
 ବ୍ରହ୍ମରୂପିୟସ୍ୟ ଗ୍ନିରୂପିୟ ସୁବାହ ମାରୂପିୟଃ ଶ୍ରୀ ଅମ୍ଭୁକ
 ଶମ୍ଭିନ୍ ଅଥ ମାଣବକ ବଢ଼ାଞ୍ଜଳିଂ ପଦ୍ମଦିକ୍ଷୁ
 ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ମୁପସ୍ଥାନଂ କାରୟତ ଅଥାରୂପ୍ୟେଷା ମାଣବକଂ
 ଭୂତେଭ୍ୟଃ ପରଦଦାତି ତସ୍ୟ ଅରୂପିୟସ୍ୟ ମହାପାଠଃ
 ଓ ପ୍ରଜାପତିପୈତ୍ରା ପରଦଦ ମାତି ପ୍ରାପ୍ୟ ଓ ଦେବାୟତ୍ରା
 ସଦାସେ ପରଦଦାମି ଇତି ଦକ୍ଷିଣେଷୁଂ ଓ ଅତ୍ୟୁପାସ୍ତ୍ରାସ୍ୟା-
 ଭ୍ୟଃ ପରଦଦାମି ଇତି ପ୍ରଜାତ୍ୟଂ ଓ ଦ୍ୟାବା ପୃଥିବୀଭ୍ୟଂ
 ହାପର ଦଦାମି ଇତି ଉଦାତ୍ୟଂ ଓ ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟସ୍ତୁ ଦେବେ-
 ଭ୍ୟଃ ପରଦଦାମି ଇତି ସଂସାରସ୍ତୁ । ଭୂତେଭ୍ୟଃ

ହୃଦୟକୁ “ ମମବ୍ରତେତେ ” ମହାପତି ଶୁଣକିରବେ ତଦନନ୍ତର କୁମାର
 ରର ଦକ୍ଷିଣେଷୁକୃଷ୍ଣର “ କୋନାମାସି ” ଏହାପ୍ରଶ୍ନ ପରୁରଲ ଉତ୍ତା-
 ରୁ “ ଭୋ! ଶ୍ରୀ ଅମ୍ଭୁକ ଶମ୍ଭୀହଂ ” ବୋଲକକ୍ରବେ ଅରୂପିୟ
 “ କସ୍ୟବ୍ରହ୍ମରୂପିୟସି ” ବୋଲ ପରୁରଲେ କୁମାର “ ଉବତଃଇତି ”
 ବୋଲ କହବେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅରୂପିୟ କୁମାରକୁ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମରୂପିୟ
 ଇତିପାଦି ବୋଲି କହବେ ତତ୍ପରେମଥ ଏହା ଉପନୟନ
 କାର୍ଯ୍ୟରେ “ ତବାହ ମାରୂପିୟ ଶ୍ରୀ ଅମ୍ଭୁକ ଶମ୍ଭିନ୍ ” ବୋଲକକ୍ର-
 ବେ ଏବଂ ମାଣବକକୁ “ ଓ ପ୍ରଜାପତିପୈତ୍ରା ପରଦଦାମି ” ତାରୁ
 ଅରମୁକିର “ ଓ ସବେଭ୍ୟସ୍ତୁ । ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତପତି କୁମାରକୁ ପୂଜାଦି

ପରଦଦାମ୍ୟରୁ ଶ୍ରେୟ ଇତ୍ୟର୍ଥ୍ୟଂ ତତୋଽଗ୍ନିଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣୀ
 କୃତ୍ୟ ଆରୁର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷିଣା ଦିଶି ଉପବିଶତି ମାଣବକଃ ତତଃ
 ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ବୂଳ ବାମାଂସ୍ୟାଦାୟତତଃ ଓ ଅଦ୍ୟ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟୋପନୟନହୋମକର୍ମଣି କୃତାକୃତାବେକ୍ଷଣରୂପ
 ବ୍ରହ୍ମକର୍ମକର୍ତ୍ତୁ ମମୁକଗୋଷମମୁକଶର୍ମଣୀଂ ବ୍ରହ୍ମଣମେହିଃ
 ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ବୂଳ ବାସୋଡ଼ି ବ୍ରହ୍ମହେନ ହାମହଂବୃଣେ
 ଇତି ବ୍ରାହ୍ମଣଂ ବୃଣୁୟାତ ଓ ବୃତୋଽଗ୍ନି ପ୍ରତିବଚନଂ
 ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ବୂଳ ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟାଦାୟ ଅଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟୋପନ-
 ନୟନ କର୍ମଣି ହୋତୁରୁ କର୍ମକର୍ତ୍ତୁଂ ଅମୁକଗୋଷ ମମୁକ
 ଶର୍ମଣୀଂ ବ୍ରାହ୍ମଣମେହିଃ ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ବୂଳ ବାସୋଡ଼ିଃ
 ହୋତୁହେନ ହାମହଂ ବୃଣେ ଇତି ହୋତାରଂ ବୃଣୁୟାତ
 ସ୍ୱସ୍ତୀତି ପ୍ରତିବଚନଂ ଓ ଯଥାବିଦ୍ଧତଂ କର୍ମ କୃର୍ବିତ୍ୟାରୁର୍ଯ୍ୟେ
 ଶୋକ୍ତେ ଓଞ୍ଜରବାଣୀତି ବ୍ରାହ୍ମଣୋବଦେତ ତତୋଽଗ୍ନେ
 ଦିକ୍ଷିଣତଃ ଶୁକ୍ଳମାସନଂ ଦତ୍ତା ତଦୁପର ପ୍ରାଗଗ୍ରାନ୍ କୁଶାନାସ୍ତୀର୍ଯ୍ୟ

ଦିଗମାନ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକରୁରବ । ତତ୍ପରେ ମାଣବକ ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ
 କର ଆରୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣପାଶୁରେ ବସିବେ ।

ତତ୍ପରେ ପୁଷ୍ପ, ଚନ୍ଦନ, ତାମ୍ବୂଳ, ବସ୍ତ୍ରାଦି ଗ୍ରହଣକରି “ଅଦ୍ୟ-
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟୋପନୟନ ହୋମକର୍ମଣି” ବାକ୍ୟପଢି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ବରଣକରି ବ
 “ଓ ବୃତୋଽସ୍ମାତି” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମା ପ୍ରତିବଚନ କହବେ । ତଦନନ୍ତର
 ପୁରୋକ୍ତ ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନାଦି ଗ୍ରହଣ କରତଃ “ଅଦ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟୋପନୟନ
 କର୍ମଣି ବାକ୍ୟପଢି ହୋତାଙ୍କୁ ବରଣକରି ବ । ହୋତା ସ୍ୱସ୍ତୀତିପ୍ରତି
 ବଚନ କହବେ । ଆରୁର୍ଯ୍ୟ ଯଥାବିଦ୍ଧତ କର୍ମ କୁରୁ” ବୋଲି
 ହୋତାଙ୍କୁ କହୁଥିବାରୁ କରବାଣୀତି ବୋଲି ହୋତା କହୁବେ ତତ୍ପରେ
 ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣଦିଗରେ ଶୁକ୍ଳଆମନଦେଇ ତଦୁପର ପୂର୍ବକୁ

ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟମଗ୍ନି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ କାଚୟିତ୍ବା ୧ ସ୍ବିଦ୍ଧମିଶ୍ଟିତ୍ବଂମେ-
 ବ୍ରହ୍ମା ଉବେଦ୍ୟତ୍ବଥାୟ ଉବାମାତ ଭେନୋକ୍ତେ ତଦ୍‌ପର
 ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟମୁଦତ୍ତୁ ଶମ୍ଭୁପରଣ୍ୟ ତତଃପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରଂ ପୁରତଃ କୁ-
 ହା ବାରିଣାପରପୂର୍ବ କୁଶିରକ୍ତାଦ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଣୋ ମୁଖ୍ୟମବ-
 ଲେକ୍ୟା ୧ ଗ୍ନେରୁତ୍ତରତଃ କୁଶୋପର ନିଦଥ୍ୟାତ୍ ତତଃ
 ପରପୁରଣଂବର୍ହିଷଶ୍ଚତୁର୍ଥୀ ଭଗ ନାଦାୟା ୧ ଗ୍ନେୟାଦାଗ ନାନ୍ତଂ
 ବ୍ରହ୍ମଣୋ ୧ ଗ୍ନିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ନୈର୍ଘିତ୍ବାଦ୍‌ସ୍ବବ୍ୟାନ୍ତଂ ଅଗ୍ନିତଃ
 ପ୍ରଣୀତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ତତୋ ୧ ଗ୍ନେରୁତ୍ତରତଃ ପଶ୍ଚିମଦ୍‌ଶେ
 ପବଂହେଦନାଥଂ କୁଶସୟଂ ଦିବ୍ୟାଥଂ ସାଗ୍ରମନନୁଗୈର୍

ଅଗ୍ରହୋଇ ଥିବାବଳି ଗେଟ୍ କ୍ରମେ ବଳି ଉ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ
 କରଇ “ ଅହିନ୍‌ହୋମକର୍ମିଣି ତ୍ବମେ ବ୍ରହ୍ମ ଉଚ୍ଚ ” ବୋଲି-
 କହବ । ବ୍ରହ୍ମା ତାହାଗୁଣି “ ଉବାମାତ ” ବୋଲି କହଲାତୁ ତାଙ୍କୁ
 ଉକ୍ତ ଅସନରେ ଉତ୍ତରମୁଖରେ ବସାଇବ ତପ୍ତ ର ପ୍ରଣୀତା
 ପାତ୍ରକୁ ଅଗ୍ରରେ ଗଣି ଜଳପୁର୍ଣ୍ଣ ର କୁଶମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛଦିତ
 କରିବ ତପ୍ତରେ ବ୍ରହ୍ମ କର୍ମଣକୁ ଅ ଲେକନକରତଃ ଅଗ୍ନିଙ୍କର
 ଉତ୍ତର ଦିଗରେ କୁଶେ ପର ମେଧାସକ୍ତ ଶିବ ।

ତତ୍ତ୍ୱିତ୍ତରୁ ପରପୁରଣ କରିବ । ତତ୍ତ୍ୱର ନୁମୟଥା ;

କୁଶର ଚତୁର୍ଥଭାଗ ଅଥବା ଗୃହ୍ୟ ନାମ ମତେ କୁଶମୁଖିଆଣି ଅଗ୍ନି
 କୋଣଠାରୁ ଶାନ୍ତି ନ୍ୟ କେ ଶ ଯିଏନ୍ତ୍ର ବ୍ରହ୍ମ କୋଣୁ ଅଗ୍ନିକୋଣ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୈର୍ଘିତ କୋଣଠାରୁ ବାୟୁକୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରପୁରଣ
 କରିବ ଅଥବାଅସ୍ତ୍ରଦେଶୀୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମତାନ୍ତ୍ରାରେ ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତରା
 ଦକ୍ଷିଣେ ଶାଗ୍ର ପଶ୍ଚିମେ ଉତ୍ତରା ଉତ୍ତରରେ ଧୂବାଗ୍ର ଏକପ୍ର
 କାର ପରପୁରଣ କରିବ । ତଦନନ୍ତର ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ
 କୋଣରେ ପବଂହେଦନ ଲାଗି ତିନିଗୋଟିକୁଶ ; ପବଂହେଦନ

କୁଶପଦ୍ମପୁଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଂ ଅକ୍ଷୟାଳୀ ସଂମାଜିନାଥଂ
 କୁଶାଃ ଉପଯମନକୁଶାଃ ସମିଧସ୍ତ୍ରୀଃ ସୁବଃ ଅକ୍ଷୟଂ ସୁ-
 ପଞ୍ଚାଶଦୁତ୍ତଂ ଚୈର୍ଯ୍ୟୁଷ୍ଟିଶତ ଦ୍ଵୟା ବହିନାମ ତତ୍ତ୍ଵଲ ପୂର୍ଣ୍ଣପା-
 ଦଂ ପଦ୍ମଃ ଛେଦନ କୁଶାନାଂ ପଦ୍ମପୁଷ୍ପଦ୍ଵୟଂ ନିମେଶା ସାଦ-
 ନାୟଂ ତତଃପଦ୍ମତ୍ରୟେଦନକୁଶୈଃପଦ୍ମତ୍ରେକ୍ଷିକା ସପଦ୍ମହକରେ-
 ଶ ପ୍ରଣୀତୋଦକଂତ୍ରିଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦେନିଧାୟ ଅନାମିକାଂଗୁ-
 ଷ୍ଠାଭ୍ୟାଂଗୁହାତ ପଦ୍ମତ୍ରୟଂତତ୍ତ୍ଵଲଂକଂଚତ୍ରୀ ଚୈର୍ଯ୍ୟୁଷ୍ଟିପ୍ୟପ୍ରଣୀତେ-
 ଦକେନ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଂବିରତ୍ତ୍ଵିଷିତ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଜଳେନାସାଦିତ
 ନସ୍ତୁସେଚନଂକୃତ୍ତାତ୍ତ୍ଵାପ୍ରଣୀତୟୋର୍ମିଥ୍ୟେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଂ
 ନିଦଧାତୁ ଅକ୍ଷୟାଳୀମାଜ୍ୟନିବାପଃ ଅଧିଶ୍ଵୟଂ ତତଃ

ଲଗି ସାଗ୍ର ଅଧିତୁ ଅକ୍ଷିତ୍ର ଏବଂ ଗର୍ଭରେ ଆଉ କ୍ଷୁଦ୍ର କୁଶମଧୁବ
 କୁଶପଦ୍ମପୁଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦ ସମ୍ମାଜିନାଥ କୁଶ, ଉପଯମନାଥ କୁଶ
 ତନିଗୋଟୁସମିଧ ସୁବ, ଦୃତ, ଆଚ୍ଛାଦ୍ୟ ହସ୍ତରେ ୨୫୫ ଶୁଷ୍ଟି ତତ୍ତ୍ଵଲ
 ଦ୍ଵାନ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପାଦଗୋ ୧୫। ଏସମସ୍ତଦ୍ରବ୍ୟ ପଦ୍ମ-
 ଛେଦନ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କୁଶମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ୨ ପଦ୍ମ-
 ରେ ନିମିକ ରଖିବ । ତହିଁଉତ୍ତରୁ ପଦ୍ମଃ ଛେଦନନିମନ୍ତେ ଥିବା
 କୁଶମାନଙ୍କଦ୍ଵାନ୍ ପଦ୍ମପଦ୍ମପୁଂ ଛେଦନକରି ସପଦ୍ମହସ୍ତରେ ପ୍ରଣୀତା
 ଜଳକୁ ତନିବାର ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦରେ ପକାଇ ଅନାମିକା ଓ ଅକ୍ଷୁଷ୍ଠ
 ଏଦ୍ଵାର ଅକ୍ଷୁଳୀରେପଦ୍ମପଦ୍ମପୁଂ ଗ୍ରହଣକରି ସେହଜଳରୁ କିଛି ୨ ତନି-
 ବାରନେଇ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁପକାଇ; ପ୍ରଣୀତାଜଳରେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦକୁ ତ-
 ନିବାର ସେଚନକରିବ । ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀସ୍ଥିତଜଳଦ୍ଵାନ୍ ଆସାଦିତ ପଦାଧି
 ମାନଙ୍କୁ ସେଚନକରି ଅଗ୍ନି ପ୍ରଣୀତା ଏଦ୍ଵହୁଙ୍କମଧ୍ୟରେ ସେହପାତ୍ର
 କ ରଖିବ । ଅକ୍ଷୟାଳୀରେ ଘତରଖି ସେପାତ୍ରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ବସା-

କୁଶଂପ୍ରଜ୍ଞାକ୍ତାକ୍ତୋପର ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂଭ୍ରାମୟିତ୍ବା ବହୌତତ୍-
ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ୟସ୍ତ୍ରୁବଂସିଃ ପରତପ୍ୟ ସଂମାର୍ଜନକୁଶାନାମତ୍ରେର-
ନ୍ତରତୋମଲୈବୀହ୍ୟତଃ ସ୍ତ୍ରୁବଂସମୃଜ୍ୟ ପ୍ରଣୀତୋଦକେନାଭ୍ୟ-
କ୍ଷ୍ୟସ୍ତୁନ ସ୍ତ୍ରୁଃପ୍ରତପ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣତୋନିଦଧାତ୍ ତତଥାକ୍ୟମଗ୍ନେ-
ରବତାୟିସିଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀବହୁସ୍ତ୍ରୁର୍ଯାବେକ୍ଷ୍ୟସ୍ତ୍ରୁପଦ୍ରବେତନ୍ନି-
ରସନଂକୃତ୍ବା ସୁନଃପ୍ରୋକ୍ଷଣ୍ଡ୍ୟସ୍ତ୍ରୁବନଂ ତତଉତ୍ଥାସ୍ତୋପଯମନ
କୁଶାନାମବସ୍ତେକୃତ୍ବା ପ୍ରଜାପତଂମନସାଧାତ୍ବା ତୁଷ୍ଟୀଂଘୃତାକ୍ରା-
ତ୍ରିପ୍ରଃସନ୍ନେଧଃ ପ୍ରକ୍ଷିପେତ୍ ଉପବିଶ୍ୟସପବିଶ ପ୍ରୋକ୍ଷଣ୍ଡ୍ୟବକେନ
ପ୍ରଦକ୍ଷିଣାନ୍ତମେଣ ଗ୍ନିପୟିଷ୍ୟ ପ୍ରଣୀତାପାସେ ପବିତ୍ରେନିଧାୟ

ଇବ । ତପ୍ତରେ ଏକ ଗୋଟିକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିରେ ଜାଳି ଘୃତକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ
କରି ଯେହୁଜଳୁଥିବା କୁଶକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବ । ତଦନନ୍ତର
ସ୍ତ୍ରୁବକୁ ଭଜିବାର ତତ୍ତର ସମ୍ପାଦନକରିବାଲାଗି ରଖାହୋଇଥିବା
କୁଶମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରରେ ଅଗ୍ର ପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟରେମଧ୍ୟ, ମୂଳରେ
ମୂଳପ୍ରଦେଶ ସମ୍ପାଦନକରି ପ୍ରଣୀତାକଳତ୍ର ଗ୍ ସେଚନକରିବ । ପୁନଶ୍ଚ
ସ୍ତ୍ରୁବକୁ ଭଜିବାର ତତ୍ତର ଅପଣାର ଦକ୍ଷିଣପାଖରେ ରଖିବ ।
ତପ୍ତରେ ଘୃତପାତ୍ରକୁ ଅଗ୍ନିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରକୁ ବହୁଳ-
ପରିତାକୁ ଭଜିବାର ବହୁବ ତହିଁଘୃତରୁ ଅବଲେକନକରି ତହିଁ-
ରେ ଅସତ୍ ପ୍ରବ୍ୟସ୍ତଲେ ବାହାଜକରିଦେବ । ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ
ପାତ୍ରକୁ ବହୁବ ଅନନ୍ତର ଗାସୋଥାନ ପୂର୍ବକ ଉପଯମନକୁଶ
ମାନଙ୍କୁ ବାମହସ୍ତରେଧରି ପ୍ରଜାପତିଙ୍କୁ ମନରେ ଧ୍ୟାନକରିତଃ ମୌନ-
ଭାବରେ ଭଜିଗୋଟି ସମିଧଘୃତରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବ
ତପ୍ତରେ ଅପଣାଅସନରେ ବସି ସପବିଶ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳକୁ ଅଗ୍ନି
ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରି ଉହିଁରେ ସେଚନକରିବ । ପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରରେ ପବିତ୍ର

ଯାହାକି ଦକ୍ଷିଣାନ୍ତଃସ୍ତ୍ରୀଣାମାନୁଷ୍ଠାନଃସମିକ୍ଷିତମେଽଗ୍ରୋସ୍ତୁ ବେ-
 ଶାଜ୍ୟାହୁତାଙ୍ଗନୋତି ତତ୍ତତ୍ତଦ୍ଦୟାହୁତାଙ୍ଗନଂ ସ୍ତୁବାବହି-
 ତାହୁତାଙ୍ଗେଷ୍ୟଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦେପ୍ରକ୍ଷେପଃ ଓପ୍ରକ୍ଷାପତୟେୟାହା
 ଇଦଂ ପ୍ରକ୍ଷାପତୟେ ଲତମନବା ଓ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେୟାହା ଇଦମି-
 ନ୍ଦ୍ରାୟେୟାହା ଓ ଅଗ୍ନିୟେୟାହା ଇଦମଗ୍ନିୟେ ଓ ଗୋ-
 ମାୟେୟାହା ଇଦଂ ଗୋମାୟେ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେୟାହା ଓ ଭୂୟେୟାହା
 ଇଦମଗ୍ନିୟେ ଓ ଭୂୟେୟାହା ଇଦଂ ବାୟେୟେ ଓ ସ୍ୱୟେୟାହା
 ଇଦଂ ସ୍ୱୟାୟେ ଏତାମହ ବ୍ୟହୃତଃ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଅଗ୍ନେବରୁ-
 ଶ୍ୟେବ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ଦବଦ୍ୟହେତୋ ଅବୟୁଷିବାଷ୍ଟାଃ ଯଜ୍ଞଷ୍ଟୋବ-
 ହିଜମଃ ଗୋଗୁରୁନେ ବଶ୍ୟାଦ୍ୱେଷାସିପ୍ରମୁଷ୍ଣ୍ୟସ୍ମତ୍ ସ୍ୟାହା
 ଇଦମଗ୍ନିବରୁଣାଭ୍ୟଂ ଓ ସବ୍ରହ୍ମାଅଗ୍ନେବମୋଭବୋଜା-
 ନେଦ୍ୱେଷୋ ଅବୟୁଷ୍ୟେବ ରୁଦ୍ରୋ ଅବୟୁଷ୍ମନୋ ବରୁଣାଭ୍ୟ-

ଦ୍ଵୟର ଶି ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥମିତ୍ରେ ମାତ୍ରବସି ବ୍ରହ୍ମାବଦ୍ଧାନ୍ ହୃଦ୍ଭୋଜ
ପ୍ରଜ୍ଞାଶିଳା ଅଗ୍ନିରେ ସୁବଦ୍ଧାନ୍ ଦୃଢ଼ାୟୁକ୍ରୋଧୋମ କରବ ଏକ୍ରୋଧୋମରେ
ଯଥାବସ୍ତୁ ଅୟୁକ୍ରୋଧେଇ ସ୍ଵବରେଥବା ଅବଶିଷ୍ଟଦୃଢ଼ାନ୍ ପ୍ରୋ-
କ୍ଷଣା ପାତରେ ପକାଇବ । ଓ ପ୍ରଜପତୟେ ସ୍ଵାହା ଇଦଂପ୍ରଜାପ-
ତୟେ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ଵାହା ଇଦମିନ୍ଦ୍ରାୟବୋଲ ଅଦାରଦ୍ଵୟ ଏବ
ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ଵାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ “ଓ” ସୋମୟ ସ୍ଵାହା ଇଦ-
ସୋମୟ ” ବୋଲ ଅଜ୍ୟଭାଗ ଦ୍ଵୟଦେବ । ଓ ଭୃଷ ସ୍ଵାହା ଇଦଂ
ଅଗ୍ନୟେ ବୋଲ ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ ଓ ଭୃଷ ସ୍ଵାହା ଇଦଂ ବାୟୁବେବୋଲ
ବାୟୁଙ୍କୁ ଓ ସ୍ଵାହା ଇଦଂ ସୁଯ୍ୟାୟ ବୋଲ ସୁଯ୍ୟାଙ୍କୁ ହୋମକ-
ରବ । ଏହିମାନଙ୍କ ମହାବ୍ୟାହତି ହୋମବୋଲଯ.ଏ ।

“ ଓଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟ ନମଃ ” ମନ୍ତ୍ରପାଠ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଲାଇବା ବୋଲି
ଅଗ୍ନିବତ୍ସରାଙ୍କୁ ହୋମକରୁ ବା “ ଓଁ ସତ୍ୟନାମୋଽସ୍ତେ ” ମନ୍ତ୍ରପାଠ

ଶୋକାବିମୁକ୍ତାଙ୍କୁ ସୁହୃଦ୍‌ବୋଧଏଥେଃ ସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରମଗ୍ନି ବରୁଣା-
 ଉଧାଂ ଓ ଅପ୍ସାଶ୍ଟାଗ୍ନେ ସ୍ୟନ୍ନଭାସ୍ତ୍ରୀ ପାଶ୍ଟ୍ରାଗ୍ନିମିତ୍ରମସ୍ମା ଅସି
 ଅସାନୋଯଜ୍ଞଂ ବହାସ୍ୟାମାନୋଧେନ୍ୱଭେଷଜ୍ ସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରମ-
 ଗ୍ନୟେ ଓ ଯେତେଶତଂ ବରୁଣୟେ ସହସ୍ରଂ ଯଜ୍ଞିୟଃ ପାଶ୍ଟ୍ରା ଶତ-
 ତାମହାନଃ ତେଭ୍ୟୋଃ ଅଧ୍ୟ ସବିତୋ ଭବତୁ ବିଶ୍ୱେନୁଃ ମୁଷ୍ଟିହ୍ନମ-
 ରୁତଃ ସ୍ୱକ୍ଷିଃ ସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବରୁଣାୟ ସବିତେ ବିଷ୍ଣୁବେବିଶ୍ୱେ-
 ଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ମରୁତ୍ୟୁଃ ସ୍ୱକ୍ଷିଭ୍ୟଃ ଓ ଉଦୁତ୍ତମଂ ବ-
 ରୁଣପାଶମସ୍ମଦବାଧମଂ ବିମଧ୍ୟମିତ୍ରଥାୟ ଅଥାବସ୍ୟମାଦିୟ
 ବ୍ରତେଭବା ନାଗସୋ ଅଦିତୟେ ସ୍ୟାମ ସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବରୁଣାୟ
 ଏତାସବ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ସଞ୍ଜକାଃ ଓ ପ୍ରଜାପତିୟେ ସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ
 ପ୍ରଜାପତିୟେ ଇନ୍ଦ୍ରମନସା ପ୍ରାଜାପୟଂ ଓ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃ-
 ତେ ସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରମଗ୍ନୟେ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତେ ଇତି ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତୋମଃ

ଇନ୍ଦ୍ରମଗ୍ନି ବରୁଣାଉଧାଂ ବୋଲି ସୁନବାର ଅଗ୍ନି ବରୁଣଙ୍କୁ ନୋ-
 ମକରବ । ଓ ଅପ୍ସାଶ୍ଟାଗ୍ନେ ମହତ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରମଗ୍ନୟେ ବୋଲି ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ
 ହୋମକରବ । ଓ ଯେତେଶତଂ ମହତ୍ତେ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବରୁଣାୟ, ସବିତେ
 ବିଷ୍ଣୁବେ, ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟା, ଦେବେଭ୍ୟା, ମରୁତ୍ୟୁଃ, ସ୍ୱକ୍ଷିଭ୍ୟଃ
 ବୋଲି ବରୁଣାଦିଙ୍କୁ ହୋମକରବ । ଓ ଉଦୁତ୍ତମଂ ବରୁଣପାଶ
 ମହତ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବରୁଣାୟ ବୋଲି ବରୁଣଙ୍କୁ ହୋମକରବ । ଏହ-
 ମାନଙ୍କୁ ସବ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ହୋମବୋଲିଯାଏ । ଓ ପ୍ରଜାପତିୟେ ସ୍ୱାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତିୟେ ବୋଲି ମାନସିକ ପ୍ରାଜାପତି କରବ ଓ
 ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତେ ସ୍ୱାହା ଇନ୍ଦ୍ରମଗ୍ନୟେ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତେ ବୋଲି
 ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତଙ୍କୁ ହୋମକରବ । ଏହାର ନାମ ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତ ହୋମ । ତପ୍ତ-

ତତଃ ସଂସ୍ରବପ୍ରାଣନଂ ଅଚମନଂଚ ତତୋବ୍ରହ୍ମଣୋଦକ୍ଷିଣାଦି-
 ନଂ ଓ ଅନ୍ୟ ଏତସ୍ମିନ୍ ଗୁପନୟନ ହୋମକର୍ମାଣି କୃତା କୃତାବେ-
 ଶ୍ଚେତ୍ସବ୍ରହ୍ମକର୍ମା ପ୍ରତିଷ୍ଠାଧିନିଦଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟାଂ ପ୍ରଜାପତିଦେବତାଂ
 ଅମୃତଗୋଷାୟା ମୁକ୍ତଗର୍ମାଣୋ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ବ୍ରହ୍ମଣୋ ଦକ୍ଷିଣାଂ-
 ତୁର୍ୟମହିଂ ସଂପଦଦେ ଇତିଦକ୍ଷିଣାଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ଓ ସ୍ୱସ୍ତୀଚକ୍ର-
 ବଚନଂ ତତୋବ୍ରହ୍ମବ୍ରହ୍ମିକମୋକଃ ତତଃ ଓ ସୁମିତ୍ରିୟାନ
 ଅପଞ୍ଚିତସ୍ୟୟଃ ସଦ୍ଭୁକ୍ତପ୍ରଜାବାଂ ଜଳମାନାୟ ତେନାଚିରଃ
 ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ ଓ ଦୁର୍ମିତ୍ରିୟାସ୍ତସ୍ତେ ସ୍ୱୟୋସ୍ଥାନ ଦେଷ୍ଟିୟଂ ଚବୟଂ
 ଦିଷ୍ଣଃ ଇହେ ଗାନଧ୍ୟାପ୍ରଣୀତାଂ ନ୍ୟୁକ୍ତାକରଣଂ ତତସ୍ତରଣାନ୍ଦ୍ର-
 ମେଶବର୍ହିରୁଥାୟା ଦୃତେନାଭିଦ୍ୟାୟାସ୍ତେନେବଜୁହୁୟାତ୍ ଓ
 ଦେବାଗାତୁ ବଦୋଗାତୁ ବହାଗାତୁ ମିତମନସସ୍ୟତଇମଂ-
 ଦେବଯଜ୍ଞଂ ସ୍ୱାହାଃ ସ୍ୱାହା ଇତିବର୍ହିହୋମଃ ତତଃ
 ଅର୍ୟ୍ୟିଃ କୁମାରସ୍ୟାନୁଶାସନଂ କର୍ତ୍ତେତ୍ ଓ ବ୍ରହ୍ମର୍ୟ୍ୟିସାୟା-

ରେ ସଂସ୍ରବ ପ୍ରାଣନକର ଅଚମନକରବ । ତତ୍ପରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଏ
 ତସ୍ମିନ୍ ଗୁପନୟନ ହୋମକର୍ମାଣି, ବାକ୍ୟପଦ୍ଧି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣାଦେବ ।
 ବ୍ରହ୍ମା ତାହାଗ୍ରହଣକର “ସ୍ୱସ୍ତୀତି” ବୋଲି ପ୍ରତିବଚନ କହୁବେ ।
 ତତ୍ପରେ ବ୍ରହ୍ମବ୍ରହ୍ମି ଫିଟାଇବ ଓ ସୁମିତ୍ରିୟାନ ମନ୍ତ୍ରପଦ୍ଧି ପଦମନ୍ତ୍ର-
 ଯୁକ୍ତେ ଜଳ ଆନୟନକର ସେହଜଳରେ ମସ୍ତକସେଚନ କରବ ଓ
 ଦୁର୍ମିତ୍ରିୟାସ୍ତସ୍ତେ, ମନ୍ତ୍ରପଦ୍ଧି ଆଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ପ୍ରଣୀତା ପାଦକୁ
 ଅଧୋମୁଖକର ରଖିବ । ତତ୍ପରେ ପରସ୍ତରଣାନ୍ଦ୍ରମେ କୁଶମାନଙ୍କୁ
 ଉଠାଇ ଓ ଦେବାଗାତୁ ଏହୁମନ୍ତ୍ରପଦ୍ଧି ଦୃଢ଼ାକ୍ର କରତଃ କୁଶ ହୋ-
 ମକରବ । ତତ୍ପରେ ଉତ୍ତରୁ ଅର୍ୟ୍ୟିଃ କୁମାରଙ୍କୁ ଅନୁଶାସନ (ଶିକ୍ଷାଦାନ)
 କରବେ ।

“ଓ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟସି, ଏହୁପର ଅର୍ୟ୍ୟିଃ କହୁଲକ୍ଷଣୀ” ଓ ଅଧ୍ୟ-

ରୂପିଃ ଓ ଅସାମାନ୍ୟବ୍ରହ୍ମରୂପଓ ଅପୋଶାନଇୟାରୂପିଃ ଓ ଅ-
 ଶାମାନ୍ୟବ୍ରହ୍ମରୂପଓ ଓ କର୍ମାକର୍ମିୟାରୂପିଃ ଓ ବରବାଣୀତମା-
 ଶବ୍ଦକଃ ଓ ମାତ୍ରବାସୁଷ୍ପତ୍ତଃ ଇୟାରୂପିଃ ନୟପାନୀତବ୍ରହ୍ମରୂପଃ
 ଓ ବାଚଂଯଜ୍ଞଇୟାରୂପିଃ ଓ ଯଜ୍ଞାନୀତବ୍ରହ୍ମରୂପଃ ଓ ସମଧ୍ୟମା-
 ଥେନ୍ଦ୍ରୟାରୂପିଃ ଓ ଅଦଧାନୀତମାଶବ୍ଦକଃ ଓ ଅପୋଶାନେ-
 ଯାରୂପିଃ ଓ ଶାମାନ୍ୟବ୍ରହ୍ମରୂପଃ ଅଥାଗ୍ନେରୁତ୍ତରଃ ପ୍ରୟ-
 ତ୍ତଃ ଶାମାନ୍ୟବ୍ରହ୍ମରୂପଃ ଚରଣୋପସନ୍ନହସପଦକମୁଦପ-
 ନ୍ନାୟାରୂପିଃ ସମୀକ୍ଷ୍ୟମାତ୍ରାରୂପିଃ ସ୍ୱୟମସିଦ୍ଧମାତ୍ରାୟା-
 ସ୍ତେ ନିବାଚିତଶଂ ଶତ୍ରୁୟାଦିଶବ୍ଦଲକ୍ଷ୍ମୀଶବ୍ଦେଷାଦିବା ମନ୍ତ୍ରା

ନୀତଃ, ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମରୂପ କହୁବେ । “ଓ ଅପୋଶାନ (ପିବ) ଏହା ଅରୂପିକହ୍ମରୂପ ଓ ଅଶାମାନ୍ୟ” ବୋଲି କୁମାର କହୁବେ ଓ କର୍ମାକର୍ମିୟାରୂପିୟା ନାଦ ସ୍ୱରଶ୍ରୀକ୍ରମ ବିହୀନକର୍ମାକର୍ମିୟାରୂପିୟା-
 ହ୍ମରୂପିୟା ମାତ୍ରବାସୁଷ୍ପତ୍ତ “କରବାଣୀ” ବୋଲି କହୁବେ ।

“ଓ ମାତ୍ରବାସୁଷ୍ପତ୍ତଃ” (ଦିବସରେ ଶୟନ ନକର) ଏ ଅରୂପିୟ ବଚନ ଶୁଣି “ନୟପାନୀ” ବୋଲି କୁମାର କହୁବେ । “ଓ ବାଚଂ ଯଜ୍ଞ” (ବଚନ କର) ବୋଲି ଅରୂପିୟ କହୁଲରୁ “ଯଜ୍ଞାନୀ” ବୋଲି କୁମାର କହୁବେ ଏବଂ “ସମଧ୍ୟମାଥେନ୍ଦ୍ର” ଏହା ଅରୂପିୟକଠାରୁ ଶୁଣି “ଓ ଅଦଧାନୀ” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମରୂପ କହୁବେ । ପ୍ରବଚନ ପୁନଶ୍ଚ “ଓ ଅପୋଶାନ” ଏହା ଅରୂପିୟ ବଚନଶୁଣି “ଓ ଅଶାମାନ୍ୟ” ବୋଲି କୁମାର କହୁବେ ଏହା ଉତ୍ତରୁ କୁମାର ଅଗ୍ନି ଛର ଉତ୍ତରପାଶ୍ୱିରେ ପଶ୍ଚିମକୁ ମୁଖକର ଅରୂପିୟକହ୍ମରୂପ ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଚରଣ ଦ୍ୱୟ ଧାରଣ ଓ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ୟକ୍ ଅବଲୋକନ କରିଥିବା ମାତ୍ରବାସୁ ଛାଡ଼ି ଦିଶିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଅରୂପିୟ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରୁବେ ଅଥାତ୍ ଉପଦେଶ ଦେବେ । ମନ୍ତ୍ର ଉପଦେଶ ଦେଲବେଳେ ଚନ୍ଦ୍ର, ଶୁକ୍ର, ଦିବ୍ୟ ଧ୍ୱଜ ଇତ୍ୟାଦିକର । ସାଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ରହୁମୟଥା; ପ୍ରଥମବାର “ଓ

ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଥମାବୁତୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱୟଃ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ
 ଶ୍ୟଂ ରଗୋଦେବସ୍ୟାମହୁ ସ୍ୱୟୋଯୋନଃ ପ୍ରତ୍ୟେଦୟାତୁ
 ଓ ସୁନବାରହସ୍ୟଂ ଅହରୁସହସାଠୋ ବଗେଷଃ ମଜା-
 ନୁରଂତ । ଓ କାର ବ୍ୟାହତ ପବକଂ ପ୍ରଥମଂ; ଅଧୀତ
 ଏକେକପାଦଂ । ତଥାଦ୍ୱିଜୟଂ ଅର୍ଜିତଂ । ତଥେବ ତ-
 ଶୟଂ ସବ୍ୟଂ ମୁୟଂତ ବ୍ରହ୍ମରୁଣା ସହ ପଠନ୍ । ଅଥ
 ମାଣବକ ଅନ୍ୟାୟଦକ୍ଷିଣପୁତ୍ରୀ ଅଗ୍ନିପଣ୍ଡିତମୋପଦିଷ୍ଟୋ
 ଦୃତାକ୍ରମୁଷ୍ଟକଷିଜ୍ଞେତରେଂଧନେନ ଜହୁୟାତୁ ତତଃ
 ଓ ଅଗ୍ନେସୁଶ୍ରବଃ ସୁଶ୍ରବଂମାଂକୁରୁ ଓ ଯଥା ହମଗ୍ନେ
 ସୁଶ୍ରବଃ ସୁଶ୍ରବାଅସି ଓ ଏବଂମା ସୁଶ୍ରବଃ ସୌଶ୍ରବସଂକୁରୁ
 ଓ ଯଥାତମଗ୍ନେ ଦେବାନାଂ ଯଜ୍ଞମ୍ୟ ନିଧୁପାଅସି ଓ ଏବମହଂ
 ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ବେଦସ୍ୟ ନିଧୁପୋତୁୟାସଂ ତତଃ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣମଗ୍ନିଂ

ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ୟଂ; ଦ୍ୱି ଶୟ ଓତୁରୁ ବଃ ସ୍ୱଃ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ୟଂ
 ଉଗୋଦେବସ୍ୟାମହୁ ସ୍ୱୟୋଯୋନଃ ପ୍ରତ୍ୟେଦୟାତୁ । ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ୟରେ
 ପ୍ରଦାନକରବ ॥ ମଜାନୁର ॥

୧ ମରୁ ସପ୍ତବ୍ୟାହତ ସହଜ ଏକପାଦ; ୨ ସ୍ୱ ସେହପର ପ୍ରଣବବ୍ୟା-
 ହତ ସହଜ କିଣ୍ଡିକାର ଅର୍ଜେକ; ତୃତୀୟ ପ୍ରଣବ ବ୍ୟାହତ ସହଜ
 ଯମଗ୍ରତୁ ତାକୁ ବ୍ରହ୍ମରୁଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ଅଧୀତ ଗୁରୁସହଜ ପଦିବେ ।
 ଏଥୁଉତୁରୁ ମାଣବକ ଅଗ୍ନିଜ୍ଞର ପଣ୍ଡିତ ଓ ଅନ୍ୟାୟଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣରେ
 ବସି ନିଷିଦ୍ଧ କାଷ୍ଠଜିନୁ ଅପର ଗୁଷ୍ଠକଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚଗୁଣି ଦୃତରେ ଗୁଡ଼ାଇ
 “ଓ ଅଗ୍ନେ ସୁଶ୍ରବଃ” ମହାଠାନ୍ତ “ଏବଂ ମହଂ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ପାଞ୍ଚଗୋଟିମନ୍ତ୍ର ପାଠକର ଯଥାକ୍ରମେ ହୋମକରବ । ତପ୍ତରେ
 ଅଗ୍ନିଜ୍ଞ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ତଳକୁ ଅଗ୍ନିରେ ସେତକ
 କରବ । ଏବଂ ଠିଆହୋଇ ଅପଣାହସ୍ତରେ ଏକହେମ୍ ପରମିତ

ବାଇଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ଥାୟାପ୍ରାଦେଶମିତାଂ ଘୃତାକ୍ତ ପଲ୍ଲବ
 ସମିଧ ମାଦାୟ ଓଁ ଅଗ୍ନେ ସମିଧ ମାହାଷିଂ ବୃହତେ ଜାତ
 ବେଦସେ ଯଥା ହମନ୍ତେ ସମିଧା ସମିଧ୍ୟସ ଏବମହମାୟୁଷା
 ମେଧୟା ବତିଷା ପ୍ରଜୟାପଶୁଭ୍ ବିଜ୍ଞବଚିସେନସମିଜ୍ଞେ
 ଜୀବଧୁସୋ ମମାଗ୍ନୟୋ ମେଧାବ୍ୟବ ମସାମ୍ୟ ନିବୁକ୍ତପ୍ତୁ
 ଯିଶସୀ ତେଜସୀ ବ୍ରହ୍ମବତିଷ୍ୟ ନ୍ନାଦୋକୃପାସ୍ୟାବା ଇତି
 ମହେଶଜୁହୁୟାତ୍ ଏବ ସମିଦଂତରଦ୍ରବ୍ୟଂ ଜୁହୁୟାତ୍ ଓଁ ଅଗ୍ନେ
 ସୁଶ୍ରବଃ ସୁଶ୍ରବଂମାକୃତୁ ଓଁ ଯଥାହମନ୍ତେ ସୁଶ୍ରବଃ ସୁଶ୍ରବା
 ଅସି ଓଁ ଏବ ମାଂ ସୁଶ୍ରବଃ ସୌଶ୍ରବଂକୃତୁ ଓଁ ଯଥାହମ-
 ଗ୍ନେଦେବାନାଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ନିଧୁପାଅସି ଓଁ ଏବମହଂମନୁଷ୍ୟାଣାଂ
 ବେଦସ୍ୟ ନିଧୁପୋ କୃପାସଂ ତତଃ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଂପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ୍ୟ
 ଜ୍ଞାଂ ପାଣୀପ୍ରତପ୍ୟସୁଗଂପ୍ରତିମହ୍ୟାଂତେବମୁଶଃ ଓଁ ଜନୁପା
 ଅଗ୍ନେସିତନ୍ମମେପାତ୍ ଔସ୍ୟାୟଦୀଅଗ୍ନେ ସ୍ୟାୟୁର୍ନୈଦେହ ଓଁ
 ବର୍ତ୍ତେଦା ଅଗ୍ନେସି ବର୍ତ୍ତେମେଦେହ ଓଁ ଅଗ୍ନେୟନ୍ନେ ତନ୍ନା
 ଭଜଂ ଜନ୍ନଅୟଶ ଓଁ ମେଧାଂ ମେଦେବଃ ସବିତା ଅଦଧାତୁ

ପଲ୍ଲବ ସମିଧ ଘୃତରେ ବୁଡ଼ାଇ ଧରି “ ଓଁ ଅଗ୍ନେ ସମିଧ ମାହାଷିଂ ”
 ମନ୍ତ୍ରରେ ହୋମକରିବ ପୁନଶ୍ଚ ଉକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରପଠିତାଉଦ୍ଧୃତଗୁଣସମିଧହୋମ
 କରିବ ତତ୍ପରେ ଉନ୍ନ କାଷ୍ଠର ପାଞ୍ଚଗଣ ସମିଧଆଣି “ ଓଁ ଅଗ୍ନେ ସୁ-
 ଶ୍ରବଂ ” ମନ୍ତ୍ରଠାରୁ ଏବମହଂ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ; ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜିତର ପତି
 ହୋମକରିବ । ତତ୍ପରେ ଜଳକୁ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ-କର୍ମର ତତ୍ପରେ
 ସେତନକର୍ମର ମୌନଭାବରେ ରହ ବସ୍ତୁକୁ ତତାଇ “ ଓଁ ଜନୁପା
 ଅଗ୍ନେ ” ମନ୍ତ୍ରଠାରୁ “ ମେଧା ମସ୍ତିନୋ ” ମନ୍ତ୍ରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠକରି ପ୍ର-
 ତ୍ନମନ୍ତ୍ରପାଠ ଶେଷରେ ତପ୍ରବସ୍ତୁଦ୍ୱାରା ସୁଖକୁ ସ୍ୱର୍ଗକରିବ । ତତ୍ପରେ
 “ ଓଁ ଅଦାନିତ ” ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ତପ୍ରହୋଇଥିବା ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ

ଓଁ ମେଧାଂମେ ଦେବ ସତସ୍ତୁ ଅଥୟାତୁ ଓଁ ମେଧାମଣି ନୌ
 ଦେବା ବାଧତ୍ଵାଂ ପୁଷ୍ପରସ୍ତ୍ରଜୌ ତତଃସବଂଗାହାଦସ୍ତୁ ଦକ୍ଷିଣ
 ପାଣିନାଶୁଣିଃ ଅବ ପ୍ରୟେକମନ୍ତଃ ଓଁ ଅଙ୍ଗାକଚମଅପ୍ୟାୟତାଂ
 ଇତି ସବଂଗାହାଲମ୍ବନେ ଓଁ ବାକ୍ତ୍ରମ ଅପ୍ୟାୟତାମିତି ମୁଖା
 ଲମ୍ବନେ ଓଁ ପ୍ରାଣଶ୍ଚମ ଅପ୍ୟାୟତାମିତି ନାସିକାୟୋଃ ଓଁ ଚକ୍ଷୁ-
 ଶ୍ଚମ ଅପ୍ୟାୟତାମିତି ଚକ୍ଷୁଷୋଃ ଓଁ ଶ୍ରୋତ୍ରଂଚମ ଅପ୍ୟା
 ଯତାମିତି ଶ୍ରୋତ୍ରାୟୋଃ ଓଁ ଯସୋବଳଂ ଚମଅପ୍ୟାୟତାମିତି
 ମନ୍ତ୍ରପାଠମାତ୍ରଂ ତତୋ ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତନାମିକାଗ୍ରା ଗୃହୀତରସ୍ତୁ
 ନାଲଲଂ ଶ୍ରୀବାୟାଂ ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁମୂଳେ ହୃଦିତ ସ୍ୟାୟୁଷଂ
 କୁର୍ଯ୍ୟାତ୍ ତସ ଯଥାସଂଶେଧନ ମନ୍ତ୍ରଚତୁଷ୍ଟୟଂ ଓଁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ
 ଜମଦଗ୍ନେଃ ଇତି ଲଲଂ ଓଁ କସ୍ୟସସ୍ୟସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି
 ଶ୍ରୀବାୟାଂ ଓଁ ଯଦେବେଷୁସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳେ
 ଓଁ ଜନ୍ମୋଥସ୍ତୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ହୃଦି ତତୋ ବ୍ୟସ୍ତ ପାଣି
 ଶ୍ଚାଂ ପୃଥ୍ଵୀଂଶୁଶନଭିବାଦନଂ କୁର୍ଯ୍ୟାତ୍ ତସ ପ୍ରକାରଃ
 ଓଁ ଅମୁକ ଗୋଷୋଽସ୍ତ ମମୁକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତେ ମମୁକ ଗମିତଂ

ହାଗ୍ ସମସ୍ତ ଗାୟ ଶୁଣିବରବ । ତଦନନ୍ତର “ଓଁ ବାକ୍ତ୍ରମଅପ୍ୟାୟ
 ତାଂ ” ମନ୍ତ୍ରପଢି ମୁଖ “ ଓଁ ପ୍ରାଣଶ୍ଚ ” ମନ୍ତ୍ରପଢି ନାସିକାଦ୍ଵୟ
 “ ଓଁ ଚକ୍ଷୁଶ୍ଚ ” ମନ୍ତ୍ରପଢି ଚକ୍ଷୁଦ୍ଵୟ “ ଓଁ ଶ୍ରୋତ୍ରଂଚ ” ମନ୍ତ୍ରପଢି
 କର୍ଣ୍ଣଦ୍ଵୟ ଶୁଣିବର ସାରଳାପରେ “ ଓଁ ଯଶୋବଳଂ ” ମନ୍ତ୍ରକୁ କେବଳ
 ପାଠକରିବ । ତପ୍ତରେ ଦକ୍ଷିଣବର୍ତ୍ତ ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳୀ ଅଗ୍ରରେ
 ଭସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ପୂର୍ବପାର୍ଶ୍ଵ ଲଲଃ, ଶ୍ରୀବାଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳ ଏବଂ
 ହୃଦୟରେ ସ୍ୟାୟୁଷ କରିବ । ତପ୍ତରେ ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତରେ କୁମ୍ଭେ
 ଶୁଣିବର ସ୍ଵଗୋଷ ଉଚ୍ଚାରଣ ପୂର୍ବକ “ ଶ୍ରେ ବୈଶ୍ଵାନର !
 ତ୍ଵାଂ ଅଭିବାଦୟେ ” ବୋଲି ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବ ।

ଶାନ୍ତିମିତ୍ରା ଚୁକ୍ତଚରଣା ଓଁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଜମଦଗ୍ନେ :
 ଇତି ଲଳିତେ ଓଁ କଶ୍ୟପସ୍ୟ ତ୍ର୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ଗ୍ରୀବାୟାଃ
 ଓଁ ଯଦେବେଷୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳେ
 ଓଁ ତନ୍ନୋଅସ୍ତ୍ର୍ୟାୟୁଷଂ ଇତିହୃଦି ଇତି ସ୍ୟାୟୁଷଂ କୁମୀଭି
 କୁମାର ପକ୍ଷେ ତନ୍ନୋଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟସ୍ତ୍ରାମେ ତତ୍ତେ ଇତି ବିଶେଷଃ
 ଅଥ କ୍ଷୀର ଲବଣ ମଧୁମାଂସାଦି ନିବୃତ୍ତିଃ ଓ ଉଚ୍ଛୃତ୍ୟ ଜଳସ୍ନା
 ନନ୍ଦନ୍ତି କୃଷ୍ଣାଜନ ଧାରଣା ବୃକ୍ଷାଗ୍ରେହିଣ ବସନଭୂମି ଲଙ୍ଘନ
 ନଗ୍ନସ୍ତ୍ରୀନିରାକ୍ଷଣ ସ୍ତ୍ରୀସଂହୋଗବ୍ୟସନ ବ୍ୟାବୃତ୍ତିରୂପା

ପରେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି “ଓଁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଜମଦଗ୍ନେ ” ବୋଲି
 ଲଳିତରେ “ଓଁ କଶ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷଂ” ବୋଲି ଗ୍ରୀବାରେ “ଓଁ ଯ-
 ଦେବେଷୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ” ବୋଲି ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳରେ “ଓଁ ତନ୍ନୋ-
 ଅସ୍ତ୍ର୍ୟାୟୁଷଂ ” ବୋଲି ହୃଦୟରେ ଲେପନକରି ତ୍ର୍ୟାୟୁଷକ-
 ର୍ତବ । କୁମାର ପକ୍ଷରେ “ତନ୍ନୋଅସ୍ତ୍ର” ସ୍ଥାନରେ “ତତ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ର”
 ଶବ୍ଦକ୍ରମ ସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଉ ସବୁ ସମାନ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବଉତ୍ତରୁ ଆରମ୍ଭିତ ବ୍ରହ୍ମ
 ଗୁଣକୁ ନିମ୍ନଲେଖିତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତିରହୁବା ସକାଶେ ନିୟମ
 ଦିଆଯାଏ । ଯଥା ;

ଆରମ୍ଭିତ	ବ୍ରହ୍ମଗୁଣ
କ୍ଷୀରଲବଣ ଖାଇବନାହିଁ	ନାହିଁ
ମଦ୍ୟ ଓ ମାଂସ ଖାଇବନାହିଁ	”
ବହୁତଜଳରେ ଫର୍ଟିଫିକେସନାହିଁ	”
ଦଣ୍ଡ, କୁଣ୍ଡଳ, ଚର୍ମୀ ଧାରଣ କରିବନାହିଁ	”
ବୃକ୍ଷାଗ୍ରେହିଣ କରିବନାହିଁ	”
ବସନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଛୃତ୍ତି ଫେରିବ ନାହିଁ	”
ଉଲଗ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ	”
ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ପୋଗ ବସୟରେ ଅସକ୍ତ ହେବନାହିଁ	”

ବ୍ରହ୍ମଗୁରୁଗୋ ନିୟମାଃ * ତଦିନେ ବ୍ରହ୍ମଗୁରା ବାଗ୍ନିଜୋହଃ
 ଶେଷଂ ସ୍ଥିତବତ୍ ଗମୟେତ୍ ତତଃ ସାୟଂ ସନ୍ନିଧାଂକୁରା
 ତସ୍ମିନ୍ନେବାଗ୍ନୌ ପୂର୍ବବତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତସପତ୍ନସମୂହନେ କୃତ୍ବା
 ବାତଂ ବିବୃଜେତ୍ ପରସମୂହନାନ୍ତେ ଶୁଷ୍କନିଷିଦ୍ଧେତରେକନ

ଏତ୍ତ ଅଗ୍ନିୟ ବଚନ ଶୁଣି ପ୍ରତି ବାକ୍ୟର ଶେଷରେ କରବ ନାହିଁ
 ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମଗୁରା ନିୟମ କରିବେ ।

ବିଶେଷନିୟମ

* ଅଭିମନ୍ ଅରଣ୍ୟାତ୍ ସମିଧମାଦାୟ ତସ୍ମିନ୍ ଅଗ୍ନୌ ସାୟଂ ପ୍ରାତଃ
 ହୋମଂକୃତୁ । ୧ ଅଧଃ ଶାୟୀ ଭବ । ୨ । ଅକ୍ଷାର ଲବଣାଶା-
 ଭବ । ୩ । ସନ୍ନିଧା ହୋମଂ ଦଣ୍ଡଧାରଣଂଚ କୃତୁ । ୪ । ଅଗ୍ନିପର
 ତରଣଂ କୃତୁ । ୫ । ଗୁରୁ ସୁକ୍ଷ୍ମସା କର୍ତ୍ତବ୍ୟା । ୬ । ଭ୍ରାସ୍ତା ତର୍ଯ୍ୟା-
 ତରଣଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ । ୭ । ମଧୁ ମାଂସାଶନଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ । ୮ । ଅ-
 ସନୋପର ଅସନଂ ଦତ୍ତା ନୋପବିଶେତ୍ । ୯ । ସ୍ତ୍ରୀଣାଂ ମଧ୍ୟେ
 ନଗନ୍ତବ୍ୟଂ । ୧୦ । ମିଥ୍ୟାଭାଷଣଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ । ୧୧ । ଅଦତ୍ତ
 ଦାନଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ । ୧୨ । ଅଶ୍ୱତ ଡାହଂଶତ୍ତ ବର୍ଷିଣି ଦେଦ ବ୍ରହ୍ମ
 ତର୍ଯ୍ୟଂ ତରେତ୍ । ୧୩ । କୃପ୍ରପ୍ରବେଶନଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ । ୧୪ -
 ବୃକ୍ଷାଗ୍ନେହିଣଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ । ୧୫ । ଉକ୍ତିଷ୍ଠ ମୁଖାବ ଲୋକନଂନକର୍ତ୍ତ
 ବ୍ୟଂ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାଂକାରୟେତ୍ ।

ଇତୋ ବ୍ରହ୍ମଗୁରା ଅଭିମନ୍ ଏତଦାକ୍ୟ ମାରଭ୍ୟ ଭ୍ରାସ୍ତାତର୍ଯ୍ୟା ତରଣଂ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ଏତଦାକ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମିତିଚ ମଧୁମାଂସାଶନଂ ନକ-
 ଣ୍ତବ୍ୟଂ ଅଦତ୍ତଦାନଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ଏତଦାକ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
 ମିତି ପୁନଃ ଅଶ୍ୱତଡାହଂ ଶତ୍ତବର୍ଷିଣି ଏତଦାକ୍ୟାନନ୍ତରଂ ଚରମି,
 କୃପ୍ରପ୍ରବେଶନ ବାକ୍ୟ ମାରଭ୍ୟ ଉକ୍ତିଷ୍ଠ ମୁଖାବ ଲୋକନ ବାକ୍ୟ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟମିତି ବ୍ରୁୟାତ୍ ।

ସ୍ୟାଗ୍ନୌ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ତତଃ ସନ୍ଧ୍ୟାସୁପାସ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନଂ ସାୟଂ
ପ୍ରାତରପି ବ୍ରହ୍ମଗୃହଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା । ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରଜୟନଂ

ଅଥ ବେଦାନ୍ତ ୪

ତସ୍ୟ କୃତନିରୁଦ୍ଧିଃ ପୃଥାଗ୍‌ଧର୍ମିଃ ପୁଣ୍ୟେଽହିନି ମାତୁ
ପୃଥାପ୍ରଜାକଂ ବେଦାନ୍ତନିମିତ୍ତ ମାତୁ୍ୟ ଦୟିକିଶ୍ରାନ୍ତ ମା-
ଗ୍‌ଧର୍ମିୟାବିଶାସୁ କୁଟୋଦ୍‌ଘିଷ୍ଟନାସପରମିତାଂ ତୁମିଂ ପରସ-
ମୁହ୍ୟତାନ୍ କୁଶାନ୍ନିଗାନ୍ୟାଂ ପରତ୍ପତ୍ୟ ଗୋମୟୋଦ-
କେନୋଽଲପ୍ୟ ସ୍ତବମଲେନ ଉତ୍ତରେତ୍ତତଃ ପ୍ରାଗ ଗ୍ର
ପ୍ରାଦେଶନାଂ ଶ୍ଚିତୁଲ୍ଲିଖ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖନକ୍ରମେଶାନାମିକା
କ୍ଷୁଦ୍ରାସୁକ୍ଷ୍ମାୟ ଜଳେନାତ୍ମ୍ୟସ୍ୟ କାଂସ୍ୟେନାଗ୍ନି ମାନାୟା

ତତ୍ପରେ ସାୟଂସନ୍ଧ୍ୟାକର ସେଷହୋମାଗ୍ନିରେ ଶୁଷ୍କକାଷ୍ଠ ହୋମ
କରବ । ଏହପର ପ୍ରତ୍ୟହ ସାୟଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବ୍ରହ୍ମଗୃହ ସନ୍ଧ୍ୟାକର
ଉକ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ହୋମ କରୁଥବେ ।

ଉପ ନୟନ ସମାପ୍ତ

ବେଦାନ୍ତ

ପୁଣ୍ୟଦବସରେ ଆର୍ୟ୍ୟ ପ୍ରାତଃକାଳରୁ ସ୍ନାନକର ନିତ୍ୟ ନୈମି-
ତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟସମାପ୍ତି କରବ ତତ୍ପରେ ମାତୃପୃକାକର ବେଦାନ୍ତ
ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମ୍ୟଦୟିକ ଶ୍ରାନ୍ତକରସାର ଏକହସ୍ତପିତ୍ତମିତ ଚତୁରସ୍ତୁ-
ମିକ୍ତ ମାର୍ଜନକର ମେହକୁଶମାନଙ୍କୁ ଔଷଧବିଦ୍ୟାରେ ପକାଇବ
ଏବଂ ଗୋମୟକଳରେ ଲେପନକର ସ୍ତବମଲଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର
ଦିଗରେ ପ୍ରାଦେଶ ପରିମିତ ଭିନ୍ନଗେ ଛ ରେଖା ଲେଖିବ । ତତ୍ପରେ
ଅନାମିକା ଓ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏ ଦୁଇଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ମୂର୍ତ୍ତିକା ବାହାରକର

ଭ୍ରମୁଣ ମୁପସମାଧାୟ ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ରଲ ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟାଦୟଃ
 ଓ ଅଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବେଦାରମ୍ଭ ହୋମକର୍ମଣି କୃତାକୃତା
 ବେଷଣରୂପବ୍ରହ୍ମକର୍ମକର୍ତ୍ତୃ ମମୁକଗୋଷ ମମୁକଗମୀଣଂ
 ବ୍ରାହ୍ମଣମେଭଃ ପୁଷ୍ପଚନ୍ଦନତାମ୍ରଲବାସୋଽଭି ବ୍ରହ୍ମହେନ
 ବ୍ରାହ୍ମଣଂ କୃଣେ ଇତିବ୍ରାହ୍ମଣଂ କୃଣୁୟାତ୍ ଓ ବୃତୋଷ୍ଠୀ-
 ଇପ୍ରତିବଚନଂ ଓ ଯଥାବହ୍ମତଂ କର୍ମ କୁର୍ବିତ୍ୟାର୍ହୟଃ ଓ
 କରବାଣୀତ ତେନୋକ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ଦକ୍ଷିଣତଃ ଶୁଦ୍ଧମାସନଂ
 ଦତ୍ତା ତତ୍ପର ପ୍ରାଗଗ୍ରାନ୍ କୁଶାନାସ୍ତ୍ରୀୟି ବ୍ରହ୍ମଣ ମଗ୍ନି
 ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମେଣ ଭ୍ରମୟିତ୍ବା ଅସ୍ମିନ୍ କର୍ମଣି ବ୍ରହ୍ମେ ବ୍ରହ୍ମା
 ଭବେତ୍ଭୟାୟ ଓ ଭବାନାତି ତେନୋକ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମଣ ମୁ-
 ଦନ୍ତୁଃ ତତୋଽବଶ୍ୟ ପ୍ରଣୀତାପାଞ୍ଚଂ ପୁରତଃ କୃତ୍ବା
 ବାରିଣା ପରପୂର୍ବକୁଣ୍ଡେ ଗୁଚ୍ଛାଦ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଣୋଽଙ୍ଗ ମବଲେକ୍ୟା

ସେହିରେ ଖାଦ୍ୟକୁ ଜଳଦ୍ୱାରା ସେଚନକରିବ । ତତ୍ପରେ କାଂସ୍ୟ-
 ପାତ୍ରରେ ଅଗ୍ନି ଥଣ୍ଡି ଅପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାପନକରିବ । ପୁନଶ୍ଚ
 ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ତାମ୍ରଲ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରି “ଓ ଅଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ” ଏହି
 ବାକ୍ୟ ପଢି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍ଗୁରଣକରିବ । “ଓ ବୃତୋଷ୍ଠୀ” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମା
 ପ୍ରତିବଚନକହିବେ । “ଓ ଯଥାବହ୍ମତଂ କର୍ମ କୁର୍ବିତ୍ୟାର୍ହୟଃ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମା କହିବେ ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଆର୍ହୟଃ
 ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଶୁଦ୍ଧ ଆସନ ଥକାଇ ସେହି ଆସନ ଉପରେ
 ପୂର୍ବକୁ ଅଗ୍ରକରି ତିନିଗୋଟି କୁଣ ବଢାଇ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମେ
 ଅଗ୍ନିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବୁଲାଇ ଥଣ୍ଡି ଅସ୍ମିନ୍ କର୍ମଣି ବ୍ରହ୍ମେ ବ୍ରହ୍ମାଭବ
 ବୋଲି କହିବେ । “ଓ ଭବାନାତି ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କଳକୁ
 ଉତ୍ତରକୁ ମୁଖକରୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଉକ୍ରାସନରେ ବସାଇବ ତତ୍ପରେ
 ପ୍ରଣୀତା ପାତ୍ରକୁ ଆପଣାଆଗରେ ରଖି ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣକରିତଃ କୁଣାଛାଦି-

ବେଦାନ୍ତରତଃ କୁଣୋପର ନିବଦ୍ୟାତ୍ ତତଃ ପରସ୍ପରଣଂ
ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଠତୁ ଥି ଭାଗମାଦାୟ ଅଗ୍ନେୟାଦାନାନାନ୍ ବୁଦ୍ଧିଗୋଽ
ଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ନୈରୁଦ୍ୟା ଦ୍ଵାୟବ୍ୟାନ୍ତଂ ଅଗ୍ନିତଃ ପ୍ରଣାତା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ତତେ ଧେନୁରୁତତଃ ପଶ୍ଚିମଦଗି ପଦସ୍ତ ଛେଦ
ନାଥିଂ କୁଶସୟଂ ପଦସ୍ତ କରଣାଥିଂ ସାଗ୍ରମନନ୍ତର୍ଗତ୍ କୁଶ
ପଦ ଦ୍ଵୟଂ ପ୍ରୋଷଣୀୟାସ୍ତ ମାଜ୍ୟସ୍ତାଲ୍ ସଂମାଜିନକୁଶାଃ
ଉପସମନକୁଶାଃ ସମିଧସ୍ତ୍ରୀସ୍ତ ସୁବଃ ଅଜ୍ୟଂ ପୂର୍ଣ୍ଣପାସଂ
ପଦସ୍ତ ଛେଦନକୁଶାନାଂ ପଦପଦଦଗି ନୁମେଣାସାଦନୟଂ
ତତଃ ପଦସ୍ତ ଛେଦନକୁଶାଃ ପଦସ୍ତ ଛେଦିତ୍ଵା ସପଦସ୍ତ

ତକର ସେବାସକୁ ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ମୁଖକୁରୁଣ୍ଡ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତର ପାଶ୍ଵି ରେ
ସ୍ଥାପନ କରବ । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ପରସ୍ପରଣ କରବ ।

ନିମ୍ନ ଯଥା;

କୁଶର ଚତୁର୍ଥ ଅଂଶ ଆଣି ଅଗ୍ନି କୋଣଠାରୁ ଐଶାନ୍ୟ କୋଣ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧାଙ୍କଠାରୁ ଅଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୈରୁତ ଠାରୁ ବାୟୁ କୋ
ଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନି ଠାରୁ ପ୍ରଣାତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପରଣକରବ । ଅଥବା
ଅସ୍ତ୍ର ଦେଶୀୟ ଅର୍ଯ୍ୟମାନୁଷ୍ଠାନରେ ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତରଗ୍ର ଦକ୍ଷିଣରେ
ପୂର୍ବାଗ୍ର, ପଶ୍ଚିମରେ ଉତ୍ତରଗ୍ର ଉତ୍ତରରେ ପୂର୍ବାଗ୍ର ଏହିପରି ପର-
ସ୍ପରଣ କରବ । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଦଗରେ
ପଦସ୍ତ ଛେଦନ କରବାଲାଗି ତନିଗୋଟି କୁଶ ଏବଂ ପଦସ୍ତ କରବା
ସକାଶେ ଅଛିନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗର୍ଗିରେ ଅଉ କିଞ୍ଚନଥିବା, ଦୁଇଗୋଟା କୁ
ଶପଦ ପ୍ରୋଷଣୀୟାସ୍ତ, ଅଜ୍ୟସ୍ତାଲ୍, ସମ୍ମାଜନ ଓ ଉପସମନାଥ କୁଶ
ଗୁଡ଼ିକ, ତନିଗୋଟି ସମିଧ, ସୁବ, ଅଜ୍ୟ, ପୂର୍ଣ୍ଣପାସ ଏହିପରି ମାନଙ୍କୁ
ପଦସ୍ତ ଛେଦନ ନିମନ୍ତେ ରଖାହୋଇଥିବା କୁଶମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ୨ ଦ-
ଗରେ ସ୍ଥାପିତ କରବ । ତହିଁରେ ପଦସ୍ତ ଛେଦନ ନିମନ୍ତେ ରଖାହୋ-
ଇଥିବାକୁଶ ମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା ଯଜ୍ଞମାନ ପଦସ୍ତ ଦ୍ଵୟ ଛେଦନକର ସ

କରେଣ ପ୍ରଣୀତୋଦକଃ ସିଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରେ ନିଧାୟ ଦ୍ଵାବ୍ୟମ-
 ନାମିକାଂ କୁଷ୍ଠାଂ ସମୁଦ୍ଭବତ୍ତେ ପଦ୍ୟେ ବୃହତ୍ତା ସିରୁପ୍ରସନ୍ନଂ
 ତତଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରଂ ବାମନସ୍ତେ ବୃହତ୍ତା ଦକ୍ଷିଣାପ୍ରା-
 ନାମିକାଂ କୁଷ୍ଠାଂ ସିରୁଦିଂ ଚନ୍ନଂ । ତତଃ ପ୍ରଣୀତୋ-
 ଦକେନ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରମନ୍ତୁକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳେନ ଯଥା
 ସାଦତବସ୍ତୁ ନ୍ୟଭୃଷିବ୍ୟଗ୍ନି ପ୍ରଣୀତସ୍ତୋ ମୈତ୍ରେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ
 ପାତ୍ରଂ ନିଦଧାତ୍ ତତଃ ଅଜ୍ୟହ୍ମାଲ୍ଲା ମାଜ୍ୟଂ ନିରୁପ୍ୟାୟ
 ଗ୍ରହଣଂ ତତଃ କୁଣଂ ପ୍ରଜ୍ଵାଲ୍ୟାଜ୍ୟସ୍ୟାଗ୍ନେ ଷ୍ଠୋପର
 ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ ଭ୍ରାମୟିତ୍ଵା ବୁଦ୍ଧୋତତ୍ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ତତସ୍ତ୍ରଃ
 ସ୍ତବ ପ୍ରତିପନ୍ନଂ ସଂମାର୍ଜନକୁଣନାମତ୍ରେ ରନ୍ତରତୋ ମୁ-
 ଲି ଗାହ୍ୟତଃ ମୁବଂ ସଂସ୍ତୁଜ୍ୟ ପ୍ରଣୀତୋଦକେନ ଭୃକ୍ଷ୍ୟ

ପଦ୍ୟେ ହସ୍ତରେ ପ୍ରଣୀତା ଜଳକୁ ଚିନିବାର ପ୍ରେକ୍ଷଣୀପାତ୍ରରେ ପକାଇ
 ଅନାମିକା ଓ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ଉତ୍ତରକୁ ଅଗ୍ରକର ପର-
 ହସ୍ତସ୍ତ ଗ୍ରହଣକର ସେହପାତ୍ରକୁ ଚିନିବାର ଦିଅନ୍ତି । ଏବଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ
 ପାତ୍ରକୁ ବାମହସ୍ତରେ ଗ୍ରହଣକର ଦକ୍ଷିଣାପ୍ରସ୍ଥିତ ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ
 ଏଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ଚିନିବାର ଜଳ ଯତଳନକରନ୍ତି । ତତ୍ପରେ ପ୍ର-
 ଣୀତା ଜଳଦ୍ଵାରା ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରକୁ ସେତନକର ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳଦ୍ଵାରା
 ଅସାହିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ସେତନ କରନ୍ତି । ତଦନନ୍ତର ଅଗ୍ନି ପ୍ରଣୀତା
 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରକୁ ରଖିନ୍ତି । ତତ୍ପରେ ଅଜ୍ୟହ୍ମାଲ୍ଲାରେ ଘୃତ
 ରଖି ତାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ବସାଇବ, ଅନନ୍ତର କୁଣ ଗେଟିଏ ଅଗ୍ନିରେ
 ଜାଳି ସେହ ଜଳକୁ କୁଣକୁ ଆଜ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ନି ଏହୁଙ୍କୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମେ
 ବୁଲାଇ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇଦେବ । ତତ୍ପରେ ଉତ୍ତର ସ୍ତବକୁ ଚିନିବାର
 ତଥାକର । ଏବଂ ସମ୍ମାର୍ଜନନିମନ୍ତେ ରଖାହୋଇଥିବା କୁଣମାନଙ୍କ
 ମୂଳରେ ସ୍ତବର ମୂଳପ୍ରଦେଶ ଅଗ୍ରରେ ଅଗ୍ର, ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକୁ

ସୁନୟୀଃ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଦକ୍ଷିଣାତୋ ନିଦଧାତୁ ତତ ଅଜ୍ୟମଗ୍ନି
ପ୍ରଦକ୍ଷିଣେଂ ଭ୍ରମୟିତ୍ବା ବତାୟାଗ୍ରେ ନିଦଧାତୁ ତତ ଅଜ୍ୟ
ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ବହୁବ୍ରଜେଂ ଅବେଦ୍ୟସଦୃଶପ୍ରବେଶ ଚକ୍ରିରସନଂ
ତତଃପ୍ରୋକ୍ଷଣୀୟସ୍ତେନଂ ତତ ଉତ୍ଥାୟୋପଯମନକୁଶାନାଦାୟୁ
ପ୍ରକାଶତଂ ନନସାଧ୍ୟତ୍ବା ତୁଷ୍ଟାମଗ୍ନୋ ଦୃତାକ୍ରାଃ ସମିଧସ୍ତ୍ରସଃ
କ୍ଷିପେତ୍ ତତଉଦେଶ୍ୟ ସପଦସପ୍ରୋକ୍ଷଣୀୟଦକ୍ଷେନ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ
କ୍ରମେଣାଗ୍ନିଂ ପୟିଷ୍ୟ ପ୍ରଣୀତାପାସେ ପଦସେ ନିଧାୟ ବ୍ରହ୍ମଣା
ନାରବ୍ୟଃ ପାତତଦକ୍ଷିଣକାନୁଃ ସମିକ୍ଷତମେଗ୍ନୋ ଜୁଷ୍ଟୟାତ୍
ତସ ପ୍ରଥମାୟୁତ ଚତୁଷ୍ଟୟେନ ସୁବାବସ୍ଥିତ ହୃତଶେଷ ଦୃତ-
ସ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାସେ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ଓ ପ୍ରକାଶତସ୍ତେଷ୍ଟାହା ଇଦଂ

ସମ୍ପାଦନକର ପ୍ରଣୀତାକଳଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ସେତନକର ସୁନୟ ସୁ-
ବକୁ ତତାର ଆଗଣାର ଦକ୍ଷିଣ ପାଶ୍ଚାତ୍ରେ ରଖିବ । ତହିଁଉତ୍ତରୁ
ଆଜ୍ୟକୁ ଅଗ୍ନିରୁ ଓକ୍ତାରୁଆଣି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକ୍ରମେ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଚତୁ
ସ୍ଥାଣ୍ଡାଗୁଲରୁଆଣି ଆଗଣା ଆଗରେରଖିବ । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ଆଜ୍ୟକୁ
ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାସକୁ ବଞ୍ଚୁଲପର ବଞ୍ଚୁବ ତପ୍ତରେ ଦୃତକୁ ଦେଖି ତହିଁରେ
ଅସତ୍ପ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ବାହାରକର ଦେବ । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ
ପାସକୁ ବଞ୍ଚୁବ । ତଦନନ୍ତର ଉଠି ଉପଯମନନିମନ୍ତେ ଥିବା କୁଶ
ମାନଙ୍କୁଆଣି ପ୍ରକାଶକ୍ଷେନ ନନରେଆନକର ମୌନଭବରେ ତନି-
ଗୋଟି ସମିଧ ଦୃତରେ ବୁଡ଼ାଇ ଅଗ୍ନିରେପକାଇବ । ତପ୍ତରେ ସୁ-
ଆସନରେ ବସି ସପଦସ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ଜଳକୁ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକରୁ
ତଦୁପର ସେତନକର ବ । ପ୍ରଣୀତାପାସରେ ପଦସଦୃଶ ରଖି ବ୍ରହ୍ମା-
କଦ୍ୱାରା ଶୁଣ୍ଢାହୋଇ ଦକ୍ଷିଣକାନୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ପ୍ରକ୍ଷିପିତ ଅଗ୍ନି-
ରେ ହୋମ କରବ ଏହି ହୋମରେ ୧ ମ ରକ୍ତଅୟୁତ ଦେଲୁ
ସୁବରେ ଥିବା ହୋମ ଶେଷଦୃତକୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାସରେ ପକାଇବ

ପ୍ରଜାପତିଦେବେ ଇତି ମନସା ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରମିନ୍ଦ୍ରାୟ
 ଇତ୍ୟାଦାବୋ ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରମଗ୍ନୟେ ଓଁ ସୋ-
 ମାୟ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ସୋମାୟ ଇନ୍ଦ୍ରାକ୍ତଂ ବାବୋ ଉତଃ ପ୍ରାକ୍-
 ତୋନନୁରବୁକ୍ତଃ କୋ ହୋମଃ ଓଁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ ସ୍ବାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରମନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ ଓଁ ବାୟୁବେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବାୟୁବେ ଓଁ ବ୍ରହ୍ମ-
 ଶେଷ୍ଠାୟା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବ୍ରହ୍ମଣେ ଓଁ କୁନ୍ଦୋର୍ୟଃ ଓଁ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ
 କୁନ୍ଦୋର୍ୟଃ ଏତାଃ ସାମାନ୍ୟା ହୃତୟଃ ଓଁ ପ୍ରଜାପତିଦେବେ ସ୍ବାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତିଦେବେ ଇତି ମନସା ଓଁ ଦେବେଭ୍ୟଃ ଓଁ ସ୍ବାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଦେବେଭ୍ୟଃ ଓଁ ରୁଷିଭ୍ୟଃ ଓଁ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ରୁଷିଭ୍ୟଃ
 ଓଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ ଓଁ ମେଥାୟେ ସ୍ବାହା

ଓଁ ପ୍ରଜାପତିଦେବେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତିଦେବେ ଓଁ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ବାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରମିନ୍ଦ୍ରାୟ ବୋଲି ଆଦାର ଦ୍ଵୟ ଦେବ । ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ବାହା
 ଇନ୍ଦ୍ରମଗ୍ନୟେ ଓଁ ସୋମାୟ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ସୋମାୟ ବୋଲି ଅ-
 ଜ୍ୟକ୍ଷଗ ଦ୍ଵୟଦେବ ତହିଁ ଉତ୍ତମ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣକର ସ୍ଵୟଂ ହୋ-
 ମକରବ “ଓଁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ମନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ” ବୋଲି
 ଆକାଶକୁ ଓଁ ବାୟୁବେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବାୟୁବେ” ବୋଲି ବାୟୁଙ୍କୁ
 “ଓଁ ବ୍ରହ୍ମଣେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବ୍ରହ୍ମଣେ ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ “ଓଁ କୁନ୍ଦୋ-
 ର୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ କୁନ୍ଦୋର୍ୟଃ” ବୋଲି ବେଦମାନଙ୍କୁ ହୋମ କରବ ।
 ଏହି ମାନଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ଅହୁତି ବୋଲି ଯାଏ ।

ଓଁ ପ୍ରଜାପତିଦେବେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତିଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରଜାପତିଙ୍କୁ ମା-
 ନସିକହୋମ କରବ । ଓଁ ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଦେବେଭ୍ୟଃ
 ବୋଲି ଦେବତାଙ୍କୁ; ଓଁ ରୁଷିଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ରୁଷିଭ୍ୟଃ ବୋଲି
 ରୁଷିମାନଙ୍କୁ ଓଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ ବୋଲି ଶ୍ରଦ୍ଧା
 “ଓଁ ମେଥାୟେ ସ୍ବାହା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ମେଥାୟେ” ବୋଲି ମେଥାଙ୍କୁ ଓଁ ସଦସ

ଇଦଂ ମେଧାୟୈ ଓଷଦସ୍ତୁତୟୈ ସ୍ବାହା ଇଦଂସଦସ୍ତୁତୟୈ
 ଓ ଅନୁମତୟୈ ସ୍ବାହା ଇଦମନୁମତୟୈ ତତୋନୁରବ୍ଧ
 କର୍ତ୍ତୁ କୋହୋମଃ ତତ୍ତଦାନୁଭବନନ୍ତରଂ ସ୍ବବାବସ୍ଥିତି
 ହିତଶେଷ ଯତସ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦେ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ଓ ଭୃଃ ସ୍ବାହା
 ଇଦମଗ୍ନୟୈ ଓ ଭୃଃ ସ୍ବାହା ଇଦଂବାୟୁବେଽଓ ସ୍ବାହା
 ଇଦଂସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ଏତାନହାବ୍ୟାହୃତୟଃ ଓ ବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେ
 ବରୁଣସ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ ଦେବସ୍ୟ ହେତୋ ଅବୟାସି ସୀଷ୍ଠଃ
 ଯଜିଷ୍ଠୋ ବହ୍ନିତମଃ ଶେ ଶୁରୁନୋ ବିଶ୍ୱାନ୍ଦେଷାଂ ସିପ୍ରମୁ
 ମୁଗ୍ଧାନ୍ଦ୍ରାନ୍ ସ୍ବାହା ଇଦମଗ୍ନିବରୁଣାଭ୍ୟଂ ଓ ସହନୋ
 ଅବେନବମେ ଉବୋଜାନେଦିଷ୍ଠୋ ଅସ୍ୟାଉଷସୋ ବ୍ୟୁଷ୍ଣୋ
 ଅବୟୁଷ୍ୟନୋ ବରୁଣ ରଗ୍ନୋ ଘାନ୍ତ ମୃତୀକ୍ମୁହବୋ
 ନବସ୍ତଃ ସ୍ବାହା ଇଦମଗ୍ନିବରୁଣାଭ୍ୟଂ ଓ ଅୟୁଷ୍ଟାଗ୍ନେ

ସ୍ତୁତୟୈ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ସଦସ୍ତୁତୟୈ ବୋଲି ସଦସ୍ତୁତକୁ ଓ ଅନୁମତା-
 ଯୈ ସ୍ବାହା ଇଦମନୁମତୟୈ ବୋଲି ଅନୁମତକୁ ହୋମକରିବ
 ତତ୍ପରେ ବ୍ରହ୍ମାଜିହ୍ବାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠହୋଇ ହୋମ କରିବ ଏହି ହୋମରେ
 ସମୁଦାୟ ଅସ୍ଥିତି ଦେଇସାରିଲ ଉତ୍ତରୁ ପତି ଆସ୍ଥିତଶେଷରେ ହୋ-
 ମଶେଷଯୁକ୍ତକୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦରେ ପକାଇବ । ଓ ଭୃଃସ୍ବାହା ଇଦ-
 ମଗ୍ନୟୈ ବୋଲି ଅଗ୍ନିକୁ ଓ ଭୃଃ ସ୍ବାହା ଇଦଂବାୟୁବେଽଓ ବୋଲି
 ବାୟୁକୁ ଓ ସ୍ବାହା ସ୍ବାହା ଇଦଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ବୋଲି ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ହୋମକରି-
 ଋବ । ଏମାନଙ୍କୁ ମହାବ୍ୟାହୃତି ବୋଲିଯାଏ । ଓ ବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେ ଏହି
 ମହାପତି ଇଦମଗ୍ନିବରୁଣାଭ୍ୟଂ ବୋଲି ଅଗ୍ନିବରୁଣକୁ ହୋ-
 ମକରିବ । “ଓ ବ୍ରହ୍ମୋଅଗ୍ନେ” ଏହି ମହାପତି ପୁରୁଷ ଇଦମଗ୍ନି
 ବରୁଣାଭ୍ୟଂ ବୋଲି ଅଗ୍ନିବରୁଣକୁ ହୋମକରିବ । “ଓ ଅୟୁଷ୍ଟା-
 ଗ୍ନେ” ମହାପତି ଇଦମଗ୍ନୟୈ ବୋଲି ଅଗ୍ନିକୁ ହୋମ କରିବ ଓ

ସ୍ୟନଭିଶ୍ୟସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଚୁମ୍ବମିହ ମୟାଅସି ଅୟାନୋଯଜ୍ଞଂ
 ବହାସ୍ୟୟାନୋଧେତୁ ଭେଷଜ୍ଞି ସ୍ବାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ଓ
 ଯେତେଗତଂ ବରୁଣୟେ ସହସ୍ରଂ ଯଜ୍ଞିୟାଃ ପାଶାବତତା
 ମହାନୁଃ ତେଭିନିଂ ଅଧ୍ୟସନ୍ତୋତୁବିଷ୍ଣୁର୍ବିଶ୍ବେନ୍ଦ୍ରୀୟମ
 ବୁତଃ ସ୍ବକୀଃସ୍ବାହା ଇଦଂବରୁଣାୟ ସବିତ୍ରେ ବୃଷ୍ଟବେ ବିଶ୍ବେ
 ଶ୍ବେୟ ଦେବଶ୍ବେୟ ମରୁତ୍ୟଃ ସ୍ବଜୈତ୍ୟଃ ଓ ଉଦୁତମଂ
 ବରୁଣପାଶମସ୍ତଦବାଧମଂ କନଧମଂ ଶ୍ରୀଥାୟ ଅଥାବୟ
 ମାଦିତ୍ୟ ବ୍ରତେତବା ନାଗସୋ ଅଦିତୟେ ସ୍ୟାମ ସ୍ବାହା
 ଇଦଂବରୁଣାୟ ଇତି ସଙ୍ଗ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ସଜ୍ଜକା ଓ ପ୍ରଜାପତ-
 ଯେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ ଇତି ମନସା ଇତି ପ୍ରାଜ୍ଞା
 ପତ୍ୟଂ ଓ ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ବୀଞ୍ଜକୃତେ ସ୍ବାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ସ୍ବୀ-
 ଞ୍ଜକୃତେ ଇତି ସ୍ବୀଞ୍ଜକୃତୋମଃ ତତଃ ସଂସ୍ରବଂପ୍ରାଶନଂ ତତ
 ଆଚମ୍ୟଓ ଅଧ୍ୟକୃତେତ ଦୈତାରମୃହୋମକର୍ମଣି କୃତାକୃତା

ଯେତେଗତଂ” ଏହିମନ୍ତ୍ରପଠି ଇଦଂ ବରୁଣାୟ, ସବିତ୍ରେ, ବୃଷ୍ଟବେ,
 ବିଶ୍ବେଶ୍ବେୟ, ଦେବେଶ୍ବେୟ, ମରୁତ୍ୟଃ, ସ୍ବଜୈତ୍ୟଃ ଏହାବୋଲି
 ବରୁଣାଦିଙ୍କୁ ହୋମକରବ । “ଓ ଉଦୁତମଂ” ଏହି ମନ୍ତ୍ରପଠି ଇଦଂ
 ବରୁଣାୟ ବୋଲି ବରୁଣଙ୍କୁ ହୋମକରବ । ଏହିମାନଙ୍କୁ (ଏହିହୋ-
 ମକୁ) ସଙ୍ଗ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ବୋଲିଯାଏ । ଓ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ବାହା ଇ-
 ଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ ଏହାବୋଲି ମାନସିକ ପ୍ରାଜ୍ଞାପତ୍ୟ କରବ । ଓ
 ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ବୀଞ୍ଜକୃତେ ସ୍ବାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ସ୍ବୀଞ୍ଜକୃତେ ବୋଲି ସ୍ବୀଞ୍ଜ
 କୃତଙ୍କୁ ହୋମକରବ ଏହାକୁ ସ୍ବୀଞ୍ଜକୃତ ହୋମକୁହାଯାଏ ।

ତହି ଉତ୍ତାରୁ ସଂଶ୍ରବ ପ୍ରାଶନ ଓ ଆଚମନକର “ଓ” ଅଧ୍ୟକୃତ
 ଏତଦ୍ଦେତାରମୃହୋମକର୍ମଣି” ଏହିବାକ୍ୟ ପଠି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣାଦେବ
 ତପ୍ତରେ ବ୍ରହ୍ମା ତାହାଗ୍ରହଣକର “ସ୍ବୀଞ୍ଜ” ବୋଲି ପ୍ରଜବଚନ କହି-

ଦେଶ୍ୟ ରୂପବ୍ରହ୍ମକର୍ମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିଂ । ଇଦଂ ସୁମିତ୍ରାଂ ପ୍ରଜା-
 ପତିଦେବତାମମୁକ ଗୋତ୍ରାୟାମୁଦ୍‌ଗମିଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ବ୍ରହ୍ମଣେ
 ଦକ୍ଷିଣାହ୍ନିତ୍ୟମହଂ ଶ୍ରେୟସେ ଇତି ଦକ୍ଷିଣାଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ । ଓ
 ସ୍ୱସ୍ତୀତ ପ୍ରତିବଚନଂ ତତୋ ବ୍ରହ୍ମବ୍ରହ୍ମି ବିମୋକ୍ଷଃ ଓଷ୍ଠମିତ୍ର-
 ଯାନଅପତ୍ତିଷଧୟଃସବୁ ଇତିପଦସାଦ୍ର୍ୟଂ ପ୍ରଣୀତାକଳମାନାୟ-
 ତେନ ଗିରଃସଂପୃକ୍ୟ ଓଷ୍ଠମିତ୍ରାୟ ସୁନ୍ଦେ ସବୁ ଯୋଃସ୍ଥାନରେ
 ଶ୍ରେୟଂ ଚ ଯଦ୍‌ଦ୍ରଷ୍ଟଃ ଇତିମନ୍ତ୍ରୋଽସିଷ୍ୟାନ୍ୟଂ ପ୍ରଣୀତା ନୁଂକ୍ତା
 କୁମ୍ୟାତ୍ ତତସ୍ତରଣାବହନାୟ ଘୃତ ନାଭିଘାତ୍ୟ କ୍ରମେଣ
 ହସ୍ତେନିବ କୁଞ୍ଚୟାତ୍ ଓ ଦେବାଗାତୁ ବିଦୋଗାତୁ ବିହାଗା
 ତୁମିତମନସ୍ୟ ଉତ୍ତମଂ ଦେବଯଜ୍ଞି ସ୍ୱାହା ଇତ୍ୟଥାଃ ସ୍ୱାହା
 ଇତି ବହିର୍ହୋମଃ ତତଃ କର୍ତ୍ତା ରଗମନଂ ତତ ଇଚ୍ଛାଂଶକେ
 ବେଦାଚଂ ଚଂଗୁରୁଃ କାଚୟେତ୍ ତସ କ୍ରମଃ ଓ ଶୂଦ୍ରୂଚଃ ସ୍ୱଃ
 ତସୁବିତୁଂ ଚରେଣ୍ୟଂ ଚର୍ଗୋଦେବସ୍ୟ ଧୀମହି ସୁସୋମେନଃ
 ପ୍ରଚୋଦୟାତ୍ ଓ ଇତି ପ୍ରଣୀତାନ୍ତଂପଂକ୍ତା ପଞ୍ଚମମସୁରାସ୍ତ

ବେ । ତଦନନ୍ତର ବ୍ରହ୍ମବ୍ରହ୍ମି ଫଳାଭବ । ବେ “ସୁମିତ୍ରାୟାନ”ମନ୍ତ୍ରପଠି
 ପଦବଦ୍‌ସ୍ତୁ ଦ୍ୱାବ୍ ପ୍ରଣୀତା ରୁ କଳାଧୀନ ମସ୍ତବରେ ସେଚନ କରିବ ।
 “ଓଷ୍ଠମିତ୍ରାୟ” ଏହିମନ୍ତ୍ରପଠି ଐଶ୍ୱାନ୍ୟକୋଶରେ ପ୍ରଣୀତାକୁ ଅଥୋ-
 ମୁଖକର ରଖିବ । ଚର୍ମର ପରିସ୍ରବଣ ହୋଇଥିବା କୁଶମନକୁ
 ପରିସ୍ରବଣକ୍ରମେ ଉଠାଇ ଘୃତରେଗୁଡ଼ାଇ “ଓ ଦେବାଗାତୁ” ଏହି
 ମନ୍ତ୍ରପଠି ହୋମକରିବ । ତଦନନ୍ତର କୁମାଚ କର୍ତ୍ତା ଦେଶ୍ୟଯାଇ
 ଗୁରୁକର ଅନୁଗତହେବା ଗୁରୁ ତାହାକୁ ସବୁଶିଷ୍ୟ ଏବଂ ଅନୁଗତ
 ଦେଖି ବେଦାନ୍ତମ୍ କରାଇବ । ତତ୍ପର କ୍ରମେଥାଃ “ଓ ଶୂଦ୍ରୂଚଃ
 ସ୍ୱଃ ତସୁବିତୁଂ ଚରେଣ୍ୟଂ ଚର୍ଗୋଦେବସ୍ୟ ଧୀମହି, ସା ସୋମାନଃ
 ପ୍ରଚୋଦୟାତ୍” ଏହିମନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରଣୀତାଧିପତି ପାଠକରୁ ଇତି ଅବା

କାରୟିତ୍ବାଓ୍ଵମିଥାଗ୍ନିଂ ଦୁବସ୍ୟତ ଘୃତେ ବୌଧୟତା ତଥୁଂ
 ଆସ୍ମିନ୍ ହବ୍ୟା ଜୁହୋତନ ସୁସମିଦ୍ଧାୟ ଗୋଚାସେ ଇତି
 କଶ୍ଚିକାନୁରଂ ବାଫଳ୍ଲିକାଂ ବା ପାଠୟେତ୍ ତତଃ ପ୍ରଣବଂ
 ସ୍ଵସ୍ତିବାଚୟିତ୍ବା ଉଥାୟ ଫଳସୁଷ୍ପ ସମନ୍ୱିତ ବ୍ରହ୍ମରୁଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣ
 କଚସ୍ତୁଞ୍ଜେନ ଘୃତପୂର୍ଣ୍ଣେନ ପୂର୍ଣ୍ଣା ହୃତଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ଓଁ ମୁକ୍ତିନଂ
 ଦିବୋଅରତଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ବୈଶ୍ଵାନର ମୃତ୍ୟୁଆକାତମର୍ତ୍ତ୍ୟଂ କର୍ତ୍ତ
 ସମ୍ରାଜମତଥୁଂ ଜନାନାମାସନ୍ନାପାବଂ ଜନୟଂ ତଦେବାଃ
 ଇତି ପୂର୍ଣ୍ଣାହୃତଃ ତତଉପବିଶ୍ୟ ସ୍ତୁବେଣ ଉସ୍ମାନାୟ ଦକ୍ଷିଣା
 ନାମିକାଗ୍ରାନ୍ତୁହୀତରସ୍ମନା ସ୍ୟ ସ୍ଵଷଂ ଜମଦଗ୍ନେରତ
 ଲଲ୍ଲକ୍ଷେ ଓଁ କଶ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷମିତି ଗ୍ରୀବାୟାଂ ଓଁ ଯଦେ-
 ବେଷୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳେ ଓଁ ତନ୍ନୋଅସ୍ତୁ
 ସ୍ୟାୟୁଷମିତି ହୃଦି ଅନେନୈବ ଦିମେଣ ବ୍ରହ୍ମରୁଦ୍ର ଲଲ୍ଲକ୍ଷା
 ଦାବପି ତସ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵେ ଇତି ବିଶେଷଃ । ଇତି ବେଦାରମ୍ଭଃ ।

ପାଞ୍ଚ ବା ସାତ ରତ୍ନ ବେଦ ପଢ଼ାଇବ ତତ୍ପରେ ବାଲକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
 ପୂଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କୁ ମମତାର କରବ । ଏବଂ “ଓଁ ସମିଥାଗ୍ନି ଦୁବ
 ସ୍ୟତ” ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଥବା ଅନ୍ୟକୌଣସି ପାଂଙ୍କୁ ଗେ ଓଁଏ ପଢ଼ା-
 ଇବ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ପ୍ରଣୟୁକ୍ତ ସ୍ତୁତିଗୀତନ କରଇ ଆସନରୁ ଉଠି
 ବ୍ରହ୍ମରୁଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତରେ ସ୍ତୁତ ଧରିଇ ଘୃତ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି “ଓଁ ମୁକ୍ତିନଂ
 ଦିବୋଅରତଂ”, ମନ୍ତ୍ରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃତଦେବ ତତ୍ପରେ ଆରୁଣ୍ୟ ବସ୍ତି
 ସ୍ତୁତରେ ଉଷ୍ମଆଣି ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତରେ ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ତାହା
 ଗ୍ରହଣକରି ପୂଜିବତ୍ ସ୍ୟ ସ୍ଵଷଂ କରବ ଏବଂ ମାଣବକଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥେ
 ପରି ସ୍ୟାୟୁଷ କରବ । ଇତି ବେଦାରମ୍ଭ ସମାପ୍ତ ।

କାର୍ଯ୍ୟବାଞ୍ଛାପରିଧାନଂ ଦୁବସ୍ୟତ ଘୃତେ ବୋଧୟତା ତଥା
 ଆସ୍ମିନ୍ ହବ୍ୟା କୁହୋତନ ସୁସମିକ୍ଷାୟ ଗୋଚାରେ ଇତି
 କର୍ତ୍ତୃକାନ୍ତରଂ ବାପକ୍ତିକାଂ ବା ମାଠୟେତ୍ ତତଃ ପ୍ରସବଂ
 ସ୍ୱସ୍ତିବାଚୟିତା ଇତ୍ୟାୟ ଫଳସୁଷ୍ଟ ସମନ୍ୱିତ ବ୍ରହ୍ମରାଜା ଦକ୍ଷିଣ
 କଚସ୍ତୁ ଶ୍ରେୟଃ ଘୃତପୁଣ୍ୟେନ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁତଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ଓ ମୁକ୍ତିନଂ
 ଦିବୋଅରତଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ବୈଶ୍ୱାନର ମୃତ୍ୟୁକାଳମଗ୍ନଂ କବି
 ସମ୍ପାଳମତଥଂ ଜନାନାମାସନ୍ନାପାବଂ ଜନୟଂ ତଦେବାଃ
 ଇତି ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁତଃ ତତତ୍ତପବଶ୍ୟ ସ୍ତୁତେଣ ରସ୍ତାନାୟ ଦକ୍ଷିଣା
 ନାମିକାଗ୍ରାନ୍ତୁକୀତତସ୍ତନା ସ୍ୟ ସ୍ୱଷ୍ଟଂ ଜମଦଗ୍ନେରତ
 ଲଲ୍ଲଟେ ଓ କଶ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷମିତି ଶ୍ରୀରାୟାଂ ଓ ଯଦେ-
 ବେଷୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳେ ଓ ତନ୍ମୋଅସ୍ତୁ
 ସ୍ୟାୟୁଷମିତି ହୃଦି ଅନେନୈବ ନିମେଶ ବ୍ରହ୍ମରାଜା ଲଲ୍ଲଟା
 ଦାବପି ତସ୍ୟ ତତ୍ତେ ଇତି ବିଶେଷଃ । ଇତି ବେଦାରମ୍ଭଃ ।

ପାଞ୍ଚ ବା ସାତ ରତ୍ନ ବେଦ ପଢ଼ାଇବ ତତ୍ପରେ ବାଳକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
 ପୂଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କୁ ମନସ୍କାନ୍ତ କରବ । ଏବଂ “ଓ ସମିଧାଗ୍ନି ଦୁବ
 ସ୍ୟତ” ଏହି କର୍ତ୍ତୃକା ଅଥବା ଅନ୍ୟକୌଣସି ପାଂଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପଢ଼ାଇ
 ଇବ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ପ୍ରଶଂସୁକ୍ତ ସ୍ୱସ୍ତିବାଚନ କରଇ ଆସନରୁ ଉଠି
 ବ୍ରହ୍ମରାଜା ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତରେ ସ୍ତୁତ ପଢ଼ଇ ଘୃତ ପୂର୍ଣ୍ଣକର “ଓ ମୁକ୍ତିନଂ
 ଦିବୋଅରତଂ” ମନ୍ତ୍ରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁତଦେବ ତତ୍ପରେ ଆରମ୍ଭିଏ ବସି
 ସ୍ତୁତରେ ଉନ୍ମଥାଣି ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତରେ ଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ତାହା
 ଗ୍ରହଣକରି ପୂଜିବତ୍ତ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ରବ ଏବଂ ମାଣବକଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥେ
 ପରି ସ୍ୟାୟୁଷ କରବ । ଇତି ବେଦାରମ୍ଭ ସମାପ୍ତ ।

ଅଥ ସମାବର୍ତ୍ତନଂ

ଉଦ ଶୁଭେଦନେ ପ୍ରହ୍ଲାଦୃଷ୍ଟ ଅରୂର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀ ସ୍ୟାମାତ କୁମାର
 ଅରୂର୍ଯ୍ୟଂ ଭାଷତେ ଉଦ ଶ୍ରୀ ବାୟାବୃର୍ଯ୍ୟଃ ତତୋ
 ବ୍ରହ୍ମରୁଚିଶି ଅରୂର୍ଯ୍ୟସନ୍ନିବୃତ୍ତଦକ୍ଷିଣାଦିଶି ଉପବିଷ୍ଟେ
 କୃତମ୍ନାନାଦିବୃର୍ଯ୍ୟଃ ମାତୃପ୍ରଜାପ୍ରବଞ୍ଚଂ ଅଭ୍ୟୁଦୟିକ ଶ୍ରୀ-
 ଇଂକୁରା କୁଟୈର୍ହିସ୍ତମାସାଂ ଚୂର୍ମିଂ ପରସମୁଦ୍ୟ ତାନୈ-
 ଶାନଧାଂ ପରସ୍ତ୍ୟକ୍ୟ ଗୋମୟୋଦକେନୋପଲମ୍ବ୍ୟ ସ୍ତବ-
 ମୂଳେନୋତ୍ତରୋତ୍ତର ଦିମେଶ ସିରୁକ୍ଷିଣ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖନ-
 ଦିମେଶୋକ୍ଷୁକଲେନାଭ୍ୟକ୍ଷ୍ୟ କାଂସେନାଗ୍ନି ମାନୟ
 ପ୍ରୟତ୍ନେ ନିଦଧାତୁ ତତଃ ପୁଷ୍ଟଚକନତାମୂଳ ବା-

ଅଥ ସମାବର୍ତ୍ତନଂ

ମାଣବକ ଶୁଭଦିବସରେ ବରୁଣପ୍ରଜାମନ୍ତର ବିନୟୀ ହୋଇ
 “ଶ୍ରୀ ସ୍ୟାମି” ବୋଲି ଅରୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଧରି ରବି ଅରୂର୍ଯ୍ୟ “ଶ୍ରୀ ସ୍ୟା” ବୋଲି
 କହୁ ବେଳେ ଉଦନନ୍ତର ଅରୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ମାଣବକ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ହିସ୍ତା ସମାପନ
 କରନ୍ତେ । ଏବଂ ମାଣବକ ଅରୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଚୋର ଦକ୍ଷିଣା ଭା-
 ଗରେ ବସିବେ । ଅରୂର୍ଯ୍ୟ ମାତୃପ୍ରଜା ଏବଂ ଅଭ୍ୟୁଦୟିକ ଶ୍ରୀ ଇଂକୁର
 ସାରି ଏକତ୍ର ପରମିତ ତତ୍ତ୍ୱରସ୍ତୁତିକୁ କୁଣ୍ଡାଗ୍ର ମାର୍ଜନକର ସେ-
 ହକୁଶ ମାନଙ୍କୁ ଐଶାନ୍ୟକୋଶରେ ପକାଇବ । ସେହି ଚୂର୍ମିକୁ ଗୋ-
 ଶୟ କଳହାଗ୍ର ଲେପନକରି ସ୍ତବମୂଳରେ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତରଦିଗ-
 ରେ ଦିମିକ ଛେଦଗୋଟି ଲେଖି ଧନାମିକା ଓ ଅକ୍ଷୟ ଏ ଅ-
 ଶ୍ରୀମନ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ରେଖାସ୍ଥିତ ମୂର୍ତ୍ତିକାକୁ ଛୋଇ କଳହାଗ୍ର ପ୍ରୋକ୍ତ
 ରେଖାକୁ ସେଚନ କରବ । ତତ୍ପରେ କାଂସ୍ୟପାତ୍ରରେ ଅଗ୍ନି ଅଶି
 ପଶ୍ଚିମକୁ ମୁଖକରି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ସ୍ଥାପନକରିବ ତତ୍ପରେ ପୁଷ୍ଟ,

ବାସାଂସ୍ୟାଦାୟ ଓ ଅନ୍ୟାୟମୁକ୍ତ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟସମାବର୍ତ୍ତନ ହୋମ
 କର୍ମଣି କୃତାନ୍ତତା ବେଷ୍ୟାୟାଦୁପ୍ରକୃତକର୍ମକର୍ତ୍ତୃ ମମୁକ୍ତ ଗୋ-
 ଶ ମମୁକ୍ତମୁକ୍ତାଂ ପ୍ରାକ୍ତମେତ୍ତଃ ଶ୍ଵଶ୍ରୁ ଚକ୍ରନ ତାମ୍-
 ଲବାସୋରି ପ୍ରକ୍ତହେନ ହାମତଂ କୃତେ କୃତୋଽସ୍ମାନ୍
 ପ୍ରତ ବଚନଂ ଯଥା ବସତଂ କର୍ମ କୃତ୍ରିୟତ୍ୟାୟ ଓ
 କରବାଣୀତ ତେନୋକ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ଦକ୍ଷିଣତଃ ଶୁଦ୍ଧମାସନଂ
 ଦହା ତଦୁପର ପ୍ରାଗତ୍ରାନ୍ କୁଶାମାସ୍ତାୟିୟ ସ୍ବିନ୍ନର୍ଣ୍ଣାହଂମେ
 ବ୍ରହ୍ମା ଉବେୟ ତ୍ୟାୟ ଓ ଉଦାନାତ ତେନୋକ୍ତେ ପ୍ରାକ୍ତେ
 ମୁଦତ୍ତଂ ତତ୍ତୋ ପଦ୍ମାୟ ତତଃ ପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରଂ ପୁରତଃ
 କୃତା ବାରିଣା ପରପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଚିରକାଦ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଣୋମୁଖ ମଦ
 ଲୋକ୍ୟାଗ୍ନେରୁତରତଃ କୁଶୋପର ନିଦ୍ୟାତ୍ ତତଃ
 ପରସ୍ପରଣଂ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠ ତୁଥି ଭଗ ମାଦାୟାଗ୍ନେଦାଦାନା-

ଚକ୍ରନ, ତାମ୍, ଲ, ବସ୍ତ୍ର ଗ୍ରହଣକର “ଓ ଅନ୍ୟ ଅମୁକ୍ତ୍ୟ ସମାବର୍ତ୍ତନ
 ହୋମକର୍ମଣି” ଏହିବାକ୍ୟପରିବ୍ରଜାଙ୍କୁ ବରଣକରବ । ଏହି ଶୁଣିବ୍ରହ୍ମା
 “କୃତୋସ୍ମି” ବୋଲି ପ୍ରତିବଚନ କରବେ । ଯଥାବସତଂ କର୍ମକୃତୁ”
 ବୋଲି ଆରୁଧ୍ୟ କରବରୁ ବ୍ରହ୍ମା “କରବାଣୀତ” ବୋଲି କରବେ
 ତତ୍ପରେ ଆରୁଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାଶ୍ବରେ ଶୁଦ୍ଧଆନନ ପକାଇ
 ତତ୍ପରେ ଉପରେ ପୂଜାକୁ ଅଗ୍ରକର ତନିଗୋଟି କୁଶବିଷ୍ଣୁ “ଅସ୍ମିନ୍
 କର୍ମଣିତ୍ତମେ ପ୍ରକ୍ତାବ” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କରବେ । “ଓ ଉଦା-
 ନାତ” ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମା କରବରୁ ତାଙ୍କୁଉତ୍ତର ଉମୁଦକରୁ ଉକ୍ତ ଅ-
 ସନରେ ବସାଇବ ତତ୍ପରେ ପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରକୁ ଆଗାଆଗରେ ରଖି
 ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ କୁଶରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଅବ-
 ଲୋକନ କରତଃ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତର ପାଶ୍ବରେ କୁଶୋପର ସେହି
 ପ୍ରଣୀତାପାତ୍ରକୁ ରଖିବ । ତତ୍ପରେ ଉତ୍ତରେ ପରସ୍ପରଣ କରବ । ତତ୍ପରେ

ଗ୍ରହଚକ୍ରୋଽର୍ଥଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ନୈରୁତ୍ଥାନ୍ତାୟବ୍ୟାନ୍ତଂ ଅଗ୍ନି-
 ତଃ ପ୍ରଣୀତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ତତୋଗ୍ନେରୁତ୍ତରତଃ ପଞ୍ଚମଦଶି
 ପଦସଙ୍କେଦନାଥଂ କୁଶସୟଂ ପଦସ କରଣାଥଂ ସାଗ୍ରମନ
 ଗୁରୀର୍କୁଶପଦଦ୍ୱୟଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଂ ଅଜ୍ୟସ୍ତୁଲ୍ଲ
 ସମାହିନାଥଂ କୁଶଃ ଉପଯମନକୁଶଃ ସମିଧସ୍ତିସ୍ତଃ ସ୍ତୁବ
 ଅଜ୍ୟଂ ପୂର୍ବପୂର୍ବଦଶି ହିମେଣା ସାଦନାୟଂ ତତଃ
 ପଦସଙ୍କେଦନକୁଚୈଃ ପଦସେହିତ୍ୱା ସପଦସକ୍ତରେଣ
 ପ୍ରଣୀତୋଦକଂ ହିଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦେ ନିଧାୟା ନାମିକାଂ-
 ଗୁଣ୍ଡାଭ୍ୟାଂ ପଦସେ ଗୁଣ୍ଡାତ୍ୱା ହିରୁପ୍ତୟ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦଂ

କ୍ରମଯଥା ; କୁଶର ଚତୁର୍ଥ ଭାଗଅଣି ଅଗ୍ନିକୋଣଠାରୁ ଐଶାନ୍ୟ
 କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଅଗ୍ନିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନୈରୁତ୍ତଠାରୁ ବାୟୁ
 କୋଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅଗ୍ନିଠାରୁ ପ୍ରଣୀତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିସ୍ତରଣ କରିବ
 ଅଥବା ଅସ୍ତ୍ରଦେଶୀୟ ଅର୍ଯ୍ୟମତାନୁସାରେ ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତରାସ୍ର,
 ଦକ୍ଷିଣେ ପୂର୍ବାସ୍ର, ପଞ୍ଚମରେ ଉତ୍ତରାସ୍ର, ଉତ୍ତରରେ ପୂର୍ବାସ୍ର ଏହି
 ପ୍ରକାର ପରିସ୍ତରଣ କରିବ । ତତ୍ପରେ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମ
 ଦିଗରେ ପଦସ ସଙ୍କେଦନ ଲାଗି ତିନିଗୋଟି କୁଶ, ପଦସ କରଣାଥ
 ସାଗ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜ୍ଞିତ୍ର ଏବଂ ଗରୀରେ ଆଉଁଳରୁ ନଥିବା କୁଶପଦ
 ଦୁଇଗୋଟି ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦ, ଅଜ୍ୟସ୍ତୁଲ୍ଲ, ସମାହିନ ଓ ଉପଯମନାଥ
 କୁଶ, ସ୍ତୁବ ଓ ଅଜ୍ୟ, ଏସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥମାନ ପଦସଙ୍କେଦନ କ୍ରମେ
 ରଖାଥିବା କୁଶମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସ୍ଥାପନକରିବ । ତତ୍ପରେ
 ପଦସ ସଙ୍କେଦନ କରିବାଲାଗି ରଖାହୋଇଥିବା କୁଶମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
 ପଦସଦ୍ୱୟ ସଙ୍କେଦନକରି ସପଦସଦ୍ୱୟରେ ପ୍ରଣୀତାଜଳକୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ-
 ପାଦରେ ତିନିବାର ପକାଇ ଅନାମିକା ଓ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏହିଭାବରେ
 ପଦସଦ୍ୱୟ ଗ୍ରହଣକରି ତିନିବାର ହସ୍ତବ ତତ୍ପରେ ସେହି ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ

ବାମନରେଣାଦାୟା ନାମିକାଂ ଗୁପ୍ତଗୁପ୍ତାତ ପଦ୍ଧତିବାଂ ତତ୍ତ୍ୱଲଂ
 ବିଂଚିତ୍ରୀଃ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ୟ ପ୍ରଣୀତୋଦକେନ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ମନ୍ତ୍ରପୁଷ୍ପ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀକଲେନ ଯଥା ସାଦୃଶ୍ୟସ୍ତୁ ନ୍ୟୁଷିତ୍ୟାଗ୍ନି
 ପ୍ରଣୀତୟୋ ମିଥ୍ୟେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦଂ ନିଦଧ୍ୟାତୁ ତତ୍ତ-
 ଆଜ୍ୟସ୍ତାଲ୍ୟା ଜ୍ୟନିବାପଃ ଅଧିଶ୍ଚୟଣଂ ତତ୍ତସ୍ତ୍ରଣଂ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱାଲ୍ୟା
 ଜ୍ୟସ୍ୟାଗ୍ନେଷ୍ଟେ ପରଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ ଭ୍ରା-ସ୍ତୁତ୍ୱା ବତୋତତ୍ତ
 ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ୟ ସୁବଂସୀଃ ପ୍ରଜପ୍ୟ ସଂଜାଜ୍ଞିନିକୁଶାନାମତ୍ରେରଂ
 ତରତୋମୂଳେ ବାହ୍ୟତଃ ସୁବଂସମୃଜ୍ୟ ପ୍ରଣୀତୋଦକେ
 ନାଭ୍ୟୁଷ୍ୟ ଧୂନଃ ପ୍ରଜପ୍ୟସ୍ତୁ ସ୍ୟଦକ୍ଷିଣ-ତା ନିଦଧ୍ୟାତୁ ତତ୍ତ
 ଆଜ୍ୟମଗ୍ନି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଂ ଭ୍ରା-ସ୍ତୁତ୍ୱା ବତାୟିସୀଃ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ

ପାଦକୁ ବାମନପ୍ରରେ ଥର ଏକ ଅନାମିକା ଓ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଏ ଅଙ୍ଗୁଳୀ
 ଦ୍ୱୟରେ ପଦ୍ମପଦ୍ମ ଧୃତ୍ୱାଦ୍ ସେହି ପଦ୍ମପଦ୍ମାଦ୍ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀକଲରୁ ଛିଣ୍ଡି
 ଛିଣ୍ଡି ଆଣି ଭୂମିରେ ପକାଇବ । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ପ୍ରଣୀତାକଳରେ ପ୍ରୋ-
 କ୍ଷଣୀ ପାଦକୁ ସେତନକର ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ କଳରେ ଆସାଦିତ ହୋଇଥିବା
 ପଦାଧି ମାନଙ୍କ ଉପରେ ସିଞ୍ଚିବ । ଏକ ଅଗ୍ନି ଓ ପ୍ରଣୀତାମଧ୍ୟରେ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାଦକୁ ରଖିବ । ତଦନନ୍ତର ଆଜ୍ୟସ୍ତାଲ୍ୟରେ ଘୃତରଖି
 ସେପାଦକୁ ଅଗ୍ନିରେ ବସାଇବ । ଅଗ୍ନିରେ ଗୋଟିଏ କୁଶଜାଳି ଆଜ୍ୟ
 ଓ ଅଗ୍ନିଉପରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ କୁଶକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ନିମନ୍ତେ ବୁଲାଇ ଆଣି ତା-
 ହା ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇଦେବ ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ସୁବଂସକୁ ଗିରିବାର ତତ୍ତାର
 ସମ୍ପର୍କିନ କରବାଲଗି ଗୋଟିଏ ଥର କୁଶମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରରେ ଅ-
 ଗ୍ର, ମୂଳରେ ମୂଳ, ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶକୁ ସମ୍ପର୍କିନକର ପ୍ରଣୀତା
 କଳଦ୍ୱାରା ସେତନକର ସୁବଂସର ସୁବଂସକୁ ତପ୍ରକର ଆଧାର ଦ-
 କ୍ଷିଣଭାଗରେ ରଖିବ । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଘୃତକୁ ଅଗ୍ନିରୁ ଡିହାଇ ପ୍ର-
 ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗେ ଅଗ୍ନିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ବୁଲାଇଆଣି ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାଦକୁ ଦ-

ଓଁ ସୋମାୟ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ସୋମାୟ ଇୟାଜ୍ୟଭବୋ
 ତତୋଽନନ୍ତାରବ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃକ ହୋମଃ ଓଁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ ସ୍ବାହା
 ଇଦମାନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ ଓଁ ବାୟୁବେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ବାୟୁବେ
 ଓଁ ବ୍ରହ୍ମଣେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ବ୍ରହ୍ମଣେ ଓଁ କ୍ଷନ୍ଦୋଭ୍ୟଂ ସ୍ବାହା
 ଇଦଂ କ୍ଷନ୍ଦୋଭ୍ୟଃ ଓଁ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ
 ଇତି ମନସା ଓଁ ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ଦେବେଭ୍ୟଃ ଓଁ
 ରୁଷିଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ରୁଷିଭ୍ୟଃ ଓଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ-
 ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ ଓଁ ମେଥାୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ମେଥାୟେ ଓଁ ସଦସ-
 ସ୍ତବୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ସଦସ୍ତବୟେ ଓଁ ଅନୁମତୟେ ସ୍ବାହା
 ଇଦମନୁମତୟେ ତତୋ ବ୍ରହ୍ମଣା ନ୍ତାରବ୍ୟୋ ଜୁଷ୍ଟିତ୍ବାତ୍ ଅସା

ଗ୍ନୟେ ସ୍ବାହା ଇଦ ମଗ୍ନୟେ “ଓଁ ସୋମାୟ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ସୋମାୟ”
 ବୋଲି ଅଜ୍ୟ ଭଗନ୍ନାୟ ଦେବ । ତତ୍ପରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କର
 ସ୍ବୟଂ ହୋମକରବ । ଓଁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ ସ୍ବାହା ଇଦ ମନ୍ତରୀକ୍ଷାୟ
 ବୋଲି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷକୁ “ଓଁ ବାୟୁବେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ବାୟୁବେ ବୋଲି
 ବାୟୁଙ୍କୁ, ଓଁ ବ୍ରହ୍ମଣେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ବ୍ରହ୍ମଣେ ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ “ଓଁ
 କ୍ଷନ୍ଦୋଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇଦଂ କ୍ଷନ୍ଦୋଭ୍ୟଃ ବୋଲି କ୍ଷନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ହୋମକ-
 ରବ । ଓଁ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତୟେ କହ ମାନସିକ
 ପ୍ରାଜ୍ଞାପତ୍ୟ କରବ ତତ୍ପରେ “ଓଁ ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ଦେବେ-
 ଭ୍ୟା ବୋଲି ଦେବତା ମନଙ୍କୁ “ଓଁ ରୁଷିଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ରୁଷିଭ୍ୟଃ”
 ବୋଲି ରୁଷିମାନଙ୍କୁ “ଓଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟେ” ବୋଲି
 ଶ୍ରଦ୍ଧାଙ୍କୁ “ଓଁ ମେଥାୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ମେଥାୟେ” ବୋଲି ମେଥାଙ୍କୁ
 “ଓଁ ସଦସ୍ତବୟେ ସ୍ବାହା ଇଦଂ ସଦସ୍ତବୟେ ବୋଲି ସଦସ୍ତବଙ୍କୁ
 ଏବଂ “ଓଁ ଅନୁମତୟେ ସ୍ବାହା ଇଦ ମନୁମତୟେ” ବୋଲି ଅନୁମତଙ୍କୁ

ହୃଦୟଗତୟେ ତତ୍ତ୍ୱଦା ହୃଦ୍ଯନନ୍ତରଂ ପ୍ରବାବସ୍ଥିତାକ୍ୟସ୍ୟ
 ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀପାତ୍ରେ ପ୍ରକ୍ଷେପଃ ଓ ଭୃଃସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ଓ
 ଭୃବଃସ୍ୱାହା ଇଦଂବାୟବେ ଓ ସ୍ୱଃସ୍ୱାହା ଇଦଂସୂର୍ଯ୍ୟାୟ
 ଏତାମହାବ୍ୟାହୃତୟଃ ଓ ହିନ୍ଦୋଅଗ୍ନେ ବରୁଣସ୍ୟ ଦିତ୍ତାନ୍
 ଦେବସ୍ୟ ହେତୋଅବୟାସି ସୀଞ୍ଜଃ ଯଜଞ୍ଝୋ ବନ୍ଧିତମଃ
 ଶୋଶୁରୁନୋ ଦିଶାନ୍ଦ୍ୱେଷାସି ପ୍ରମୁମୁଗ୍ଧସ୍ମସ୍ମାହା ଇଦମ-
 ଗ୍ନୀ ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ଓ ସହଜ୍ଞୋଅଗ୍ନେବମୋଭବୋଽଗ୍ନେଦ-
 ଞ୍ଝୋ ଅସ୍ୟା ଉଷସୋ ଗୁଞ୍ଝୋ ଅବୟାସ୍ତନୋ ବରୁଣ ରଗ୍
 ଗୋ ବ୍ରାହ୍ମଣୂତାଙ୍କି ସୁହବୋ ଏସ୍ୱସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନୀବରୁଣାଭ୍ୟାଂ
 ଓ ଅୟାଶ୍ଟାଗ୍ନେବନଭିଶସ୍ତି ପାଶୁ ବହିମିହମୟାଅସି ଅୟା-
 ନୋଯଜ୍ଞଂ ବହାବ୍ୟୟାନୋ ଧେହତେଷକ୍ସ୍ୱାହା ଇଦମଗ୍ନ-
 ଯେ ଓ ଯେତେଶତଂ ବରୁଣୟେ ସହସ୍ରଂ ଯଜ୍ଞିୟଃ ପାଶା-
 ଦିତ୍ତାମହାନ୍ତଃ ତେଭିନୌ ଅଦ୍ୟସଦିତୋତ୍ତ ଦିଷ୍ଟୁ ବିଶ୍ୱେ
 ମୁଷ୍ଟିଭୁ ମରୁତଃ ସ୍ୱର୍ଜଃ ସ୍ୱାହା ଇଦଂ ବରୁଣାୟ ସଦିହେ ଦି-

ହୋମ କରି । ତହିଁଉତ୍ତାରୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟହୋଇ ହୋମକରିବ
 ଏହି ହୋମରେ ଦଶ ଅହତିଦେଇ ସାଇଲୁ ସୁବରେ ଥିବାହୋମ
 ଶେଷଦୃତକୁ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀ ପାତ୍ରରେ ପକାଇବ । “ଓ ଭୃଃସ୍ୱାହା” ଇଦ
 ଅଗ୍ନୟେ” ବୋଲି ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ “ଓ ଭୃବଃସ୍ୱାହା ଇଦଂ ବାୟବେ” “ଓ
 ସ୍ୱଃ ଇଦଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ” ଏମାନଙ୍କୁ ମହା ବ୍ୟାହୃତ ବୋଲିଯାଏ ।
 “ଓ ହିନ୍ଦୋଅଗ୍ନେ” ଏହମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି” ଇଦମଗ୍ନୀ ବରୁଣାଭ୍ୟାଂ” ବୋଲି
 ଅଗ୍ନି ବରୁଣଙ୍କୁ ହୋମ (ପୁନଶ୍ଚ) କରିବ । “ ଓ ଅୟାଶ୍ଟାଗ୍ନେ”
 ଏହମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି “ଇଦ ମଗ୍ନୟେ” ବୋଲି ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ ହୋମ କରିବ ।
 “ ଓ ଯେତେଶତଂ ” ଏହମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ” ଇଦଂ ବରୁଣାୟ , ସଦିହେ,
 ଦିଷ୍ଟବେ, ଦିଶ୍ୱେଭ୍ୟା, ଦେବେଭ୍ୟା, ମରୁଭ୍ୟଃ ସ୍ୱକୈଭ୍ୟଃ ବୋ-

ସ୍ତବେ ବଶେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ମରୁତ୍ୟୁଃ ସ୍ଵର୍ଚ୍ଚେଭ୍ୟଃ ଓ
 ଉଦୁତ୍ତମଂ ବରୁଣପାଶ ମସ୍ତୁଦକାଠମଂ ବିମଥମ ଶ୍ରୀୟାତ୍ ଅ-
 ଥା ବୟମାଦିତ୍ୟ ବ୍ରତେତବା ନାଗସୋ ଅଦିତୟୈ ସ୍ଵାମଃ
 ସ୍ଵାହା ଇଦଂ ବରୁଣାୟ ଇତି ସବପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ଓ ପ୍ରଜାପତି-
 ଯେୟାହା ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତିୟେ ଇତିମନସା ଇତିପ୍ରାଜାପୟଂ
 ଓ ଅଗ୍ନୟୈ ସ୍ଵିଷ୍ଟକୃତେ ସ୍ଵାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ ସ୍ଵିଷ୍ଟକୃତେ
 ଇତି ସ୍ଵିଷ୍ଟକୃତ ତତଃ ସଂଶ୍ରବପ୍ରାଶନଂ ତତ ଅଚମନ ଓ ଅ-
 ଦ୍ୟକୃତେ ତସୁମାବର୍ତ୍ତନ ହୋମକର୍ମଣି କୃତାକୃତା ବେଦଣ
 ରୂପ ବ୍ରହ୍ମକର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତଂ ପୂର୍ଣ୍ଣପାଠଂ ପ୍ରଜାପତି ଦେବତା
 ମମୁକ ଗୋତ୍ରାୟା ମୁକଗନ୍ତା ଗୋ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ବ୍ରହ୍ମଣେଦକ୍ଷିଣାଂ
 ଭୃତ୍ୟମହଂ ସଂପ୍ରଦଦେ ଇତି ଦକ୍ଷିଣାଂ ଦଦୋତ୍ ଓ ସ୍ଵସ୍ତୀତି
 ପ୍ରତିବଚନଂ ତତୋବ୍ରହ୍ମଗ୍ନି ବିମୋକଃ ତତଃ ପବିତ୍ରାନ୍ୟଂ
 ପ୍ରଣୀତା ଜଳେନ ଓ ସୁମିତ୍ରିୟାନ୍ ଅପଞ୍ଜିଷ୍ୟନ୍ତୁ ସ୍ତୁତ୍ଵ ଇ-
 ତି ମନ୍ତ୍ରେଣ ଗିରଃ ସମୃଜ୍ୟ ଓ ଦୂର୍ମିତ୍ରିୟା ସ୍ତୁର୍ବେ ସହ ଯୋଷା

ଲ ବରୁଣାଦିଙ୍କୁ ହୋମ କରିବ । “ଓ ଉଦୁତ୍ତମଂ” ଏହି ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି
 ଇଦଂ ବରୁଣାୟ” ବୋଲି ବରୁଣଙ୍କୁ ହୋମ କରିବ । ଏହାକୁ ସବ
 ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ହୋମ ବୋଲିଯାଏ ।

“ଓ ପ୍ରଜାପତିୟେ ସ୍ଵାହା ” ଇଦଂ ପ୍ରଜାପତିୟେ ବୋଲି ମାନସିକ
 ପ୍ରାଜାପତିକରିବ । “ଓ ଅଗ୍ନୟୈ ସ୍ଵିଷ୍ଟକୃତେ ସ୍ଵାହା ଇଦମଗ୍ନୟେ
 ସ୍ଵିଷ୍ଟକୃତେ ” ବୋଲି ସ୍ଵିଷ୍ଟ କୃତାଙ୍କୁ ହୋମ କରିବ । ତଦନନ୍ତର
 ସଂଶ୍ରବ ପ୍ରାଶନ ଓ ଅଚମନ କରି “ଓ ଅଦ୍ୟ କୃତ ଏତସୁମାବର୍ତ୍ତନ
 ହୋମ କର୍ମଣି” ଏହିବାକ୍ୟପଢ଼ି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁଦକ୍ଷିଣା ଦେବ । ବ୍ରହ୍ମା ଦକ୍ଷିଣା
 ଗ୍ରହଣକରି “ସ୍ଵସ୍ତୀତି” ପ୍ରତିବଚନ କହିବେ ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ବ୍ରହ୍ମଗ୍ନି
 ଫିଟାଇବ ଏବଂ ପ୍ରଣୀତା ଜଳକୁ “ସୁମିତ୍ରିୟା” ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ପବିତ୍ରଦ୍ରବ୍ୟ
 ଦ୍ଵାରା ଅଣି ମସ୍ତକରେ ସେଚନକରିବ । “ଓ ଦୂର୍ମିତ୍ରିୟା” ଏହିମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି

ନୁ ଶେଷେ ସ୍ୱର୍ଗବସ୍ତୁ ଲିଖ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରେଣିଗାମ୍ୟାଂ ପ୍ରଣୀତା
 ନ୍ୟୁକ୍ତିକରଣଂ ତତପ୍ରରଣ ଫଳେଣ ବର୍ତ୍ତିତ୍ୱମାୟ ଘୃତେନାଭି-
 ଘର୍ଷିତଫେନେକ ଜୁଷ୍ଟସ୍ୱାତ୍ ଓ ଦେବାଗାରୁ ଦେବାଗାରୁ
 ହିରାଗାରୁମିତ ମନସ୍ୟେତରମଂ ଦେବଯଜ୍ଞଂ ସ୍ୱାହା ବ୍ରାତେ
 ଧାଃ ସ୍ୱାହା ଉଚ୍ଚ ବର୍ତ୍ତିତ୍ୱେନଃ ତତୋବ୍ରହ୍ମଣାମ୍ବରବ୍ରହ୍ମକିଂ
 କର୍ମୀ ତତୋଽଗ୍ନିପଶ୍ଚିମୋପବିଷ୍ଣୋ ବ୍ରହ୍ମରୂପ ପରସ୍ମିନ୍
 ନଂ କୁର୍ମିଧାତୁ ତସ୍ୟ ଘୃତାକ୍ରଷ୍ଣାଂନିଷିରେତରେନନେନ
 ପଞ୍ଚାହୁତା ହିଫେନେକ ଜୁଷ୍ଟସ୍ୱାତ୍ ଓ ଅଗ୍ନେସୁଶ୍ରବଃ ସୁଶ୍ରବ
 ସଂମାକ୍ରୁତ୍ ଓ ଯଥା ହମଗ୍ନେ ସୁଶ୍ରବଃ ସୁଶ୍ରବାଅସି ଓ ଏବମାଂ
 ସୁଶ୍ରବସୌଶ୍ରବସଂକ୍ରୁତ୍ ଓ ଯଥାହମଗ୍ନେ ଦେବାନାଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ
 ନିଧୁପାଅସି ଏବମହଂ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ବେଦସ୍ୟ ନିଧୁପୋ ଭୃସ୍ୱାସଂ
 ତତଃ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣମଗ୍ନିଂ ବାରିଣାମୟିନ୍ଧ୍ୟ ଉଧାୟ ଘୃତାକ୍ରାଂ ପ୍ରା-
 ଦେଶ ମିତ ସମିଧ ମାଦାୟ ଜୁଷ୍ଟସ୍ୱାତୁ ତସ୍ୟ ମହଃ ଓ ଅ-

ପ୍ରଣୀତା ପାଦକୁ ଐଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ଅର୍ପଣ ସୁଖକର ରଖିବ
 ତତ୍ପରେ ସ୍ତରଣଫଳେ କୁଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଘୃତରେ ବୁଡ଼ାଇ “ଓ
 ଦେବାଗାରୁ” ଏହି ମନ୍ତ୍ରପଠି ସ୍ୱହସ୍ତରେ ହୋମକରବ । ଏହାକୁ କୁଣ୍ଡ
 ହୋମ ବୋଲିଯାଏ । ତତ୍ପରେ ମାଣବକ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାନ୍ ସ୍ୱର୍ଗହୋଇ
 ଅଗ୍ନିଙ୍କର ପଶ୍ଚିମରେ ବସି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ମାର୍ଜନ କରବେ ଏବଂ ନିଷିଦ୍ଧ
 କାଷ୍ଠଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟକୌଣସି (ଶୁଷ୍କ) କାଷ୍ଠର ସମିଧ ପାଞ୍ଚଗଣ ଘୃତ-
 ରେ ବୁଡ଼ାଇ ତାହାକୁ “ଓ ଅଗ୍ନେ ସୁଶ୍ରବଃ” ଏହି ମନ୍ତ୍ରାରୁ “ଏବ
 ମହଂ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ” ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବନ୍ତୁ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ମନ୍ତ୍ରପଠି ମାଣବକ ସ୍ୱ
 ହସ୍ତରେ ପାଞ୍ଚ ଅହୁତ ହୋମ କରବ ତତ୍ପରେ ତଳକୁ ଐଶାନ୍ୟାଦି
 କୋଣ ଫଳରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରଇ ତାହା ଅଗ୍ନି ଉପରେ ସେ-
 ତନ କରବ । ଅନନ୍ତର ମାଣବକଉଠି ପ୍ରାଦେଶ ପରିମିତ ସମିଧକୁ

ଗୁଣ୍ଡେ ସମିଧମାହାଷିଂ ବୃହତେ ଜାତବେଦସେ ତଥାହମଗ୍ନେ
 ସମିଧା ସମିଧ୍ୟସ୍ତବମହମାୟୁଷା, ମେଧସ୍ତବଚିତ୍ରା ପ୍ରଜୟା ପ-
 ଶୁଭ୍ରା ବ୍ରହ୍ମବଚିବେନ ସମିଧେ ଜୀବସୁତୋ ମମାଗ୍ନୟୋ ମେ-
 ଥାବ୍ୟହମଗାନ୍ୟାନାଂ କରଷୁ ଯିଶସ୍ୟା ତେଜସ୍ୟା ବ୍ରହ୍ମବଚସ୍ୟ
 ନ୍ନାହୋତୁୟାସଂ ସ୍ୱାହା ତତଃ ସମିଦଂତରହ୍ମସୁ ମନେନୈବ
 କ୍ରମେଣ ପ୍ରତ୍ୟେକଂ ହୁତ୍ୱା ଉପବିଶ୍ୟତେନୈବକ୍ରମେଣ ପଞ୍ଚା
 ହୁତା ଦ୍ୱିତୀକ୍ର ଶୁଷ୍କନିଷିଞ୍ଜେତରେକନେନ କୁହ୍ମୟାତ୍ ଓଁ ଅ
 ଗ୍ନେ ସୁହବଃ ସୁହବସଂମାବୁର ଓ ଯଥାହମଗ୍ନେ ସୁହବଃ
 ସୁହବାଅସି ଓଁ ଏବ ମାଂ ସୁହବଃ ସୌହବସଂବୁର ଓଁ ଯ-
 ଥାହମଗ୍ନେ ଦେବାନାଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ନିଧୁପାଅସି ଓଁ ଏବମହଂ
 ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ବେଦସ୍ୟ ନିଧୁପୋତୁୟାସଂତତୋ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣମଗ୍ନିଂ
 ବାବୁରା ପୟଃସି ତୃଷ୍ଠାଂ ପାଣୀପ୍ରତ୍ୟେହୁତଂ ପ୍ରତିନନ୍ଦାତେବ
 ମୃଶ ଓଁ ତନ୍ନପାଅଗ୍ନେ ସିତନ୍ତଂ ମେଧାତ୍ ଓଁ ଅଧୃଦାଅ
 ଗ୍ନେ ସ୍ୟାୟୁର୍ମୈଦେହ ଓଁ ବର୍ଜୋଦାଅଗ୍ନେ ସି ବର୍ଜୋମେଦେହ
 ଓଁ ଅଗ୍ନେ ଯନ୍ନେତନ୍ୟାଉନଂ ତନ୍ନଅପୃଣ ଓଁ ମେଧାମେଦେବଃ
 ସଦତା ଅଦଧାତୁ ଓଁ ମେଧାଂମେଦେବା ସରସ୍ୱତୀ ଅଦଧାତୁ ଓଁ
 ମେଧାଂମେଅଗ୍ନି ନୌ ଦେବାବାଧତୁଂ ପୁଷ୍ଟରସୁକୌ ତସ-

ଦୃତରେ ବୁଝାଇ “ଓଁ ଅଗ୍ନୟେ ସମିଧ ମାହାଷିଂ” ମନ୍ତ୍ରକୁ ପଢ଼ି ହୋ
 ମକରବ ଏବ ଆଉ ଦୁଇଗୋଟି ସମିଧ ଅଣି ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
 ଧରି ଉକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରରେ ହୋମକରବ ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଆସନରେ ବସି ଉକ୍ତ
 ହିମରେ ନିଷିଦ୍ଧ କାଷ୍ଠରୁ ଅନ୍ୟ କାଷ୍ଠରୁ ଖ * ଶ୍ରୀ ସମିଧ ଦୃତରେ
 ବୁଝାଇ “ଓଁ ଅଗ୍ନେ ସୁହବ” ଆଦି ପଞ୍ଚମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ପୁନଶ୍ଚ ହୋମକରବ
 ଏବ ପୂଜକ ଉକ୍ତ ଉପରେ ଜଳସେଚନ କରବ । ତତ୍ପରେ ମୌ-
 ନସ୍ତବରେ ଦୁଇ ହସ୍ତକୁ ଉତ୍ତାଇ “ଓଁ ତନ୍ନପା ଅଗ୍ନେ ଅସି” ମନ୍ତ୍ର
 ଠାରୁ “ଓଁ ମେଧାମେ ଅସ୍ମି ନୌ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ର ପାଠାନ୍ତେ

ସଙ୍ଗୀତାଦିଷ୍ଟଦକ୍ଷିଣାଗ୍ରୀନାସ୍ତ୍ରୀଃ ତଦ୍‌ପ୍ରୟୋଗଂ ମଂସଃ ଓ-
 ଅଜ୍ଞାନଚମଥ୍ୟାୟତାଂ ଇତି ସଙ୍ଗୀତାଦିଲଂଭନେ ଓଁ ବା-
 କ୍ତୁମ ଅପ୍ୟାୟତା ମିତି ମୁଖାଲଂଭନେ ଓଁ ପ୍ରାଣଶ୍ଚମ ଅପ୍ୟା-
 ଯତା ମିତି ନାସିକସ୍ତୋଃ ଓଁ ଚକ୍ଷୁଶ୍ଚମଅପ୍ୟାୟତା ମିତି ଚକ୍ଷୁ-
 ହି ଦୃଷ୍ଟୀଃ ଓଁ ଛୋତଂମେଅପ୍ୟାୟତା ମିତି ଛୋତଦୃଷ୍ଟୀଃ
 ଓଁ ଯଶୋବଳଂଚମଅପ୍ୟାୟତା ମିତି ମଂସପାଠମାତ୍ରଂ ତ-
 ତୋଦକ୍ଷିଣାଜାମିକାତ୍ର ଗୃହାତତସ୍ତନାଲଲ୍ଲଃ ଗ୍ରୀବାୟାଦ-
 କ୍ଷିଣବାହୁମୂଳେ ହୃଦିତ ସ୍ୟାୟୁଷଂକୁୟାତ୍ ଯଥାଫଣେନ
 ମହତେଷ୍ଠୟଂ ଓଁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଜମଦଗ୍ନେରତଲଲ୍ଲଃ ଓଁ
 କଶ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ଗ୍ରୀବାୟା ଓଁ ଯଦେବେଷ୍ଠସ୍ୟାୟୁଷଂ
 ଇତି ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳେ ଓଁ ତନ୍ନୋଥସ୍ତୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଇତି ହୃଦି
 ତତୋବ୍ୟସ୍ତ ପାଣିର୍ୟାଂ ପୃଥ୍ବୀଂଶ୍ଚ ଗନ୍ ପ୍ରଥମଂବିଶ୍ଵାନରଂ

ସୁଖକୁ ଶ୍ରୀ କରୁଥିବ । ତପ୍ତରେ “ଓଁ ଅଜ୍ଞାନଚ” ମହତ୍ତ୍ୱ ପତି ଦ-
 କ୍ଷିଣାଦିପ୍ରରେ ସମସ୍ତ ଗାଦକୁ ସ୍ଵର୍ଗକରବ ତହିଁ ଉଦ୍ଧାରୁ “ଓଁ ବାକ୍ତୁମ”
 ମହତ୍ତ୍ୱ ପତି ମୁଖ “ଓଁ ପ୍ରାଣଶ୍ଚମ” ମହତ୍ତ୍ୱ ପତି ନାସିକ ଦ୍ଵୟ “ଓଁ ଚକ୍ଷୁଶ୍ଚମ”
 ମହତ୍ତ୍ୱ ପତି ଚକ୍ଷୁଦ୍ଵୟ “ଓଁ ଛୋତଂଚମ” ମହତ୍ତ୍ୱ ପତି ଛୋତ, ଏହାପରି
 ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗକର ସାରିଲୁ “ଓଁ ଯଶୋବଳଂ ମହତ୍ତ୍ୱ କେବଳ
 ପାଠକର ନ ତପ୍ତରେ ସ୍ତ୍ରବରେ ରଶ୍ମିଅଗ୍ନି ଦକ୍ଷିଣା ଦିପ୍ତ ଅନାମିକା
 ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ଗ୍ରହଣକର “ଓଁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଜମଦଗ୍ନେ” ବୋଲି ଲଲ୍ଲ-
 ଶରେ “ଓଁ କଶ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷଂ” ବୋଲି ଗ୍ରୀବାରେ “ଓଁ ଯଦେବେ-
 ଷ୍ଠ ସ୍ୟାୟୁଷଂ” ବୋଲି ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁମୂଳରେ “ଓଁ ତନ୍ନୋଥସ୍ତୁ ସ୍ୟାୟୁ-
 ଷଂ” ବୋଲି ହୃଦୟରେ ସ୍ୟାୟୁଷ କରବ ତଦନନ୍ତର ହସ୍ତଦ୍ଵୟ ଭୂ-
 ମିରେ ସ୍ଵର୍ଗକର ପ୍ରଥମରୁ ଅପଣାର ଗୋଟ, ପ୍ରବର ଏବଂ ନାମାଦି
 ଉଦ୍ଧାରଣକର ବିଶ୍ଵାନରଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନକର ନମସ୍କାର କରବ ।

ସବୋଧାଭିବାଦଦେବତାମୁକଗୋଷୋଽହ ମମୁକ ପ୍ରବଗ୍ନେ
 ଶ୍ରେୟମମୁକଗର୍ମାଂ ହଂ ଶ୍ରେୟଶ୍ଚାନର ହାମଭିବଦସ୍ତେ ଜତିପ୍ରଜା-
 ରଃତତସ୍ତଥୈବ ବରୁଣଂ ସବୋଧାଭି ବାଦଦେବ ତଥୈବାବୁ-
 ଧି୍ୟଂ ବୁଭିବାଦଦେବ ତତଃ ଅସ୍ତସ୍ମାନ୍ଭବ ସୌମ୍ୟଇୟାବୁ-
 ଯୌବୁସ୍ତାତ୍ ତତୋଽଗ୍ନେରୁତ୍ତରତଃ ପ୍ରାଗଗ୍ରାନ୍ ବୁଶାନାସ୍ତାମି
 ତଦ୍ଭବତ୍ ଦକ୍ଷିଣୋତ୍ତର ଦିମେଶାସାଦତବାତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲଶାଞ୍ଜ
 ସଦୈକଲଗାନାଂ ପୁରତଃ ପ୍ରାଗଗ୍ରାନ୍ କୁଶେଷୁସ୍ତ୍ରା ଏକସ୍ମା
 ଦାମୁପଞ୍ଜବେନୋଦକଂ ଗୁହାହା ଓଁ ଯସ୍ମାନ୍ତରଗ୍ନୟଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା-
 ଗୋଷ୍ଠପଗୋହେବା ମୟସୋମନୋହାସ୍ତଲୋକରୁକସ୍ତନୁ-
 ସେଦୁଷ୍ଟରଂ ପୃଥ୍ବୀତାନ୍ତି ଜହାମି ସ୍ତୋଗ୍ନେତନସ୍ତ ମିହିଗୁଣାମି
 ଇତିମଂ ସେଣ ତତସ୍ତେନ ମାମଭୂଷିଂ ବୃତ୍ତିତ୍ରିୟେ ଯଗସେ-
 ବ୍ରହ୍ମଣେ ବ୍ରହ୍ମବଚିସାୟ ଇୟାମାନମଭୂଷିଂ ତେ ତତୋଽଦ୍ୱିତୀୟ
 ଘ୍ୟାସ୍ତସ୍ତଦକଂ ଗୁଣାମି ଓଁ ଯେସ୍ମାନ୍ତରଗ୍ନୟଃ ଇତିମଂ ସେଣ
 ଗୁହାହାମୁପଞ୍ଜବେନାଭୂଷିଂ ତେ ଓଁ ଯେନତ୍ରିୟ ମକୁଶୁତାଂ
 ଯେନାବମୁଶତାସୁଗ୍ନ୍ ଯେନାକ୍ଷ୍ୟାବଭୂଷିଂ ତତାଂ ଯଦ୍ବାଂ ତ

ତଦନନ୍ତର ଉପଗ୍ନେକ୍ତ ବାକ୍ୟ ପୁନଃ ୨ ପତି ବରୁଣଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବ
 ଏବଂ ଅବୁଧିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନମସ୍କାର କରିବ । ତତ୍ପରେ ଅବୁଧି୍ୟ “ଅସ୍ତ-
 ସ୍ମାନ୍ ଭବସୌମ୍ୟ” ବୋଲି କହବେ । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଅଗ୍ନିଙ୍କର
 ଉତ୍ତର ପାଶ୍ଚାତ୍ରେ ପୂର୍ବକୁ ଅଗ୍ରହୋଇଥିବା ତଳଗୋଟି ବୁଣ ପକାଇ
 ତାହାଉପରେ ଦକ୍ଷିଣୋତ୍ତର କ୍ରମରେ ସ୍ଥାପିତହୋଇଥିବା ତଳପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଅଞ୍ଜକୁମ୍ବର ପୂର୍ବଭାଗରେ ପୂର୍ବକୁ ଅଗ୍ରହୋଇଥିବା ବୁଣ ମାନଙ୍କ ଉ-
 ପରେ ସ୍ଥିତହୋଇ “ଓଁ ଯସ୍ମାନ୍ତରଗ୍ନୟଃ” ମନ୍ତ୍ରପଠି ମାଣବକ ଏକ କ-
 ଲସରୁ ଅମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଜଳଗ୍ରହଣକରି “ଓଁ ତତସ୍ତେନ ମା ମଭୂଷି-
 ଶ୍ଚାମି” ମନ୍ତ୍ରପଠି ସେକଳକୁ ଅଧ୍ୟଶାଉପରେ ସିଞ୍ଚନ । ଏବଂ “ଯେସ୍ମାନ୍ତର

ଦଶ୍ୱିନାୟୁଃ ଇତିମଂସେଶ ଉତ୍ତସ୍ତେନୈବ ହିମେଶ ସୁନଃ
 ଯେଷୁ ତରୁଣୟ ଇୟୁନେନତୃତୀୟ କଲଗସ୍ତୁ ଜଳମାଦାୟ ଓ
 ଅପୋହସ୍ତା ମୟୋଭୁବସ୍ତାନଭୈଦିଧ୍ୟାତନ ମହେରଣାୟ
 ତକ୍ଷସେ ଇତିମଂସେଶାଭୂଷିତ୍ୟ ତେନୈବ ହିମେଶ ଯେଷୁ
 ତରୁଣୟ ଇତିମଂସେଶ ତତୁଥୀ କଲଗସ୍ତୁ ଜଳମାଦାୟ ଓ
 ଯୋବଃଶିବତମୋରସସ୍ତସ୍ୟ ଭ୍ରାତୟତେ ହନଃଭଗଞ୍ଜରବ
 ମାତରଃ ଇତିମଂସେଶାଭୂଷିତ୍ୟ ସୁନଃପ୍ରାତମ କଲଗସ୍ତୁ
 ଜଳଂ ଯେଷୁ ଓ ତରୁଣୟ ଇତି ମଂସେଶ ତଥୈ ବାଦାୟ ଓ
 ତସ୍ମାଅରଂଗମା ମବୋୟସ୍ୟ କ୍ଷୟାୟୁଜନ୍ମଥ ଅପୋଜନ-
 ଯୁଥା ତନଃ ଇତିମଂସେଶାଭୂଷିତ୍ୟ ତତୋଽବଶିଷ୍ଟକଲଗ
 ହିତୟୁକଳଂ ତଥୈବ ଯେଷୁ ତରୁଣୟ ଇତିମଂସେଶ ପ୍ର-
 ଯୋକଂ ଗୁହ୍ୟାତ୍ମସ୍ତୀପ୍ରୟୋବ ମଭୂଷିନତି ତତୋନେଶଳା

ଗୁପ୍ତ” ମନ୍ତ୍ରପତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥରରେ ଏକଏକ କଲଗରୁ ଥରେ ଥରେ
 ପାଣି ଆଣି ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କରୁ ହିମରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
 ପତି ସେକଳକୁ ଅପଣା ଉପରେ ସେତନ କରବ ।

ଯଥା;

୧ — “ ଓ ଉତ୍ତସ୍ତେନ ମାମଭି ବିଜ୍ଞାମି ”

୨ — “ ଓ ଯେନ ହିୟ ମକୃଣୁତା ”

୩ — “ ଓ ଅପୋହସ୍ତା ମୟୋଭୁବଃ ”

୪ — “ ଓ ଯୋବଃ ଶିବ ସ୍ତ ମୋର ସଃ ”

୫ — “ ଓ ତସ୍ମା ଅରଞ୍ଜ ମାମବୋ ”

ଉପରେ ୧, ୨, ୮ ମକଲଗରୁ ପୂର୍ବ କଥିତ ” ଯେଷୁ ତରୁ
 ଗୁପ୍ତ ” ମନ୍ତ୍ରରେ ଆଣି କିଛିମନ୍ତ୍ର ନପତି ମୌନଭାବରେ ରହି ଅପଣା
 ଉପରେ ସେତନକରବ । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ମସ୍ତକ ବାଟେ ମେଶଳା

ମୋଚନଂ ଶିଶୁଭାଗେନ ଓଁ ଉଦୁତ୍ତମଂ ବରୁଣପାଶମସ୍ତୁ
 ଦବାଧମଂ ଦମଧ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଥାୟୁ ଅଥାବୟୁମାଦିୟୁକ୍ରତେତବା
 ନାଗସୋଅଦିତୟେ ସ୍ୟାମ ଇତିମଂ ସେଶ ଦନ୍ତକୃଷ୍ଣାକିନେ
 ତୁଷ୍ଣୀଂ ତୁମ୍ବୋନିଧାୟୁ ଅନ୍ୟବସ୍ତୁଂ ପରଥାୟୋଦ୍ଭାୟୁଂ ତ
 କୃତ୍ୱାତନ୍ୟ ବଦ୍ଧାଂ ଜଳଗନ୍ଧୟୁ ମୁଘତକ୍ଷେତ୍ର ବ୍ରହ୍ମରୁରା ଓଁ ଉ-
 ଦ୍ୟନ୍ ତ୍ରାକ୍ତଋଷ୍ଣୁରନ୍ଦ୍ରୋ ମରୁନ୍ଦିରସ୍ତାତ୍ର ପ୍ରାତର୍ଯାବତ୍ତର-
 ସ୍ତାତ୍ର ଦଶସନ୍ଧରସିଦଶସନ୍ଧଂ ମାକୁର୍ବା ବଦନ୍ତା ଗମୟୋ ଦ୍ୟନ୍
 ତ୍ରାକ୍ତଋଷ୍ଣୁରନ୍ଦ୍ରୋ ମରୁନ୍ଦିରସ୍ତାଦଦିବାୟାବତ୍ତରଂ କ୍ରତଶନି-
 ରସିଶତସନ୍ଧଂ ମାକୁର୍ବା ବଦନ୍ତା ଗମୟୋଦ୍ୟନ୍ ଘଜ ବୃଷ୍ଣୁ-
 ରନ୍ଦ୍ରୋ ମରୁନ୍ଦିରସ୍ତା ସ୍ତାୟୁଂ ସ୍ତାବତ୍ତରସ୍ତାତ୍ର ସହସ୍ର ସନ୍ଧର
 ସି ସହସ୍ରଶନ୍ଧଂ ମାକୁର୍ବା ବଦନ୍ତାଗମୟୁ ଇତିମହେଶ ତତୋ
 ଦଧିତଲାନା ପ୍ରାଣ୍ୟାତମ୍ୟ ଜ୍ୟାଲେମନଜ୍ୟାଦାଂ ଶ୍ଳେଦୟିତ୍ୱା
 ସ୍ତାତ୍ରାତମ୍ୟ ପ୍ରାଦେଶମିତୋଦୁଂବରକାଷ୍ଠେନଦନ୍ତ ଥାପନଂ
 ଅମନ୍ତାଂଦ୍ୟାୟୁବୃଦ୍ଧୟୁ ସୋମୋରଜାୟୁ ମାରମତ୍ତ ସମେମୁଖଂ
 ପ୍ରମାକ୍ଷିତେୟଶସାତତ୍ତ୍ୱେନେନତଇତିମହେଶତତୋଦନ୍ତକାଷ୍ଠଂ

ବାହାର କରବ “ଓଁ ଉଦୁତ୍ତମଂ ବରୁଣପାଶ ” ମହାପତି ମୌନ-
 ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ଏବଂ କୃଷ୍ଣାକିନ ଉଦ୍ଭାୟୁ ବାହାର କର ତୁମ୍ଭେ
 ରଜିବ ଏଥୁଉତ୍ତରୁ ନିବାନ ବସ୍ତ୍ରଦ୍ୱୟ ପିନ୍ଧ ଉଦ୍ଭାୟୁ ଗ୍ରହଣ ଓ
 ଅତମନ କର ବ୍ରହ୍ମରୁରା ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ହୋଇ “ଓଁ ଉଦ୍ୟନ୍ ଭ୍ରାତ ”
 ମହାପତି ଅଦିତ୍ୟକୁ ନମସ୍କାର କରବ ତତ୍ପରେ ଦଧି ବା ଛଳ ପ୍ରାଣନ
 ଏବଂ ଅତମନ କରବ । ଜ୍ୟା ଲେମ ନିଜାଦ ଶ୍ଳେଦନ କରଇ ଶ୍ଳାନ
 ଓ ଅତମନ ପୂର୍ବକ ପ୍ରାଦେଶ ପରମିତ ଉର୍ଯ୍ୟୁର କାଠିରେ “ଓଁ
 ଅନ୍ୟଦ୍ୟାୟୁ ” ମହାପତି ଦନ୍ତ ଥାପନ କରବ ତଦନ୍ତେ ଦନ୍ତକାଷ୍ଠ

କରଣମସି ଭୂୟୋଽଲଂକରଣଂ ଭୂୟାତ୍ତତତୋଽଞ୍ଜନଂ କୃତ୍-
 ସ୍ୟାସିକନାନକଶ୍ଚଷ୍ଟଦୀଅସିଷ୍ମନ୍ନେ ଦେହ ଉତଥାଦର୍ଶେ ଅମ୍-
 ଦଶନଂ ଓଁ ଗ୍ରେତ୍ତଞ୍ଜୁରସି ଇତିମନ୍ତ୍ରେଣତତଶ୍ଚ ଗ୍ରହଣଂ
 ଓଁ କୃତ୍ତଞ୍ଜୁତେଜ୍ଜର୍ଦ୍ଧରସି ପାପ୍ମନୋମାନନ୍ତର୍ଥେତ୍ତ ତେଜସୋ ଯଶ-
 ସୋମାନନ୍ତର୍ଥେତ୍ତଇତିମନ୍ତ୍ରେଣତତଃପରାମୁପାନହୌପ୍ରତଗୃହ୍ଣାତ୍
 ଓଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠେଷ୍ଠୋବିଶ୍ଵତୋମାପାତଂ ଇତିମନ୍ତ୍ରେଣ ତତୋବି-
 ଶବ ଦଣ୍ଡଧାରଣଂ ଓଁ ବିଶ୍ଵାଭ୍ୟା ମାନାଞ୍ଜୁର୍ୟସ୍ତରପାତ୍ର ସର୍ବତଃ
 ଇତିମନ୍ତ୍ରେଣ ତତଃସ୍ଥାତକସ୍ୟନିୟୁମାଃ ଗାନବାଦସ ନୃୟୁୟା-
 ଗଃ ନତସ ଗମନଂ କ୍ଷେମେଷତି ନଗ୍ଧେ ଗ୍ରାମାନ୍ତରଗମ-
 ନଂ ନଧାବେତ୍ ନକୃପେଽବେକ୍ଷଣଂ ନକୃଷାଗ୍ରେହଣଂ ପଂଳ-
 ହୋଽନଂ ଅମାଗ୍ନିଶ ନଗଚ୍ଛେତ୍ ନଗ୍ନୋ ନସ୍ଥାୟାତ୍ ନସଂଧିଶ-
 ଯୁନଂ ନବିଷମ ଭୂମିଲଘ୍ନଂ ଅଶ୍ଳୀଳଂ ନୋପବଦେତ୍ ଉଦ୍-
 ତାସ୍ରସମୟେ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ନୋପପଶ୍ୟେତ୍ ଜଳମଧ୍ୟେ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ

ଇବ ଭବନନ୍ତର “ ଓଁ ଗ୍ରେତ୍ତଞ୍ଜୁ ” ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ଦର୍ପଣରେ ଆପଣାର
 ମୁଖ ଦେଖିବ “ ଓଁ କୃତ୍ତଞ୍ଜୁତେ ” ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ଛନ୍ଦ ଧାରଣ କରିବ
 “ ଓଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠେଷ୍ଠୋ ” ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ଉପାନବ ଏବଂ “ ଓଁ ବିଶ୍ଵାଭ୍ୟା ”
 ଏହିମନ୍ତ୍ରପଢ଼ି ବଂଶଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରିବ ତତ୍ପରେ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ
 କାର୍ଯ୍ୟମାନ ନ କରିବା ସକାଶେ ବ୍ରହ୍ମଚରୀଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବ । ହେ
 ବ୍ରହ୍ମଚରୀ !

ନୃତ୍ୟଗୃହଂ ନଗନ୍ତବ୍ୟଂ , କ୍ଷେମେଷତି ଗ୍ଧେ ଗ୍ରାମାନ୍ତରଂ ନଗ-
 ନ୍ତବ୍ୟଂ । ନଧାବେତ୍ । ନକୃପେ ଅବେକ୍ଷଣଂ ନ କୃଷାଗ୍ରେହଣଂ ନ
 ପଂଳହୋଽନଂ । ଅମାଗ୍ନିଶ ନଗଚ୍ଛେତ୍ ନଗ୍ନୋ ନସ୍ଥାୟାତ୍ । ନସକି
 ଶୟନଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ନବିଷମ ଭୂମିଲଘ୍ନଂ । ଅଶ୍ଳୀଳଂ ନୋପବଦେତ୍ ।
 ଉଦ୍‌ତାସ୍ର ସମୟେ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ନୋପ ପଶ୍ୟେତ୍ । ଜଳମଧ୍ୟେ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ଆକ

ଆକାଶସ୍ଥଂ ନପଶ୍ୟେତ୍ ଦେବେ ବର୍ଷିତ ନଗଚ୍ଛେତ୍ ଉଦକେ-
 ଆତ୍ମାନଂନପଶ୍ୟେତ୍ ଅଜାତଲେମ୍ନୀଂ ପ୍ରମତ୍ତଂ ପୁରୁଷାକୃତଂ
 ପଃନଂ ଚନଗଚ୍ଛେ ଦିୟାଦି ତତ ଆର୍ୟ୍ୟିୟାୟ ବର୍ତ୍ତଂ ଦକ୍ଷିଣାଂ
 ଦଦ୍ୟାତ୍ ତତଃ ମୂର୍ଦ୍ଧାନଂ ଦିବୋଅରତଂ ପୃଥ୍ବ୍ୟା ବୈଶ୍ଵା-
 ନରମୃତ ଆଜାତମଗ୍ନିଂକବିଂ ସମ୍ରାଜମତିଥଂ ଜନାନାମାସନ୍ନା
 ପାତ୍ରଂଜନୟଂତଦେବାଃସ୍ଵାହା ଇତିମତ୍ସେଷ ଫଳସୁସ୍ଥସମନ୍ୱିତ
 ଘୃତପୁଷ୍ଟି ସ୍ତୁ ବେଶ ମାଣବକ ଦକ୍ଷିଣକରସ୍ତୁ ଷ୍ଟେନ ଉଥାୟପୁଷ୍ଟି-
 ହୃତମାର୍ୟ୍ୟିୟଃ କୁର୍ମ୍ୟାଦିତି ତତ ଉପବିଷ୍ୟ ସ୍ତୁ ବେଶଭସ୍ମାନାୟ
 ଦକ୍ଷିଣାନାମିକାଗ୍ରଗୁହାତଭସ୍ମନା ଓଁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ ଜମଦଗ୍ନେ ଛତି
 ଲଲ୍ଲତେ ଓଁ କଣ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷ ମିତି ଗ୍ରୀବାୟଂ ଓଁ ଯଦେ-
 ବେଷୁ ସ୍ୟାୟୁଷ ମିତି ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳେ ଓଁ ତନ୍ନୋଅସ୍ତୁ ସ୍ୟା-

ଶସ୍ଥଂ ନପଶ୍ୟେତ୍ । ଦେବେ ବର୍ଷିତ ନଗଚ୍ଛେତ୍ ଉଦକେ ଆତ୍ମାନ
 ନପଶ୍ୟେତ୍ । ଅଜାତଲେମ୍ନୀଂ ପ୍ରମତ୍ତଂ ପୁରୁଷାକୃତଂ ପଃନଂ ନଗ
 ଛେତ୍ । ଏସ୍ତପ୍ରକାର ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁ ତହିଁର ଶ୍ଵାନ୍ତରହସ୍ତବାସକାଶ
 ବ୍ରହ୍ମରାଜ୍ଞି ନୟମକରୁଲରୁ ସେ, ନକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ, ନଧାବାମି, ନଅବେ
 କ୍ଷାମି ନବଦାମି, ନପଶ୍ୟାମି ଆଦି ଯଥା ଯୋଗ୍ୟଭାବେ ଦେବେ
 ତଦନନ୍ତର ଆର୍ୟ୍ୟଙ୍କୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଦକ୍ଷିଣାଦେବ ଏଥୁ ଉଦ୍ଧାରୁ
 “ଓଁ “ମୂର୍ଦ୍ଧାନଂଦିବୋ” ମନ୍ତ୍ରକୁ ଆର୍ୟ୍ୟ ପତି ଫଳ, ପୁଷ୍ଟି, ଘୃତ ପୁଷ୍ଟି
 ସ୍ତୁ ବକୁ ବ୍ରହ୍ମରାଜ୍ଞିର ହସ୍ତରେ ଥରୁ ଗାହୋଥାନ ପୂର୍ବକ ପୂର୍ଣ୍ଣାହୁତି
 ଦେବେ । ତତ୍ପରେ ଆସନରେବସି ସ୍ତୁ ବନୁଳରେ ଭସ୍ମଅର୍ଘ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ
 ହସ୍ତ ଛିତ୍ତଅନାମିକା ଅଙ୍ଗୁଳାର ଅଗ୍ରରେ ଗ୍ରହଣକରି “ଓଁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ
 ଜମଦଗ୍ନେ” ମନ୍ତ୍ରପଢି ଲଲ୍ଲତରେ “ଓଁ କଣ୍ୟପସ୍ୟ ସ୍ୟାୟୁଷଂ” ବୋଲି
 ଗ୍ରୀବାରେ “ଓଁ ଯଦେବେଷୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ” ଦକ୍ଷିଣବାହୁମୂଳରେ “ଓଁ
 ତନ୍ନୋଅସ୍ତୁ ସ୍ୟାୟୁଷଂ” ବୋଲି ହୃଦୟରେ ସ୍ୟାୟୁଷ କରବ । ଏଥୁ

ପୁଷ୍ପ ମିତି ହୃଦ ଇତିହାସପୁଷ୍ପ କୁସିଧାତୁ ଅନେନେବ
 କ୍ରମେଣ କୁମାରଲଳିତାଦାବଧି ତସ ତନ୍ନୋଇୟସ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ-
 ନେତତ୍ତେ ଇତିବଶେଷଃ ତତ୍ତୋମୁର୍ଦ୍ଧାସତାଦିଗ୍ରହଣଂ
 ଇତି ଶ୍ରୀ ମହାମତ୍ସ୍ୟ ମହାସାମନ୍ତାଧିପତି ଶ୍ରୀ ରାମଦତ୍ତ
 ବିରଚିତା ବାଳସନେୟୀନାଂ ଉପନୟନକର୍ମଧର୍ମାଦିଃସମାପ୍ତା ॥

ଉତ୍ତରୁ ବ୍ରହ୍ମରୁ ମସ୍ତକରେ ଅଶୀର୍ବାଦ ଚାଉଳ ଦେବ । ଚାଷଣି
 ତଦାରମ୍ଭଦୟଃ ଶ୍ରୀତକର୍ତ୍ତ୍ତେବ ସମାବର୍ତ୍ତ ପିଷ୍ଟକଂ ଫଳଂସ୍ତ୍ରୀ
 ପୁସ୍ତକଂ ସମ୍ବଳସାମ୍ବ୍ରୀ ଗୁବାକ ନାଚକ୍ଷେଳତସ୍ତୁଲ ବର୍ତ୍ତକାନି
 ବୁଲ୍ଲିକାଦ୍ବୟଂ କୃତ୍ତା ପୂର୍ବାରମ୍ଭଂ କଞ୍ଚୁରଂଗତ୍ତା ଗ୍ରାମଦେବତାଂ
 ନମସ୍କୃତ୍ୟ ବୁଲ୍ଲିକାଦ୍ବୟଂ ସ୍ବଦେପାତୟିତ୍ତା ସୋଦକ କମନ୍ତୁଲୁ ଗୁ-
 ଛୁତ୍ତା ସୁନର୍ଗମନଂ । ତତଃ ପିତା ଆହୁୟ । ଅହୋ ବ୍ରହ୍ମରୁଚନ୍
 ଦିମର୍ଥ ମିତୋଗମନଂ ତସ୍ତେଭୁକ୍ତେ ଶ୍ରୀତକୋବଦତ । ବ୍ରତାଦିକଂ
 କୃତ୍ତା ବିବାହାଦିକଂ ନକର୍ତ୍ତେ, ପିତା ବଦତ । ବିବାହଃ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଃ ,
 ଶ୍ରୀତକ ଇଚ୍ଛେଭୁକ୍ତେ ପିତା ସ୍ତ୍ରୀକୃତ୍ତା, ସୁନର୍ଗହୃଦାରଂ ଅଗତ୍ୟ
 ପାଦୌ ପ୍ରସାଲ୍ୟ, ଶତର୍ଦ୍ଦିପାଦିକଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ । ବରୁଣପୂଜାଂ କୃତ୍ତା ,
 ପୂର୍ବାରାହବାଚନଂ । ଅମ୍ଭୁକସଗୋସଃ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅମ୍ଭୁକଦେବ ଶର୍ମା
 ଅମ୍ଭୁକସଗୋସସ୍ୟ ମମ କୁମାରସ୍ୟ ଅମ୍ଭୁକଶର୍ମାଣଃ ମାଣବକସ୍ୟ
 ଆଗତକସ୍ୟ ଶ୍ରୀତକସ୍ୟଷଡ଼ର୍ଦ୍ଦିପାରମ୍ଭଂକ୍ରିୟତେ ଯଦା ; ଚାଷ୍ୟା ସମାଗ
 ତେକୁମାରେ ଷଡ଼ର୍ଦ୍ଦିପ କରଣଂ । ବାଡ଼୍, ଅସ୍ବେୟସ୍ତ ଇତିଧନ୍ତ୍ରପ୍ରାଗନ
 ମାଳିନଂ ଦକ୍ଷିଣାଦାନଂ ପବିତ୍ର ପ୍ରତିପତ୍ତିଃ । ପ୍ରଣୀତା ଦିମୋକଃବ୍ରହ୍ମାଗ୍ନିଂ
 ବିସର୍ଜନଂ । ବ୍ରାହ୍ମଣଭେଜନଂ । ଶାନ୍ତିକରଣଂ ଅଜ୍ଞିତ୍ରା ବଥାରଣଂ ଆ
 ଶୀର୍ବାଦଃ । କୃତ୍ତୁତେ ସବିତ ଇତି । ବନାପନାଂ ଗୁପ୍ତାତ୍ତା, ଗୃହଂପ୍ର-
 ଦାସ୍ୟ ଗୃହ ଦେବତାଂ ନମସ୍କୃତ୍ୟ, ମାତରଂ ପିତରଂ ଗୁରୁଂ ବୟୋ-
 କୃତ୍ତା ବିଦ୍ୟା କୃତ୍ତୁତ୍ର ପ୍ରଣମେନ୍ଦୁଆ ଚକ୍ରିତଃ । ଇତି । ସମାବର୍ତ୍ତନ ସମାପ୍ତ